

Đặc San

VÔ VI

KỶ NIỆM ĐẠI HỘI VÔ VI KỶ VII

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

Đặc San

VÔ VI

KỶ NIỆM TẾT HỒI SINH 88

ĐẠI HỘI VÔ VI KỶ VII

DO HỘI ÁI HỮU VÔ VI WASHINGTON

TỔ CHỨC TẠI

THIỀN VIỆN NHÃN HÒA, OLYMPIA, WASHINGTON

NGÀY 2, 3 & 4 THÁNG 7, NĂM 1988

CHỦ BIÊN:

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỶ

THỰC HIỆN:

NHÀ IN VÔ VI

BÀI VỞ & HÌNH ẢNH:

BẠN ĐẠO VÔ VI tại

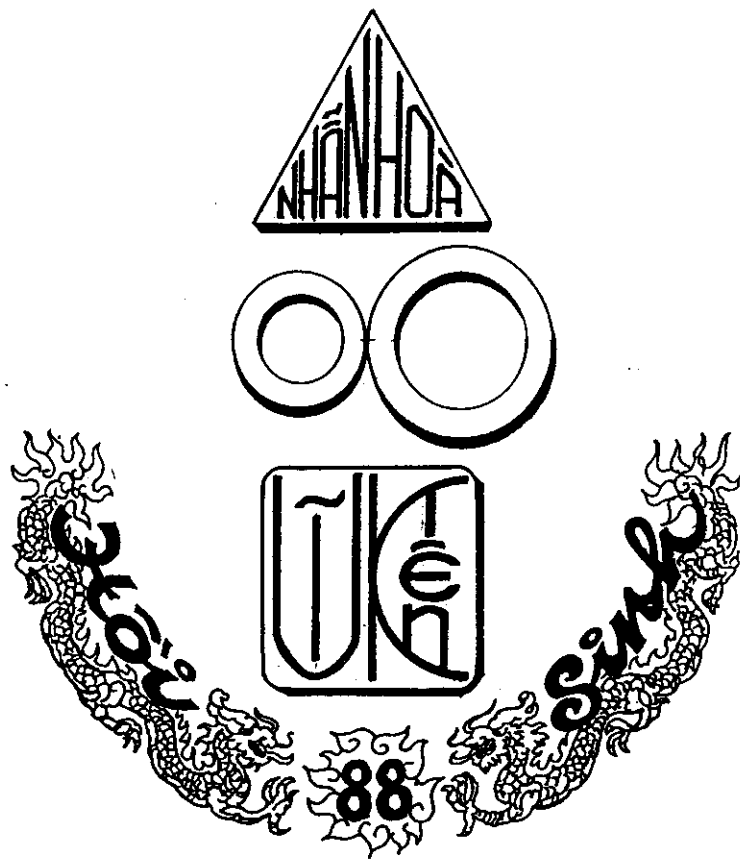
HOA KỶ

GIA NÃ ĐẠI

ÚC CHÂU

NEW CALEDONIE

PHÁP

Ý nghĩa hình bìa:

Đây là dấu hiệu tượng trưng của ba Thiên Viện chánh tại Hoa Kỳ là:

* Thiên Viện Nhân Hòa biểu hiệu bằng hình tam giác, tượng trưng cho Thiên, Địa, Nhân; Bi, Trí, Dũng; Tinh, Khí, Thần.

* Thiên Viện Hai Không, biểu hiệu bằng hai số KHÔNG nhỏ và lớn, tượng trưng cho tiểu vũ trụ và đại vũ trụ. Con người xướng thế gian với một con số KHÔNG và ra đi cũng với một con số KHÔNG, nhưng hai số KHÔNG này không giống nhau.

* Thiên Viện Vi Kiên, biểu hiệu bằng hình vuông, tượng trưng cho Tứ Diệu Đế: Sinh, Trụ, Hoại, Diệt.

Hai con Rồng và số 88, tượng trưng cho năm Mậu Thìn 1988.

Chữ "Hồi Sinh" là tên của Đại Hội Vô Vi Kỳ Bảy, tượng trưng cho sự hồi sinh, đoàn kết của ba Thiên Viện: Nhân Hòa, Hai Không, Vi Kiên. Sự hồi sinh này có được là nhờ sự xuất hiện của Cha Nhân Hòa trong một năm qua. Với sự sáng suốt vi diệu, cùng phương thức giải quyết vấn đề một cách cương trực và liêm chính, Cha Nhân Hòa đã giúp đại gia đình VÔ VI tại Hoa Kỳ chấn chỉnh và cải tiến cho tốt đẹp hơn.

*"Đến thời tâm phúc đón mừng,
Ra về giải nghiệp tâm thân đạt an."*

LƯƠNG SĨ HẰNG

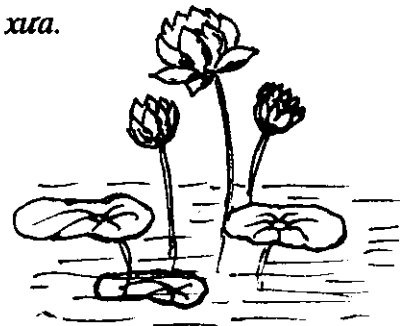
Thiền Viện Nhân Hòa 2-7-88

Nhấn Hòa

Rừng xanh tâm đẹp ý Nhấn Hòa,
Bạn đạo bốn phương kẻ gần xa,
Chung nhau hợp lực cùng kiến thiết,
Hồi sinh tâm đạo, chẳng buồn la.

Buồn la ý tưởng ta bà,
Trở về chơn giác, vượt qua tình đời.
Thinh không siêu diệu hợp thời,
Chuyển thông quy một, tạo nơi an toàn.
Khai thông chuyển hóa nhiều màn,
Quy về trật tự, khai dàng tự tu.
Tình thương chẳng phải là ngu,
Cùng chung sanh hoạt an du tâm hồn.
Quy y chơn thức sanh tồn,
Cùng chung một môi, giữ hồn lo tu.
Đêm ngày thanh nhẹ giải mù,
Tâm không còn động, an du thanh nhàn.
Tự mình khai triển bạc bàn,
Khai thông đời đạo, cảm an, cảm hòa.
Tình Trời chỉ có tình Cha,
Thương yêu dạy dỗ, vượt qua khổ nà.
Từ đời qua đạo chuyển sang,
Bình tâm thanh tịnh, dàng hoàng hơn xưa.
Dù cho kích động mây mưa,
Tâm thanh tự giác vẫn ư lý Trời.
Tự mình đáp ứng hợp thời,
Hòa cùng các giới, tạo nơi an toàn.!

LƯƠNG SĨ HẰNG
Amphion, ngày 14-6-1988

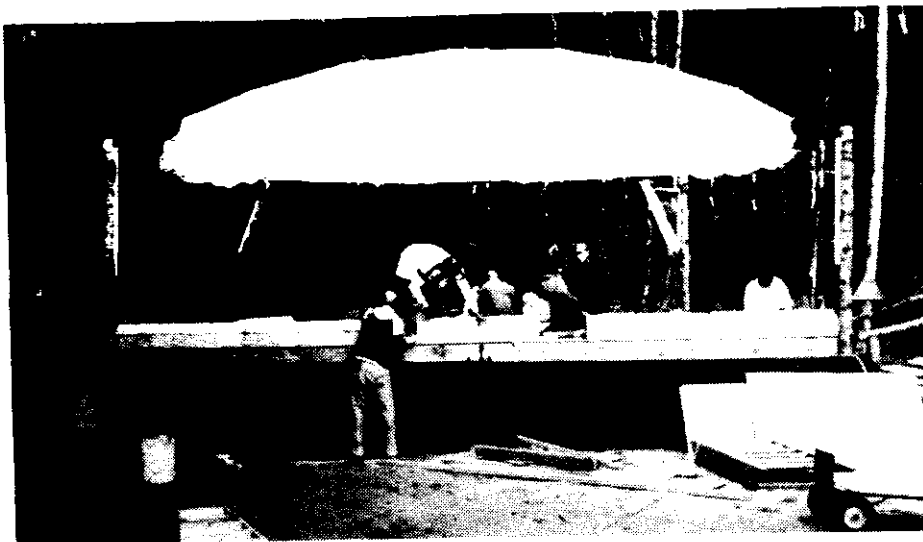
HÌNH ẢNH CHUẨN BỊ ĐÓN CHÀO BẠN ĐẠO TRƯỚC NGÀY TẾT HỒI SINH

Các tu sinh đang chừa gỗ để đóng những giàn bóng đèn rọi sáng khu sinh hoạt tại Thiền Viện Nhẫn Hòa.

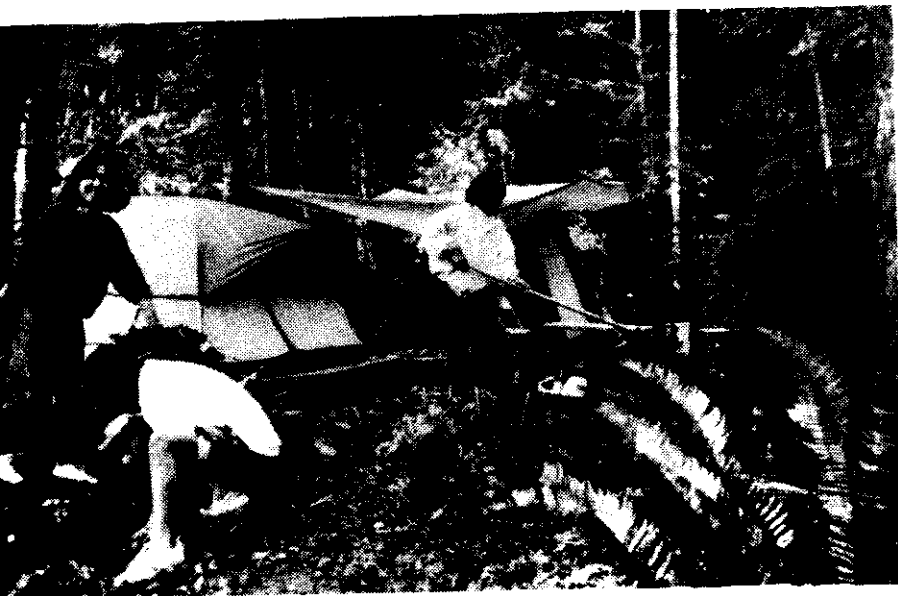

Các bạn đạo đang phụ giúp việc bắt đèn vào khung gỗ.

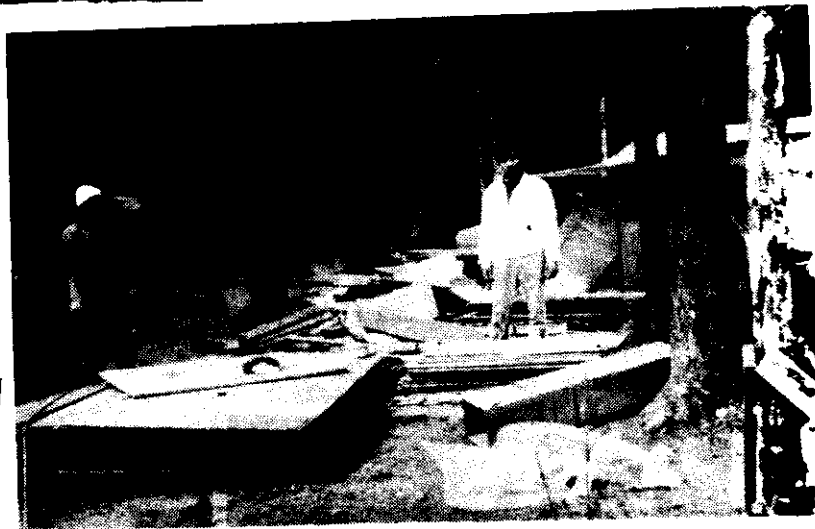
Các tu sinh đang cố gắng hoàn tất công tác thiết trí và bắt điện trên sân khấu.

Cha Nhẫn Hòa cùng các tu sinh đang gắn những giàn đèn trên các thân cây.

Chị Mộng Hoa và tu sinh Quý đang dọn dẹp sạch sẽ xung quanh khu lều ở.

**Cha con chung sức đắp xây
Đón mừng bạn đạo về đây
vui vầy.**

Cha Nhân Hòa và các bạn đạo đang dọn dẹp ván gỗ sau khi công tác xây cất đã hoàn tất.

Chị Vân Khanh và chị Xuân Mai đang trang trí gian hàng triển lãm.

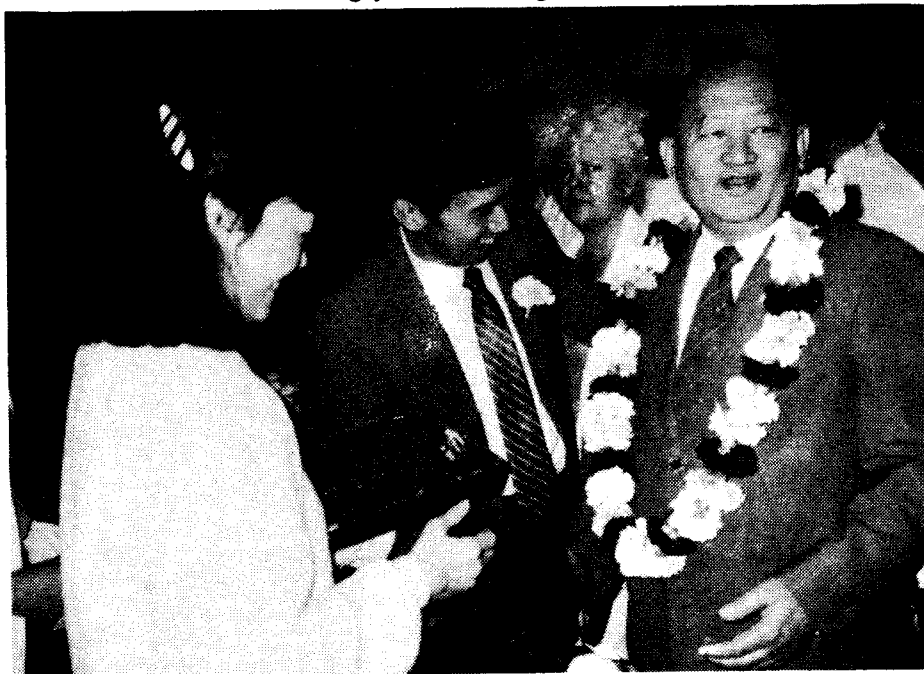
CÔNG QUẢ
(Mến tặng Xuân Mai)

*Xuân Mai ăn nói dịu dàng
Người nghe cảm mến, tâm an muôn phần
Việc làm tính toán cân phân
Vẽ tranh công quả góp phần dựng xây
Chị em chung trại vui vầy
Cùng chung chí hướng đó đây độ đời
Chẳng cần năn nỉ mọc mòi
Tự tâm phát nguyện, cứu đời khổ đau.!*

HẠNH LƯU
Dallas, Texas

HÌNH ẢNH ĐÓN CHÀO ĐỨC THẦY TẠI PHI TRƯỜNG SEATTLE, WASHINGTON NGÀY 26-6-1988

Sau gần một năm trời du thuyết vòng quanh thế giới, Đức Thầy đã về Hoa kỳ để cùng Cha Nhấn Hoà chủ tọa Tết Hồi Sinh 1988 tại Thiền Viện Nhấn Hoà, tại Olympia, Washington vào các ngày 2, 3 và 4 tháng 7 năm 1988.

Cha Nhấn Hoà đang chòng vòng hoa cho Thầy

Bạn đạo đón tiếp Thầy tại phi trường Seattle, Washington

Cha Nhấn Hoà và phái đoàn đón rước Thầy rời phi trường để đưa Thầy về Thiền Viện Nhấn Hoà.

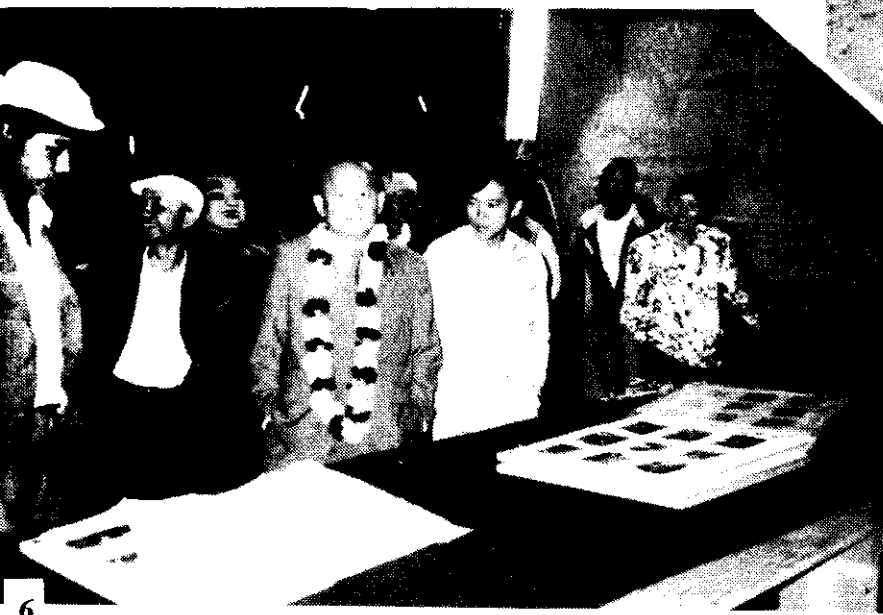

Vừa về đến cổng Thiền Viện Nhẫn Hòa, Thầy đã được Ông Lân, Ông Địa cùng chiêng trống nhộn nhịp đón mừng. Đặc biệt chính Cha Nhẫn Hoà đã làm Ông Lân tạo sự ngạc nhiên, và thú vị cho Thầy sau hơn hai mươi mấy giờ ngồi trên máy bay ê cả người.

Mừng Tết Hội Sinh 88

Dưới bầu trời sáng trắng Thầy đang uyển chuyển và mạnh mẽ dạy các bạn cách múa lân đúng nhịp trống chiêng.

Cha Nhẫn Hòa đưa Thầy đi thăm một vòng quanh T/V Nhẫn Hòa, có đoàn Lân Địa, chiêng trống và ban đạo nối đuôi đi dưới bầu trời sáng trắng, gió mát. Thầy và Cha đang ghé gian hàng triển lãm.

Bạn về đây
 Học hỏi mỗi ngày
 Bạn về đây
 Rừng xanh bát ngát
 Bạn về đây
 Vui say mùi đạo
 Bạn về đây
 Thanh quang diu tiến
 Bạn về đây
 Hồi sinh tâm thức
 Bạn về đây
 Trực giác chơn thần

Bạn về đây
 Vui ngày Xuân Tết
 Bạn về đây
 Dịp may tái lập
 Bạn về đây
 Bất gặp người thân
 Bạn về đây
 Ân cần sửa tiến
 Bạn về đây
 Quyển luyện tình thương
 Bạn về đây
 Noi gương Cha Lành

Bạn về đây
 Tâm thức thanh thanh
 Bạn về đây
 Chẳng còn tranh chấp
 Bạn về đây
 Bỏ ý thấp cao
 Bạn về đây
 Bước vào tâm đạo
 Bạn về đây
 Chẳng có đón rào
 Bạn về đây
 Tự xây tình thật

Bạn về đây
 Ruột cốt như nhau
 Bạn về đây
 Trước sau như một
 Bạn về đây
 Hợp một không hai
 Bạn về đây
 Tâm thức tiến hoài
 Bạn về đây
 Đạt ngày nhập định
 Bạn về đây
 Xử dụng tình người
 Bạn về đây
 Gom thức tự cười
 Bạn về đây
 Người người hoan lạc
 Bạn về đây
 Tiên bạc chẳng lo
 Bạn về đây
 Tu cho nhơn loại./.

B
 a
 n

v
 e

đ
 a
 y

Thiền Viện Nhân Hòa
 27-6-1988
 LƯƠNG SĨ HẰNG

Hình ảnh sinh hoạt với Thầy & Cha trước Tết Hồi Sinh

Các bạn đạo đang trò chuyện cùng Thầy trong sân T/V Nhấn Hòa. Trong khi nhóm bạn đạo bên cạnh đang lo đóng những bảng dẫn đường vào khu đậu xe.

Vui! Vui! Vui! Thật là vui!
Anh em chung sống rèn trui nội tình.
Càng ngày tu luyện càng minh,
Vui chung thiên hạ, rõ tình Cha ban.
Thế gian ma quỷ hạ màn,
Thương yêu tha thứ, ngập tràn tình thương.
Tu hành thật sự gieo gương,
Hồi Sinh quy một nhớ thương Cha Trời.

— LUONG SĨ HẰNG

Thầy đang dạy các bạn đạo Pháp
hát một bài thơ của Thầy.

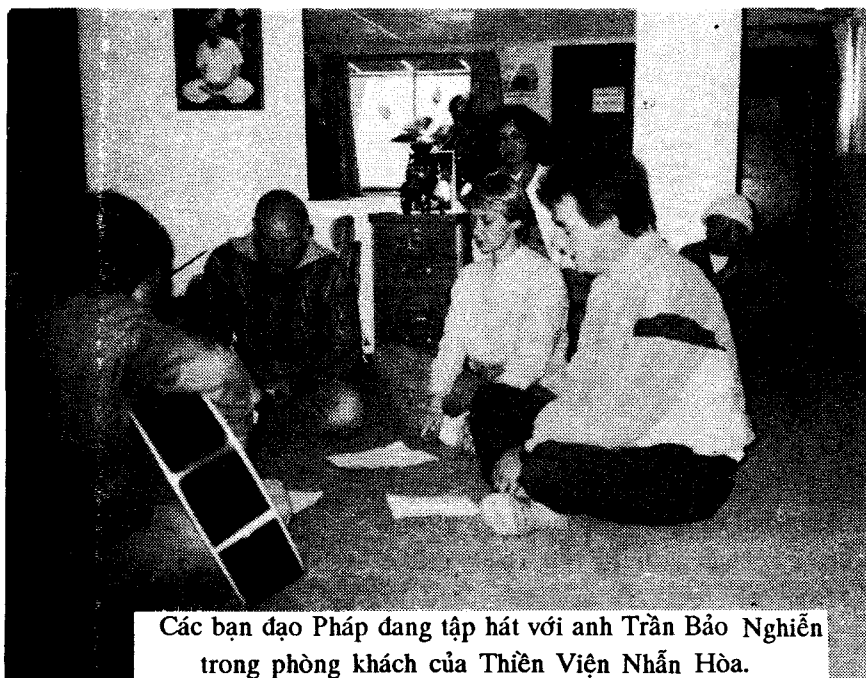

Thầy đang để tặng những câu thơ cho các
bức tranh trưng bày ở gian hàng triển lãm.

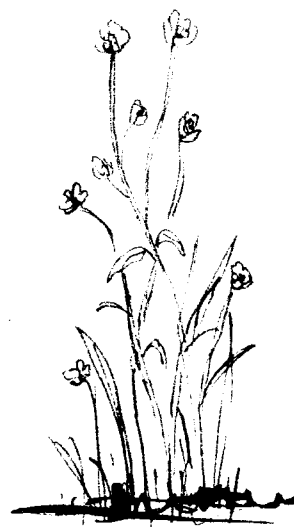
Sơn Đỉnh

Sơn đỉnh siêu diệu hướng tâm tu,
Chơn lý vô cùng mây không phủ,
Thanh tịnh quy nguyên hòa sắc giới,
Giữ tâm thanh nhẹ, thoát mây mù.

LUONG SĨ HẰNG
T/V Nhấn Hòa, 29-6-88

Các bạn đạo Pháp đang tập hát với anh Trần Bảo Nghiễn trong phòng khách của Thiên Viện Nhân Hòa.

Chị Trang ở Canada rất sốt sắng giúp việc cho Ban Nhà Bếp. Ở phía sau là bác sĩ Raymond Garcia đang phụ bưng vật dụng

Gian hàng triển lãm của Tết Hồi Sinh do chính tay các chị dựng lên

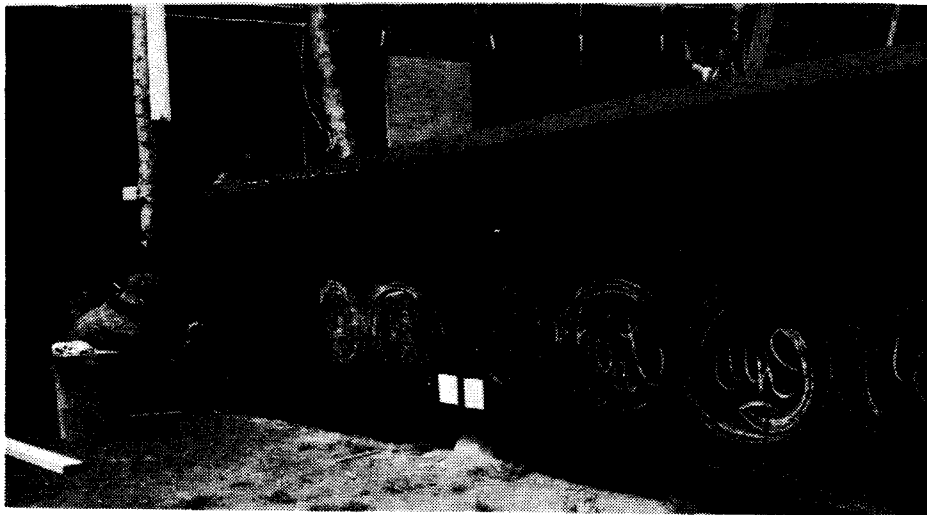
Các bạn đạo hợp sức căng những tấm bạt màu xanh da trời để che thêm cho khu phòng ăn, giúp cho chỗ ẩm thực thêm phân rộng, mát và thoải mái.

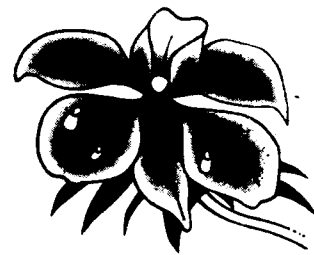
Anh Raymond và anh Marc đang góp phần dọn dẹp các khúc gỗ trong sân Thiền Viện Nhân Hoà

Đón
mừng
Tâm
Đạo
đời
hay
tiến

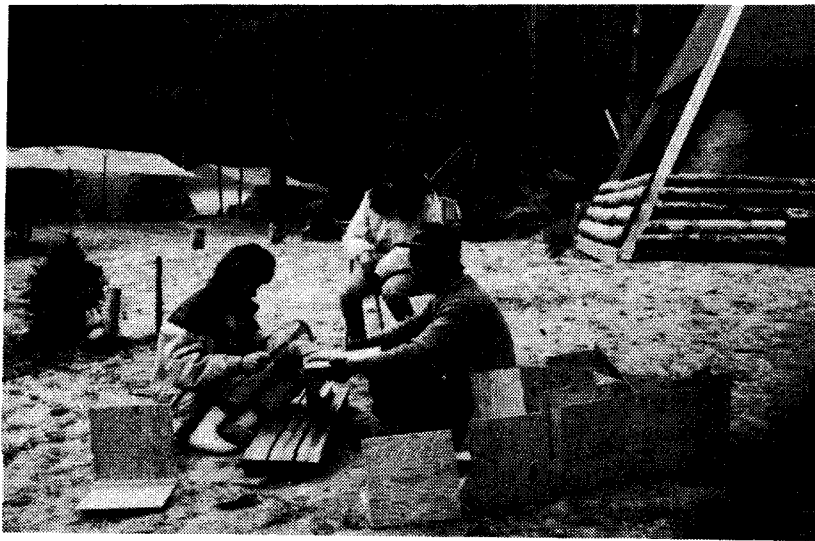

Họa sĩ kiêm nhạc sĩ Trần Bảo Nghiễn đang viết hai câu thơ của Thầy trên bục khán đài:
"Đón mừng tâm đạo đời nay tiến,
Giải thoát chung vui, khắp các miền."

Giải
thoát
chung
vui
khắp
các
miền

Những chậu hoa vạn thọ đang được bàn tay khéo léo của anh chị Vương Kiệt trưng bày trên sân khấu.

Hai cô con gái của bạn đạo ở gần vùng Olympia, Lisa Gray và Donna Strandberg, đang giúp anh Hùng đóng những kệ gỗ để treo những chiếc loa chung quanh khu sinh hoạt của Thiên Viện Nhân Hòa. Hệ thống loa phát thanh này đã giúp việc thông báo tin tức và nhân tin của bạn đạo được nhanh chóng và dễ dàng.

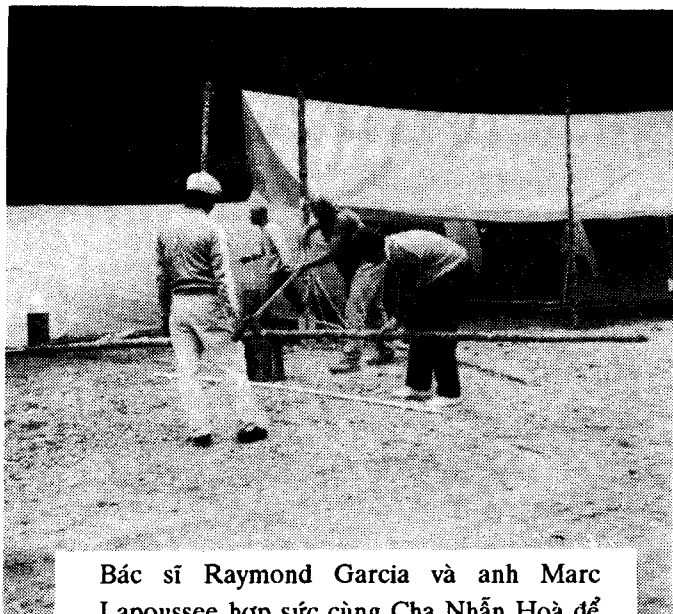
*KÍNH TẶNG BAN TỔ CHỨC
ĐẠI HỘI VÔ VI KỶ VII
TẠI THIÊN VIỆN NHÂN HÒA*

*HOA nở khoe màu sắc đón ai
XINH tươi đẹp dễ nhớ thương hoài
TÔNG đường chào khách viếng bằng lai
THIÊN môn mở rộng mong người đến
VIỆN đạo chung xây tạo vững bền
NHẮN nhục nhịn nhường thương quý mến
HÒA tan, hoà hợp, Đạo xây nên.*

*NGUYỄN NGỌC TRẦM
Seattle 28-6-8*

Gỗ rừng tại Thiên Viện Nhân Hoà hữu ích vào đủ việc. Những khúc gỗ vụn được tận dụng làm củi sưởi ấm, hoặc nấu ngoài trời. Hình trên chụp cảnh tu sinh Nhân đang canh lửa cho nồi bánh tét do Ban Nhà Bếp giao phó.

Bác sĩ Raymond Garcia và anh Marc Lapossee hợp sức cùng Cha Nhân Hoà để dựng mái che, căn lều Tiếp Tân và lều Y tế.

Tết
1988
Hội Sinh
88

CHÚC TẾT HỘI SINH

Tết đến năm nay biết chúc gì?
Chúc người trăm tuổi dự khoa thi.
Bảng hổ danh đề, bia đá khắc.
Đạo màu bùng sáng, thâu Huyền Vi.

Tết đến năm nay biết chúc gì?
Chúc người sáng suốt, hết sân si.
Phá tan ngũ uẩn, không mê chấp.
Động loạn xa rời, ngộ Châu Ni.

Tết đến năm nay biết chúc gì?
Chúc người hành triển hạnh Từ Bi.
Quán thông thanh trực tâm Chơn Lý.
Định thiên chứng ngộ Pháp Vô Vi.

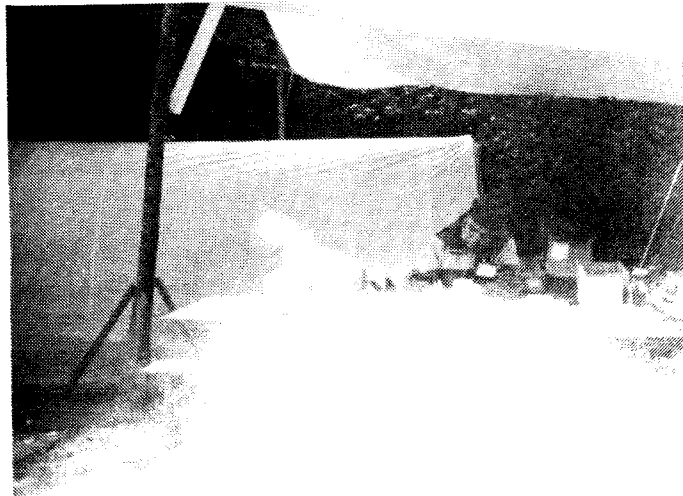
Đoàn Văn Tư & Phạm Thị Kiên
Portland, Oregon

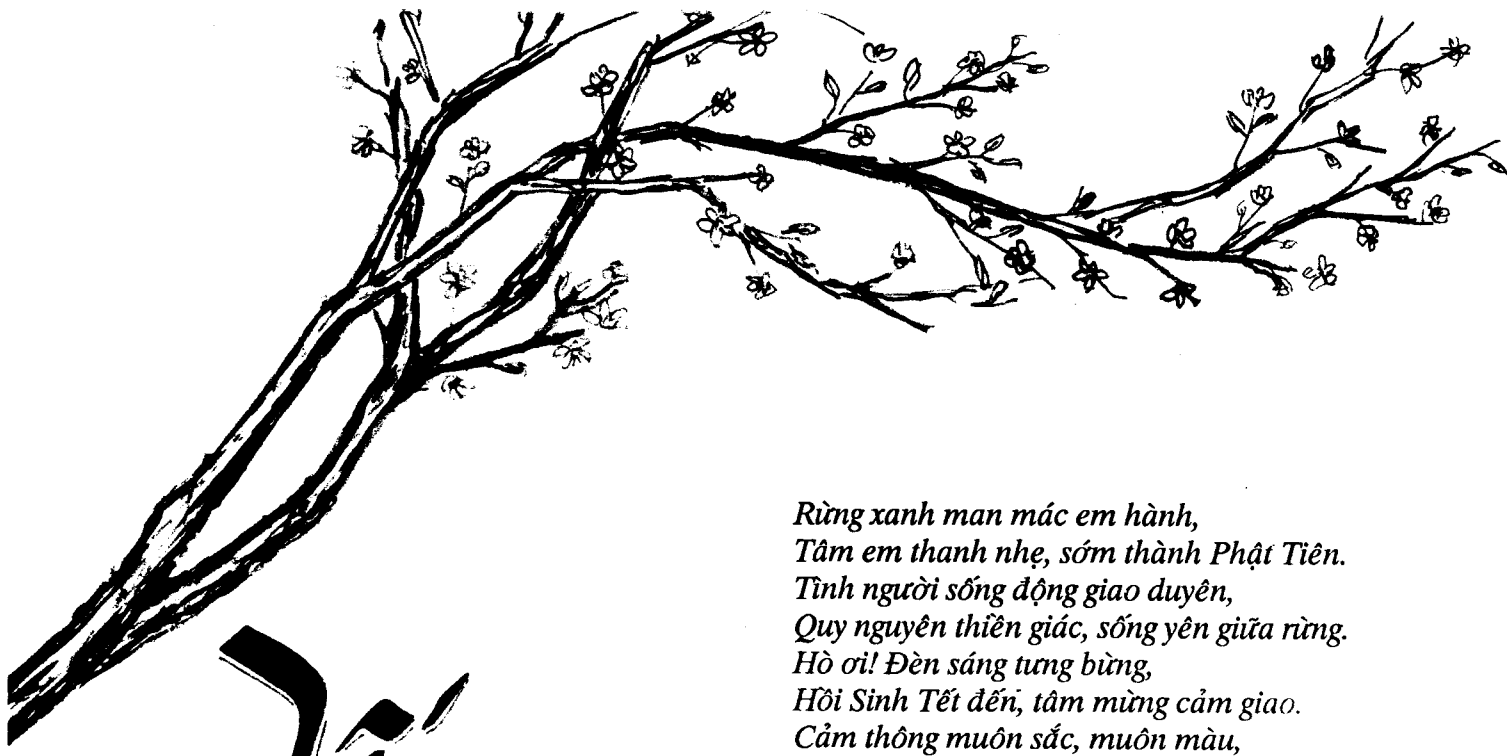

Bạn đạo từ bốn phương trời tề tựu đông đảo, nhộn nhịp với câu hỏi tiếng cười. Chị Vân Khanh đang lo sắp xếp bảng tên để trao cho các bạn đạo tại lễ ghi danh.

**Vô Vi Tết đến Hội Sinh lại
Bốn biển năm non hiệp Nhân Hòa.**

Anh Khổng Văn Cúc, Trưởng Ban Chuyển Vận, làm việc suốt ngày đêm để phối hợp với các tu sinh và bạn đạo xung phong làm tài xế đón rước bạn đạo phương xa về tham dự Tết Hội Sinh 88.

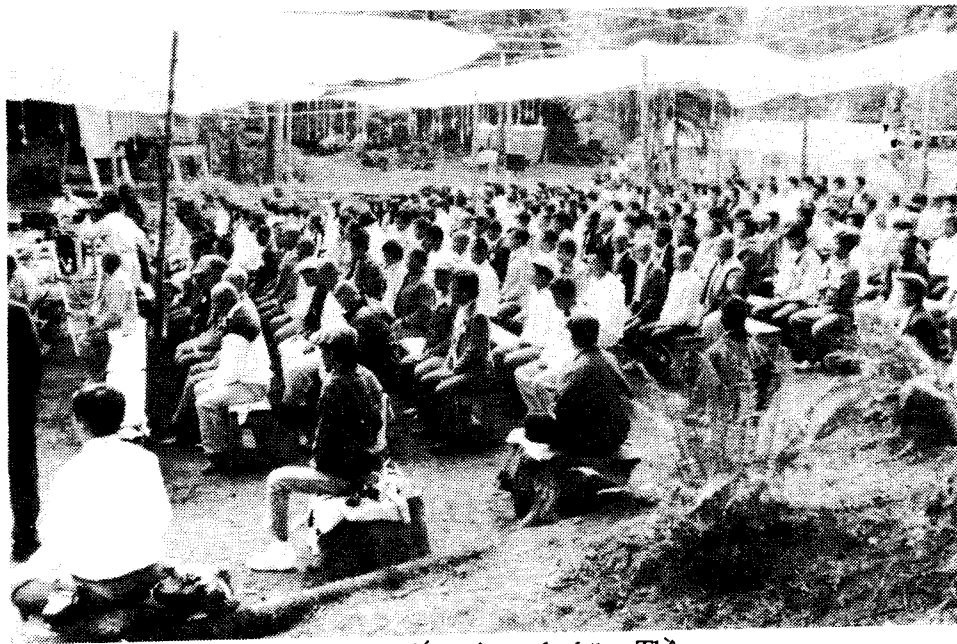

Vết Hội Sinh

Rừng xanh man mác em hành,
Tâm em thanh nhẹ, sớm thành Phật Tiên.
Tình người sống động giao duyên,
Quy nguyên thiên giác, sống yên giữa rừng.
Hò ơi! Đèn sáng tung bùng,
Hội Sinh Tết đến, tâm mừng cảm giao.
Cảm thông muôn sắc, muôn màu,
Chẳng còn mê chấp, tiến sâu chơn tình.
Ai về Bến Giác thì về,
Tâm em thanh nhẹ, hướng quê Phật Trời.
Cha yêu chẳng có phân lời,
Thanh quang bàng bạc, tâm thời nhẹ không.
Hò ơi! Một vòng sáng đỏ lại tròn,
Máu đào giáng thế, ngôi sao thực hành.
Móng Trời xanh đẹp nhiều sao,
Đón chào tâm đạo, giải vơi nghiệp trần.
Ai về cùng góp một phần,
Thanh quang sẵn có, nghĩa ân tràn đầy.
Hò ơi! Lại ngộ được Thầy,
Cha yêu bên cạnh vui vầy cảm giao.
Lân thời sống động theo chân,
Trống khua, chụp chả, góp công dựng thành.
Vui! Vui! Tỷ muội em anh,
Đồng hành múa máy, đời nay cảm hòa.
Hò ơi! Cha yêu, Cha đã thật thà,
Đích thân đóng góp, chan hòa tình thương.
Ai mà chẳng muốn noi gương,
Nói ra làm được tạo gương thế trần.
Đến thời tâm phúc đón mừng,
Ra về giải nghiệp tâm thần đạt an.
Chúc cầu thiên hạ tâm vàng,
Lần lần giao cảm đàng hoàng hơn xưa.
Chẳng còn sợ nắng với mưa,
Tiến vào Tâm Đạo, nắng mưa chẳng còn.
Bà con ơi! Bà con ơi!

Hội Sinh ngày 2-7-1988

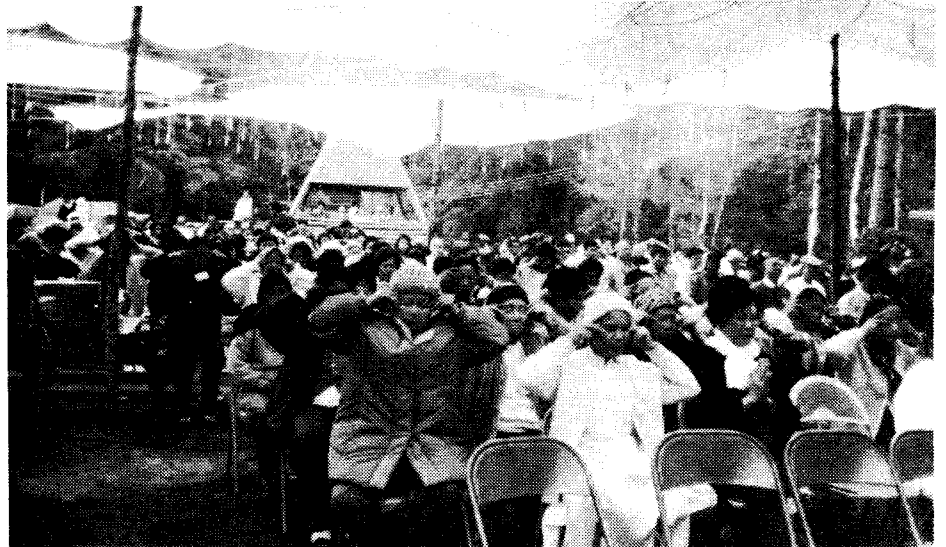
LƯƠNG SĨ HẰNG

Bạn đạo đang lắng tâm nghe băng Thầy giảng trong buổi thiền chung vào mỗi buổi sáng.

Tâm
thân
lắng
đọng
hòa
vũ
Trụ

*Sinh hoạt
trong
buổi thiền chung
mỗi sáng
từ 10:00 - 11:00*

Huỳnh
đệ
đồng
thức
cảm
Thầy
Cha

BÀI GIẢNG CỦA THẦY TRONG BUỔI THIỀN CHUNG NGÀY MỒNG MỘT TẾT HỒI SINH TẠI THIỀN VIỆN NHẮN HÒA.

Washington State, Olympia ngày 2 tháng 7 năm 1988.

Hôm nay là ngày đầu tiên của Tết Vô Vi tại Thiền Viện Nhấn Hòa, chúng ta lại có cơ hội chung thiền giữa rừng xanh để tận hưởng thanh quang của Bề Trên đã ân ban cho chúng ta trong giây phút thanh tịnh.

Chúng ta có cơ hội huynh đệ tử muội khắp năm châu hướng về đây, chung sống trong một ý chí vô cùng giải thoát và tận hưởng thanh quang hiện tại nơi khu vực chúng ta đang làm việc. Vui trong sự thanh nhẹ, vui trong sự cởi mở thanh cao, vui trong tâm thức tự đạt giải thoát. Một chiều hướng lớn rộng mở trong tâm can của chúng ta thấy rõ rằng chúng ta giáng lâm xuống thế gian học hỏi triền miên không giờ phút nào ngừng nghỉ, rồi đây chúng ta cũng phải ra đi và tiếp tục học hỏi triền miên để phục vụ theo luật định của vũ trụ cùng luật của hư không đại định đã sắp đặt ở Bên Trên. Từ điển giới cho tới vật giới, chúng ta luôn luôn trao đổi, học hỏi bất cứ một chiều hướng kích động phản động nào đến, chúng ta cũng dùng sự thanh nhẹ để quán thông mọi sự việc trước khi quyết định.

Ngày hôm nay, các bạn đã vui hòa từ phương xa về đây, phải có cơ hội nhìn mặt nhau trong giây phút chung thiền, để cảm thức tâm tư của mọi người có phải là một không? Giây phút này, chúng ta thấy chúng ta là một, một khối thanh quang đang hòa cảm với chúng ta, trong lòng từ quang của chúng ta đang xuất phát ra lằng lằng hướng thượng, để mong có một sự trao đổi thực sự thanh nhẹ, để đem lại sự sáng suốt trong nội tâm. Thấy rõ dung điểm sẵn có của chính chúng ta, thấy rõ vị trí của chính chúng ta, chúng ta lại càng thích phục vụ hơn.

Ngày hôm nay chúng ta được ngồi trên một chiếc băng, một nơi thiền của chính tay bạn đạo chúng ta làm ra, đã dẫn thân hy sinh và đạo đức. Cha Nhấn Hòa, vô quái ngại đã làm việc ngày đêm trong tinh thần phục vụ, lúc nào cũng niềm nở và khỏe mạnh để đối diện với tuổi trẻ, với những người đã nghi kỵ, ghen ghét, coi Ngài chưa có giá trị, chưa có khả năng phục vụ. Nhưng mà ngày hôm nay, sự phục vụ và trật tự đã thể hiện cho tất cả mọi người thấy tình người là quan trọng. Chúng ta có lý luận cách mấy đi nữa, tình người không có, cũng tự ép mình vào trong một khuôn khổ chật hẹp mà thôi. Nếu chúng ta biết xử dụng tình người thì không phải nói thiền viện mà bất cứ một xã hội nào ở sự ô trược chúng ta bước đến chúng ta cũng có khả năng điều hòa và dẫn dắt được những người lầm đường, lạc lối. Hướng hồ gì ngày hôm nay, tình thương huynh đệ của chúng ta, mọi người cũng đều có thực tâm tu học và hướng thượng, tiến về con đường giải thoát. Nhưng ngày hôm nay cũng bị vấp phải với cặp mắt trần, lỗ tai trần, nhiễm trần, nói vô trách nhiệm mà không thấy rõ chơn tâm của chính mình. Người tu Vô Vi phải trở về với Vô Vi, người tu Vô Vi lúc nào cũng xây dựng cái mầm móng nhịn nhục vô cùng. Sống trong Vô Vi thì chẳng có ai có thể lường gạt và phá hoại chúng ta được. Trì chí thực hành và cống hiến những gì sáng suốt, phát minh những gì để dâng lên cho nơn loại, cho Bề Trên, thì thử nghĩ có ai là một người ghét chúng ta? Chính chúng ta thực hiện những gì để phục vụ mà thôi, chẳng có làm bè đảng chính trị, lôi cuốn người này, ghét bỏ người nọ, Vô Vi xin miễn làm điều này. Nhưng mà có những người đã tu Vô Vi rồi tự tạo khối thần kinh càng ngày càng yếu hèn trong mê chấp, trách đầu này trách đầu nọ nhưng mà

chính mình chưa dòm lại chơn tâm của chính mình. Nếu các bạn biết nhìn lại chơn tâm của các bạn, thì các bạn mới thấy rõ cái tánh hư tật xấu của chính bạn mà sửa đi. Khi sửa được cái tánh hư tật xấu thì thức hòa đồng của các bạn trong nháy mắt vô quá ngại đó bạn. Chúng ta rất thương yêu, thương yêu ai trước hết? Thương yêu đến bản thân chúng ta, thương yêu cái xác hiện tại này, trong trật tự của vũ trụ mà chính chúng ta không chịu làm trật tự thì đâm ra mê chấp, lý luận hơn thua. Nhưng mà rốt cuộc, thua bạn, rốt cuộc bạn cũng phải về với chính bạn trong giờ phút lâm chung, ăn năn hối cải thấy sự sai lầm của chính mình. Vũ trụ thì to lớn, nhân quần thì nhiều, tâm thức thì cao, nhưng mà trật tự không có, đâm ra tạo trước khí cho nhau mà không có tiến triển được.

Ngày hôm nay, Thiền viện Nhấn Hòa đã khôi phục, đã hồi sinh. Mọi từng lớp nam phụ lão ấu đã chung nhau, chung sức góp công, góp của, để xây dựng tự động thành một nơi hội họp trong ba ngày vui xuân của Vô Vi và tận hưởng thanh khí xuân nhẹ, mát mẻ cho tâm hồn. Chúng ta tham thiền giữa rừng xanh để tận hưởng nguyên năng thanh nhẹ của Bề Trên đã ân ban, giải tỏa những phiền muộn sai quấy, quên đi những sự tranh chấp vô lý mà không bao giờ đạt được.

Người Vô Vi chỉ nhịn nhục tu học, rồi mọi người sẽ thấy người Vô Vi không có hỗn ấu, không có lường gạt, nhưng mà chỉ nuôi dưỡng tinh thần tu học và phục vụ mà thôi. Cho nên tất cả đều hiểu lầm, không biết đám này của ai tổ chức? Của tình người đã làm, tia sáng trong tâm hồn của mọi người đã đóng góp, cộng đồng tâm linh đã thực hành, không có một chế độ nào có thể đè nén nó được. Chính nó là chủ của tất cả, nó phải trở về với chính nó để làm chủ của chính mình, nhiên hậu mới cống hiến cho tất cả mọi nơi mọi giới. Các bạn đã đi máy bay đến đây. Từ xa đến các bạn thấy rằng khối óc và tay chân đã kiến thiết biết bao nhiêu phương tiện cho các bạn dùng. Nhưng ngược lại thời xa xưa các bạn đâu được nghe những câu nói này, và được đi trên những phương tiện đã sẵn có. Ngày hôm nay các bạn đã bước lên phương tiện sẵn có và đến nơi mục đích thanh nhẹ, để tìm hiểu những gì đã nói ngược lại những cái mà các bạn đã thấy. Họ cho rằng Thiền Viện Nhấn Hòa không bao giờ thành công, họ cho rằng người tu Vô Vi là người ăn cướp, cộng sản, điên cuồng. Nhưng mà rốt cuộc, các bạn nhìn lại có thấy ngày hôm nay người Vô Vi đã trở về với trật tự, thương yêu rõ rệt và đã làm được những gì ngoài tưởng tượng của các bạn. Vốn vẹn có những tuổi trẻ đang dần thân hy sinh, ngày đêm vô quá ngại làm việc để phục vụ và tận độ chúng sanh trong nguyên ngày. Không còn sự mê chấp nữa, không còn nuôi dưỡng sự ngu muội nữa, thương yêu thật sự, chính họ đã tìm tòi được sự thanh tịnh và sáng suốt trong tâm hồn của họ, họ mới nắm được chủ quyền của một dân tộc của Thượng Đế, họ hy sinh cho tất cả nhân loại để mong rằng nhân loại cũng đồng hy sinh, để phá vỡ cái bức tường tranh chấp giữa con người và con người. Cho nên tương lai mới ước mong mới thấy rõ rằng mảnh đất sẽ trở lại thái bình nghìn năm cũng do con người làm mà thôi. Tại sao chúng ta có khả năng làm, chúng ta lại từ chối? Vì lòng tham không các bạn? Tham của, tham tiền, tham địa vị, tham sự tranh chấp, quên cái sự hy sinh, quên cái hạnh bồ tát sẵn có của chính chúng ta. Ta có một cơ thể vô cùng siêu diệu, trời đất sắp đặt. Có cái miệng chút xíu mà cứu biết bao nhiêu tâm linh. Một ngày các bạn ăn vô biết bao nhiêu, bao nhiêu năm nay bao nhiêu tấn, bao nhiêu điển quang luân lưu trong cơ tạng các bạn, mà nếu các bạn hưởng thượng thì các bạn cứu tất cả vạn linh. Cộng đồng hướng thượng, vũ trụ tốt tươi, nhà cửa an Khang đem lại hạnh phúc rõ rệt. Mọi người hướng vào sự tranh chấp tạo kẹt lẩn nhau, tạo sự mờ ám, gây gỗ, cướp bóc, đè nén. Tội trạng đó, tới ngày hôm nay, Ngươn mới rồi nó sẽ tự tiêu diệt vì nó thấy rõ rằng nhiệm vụ của thể xác này và khối thần kinh trong cơ tạng nó là đem luật Trời xuống thế gian, để nó thấy luật Trời

để làm gì đây? Luật Trời đang phục vụ và xây dựng mảnh đất trở nên tốt tươi thì tại sao nó còn sự trì trệ, lợi dụng, lừa dối và để pha dèm người này người kia người nọ, xây dựng con đường tranh chấp tự sát để làm gì? Ý lại trong sức mạnh của khí giới để giết được ai? Chúng ta nhìn thẳng vào xứ Việt Nam, trước kia chúng ta ở Việt Nam là chúng ta có 50 triệu, ngày nay 60 triệu rồi, hỏi phần hồn luân hồi để làm gì nhiều như vậy? Hồn là bất diệt thì chúng ta giết được ai? Cho nên các bạn sống cũng học hỏi mà chết cũng vẫn tiếp tục học hỏi. Chết sống không có nghĩa lý gì hết, nhưng sự lừa dối là sự tai hại nhất. Cái thần kinh, khối óc, cơ tạng sanh hoạt hàng ngày của nhân loại kể cả rừng rú cũng bị thiệt hại. Nếu chúng ta tiêu trừ được con ma làm biếng ở trong ta, thì chúng ta không có cái vách tường tự ái ngăn cách giữa huynh đệ tỷ muội khắp năm châu, giữa nhân loại.

Ngày hôm nay chúng ta tu, không nhiều thì ít thì chúng ta cảm thấy sự sai lầm của chính mình, sự trì trệ của chính mình, sự hỗn ấu của chính mình, sự mất trật tự của chính mình, lừa thầy phản bạn của chính mình mà ăn năn hối cải, thì cái phần tà nó phải đang rồi. Khi các bạn động loạn, các bạn tranh chấp, là các bạn trược, tà nó xâm chiếm trong khối óc của các bạn. Ăn không được, ngủ không được, nghĩ những lý luận bất chánh, không đàng hoàng, không minh bạch, không trật tự. Rồi các bạn muốn làm một vị Bồ Tát làm sao làm được? Hạt lúa làm vị Bồ Tát hy sinh hàng ngày cho các bạn ăn, cọng rau làm vị Bồ Tát hy sinh cho các bạn ăn, miếng thịt làm vị Bồ Tát hy sinh cho các bạn ăn, các bạn nào đâu có biết giá trị đó, ôm sự ấm no đi trong cái đường tranh chấp tăm tối và không cởi mở được. Có phải tự hại mình không?

Ngày hôm nay chúng ta tu để làm gì? Tu để khai triển tâm thức. Tu để làm gì? Tu để lập lại trật tự. Tu để làm gì? Tu để cảm thông mọi việc. Chúng ta không chịu cảm thông mà chúng ta còn lý luận về tranh chấp. Hỏi ai là người đau khổ nhất. Càng tranh chấp thì người đã tranh chấp, người đó đau khổ chứ người bị tranh chấp, nó không có biết, nó đâu có nghe, nó đâu có hiểu, nó vẫn thanh nhàn trong luật định của vũ trụ. Nếu chúng ta hướng về tranh chấp thì chúng ta làm cho khối óc của chúng ta bất ổn, tâm thần của chúng ta bất an, thì phần sáng suốt của chúng ta ở đâu? Sẽ mất dần, làm sao phục vụ mà làm sao hoàn tất đường lối mà chúng ta đề ra.

Cho nên ở thế gian làm bao nhiêu cuộc cách mạng mà có vị nào thành công đâu? Rốt cuộc cảm thấy, thấy mình đã tự gạt mình, tới già mới thấy mình ngu. Cho nên ngày hôm nay chúng ta biết ngu rồi. Các bạn đến đây, cũng đâu có sạn, thông minh cũng biết đủ chuyện đời, lường gạt người ta biết hết rồi. Bây giờ các bạn tu và các bạn thấy các bạn ngu các bạn mới tu, sửa cho nó thông minh, sửa cho nó quân bình, sửa cho nó tốt đẹp, tận hưởng mùa Xuân mới! Thanh khí trật tự rất

nhẹ nhàng, đưa vào lỗ mũi, đưa vào tâm thân của các bạn, đưa vào nơi các bạn ngự, thanh nhẹ vô cùng! Các bạn hướng thượng, các bạn mới thấy rõ giá trị của sự thanh tao. Cho nên giây phút tham thiền của chúng ta nó triển miên sung sướng trong nội tâm, chúng ta giải tỏa những sự phiền muộn sái quấy mà chính chúng ta đã làm được rồi, thì tâm hồn chúng ta nó hướng về thanh nhẹ và thanh quang dồi dào và sáng suốt trong thanh nhẹ.

Yêu ai trước hết? Yêu cái xác thân tinh vi này. Xác thân của các bạn là một tổ chức tinh vi từ xa xưa đến ngày nay, không thay đổi nhưng mà chờ sự sáng suốt của các bạn để các bạn cảm thông. Một rừng văn minh trong khối óc của các bạn, một lượng từ bi vô cùng sống động, không có một dao búa nào cắt đứt được. Cho nên càng tham thiền các bạn càng dễ tha thứ.

Càng dễ tha thứ thì các bạn thực hiện được sự thương yêu rõ rệt.

Ngày hôm nay Thiên Viện Nhẫn Hòa cảm cui lo làm, tha thứ và thương yêu. Ước mong những gì đã làm việc này để mong ước được những việc gì ở tương lai? Làm cái việc này để cho mọi người thấy rõ trật tự do con người mà ra và ngày hôm nay các người tu Vô Vi đã đi về qui củ trật tự. Họ làm, họ không biết cho ai ở tương lai?

Nhưng cái gì họ đã gạt hái? Họ đã gạt hái sự kiên nhẫn, nhịn nhục và sáng suốt trước khi họ ra về, họ thực hiện rõ ràng Bi Trí Dũng. Khi họ cảm thức được giá trị của Bi Trí Dũng thì nghiệp tâm họ đâu còn. Họ chỉ ôm một khí giới tình thương ra về, chỉ mang theo một nụ cười thanh nhẹ, hân hoan. Biết ngày hôm nay tôi được nhiều bạn thương yêu và tôi biết rõ giá trị của sự thương yêu thể hiện trong tình người, tôi đã đem được rồi niềm vui vô tận trong tâm thức của tôi, tôi không còn bị lệ thuộc bởi sự hăm he của tử thần, tôi mới thật sự dẫn thân, hy sinh và đạo đức. Tôi làm những điều thấy rất dễ làm, nhưng mà người đời lười biếng nói khó làm. Ngày hôm nay tôi đã dẫn thân trong mảnh đất eo hẹp này và tôi khai triển được rồi, tôi thấy không có khó khăn gì. Không việc gì khó khăn ở tương lai đối với tôi nữa. Sống trong vô quái ngại, tu học rõ rệt mới là chân tu. Lý luận pha dèm, tự kèm khối óc trong một khuôn khổ, người đó không phải người chân tu. Chúng ta xét kỹ chúng ta biết, trước kia chúng ta không phải chân tu, tranh chấp, giận hờn đủ thứ, lạm quyền, không biết giá trị của nhơn quyền, muốn đè đầu ai là đè đầu, muốn chửi ai là chửi. Trước kia chúng ta đã làm, chưa tu chúng ta đã làm, trong kho chúng ta đã có, ngày hôm nay chúng ta phải quét sạch nó đi, không trữ nó nữa, không dùng nó nữa, để bước qua một trang sử mới, hưởng một thanh khí mới, đời dào hơn, sống động hơn và không bao giờ bị tiêu diệt. Dù ngày mai xác thân này có mất đi nữa, nụ cười vẫn tươi. Tươi là tươi gì? Tươi đã tiến hóa và được học hỏi nữa. Luôn luôn ở trong chu trình học hỏi không ngừng nghỉ, mới thật sự đem lại sự sáng suốt vô cùng, vô tận, vô biên. Chúng ta mới thấy rằng kinh vô tự ở trong ta, đời mới học kinh mới, kinh vô tự nằm hẳn trong tâm thức của các bạn, luật Trời nằm hẳn trong tâm thức của các bạn. Vũ trụ với bạn là một, đâu còn có sự xa cách. Việc làm không còn khó khăn thì hoàn cảnh của các bạn ra thế nào? Chỉ có dư thừa ban bố cho người khác mà thôi. Mọi người chúng ta bằng lòng làm, bằng lòng đóng góp thì chỉ có dư thừa để ban bố cho người khác mà thôi.

Các bạn ở thế gian đây kiếm lấy đồng tiền để chuộc lấy sự gì? Ấm no. Ngày nay các bạn có ấm no là đủ rồi. Cướp của người ta để làm gì? Mang đi được không mà cướp? Cướp quyền người ta để làm gì? Mang đi được không mà cướp? Chửi người ta để làm gì? Mang đi được không mà chửi? Những chuyện không cần thiết chúng ta không làm. Giữa con người và con người gặp nhau chúng ta quý lắm, thương yêu, xây dựng, mong mọi người đi một con đường như ta. Thế gian thái bình, thiên đàng trong tâm, sung sướng và cởi mở. Các bạn càng tu trong Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, các bạn sẽ phát minh nhiều cái còn hay nữa, ngắn gọn, thanh nhẹ. Vì sao? Vì trong tâm thần của các bạn không có vụ lợi, thì sự sáng suốt nó sẽ bộc lộ rõ rệt, thì các bạn xây dựng tốt đẹp.

Cơ sở ngày hôm nay, các bạn về đây, tuy tạm nhưng mà trong một trật tự. Không có người nào không có tình người. Hỏi chứ Thiên Viện Nhẫn Hòa có bỏ một xu nào để mướn người ta làm không? Không tiền nhưng mà tình thương đã làm thành đó các bạn! Các bạn về đây để ngự trên tòa sen tình thương đó các bạn! Thật sự cơ hội hưởng thượng để giải nghiệp tâm thức, để tận hưởng và cảm thức Khoa Học Huyền Bí trong tâm thức của các bạn ngày ngày sẽ khai triển, rờ được, mó được, chứng minh được, nói được, làm được. Không phải nói

mà không làm, không gieo ác ý cho bất cứ một người nào, nhưng mà xây dựng cho mọi người trở về thiện, trở về trật tự. Rồi đây huynh đệ tỷ muội học hỏi, tham thiền trong thanh tịnh, cảm giác này giờ lời nói của tôi, đã đóng góp và cùng chung các bạn, đã quét dọn những tư tưởng bất chánh trong nội thức của các bạn. Và chúng ta đồng hành trở về nơi thanh tịnh an vui vô cùng, quên đi những sự tranh chấp thù hận, những sự mưu mô không giá trị mà chúng ta dụng từ quang để tiến tới, tiến tới bất cứ một khối nào, bất cứ một nơi nào đang bị kẹt, chúng ta cũng tỏa ngời thanh nhẹ để tận độ chúng sanh. Một số người đang ngồi thiền này, đang hưởng thượng, đang cung ứng thanh quang của người cho vũ trụ, đang làm điều lành cho vạn linh, cả một rừng xanh hưởng ứng, cả một thanh khí dịu dàng, tận độ tâm can, tự thức giải mê phá chấp, sung sướng biết là bao nhiêu hưởng về cửu huyền thất tổ, hưởng về Đấng Cha Trời, hưởng về cõi nơi bất diệt.

Giây phút thiêng liêng này, tâm hồn của chúng ta có nơi ẩn trú, thương yêu vô cùng, cảm thấy từ bi là sức mạnh. Tấm lòng từ bi của chúng ta đã thể hiện trên mặt đất, xây cất nhà cửa, xây cất mọi vật liệu do bàn tay và khối óc của những người tu thiền đã làm. Người đã đóng góp từ quang xây dựng thành một cơ đồ tâm linh, tuy rằng đơn sơ nhưng nó là vô giá! Một cơ ẩn trú tạm dưới vòm trời vũ trụ. Ở trong một lều nhỏ nhưng tâm nó đang sống trong vũ trụ. Vũ trụ là nó mà nó thấy rõ thể xác của nó, rồi cuộc lấy trời làm nhà, lấy đất làm giường rồi nó dễ tha thứ và thương yêu. Nó nắm trọn tất cả những gì nó hiểu biết từ lúc đến cho đến lúc ra đi, nó không còn bờ ngõ trên con đường đời cũng như con đường đạo.

Cho nên các bạn về đây được giải nghiệp tâm, hôm nay tôi có duyên lành được trở về với các bạn để tỏ thể tâm tình với các bạn, âu yếm với các bạn, thương yêu các bạn, xây dựng các bạn và các bạn là tôi. Bước chân tôi đi tới đâu đều là chông gai, đều là sự đau khổ, nhưng mà tôi vẫn giữ thanh tịnh và sáng suốt để vượt qua. Rồi con đường của các bạn đang đi là đường gì? Có khác gì đường tôi đâu? Gia can của các bạn cũng gặp phải những sự tranh chấp, cuộc đời tranh chấp của đường đời các bạn muốn tháo gỡ, muốn thay đổi một cái gì mới cũng phải có trở ngại. Cho nên các bạn phải thấy rõ giá trị của sự dẫn thân, hy sinh và đạo đức. Các bạn đã lỡ dẫn thân làm con người rồi, không có thể từ chối được, không có thể dung dưỡng sự lười biếng được, chúng ta tự hành để trở lại trật tự và tiêu diệt con ma lười biếng, thì tất cả những gì chúng ta đều đầy đủ can đảm trong Bi Trí Dũng thực hiện dàng hoàng. Thương yêu, phán xét rõ rệt, làm cho rõ, nói là làm, hứa là làm, không có vụ hứa rồi bỏ. Các bạn thấy rõ giá trị của Bi Trí Dũng, chớ không phải nói đời mới trong văn chương đặc sắc mà việc làm không bao giờ làm. Chỉ có nói mà không bao giờ làm. Rồi trở lại sự mê chấp, chọn đường thù hận. Giết được ai, bạn? Rốt cuộc tự sát lấy mình mà thôi. Cho nên chúng ta đã hiểu rồi, óc chúng ta có sạn, mọi trường hợp chúng ta đã dự rồi, đã làm rồi. Bây giờ chúng ta phải quyết tâm trở về với sự thật.

Hôm nay, ngày vui trong tâm thức của các bạn, cho nên có những giây phút thiêng liêng cảm ứng cho tôi, để nói ra những gì mà chúng ta cần thiết và những gì chúng ta đã có. Cho nên chúng ta sẽ phóng những tia sáng cho cái Thiên Viện này, tâm thức chúng ta hướng thượng tức là phóng tia sáng ra cho Thiên Viện, hòa với vũ trụ để xây dựng cơ đồ tâm linh càng ngày càng sáng suốt. Người kế tiếp sẽ được tận hưởng phần thanh quang đó. Xây dựng cho nhau trong chu trình tiến hóa. Tay nắm tay thì việc gì cũng làm thành, mà ngu muội tranh chấp thì có đại sự nó cũng tiêu mất đi. Quá trình chúng ta nắm biết bao nhiêu cơ sở rồi cũng bỏ đi, tiền của cũng bỏ đi, địa vị cũng bỏ đi, ngày hôm nay chúng ta làm gì đây để khôi phục?

May thay và lành thay chúng ta lại biết con đường tâm linh giải thoát. Chúng ta biết rằng nguyên linh của chúng ta là một giống dân BÍCH NGỌC. Hoàn cảnh nó đã chèn ép từ giai đoạn này tới giai đoạn nọ không khác gì các bạn đang trui luyện trong một lò lửa. Rồi cái lò

lửa nó đốt, cuối cùng là bạn là một hòn ngọc sáng suốt, hòn ngọc quán thông mọi sự việc, hòn ngọc duyên dáng để phục vụ mọi nơi mọi giới, mới nhận thức ra là con của Thượng Đế. Con của Thượng Đế cũng vô hình vô tướng như Ngài nhưng mà tình thương tràn ngập cả càn khôn vũ trụ, qua thể xác con người để thực hành Bi Trí Dũng. Nói đâu làm đó phải đúng, không hứa là không làm, không bao giờ hứa mà không làm, hứa là phải làm. Giữ đúng cái công việc thì tâm thức các bạn được yên ổn. Hứa mà bỏ chạy thì làm sao hồn các bạn được yên.

Cho nên ngày hôm nay công tác giữa rừng xanh, các bạn thấy, trật tự đã về rồi, anh em có giờ thiền, giờ ăn, giờ chơi trong một thức bình đẳng không có ai cao lớn hơn ai, nhưng mà tình thương luôn luôn phải phục vụ đi sát bên ta, từ quang luôn luôn dính liền với bạn. Cho nên các bạn về đây, các bạn cảm thấy thanh nhẹ. Những người ở xứ nóng đến đây cảm thấy lạnh, nhưng mà kỳ thật hơi thanh nhẹ này là hơi của mùa xuân tươi đẹp. Tâm hồn các bạn sẽ được nhẹ và nhận lấy một món quà quý của Thượng Đế đã ân ban, ngày cũng như đêm, vui nhộn trong tình huynh đệ tỷ muội.

Tôi không biết nói gì hơn. May thay và lành thay tôi vẫn được bình an trở về với các bạn. Mỗi Tết của Vô Vi, đặc biệt năm nay là Tết Hồi Sinh, khi các bạn bước vào đây rồi các bạn mới bỏ tất cả các sự thị phi từ bên ngoài mà các bạn đã lượm được. Sự thật là sự thật. Cũng như ở thế gian người ta nói lên thiên đàng sẽ qua bị ma quỷ, mà nếu các bạn sợ ma quỷ, chừng nào các bạn mới đến thiên đàng được? Cho nên xử dụng đúng trí của các bạn để bước vào cửa Trời. Là tâm thanh nhẹ, các bạn mới có cơ hội bước vào cửa Trời. Nếu tâm các bạn không thanh nhẹ làm sao các bạn bước vào cửa Trời. Cho nên các bạn nhìn những tu sinh ở đây, bỏ tất cả, người có tất cả, người có khả năng làm việc đủ thứ nhưng mà người bỏ tất cả để phục vụ cho các bạn, nung nấu một ngày Tết để hội ngộ các bạn để các bạn thấy rằng ý chí của con người không bao giờ bị diệt. Tuổi trẻ của thời đại thật sự biết thương yêu, biết xây dựng, không bị bất cứ một sự nào chèn ép. Tự do khai triển tâm linh để đóng góp cho nhân loại ở tương lai. Tuổi trẻ còn nhiều thì giờ để phát triển, phát minh để đóng góp cho nhân quần, bước vào ngành tu học thật sự khoa học huyền bí. Các bạn nhìn đi, các bạn đi xem đi, nhiều vị đã cấm khẩu, không nói, không nói một lời vì tuổi trẻ còn tranh chấp, đã thấy rõ được cái sự tâm tối của chính mình cho nên người đã cấm mồm không nói và để xây dựng cái gì? Xây dựng tâm linh trọn lành nhiên hậu sẽ nói những câu giá trị hơn. Một câu là vàng, là ngọc để độ chúng sanh. Những vị đó đã và đang làm, cua từng khúc gỗ, đóng từng cái đinh, xới từng miếng đất, bưng từng chén phở cho các bạn ăn. Một con người ở thế gian không có ai có thể tạo được. Nhưng ngày hôm nay thể hiện trên mặt đất này để phục vụ các bạn. Các bạn có dịp đến đây rồi các bạn về các bạn sẽ thấy, thấy tình thương huynh đệ tỷ muội đã tái ngộ trên mảnh đất Nhấn Hòa này, thật sự thương yêu nhau xây dựng và đóng góp rõ rệt. Sự khao khát của người Việt Nam bao nhiêu năm mong được ngồi gần lại với nhau, đùm bọc lẫn nhau như lúc sơ sinh bàn tay của mẹ hiền đã đùm bọc đứa con. Ngày hôm nay nó xa cách, nó biến dạng, nó làm con người tại thế nhưng mà có cơ hội được gần gũi với nhau, cộng tác với nhau, bàn bạc với nhau, để vượt qua mọi sự tranh chấp khó khăn của tình đời. Nó thể hiện chơn tình trong khu rừng để làm việc cho nhau. Hy sinh, hy sinh để đem lại sự thương yêu, hy sinh để đem lại sự đoàn kết đời đời bất diệt, hy sinh để cho cửu huyền thất tổ thấy có một hạnh Bồ Tát tại thế. Những tuổi trẻ kính yêu đã làm thì những vị bồ lão phải nhìn được quá khứ của vị đã làm được chưa? Quá khứ tuổi trẻ của vị đã hy sinh như vậy chưa? Chưa bao giờ có. Vậy chúng ta có cơ hội, có pháp nắm trong tay chúng ta phải thực hiện, phải xây dựng lại quân bình trong nội thức và để nắm lấy luật Trời, sống trong lẽ sống hiện tại.

Bất cứ chiến tranh xảy ở góc nào, kể cả bom nguyên tử đi nữa, cũng phải thực hiện tình thương và đạo đức. Khí giới tình thương và đạo đức tràn ngập trong tâm hồn của các bạn. Người đã thiên Vô Vi luôn luôn cấy được cái giống tình thương và đạo đức.

Ngày hôm nay chúng ta có duyên lành để tái hội trong 3 ngày Tết thôi, những bài học đầy đủ, kinh tế, chánh trị, triết học vô cùng sống động. Tình thương của người hành giả đi trước đạt được, tận tâm cống hiến cho các bạn, không có một chỗ dấu diếm, nhất định không bị lợi dụng, bất cứ một khối nào. Chúng ta đi đúng chiều thể hiện tình người xây dựng trong một khu vực để học hỏi, không có một bàn tay đen tối nào có thể khống chế chúng ta được. Người tu Vô Vi phải về với cơ sở của Vô Vi, nhìn thẳng vào những người nào độc tài, phá khuấy thì tự nó phải đi khỏi khối Vô Vi, không cần khí giới.

Từ bao nhiêu năm tôi hy sinh trên đường đi để tạo lập cơ sở cho các bạn. Các bạn về đây để sống, các bạn đã có một khối óc tinh vi, có một cơ tạng thể gian không thể chế được thì các bạn sẽ làm một việc gì xứng đáng trong tâm hồn các bạn, hy sinh để đóng góp cho những tuổi trẻ bước lên, để nó sống trong cảnh hòa bình, đừng để nó khao khát tội nghiệp. Khi nó giáng trần không bao giờ được hưởng một ngày hòa bình trong tâm thức nó. Chỉ có tu mới đem được lại sự hòa bình, tu mới cảm thấy sự thanh nhẹ, tu mới nhận thức ra sự thương yêu, tu mới quý cha mẹ hiền nó, tu mới thấy thương huynh đệ tỷ muội trong gia cang nó. Tội nghiệp nó đang bơ vơ tại trần, không ai dẫn dắt.

Một mình tôi đã đi đây, đi đó, đã cấy cái phúc điền trong tâm các bạn, ngày hôm nay tiếp tục là các bạn phải đi, các bạn phải làm, các bạn phải thật sự thương yêu bạn nhiều hơn, để thể hiện tình thương đó cho muôn loài vạn vật ở tương lai. Sự dững mảnh của con người Vô Vilà không bao giờ mất, dững mảnh đó là dững mảnh bất vụ lợi, tận tình phục vụ hy sinh rõ ràng, rõ rệt. Cho nên những bạn còn hiểu lầm, cống cao ngạo mạn, ty hiềm đủ thứ, rồi đây sẽ ăn năn hối cải, tự nó trở về với chơn giác thì nó cũng là chúng ta mà thôi. Đường đó quá khứ của chúng ta đã làm, trong lúc chưa tu. Ăn rồi chỉ lo tranh chấp, không làm chuyện gì hữu ích cho chính mình và cũng chẳng làm chuyện gì hữu ích cho người khác.

Ngày hôm nay các bạn đã có một cơ đồ tâm linh hết rồi, thương yêu, xây dựng để tiến tới mục đích tối hậu: THANH TỊNH và SÁNG SUỐT. Khi các bạn tiến tới thanh tịnh và sáng suốt, các bạn mới thấy là các bạn giống dân của ai? Các bạn là giống dân của Thượng Đế. Giống dân của vũ trụ này là một, không có sự chia rẽ của giữa nhân loại nữa. Tâm thức chúng ta luôn luôn không chia rẽ giữa nhân loại mới là chơn tu. Chơn tu còn chia rẽ người này, người kia, người nọ, không phải chơn tu, tà thuyết. Cho nên cơ hội dẫn thân, hy sinh và đạo đức nhắc rất nhiều lần để cho các bạn hiểu và các bạn thấy việc làm của các bạn đã và đang làm.

Tôi không biết nói gì hơn. Tôi thật là vui và tôi cảm thấy tôi trẻ lại như một đứa bé mới chào đời, thỏ thẻ cùng các bạn những gì tôi cảm thức được và chúng ta tiếp tục xây dựng trên đường tha thứ và thương yêu.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn ngày hôm nay.

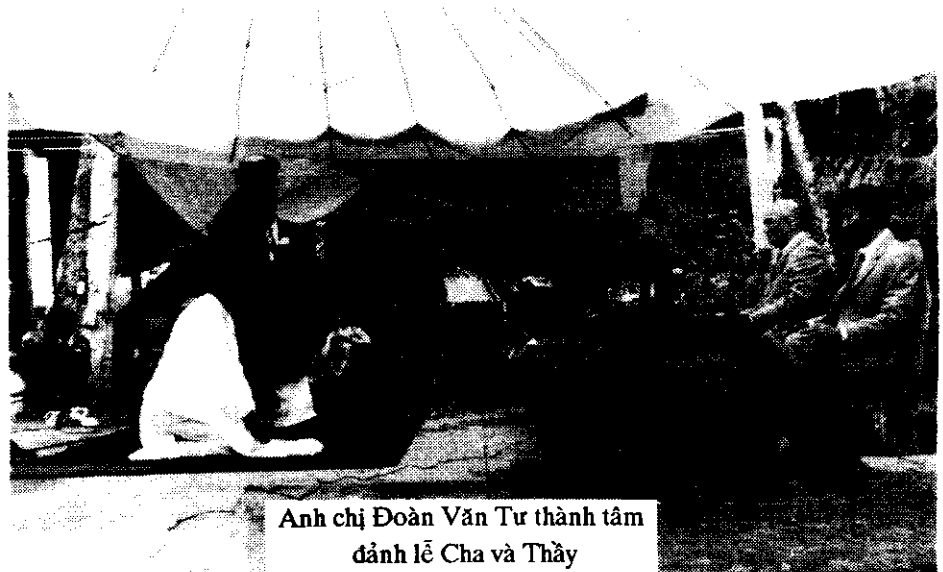
LUONG SĨ HẰNG

Sáng mừng một Tết Hồi Sinh (ngày 2-7-88) trong bộ khăn đóng áo dài, Anh Đoàn Văn Tư đại diện Ban Tổ Chức Tết Hồi Sinh đón tiếp Thầy vào khán đài để cùng Cha Nhân Hoà chủ tọa Đại Hội Vô Vi kỳ 7, Tết Hồi Sinh 1988.

Khai mạc Tết Hồi Sinh

2-7-1988

Anh chị Đoàn Văn Tư thành tâm
đánh lễ Cha và Thầy

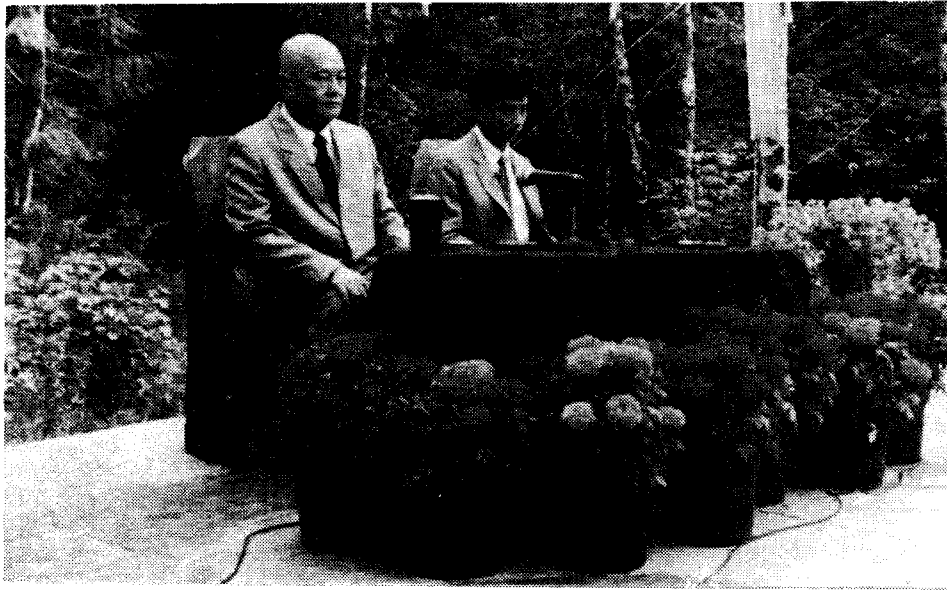

Anh Đoàn Văn Tư đọc diễn văn chào mừng Thầy,
Cha, và các bạn đạo.

CHÚC MỪNG ĐẠI HỘI HỒI SINH 88

*Chúc mừng Đại Hội Vô Vi
Chúc mừng sĩ tử dự thi kỳ này
Thiên đàng sắp sẵn nơi đây
Cùng nhau tu học vui vầy bên nhau
Xin đừng mê chấp câu mâu
Thương yêu tha thứ là câu thân tình
Tết này là Tết Hồi Sinh
Anh em đoàn kết đẹp tình Thầy Cha
Đệ huynh tử muội một nhà
Cùng chung nguồn cội cùng Cha trên Trời
Chúc mừng bạn đạo khắp nơi
Về đây dự Hội, thành thoi thoi tâm hồn./.*

HẠNH LƯU
Dallas, Texas

Giữa cảnh thiên nhiên của rừng thông xanh mát, Thầy và Cha chủ tọa Tết Hồi Sinh, đang ban những lời huấn từ đầy từ ái, đượm thấm tình Người, hoà đồng cùng Càn khôn, Vũ trụ.

HUẤN TỪ KHAI MẠC TẾT HỘI SINH CỦA THẦY TẠI THIÊN VIỆN NHÂN HÒA NGÀY 2-7-1988

Hôm nay là buổi Tết chung vui Hội Sinh của tâm linh. Khi đã nói đến hai chữ Tâm Linh, thì chúng ta đang sống trong thức bình đẳng, về đây để tận hưởng vô cùng thanh cao của nội tâm mọi người đã nung nấu từ xa xưa đến ngày hôm nay.

Ngày vui vô cùng trong tâm của mọi người, trong thanh tịnh và sáng suốt, và phán xét mọi sự việc, từ việc làm cho đến sự hội tụ, từ siêu nhiên, tự nhiên tiến tới siêu nhiên vô cùng của Bên Trên. Từ điển giới đến vật giới, chúng ta đã nghe qua và thực hành, và cảm thức trong cơ tạng chúng ta đang chuyển từ trược tới thanh, từ thanh về trược, để nắm lấy luật quân bình sẵn có trong nội thức của chính chúng ta.

Ngày hôm nay, duyên lành, chúng ta là người Việt Nam xa quê hương, tản mát khắp năm châu, nhưng mà có cơ duyên về đây để hội tụ. Hội tụ trong sự quý báu, thương yêu thật sự. Nhìn lại sự đau khổ của mọi người, rồi nhìn lại sự đau khổ của mọi tâm linh đã từ nhiều kiếp luân hồi tại thế. Ngày hôm nay có một cơ duyên phát hiện tình người để xây dựng một cơ sở tốt đẹp, và mọi người có một chỗ an hưởng và cảm thức thanh giới vô cùng, thanh quang tận độ để làm cho tâm hồn của chúng ta chỉ mở thêm và không bị trói buộc bởi hoàn cảnh ô trược, tranh chấp, nhằm lẫn của một luận điệu bất cứ của một người nào đã bị giam hãm trong tăm tối, la ló, bực bội và không khai triển được tâm thức.

Ngày hôm nay, chúng ta đã biết rồi và chúng ta đã trở về với nhau, và chúng ta đã thấy rõ tình huynh đệ ở thế gian này, tạm bợ nhưng mà liên tục. Kẻ đi người ở đều có sự hiện diện nơi mặt đất và sự cộng hưởng hòa bình của tâm thức đều thể hiện trong tâm của mọi người. Giờ phút thiêng liêng này là giờ phút của chúng ta được hoàn toàn tự do trên mảnh đất tự do của chính phủ Hoa Kỳ, đã giữ lấy luật lệ Nhân quyền rõ rệt, đưa con người tới chỗ tự nguyện, tự tu, tự thoát. Bất cứ tôn giáo nào ở trên mảnh đất thương yêu, tự do này đều có cơ hội để phát triển. Không có một người nào khống chế được và chính nó phải tự vươn lên để đóng góp cho nhân loại, quần chúng ở tương lai. gương lành và đường lối rất rõ rệt của chính phủ Hoa Kỳ đã cho chúng ta có cơ hội chúng sống trong mấy ngày tụ họp với nhau, trong trật tự, thương yêu, xây dựng. Thành thật cảm ơn những người đi trước, đã qua biết bao nhiêu sự gian lao, mới dành được phần tốt đẹp như ngày hôm nay cho anh em huynh đệ tỷ muội của chúng ta đồng hưởng, và nói lên những gì chúng ta muốn nói, trong sự thật, và những gì chúng ta muốn tiến, để tự giải thoát trở về với con đường Bến Giác vô cùng, và chúng ta biết rằng chúng ta không bao giờ bị diệt nữa. Chứng minh trong hoàn cảnh của chúng ta, từ Việt Nam ra đây, chúng ta người đi ghe, kẻ chạy loạn, đã tin số mạng chúng ta không được hiện diện nơi đây. Nhưng hôm nay, đều đầy đủ trong tình thương và đạo đức của nhân loại, thì thế quyền của Thượng Đế tận độ chúng ta có yên ổn, thương yêu trong xây dựng. Sự nhằm lẫn, không nhiều thì ít, chúng ta cũng có. Kích động lẫn nhau rồi chúng ta tha thứ, chúng ta mới thật sự biết thương yêu và tay nắm tay, trong xây dựng và xây dựng trong thanh tịnh và sáng suốt.

Trở về với thanh tịnh, sáng suốt và sẵn có chủ quyền của chính chúng ta, chúng ta có quyền thanh tịnh và sáng suốt, không ai buộc chúng ta bỏ thanh tịnh và sáng suốt được. Bất cứ chế độ nào ở thế gian này, phải hiểu rõ đường lối này, thì chúng ta mới được quyền sống trong lẽ sống hiện tại, dù rơi ở hoàn cảnh nào, chúng ta cũng được quyền giữ thanh tịnh và

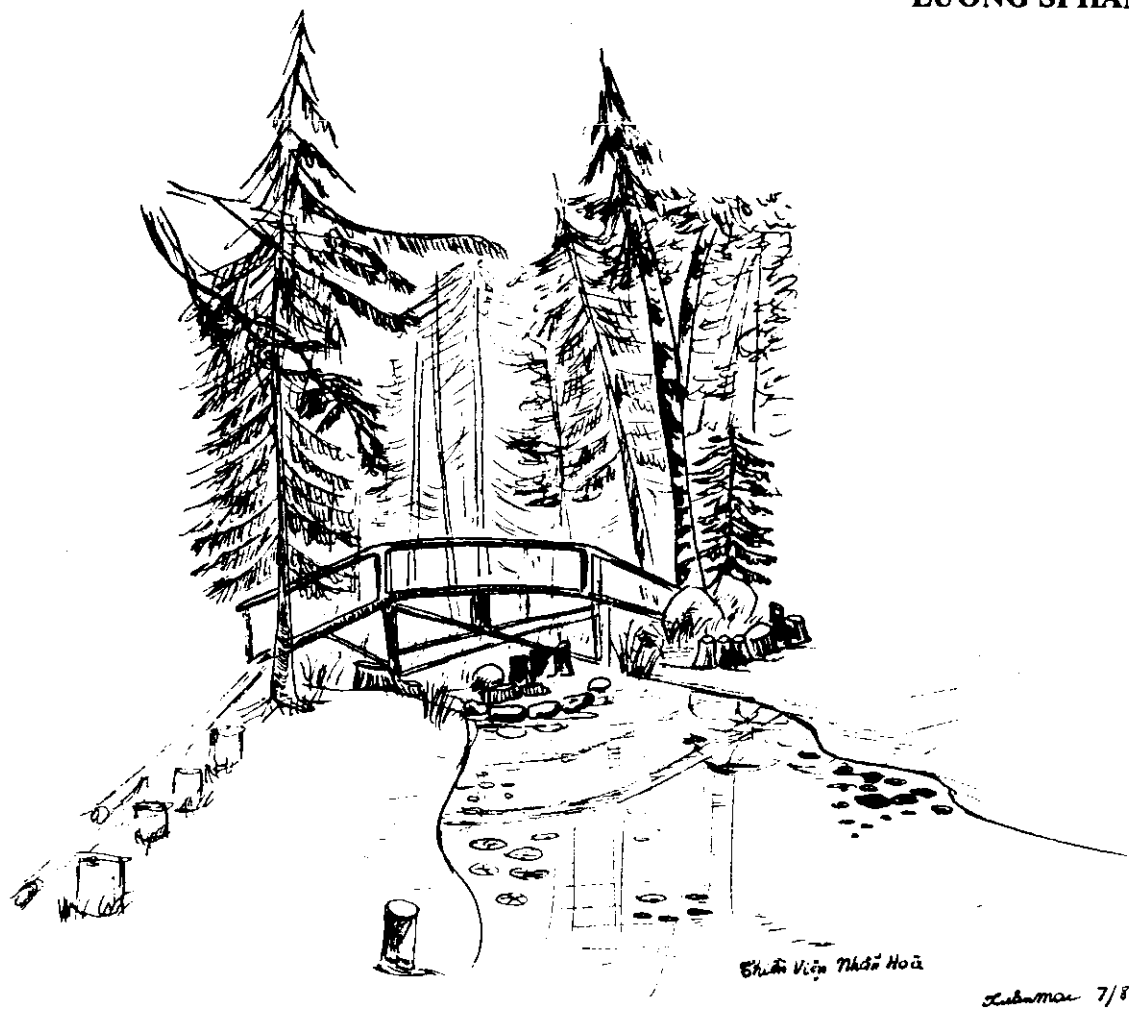
sáng suốt. Đó là cái vốn căn bản của tâm linh.

Cho nên, ngày hôm nay các bạn đã tu và đã tiến, đã cảm thức, đã thấy rõ, đã nhận định đường lối tự hành, tự tiến là một chuyện cao quý vô cùng. Hôm nay, chúng ta vui trong niềm vui thanh tịnh không phải động loạn, và để phán xét con đường đi và quyết định con đường đi cho tương lai, và tay nắm tay để dẫn dắt những người chưa có cơ hội cùng đi với chúng ta, chưa biết giá trị của sự dẫn thân, hy sinh và đạo đức. Ngày hôm nay, chúng ta đã dẫn thân, hy sinh và đạo đức ngay trong mảnh đất này, có những tuổi trẻ đã làm được và đã phát triển được, đã thực hiện được.

Quý thay và lành thay, tất cả đã về đây tận hưởng một mùa thanh quang tốt đẹp, có sự hiện diện của Cha Nhân Hòa. Đến đây, tôi xin chúc các bạn đầu năm vui tươi trong tình người, cõi mở để đón nhận thanh quang của Đấng Cha Lành kế tiếp.

Thành thật cảm ơn các bạn.

LƯƠNG SĨ HẰNG

HUẤN TỪ KHAI MẠC TẾT HỒI SINH CỦA CHA NHẮN HÒA TẠI THIỀN VIỆN NHẮN HÒA NGÀY 2/7/1988.

Một phút trong tâm thức ở mọi con người các con để hòa cảm sự thanh nhẹ được ân chiếu trong bầu không khí tại Thiền Viện Nhấn Hòa. Đại Hội Vô Vi kỳ VII đã chuyển qua một quan niệm và ý thức là ngày Tết. Thầy các con đặt cho cái tên là Hồi Sinh. Hồi Sinh là một sự sống lại, một sự phát triển, đổi mới hoàn toàn.

Các con quy tụ về theo phong tục cổ truyền của ngày Tết Việt Nam. Hàng năm sẽ có ba ngày, trong ba ngày đó tất cả anh em trong gia đình, làm ăn, sinh hoạt trong môi trường và nhu cầu khác nhau, nhưng đến ngày ấy, mọi sự phiền phức, lo lắng đều được giải quyết và khai thông để tâm thức được nhẹ nhàng, quy tụ về mái ấm gia đình, bên cha mẹ và anh em ruột thịt, để tỏa ra được những sự lưu luyến, những sự nhớ mong, những sự chặt chẽ của định luật vũ trụ đã đặt sẵn. Cha rất lấy làm sung sướng khi nhìn thấy các con đã lạc loài, u tối, vô minh, ngăn cách, qua sự dìu dắt, khổ nhọc, dạy dỗ của Thầy các con, kết quả để các con phát triển ra được cái bản tính nguyên thủy là : Đã là con người thì bản chất, khối óc, con tim và sự thoải mái của cuộc sống, căn bản đều có một sự mong muốn và khao khát giống nhau. Cư trần thì các con bị nhiễm trần, nên mọi các con đều mong muốn, khao khát, ao ước thực hiện đến một điểm giống nhau, tạm gọi danh từ là sự thoải mái, nhưng qua phàm thức, vì sự ngu muội, từ cái dạng nhứt nguyên, vạn vật đồng nhất thể, mỗi tâm thức đều mong muốn có sự hạnh phúc, hòa bình, công bình, nhưng khi thực hiện, chính vì mất gốc của vũ trụ, nên những ô trược, xấu xa, những thủ đoạn gian xảo, tà ý; thay vì các con đem đến sự hòa bình cho nhân loại, cho các con và cho muôn loài vạn vật quả địa cầu này thuần dương, chuyển qua một sinh khí thanh nhẹ. Cảm giác sinh khí thanh nhẹ chỉ lóe một chút xíu trong tâm thức các con khi các con về đây, yêu thương, sống chung trong ba ngày Tết. Từ cảm giác đó, từ một sự dìu dắt, dạy dỗ của Thầy các con, để các con thấy được yêu thương, thật sự hạnh phúc.

Sự đố kỵ, tị hiềm, nguồn gốc của con người xuất phát từ đâu? Lý phải đi đôi với hành. Giảng thuyết chỉ dạy, nhưng các con không thực nghiệm, các con sẽ không khai mở, và thấy được những sự chăm sóc, dìu dắt để thực hiện một cuộc cách mạng chính trị của toàn vũ trụ cho một bối cảnh dân tộc Việt Nam đau thương, tang tóc. Các con mang một nạn chung cộng nghiệp.

Một tấm gương Thầy các con từ cái lý hành cho chính bản thân. Bản thân đã làm chủ được, đã khai mở được. Lúc đó đi qua một nguyên lý của đại vũ trụ và hành một công việc cho đại vũ trụ. Trước tiên, muốn hành, muốn làm một việc gì, từ một yếu tố nhỏ nhứt, các con quân bình được, thì yếu tố lớn nhứt, các con sẽ thành công. Một tư tưởng suy nghĩ, một nguyên năng luật pháp của vũ trụ, đặt trong mỗi con người của các con. Các con sống đúng với luật của vũ trụ, đúng căn bản là một con người thì khi nghĩ một điều gì đúng hay sai, tự trong tiểu vũ trụ con người các con sẽ cho các con biết. Nghĩ thiện lành, nghĩ tốt đẹp, nghĩ xây dựng, nghĩ yêu thương, nghĩ hy sinh bất vụ lợi. Luật của vũ trụ trong mỗi con người các con sẽ tiết ra những chất thuốc để cung ứng cho thể xác các con luôn luôn khỏe mạnh, sáng suốt đời dào, sinh lực luôn luôn vui vẻ và yêu đời. Và ngược lại, luật Cha đặt trong mỗi con người các con, nếu các con nghĩ sai, tị hiềm, chia rẽ, tranh chấp, thù hận, lường gạt, bịp bợm, thủ đoạn thì những luật của vũ trụ, Cha chế ra các con và đặt trong mỗi con người các con, lúc đó Cha sẽ cho ra những

lộc tố phá hoại tim các con, phá hoại gan các con, phá hoại phổi các con, phá hoại bao tử các con, phá hoại toàn diện trong con người các con, làm cho khối óc các con băng hoại, và từ rong một tiểu vũ trụ băng hoại, một con người hư đốn sẽ ảnh hưởng một gánh nặng cho xã hội. Một người ăn bám, một người phá hoại, một người thủ đoạn thì xã hội nào mà tốt đẹp được? Các con đã đi ngược lại tất cả những gì các con khao khát. Các con đã ngu muội, u tối sống trong một ảo tưởng đầy nguy hiểm, nhưng các con vẫn vênh vang các con hay, các con giỏi.

Từ những điểm đó, những trật tự sắp đặt, vận chuyển để cứu rỗi các con, để khôi phục lại sức mạnh của Cha, của Đại Vũ Trụ. Họ phải đi theo từ bước một. Từ một con người của Lương Sĩ Hằng, chơn tâm và thực tu, nên cuộc đời, bản thân cá nhân của Lương Sĩ Hằng tất nhiên phải tốt, và từ một cái mỹ mãn tốt đẹp ở một cá nhân, bạn đạo hành giả Vô Vi tu thiền. Và Lương Sĩ Hằng đã làm cái gì? Bằng chứng, kết quả hiện hữu trước mắt các con. Làm sao trong mỗi con người Việt Nam các con, trong mỗi khối óc băng hoại, hư đốn của các con, tiềm nhiệm của một xã hội truy lạc, loạn lạc như con rắn không đầu. Những cứu tinh của Cha đưa xuống, ma quỷ tham lam xuất phát từ trong khối óc của các con, đi ngược lại những quyền lợi hạn hẹp. Các con không nhìn được cái chiều sâu của nó, nên các bậc chân tu, những bậc chân chính của xã hội, của chính trị, của tôn giáo, người chân chính, người thực tâm luôn luôn thẳng thắn, sự thật. Mực ngay thì đau lòng gỗ! Trị những con bệnh, những con bệnh muốn hết bệnh thì phải chịu đau, phải uống thuốc đắng, phải giải phẫu. Nhưng mà các con muốn hết bệnh, nhưng các con không muốn đau, không muốn đắng, đó cũng là một sự mâu thuẫn. Từ sự mâu thuẫn này, các con trải qua một sự mâu thuẫn khác, không chịu nhìn đối diện sự thật. Ngồi lại luận thuyết, chủ thuyết, danh từ vá víu rồi chụp mũ lẫn nhau. Nào là cộng sản, nào là quốc gia. Ai là cộng sản? Ai là quốc gia? Tự hỏi đi! Mình có tự gạt chính mình không? Mình có tham những không? Mình có bè phái không? Mình có danh lợi cá nhân không? Những con người đó là những con người cộng sản. Đúng danh từ là như vậy. Những người thực tâm, những người hy sinh, hết lòng lo cho dân, cho nước, lo cho dân tộc, lo cho đồng bào, lo cho anh em bạn đạo tu học. Đụng chạm quyền lợi một chút, chụp mũ lẫn nhau, phao vu với nhau, phân tán với nhau, chê trách với nhau, rồi làm sao có những người tài? Làm sao có những người tốt? Để kết lại thành một khối sáng suốt, thành một khả năng hiểu biết tường tận để quán xuyên ở mọi vấn đề, ở mọi ngành nghề. Tất cả các con đều lâm vào một tình trạng mù mờ và u tối, bơ vơ. Các con hãy dụng cái trí thức ra, những câu Cha nói là những chìa khóa để con suy luận ở mọi trường hợp, ở mọi vấn đề. Các con hãy nhìn đi. Con người mới thương con người. **Thật sự một con người hiểu biết, tốt cùng của hiểu biết là con người chỉ có yêu thương với nhau mà thôi.** Từ một cái hiểu biết hạn hẹp, chỉ có anh em trong gia đình mới yêu thương với nhau, cho đến mở rộng ra giòng họ mới yêu thương với nhau và xóm làng mới yêu thương với nhau, rồi dân tộc mới yêu thương với nhau, rồi thế giới mới yêu thương với nhau. Các con phải đi từ bước và các con yêu thương, không phải các con qua danh từ, qua ngôn ngữ, qua cái miệng của các con, qua hành động âu yếm của các con. Mà các con yêu thương, các con phải học hỏi, các con phải niều con người các con từ đâu mà ra? Và con người với con người, kiếp con người của các con làm cái gì? Và một ngày nào đó các con sẽ ra sao? Và các con phải làm gì? Tất cả đều là số không! Mới sanh ra là số KHÔNG, đến khi già chết là số KHÔNG. Các con phải hiểu được, phải mở rộng siêu thức, mở rộng khối óc văn minh thật sự. Văn minh! Chữ văn minh phải như thế nào? Minh là sáng, văn là ngôn ngữ : một ngôn ngữ sáng. Tại sao gọi là ngôn ngữ sáng? Sáng suốt phát xuất từ đâu? Tại sao bóng đèn phát sáng? Phải có điện, dây điện bị cắt, bóng đèn có cháy không? Không!

Trong con người các con, kinh mạch thần kinh và khối óc không khai thông được, sự hiểu biết không tường tận được, thì đương nhiên khi nói ra, khi nghĩ ra, không có sáng được. Chữ văn minh không, nếu các con trị tận gốc, thực chất sự sống, hành, làm việc, nói sao làm vậy, thực hiện đúng quy luật trong con người, tình thương đối với nhau, hòa với quy luật của vũ trụ, thì lúc đó hệ thống điện năng thần kinh các con luôn luôn mạnh mẽ và chặt chẽ. Khối óc lúc nào cũng sáng sủa, con người như vậy mới thật sự là con người văn minh. Còn văn minh vá vúi, đi học những khám phá ở trường sở để phụng sự cho vật chất. Cái đó là văn minh của vật chất, của nhị nguyên, của âm dương, của ngũ hành và bát quái. . Cái văn minh của ngũ hành, của bát quái, của âm dương, các con hưởng thụ nó, các con học nó và các con phải hiểu được cái vai trò của nó để những sự văn minh hạn hẹp không phải buộc trong khối óc sáng suốt, sự khôn ngoan vô cùng tận, mà Cha đặt sẵn trong mỗi con người các con. **Khả năng văn minh, sáng suốt tốt cùng đó như thế nào để các con đạt được? Các con phải trở về trạng thái an như, tự tại, thoải mái. Các con phải đạt đến tâm không! Một hệ thống vô cùng tinh vi ở trong khối não các con, tốt cùng rồi đây, khoa học, chính trị, tôn giáo đều phải đi vào trạng thái ở trong mỗi con người. Trạng thái đó gọi là KINH VÔ TỰ.** Kinh Vô Tự tức là tất cả các tạng kinh đều có nằm ở trong cơ quan bí mật, Cha đặt trong khối não óc các con. Muốn rút gọn để điều luyện các con thành một cán bộ xã hội của Thượng Ngươn Thánh Đức, các con hành thiền theo phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà người đã đạt được là Thầy các con và cá nhân thân xác Cha đang mang đây là một xác chết, phần tiếp nhận, học hỏi ở đời, khối óc không còn hoạt động được. Nhưng khi hành pháp thiền này nó được thông, vượt qua những tần số chấn động, bị băng hoại, hư hoại ở phần nhị nguyên trong khối óc, đi thẳng về nhứt nguyên và khai thông ngay một hệ thống đặc biệt trong bộ đầu và lúc đó khi làm việc, khi sinh hoạt, khi tổ chức, thì tất cả những vấn đề Cha chứng minh cho các con thấy. Một con người không có học mà điều khiển những đũa tiến sĩ, bằng cấp ở trường đời phải lắng nghe, phải hòa hợp, phải kết hợp lại để xây dựng có những nơi, phương tiện tổ chức cho các con hội tụ về đây. Cũng như từ lúc Cha xuất hiện ra một năm về trước, Cha cũng đã nói những gì lý thuyết, luận thuyết và chủ thuyết. Một thời gian đầu, Cha sẽ chứng minh khả năng đối chất với tất cả các tầng lớp cho các con thấy. Nhưng chưa đủ, phải thể hiện cho các con thấy qua việc làm, từ cái lý đi đến cái hành, tạo được sinh khí yêu thương khơi dậy được. Các con tận hưởng được mùi vị anh em ruột thịt, chung một Cha Trời, đủ mọi thành kiến, tư kiến, tị hiềm. Nhưng tại sao ngày hôm nay, các con về đây, gặp nhau, chào hỏi, yêu thương rộn rã, tràn đầy nước mắt trong sự vui mừng. Công trình đó xuất phát từ đâu? Người tu như Lương Sĩ Hằng có phải thụ động không? Có ích lợi cho quần sanh không? Tất cả những kết quả từ đời cho đến Đạo, các con đã thấy chưa? Và từ cái sinh khí này. Sự nhọc nhằn của một vị chân tu đã làm việc khổ nhọc ngày đêm, Đã gánh nhận bao nhiêu sự hàm oan và khổ nhục đến động lòng của vũ trụ vì sự ngu muội, u tối của các con, nên vai trò yêu thương, chăm sóc của một vị Thầy, của một người mẹ chưa đủ để bổ khuyết, để chỉnh đốn toàn diện sự sai lầm trong mỗi con người của các con. Cho nên đến lúc Cha phải xuất hiện. Tại sao Cha dữ? Tại sao Cha lại rầy la? Đôi lúc Cha phải đánh đập. Tại vì các con dữ, các con sai lầm. Tại vì các con đã rầy la các con. Vì trong chấn động khối não các con tỏa ra trực khí, nên nói ngọt, nói dịu, cho thuốc để bớt trong phút chốc. Nhưng muốn trị tận gốc, thì tùy theo trường hợp, tùy theo con bệnh. Có bệnh thì uống thuốc bọc đường, có thể hết được. Nhưng có con bệnh phải mổ xẻ, phải giải phẫu. Cha Trời trị bệnh của con bằng quyền năng điển giới siêu thức, chửi thẳng vào đầu các con, chấn động thật mạnh vào đầu các con, để hóa giải đi những trực khí, để sửa đi những đường dẫn điển lên khối óc các con.

Trong lúc Cha làm như vậy, Cha sướng lắm ư? Cha được lợi lắm ư? Cha hưởng tiền ư? Cha

hưởng danh há? Hay hằng đêm Cha phải trần trọc, không ngủ. Bao nhiêu sự dồn nén, thù hận, chửi bới, trút nặng trên thân xác bệnh hoạn của người Cha, người Mẹ của các con, để làm gì? Để làm cho ai? Con là ai? Mà Cha là ai? Thầy các con là ai? Tất cả là một. Tại sao các con lại tranh chấp? Tại sao các con lại chia rẽ? Các con tu đó ư? Người chân tu đó à? Hy sinh đó à? Lo cho mọi người à? Hay mọi người lo cho các con. Mọi người hy sinh cho các con. Các con xây dựng đó à? Các con thương quê hương, thương cha mẹ, thương anh em. Trong khi ngoài này, các con chửi bới lẫn nhau. Vô tu cũng phá hoại lẫn nhau. Tất cả đều sai hết! Sai rồi khóc. Khóc rồi sai.

Các con hãy đứng chí lên! Hãy nhìn vào sự thật! Sai phải nhận sai để sửa sai. Đó mới là người anh hùng, người khí khái, người có chí khí, người chân tu. Là người thật sự là nguồn gốc của vũ trụ, con Rồng, cháu Tiên.

Khi các con bước về sum họp dưới mái ấm gia đình tại T/V Nhấn Hòa này, đầu đường các con bước vô cái cổng. Tại sao Cha cho vẽ hai bụi trúc? Minh là một con người quân tử, khí khái. Từ đời qua Đạo. Nhân đạo phải có trong đời. Thiên đạo phải có trong Trời. Cả hai phải ứng dụng đúng trong tâm thức các con. Khi gánh vác, khi hy sinh, khi phụng sự, khi làm việc. Con người quân tử thể hiện cảnh trúc. Khi các con ra về, tại sao có những hoa sen tươi nở. Ý nghĩa gì? Khi các con không còn làm việc, trở về một vị trí con người trong vũ trụ, vẫn giữ là một con người trong trắng, tinh anh, không ô nhiễm một chút bụi trần. Con người đó mới thật sự là một con người. Các con mong muốn tươi đẹp, khao khát một điểm duy nhất ở trong mỗi con người các con, thì các con hãy nhìn lại sự thật đi! Thầy các con, Cha hay các con đều khao khát và ao ước một điểm giống nhau, không có khác nhau.

Tại sao tất cả các hội đoàn của người Việt Nam ở hải ngoại đều chia rẽ, phân tán, tị hiềm, không phát triển được. Trong khi đó, Vô Vi các con ở mỗi cá nhân hành giả, với số lương hàng tháng, với số tiền trong túi không có bao nhiêu. Nhưng khi nghe đến ngày Tết, ngày Đại Hội, quây quần với sinh khí gia đình yêu thương với nhau. Các con sẵn sàng móc hết túi ra để đóng góp, để làm việc cho hội đoàn Vô Vi. Từ một giới học hỏi, bằng cấp trường đời cao nhất, cho đến một đứa dốt nát, không biết chữ, đều yêu thương đoàn kết và cộng sức, ngồi lại với nhau được, không dẫm chân lên các hội đoàn khác là sao? Là các con nhìn với nhau qua cái tâm, chứ các con không phải nhìn qua cái trí. Cái trí thì đứa này bằng cấp này, đứa kia khả năng kia, đứa kia vai trò nọ, sóc với nhau, sao đứa này xấu quá, đứa này bậy quá, đứa kia tức đứa nọ. Các con được sự diu dặt, chỉ bảo, do ai? Do một thằng ba Tàu ngồi tu thụ động ư? Hay là một con người bất phân chủng tộc, yêu thương tất cả nhân loại, vạn vật. Đó là từ cái tâm. Thì các con cũng vậy. Mọi tranh chấp, mọi tị hiềm, mọi sự khác biệt qua cái trí, các con hãy dẹp qua một bên. Nhìn qua cái tâm, các con hãy yêu thương với nhau. Thì từ sự kích động, tranh chấp, giận hờn, có một đường hướng dẫn dắt mới gọi là Minh Sư. Thì lúc đó, các con tha thứ và yêu thương, ngồi lại với nhau. Từ một nhóm tu thiền hạn hẹp của Thiên Đường Inglewood, Culver City, Los Angeles. Chính vì đã đi đúng nguyên lý của vũ trụ, nhìn nhau qua cái tâm ở trong mỗi con người, không nhìn nhau qua bằng cấp, qua địa vị xã hội, qua tiền lương hàng tháng, qua tài sản, hay qua tốt xấu, thì lúc đó mới thành hình được tốt đẹp với nhau như ngày hôm nay.

Ngày Tết này, đặc biệt có Cha xuất hiện, nên Cha mong rằng tất cả các con về đây, hưởng trọn vẹn đúng ý nghĩa Tết của nó, yêu thương, hòa khí, vui đùa, nhộn nhịp, tất cả những cái đó qua sự hướng thượng, vô tư, đúng theo quy luật ở trong người với con người thì lúc đó quy luật vũ trụ, điển quang sáng suốt sẽ ân chiếu xuống, các con sẽ được hưởng, tận hưởng rất nhiều!

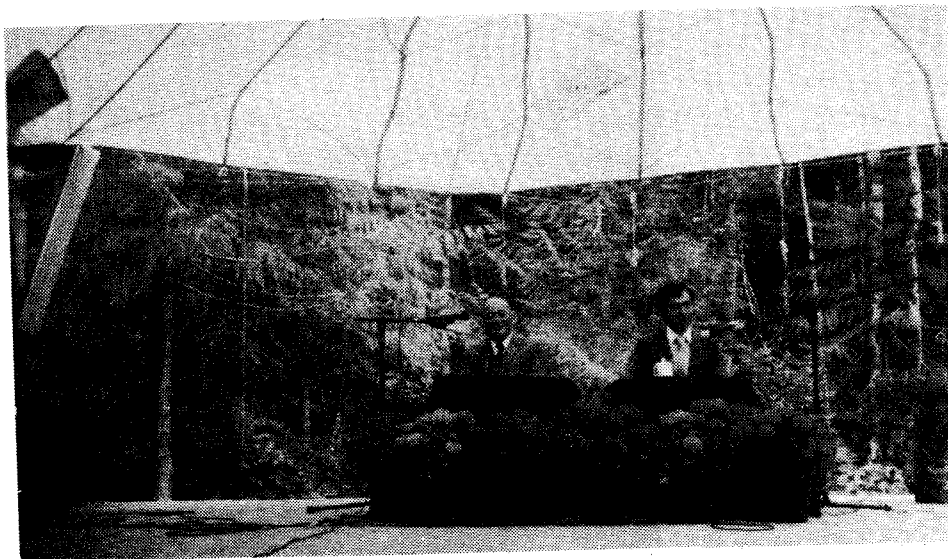
Còn mọi chương trình, tất cả vì các con còn ngu muội, u mê, nên Cha sắp đặt và điều khiển bên trong. Chương trình ở đây Cha không có đặt trước. Buổi sáng Cha đặt cho buổi sáng. Buổi chiều cho tới trưa này, Cha lắng nghe tâm thức của các con và sau đó, Cha sẽ có chương trình làm sao để quân bình không khí, các con yêu thương, sinh hoạt, tu học cũng như đúng ý nghĩa tình anh em ruột thịt trong nhà thật trọn vẹn, thật ý nghĩa, thật tốt đẹp để sinh khí đúng ý nghĩa danh từ Hồi Sinh, Thầy các con đặt và hơn ý nghĩa đó nữa. Để rồi đây, sau ba ngày Tết, các con về mọi địa phương, ảnh hưởng cho những đứa không có cơ hội đến đây để trực diện, đối diện, cảm nhận thật sự, sự tốt đẹp này, và sự vất vả của Cha mới tổ chức ngày Tết này, và các con về đây, các con cũng đã thấy. Và rồi đây, sự vất vả của Cha sẽ gấp ba, gấp bốn lần như vậy đó nữa, khi Cha bước ra cộng đồng cũng như Thầy các con, thì lúc đó các con có thương Thầy các con, có hiểu được Cha thì các con phải làm gì? Điều đó, ở mỗi con người các con nên đặt câu hỏi và tự trả lời.

Đến đây, Cha tạm dứt lời. Chúc các con vui vẻ và hưởng trọn sinh khí./.

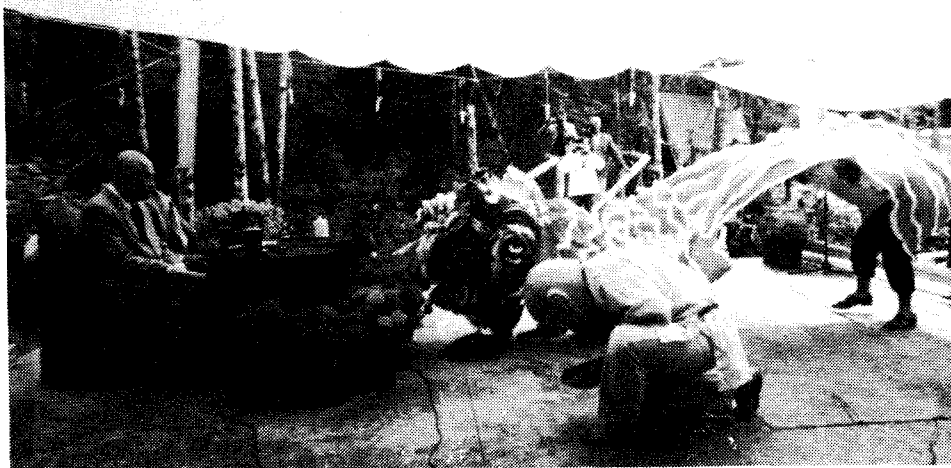
CHA NHÂN HÒA

Nhà Mát Thiên Viện Nhân Hòa

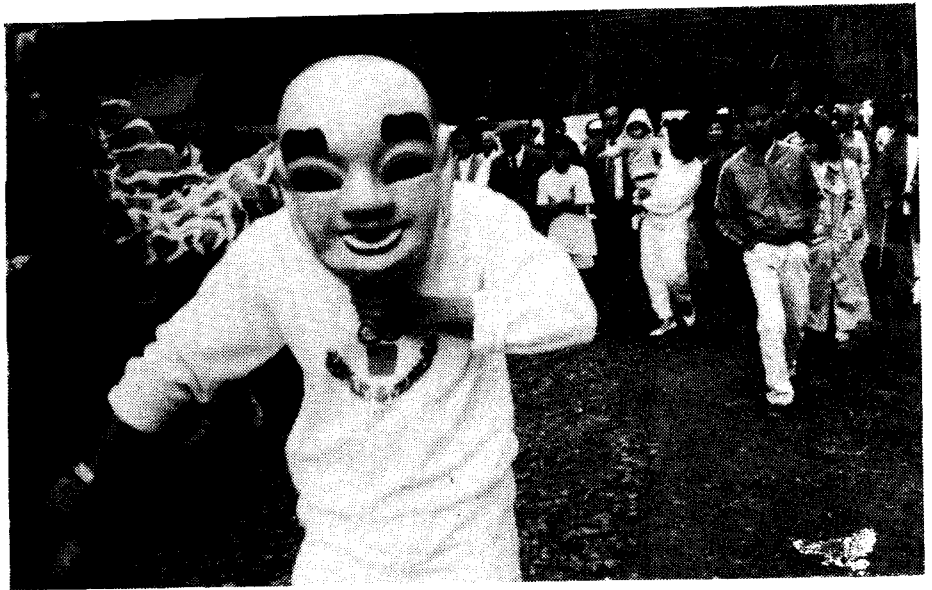
Sau phần huấn từ Khai Mạc của Thầy và Cha vào sáng mừng một Tết Hồi Sinh (2-7-1988), đoàn lân Hồi Sinh đồng lên khán đài dành lễ Thầy và Cha. Tiếng trống, chiêng hoà cùng tiếng cười vui của bạn đạo tạo thành sinh khí Tết thanh nhẹ khó quên trong lòng mọi người.

Lân và Địa múa rất uyển chuyển nhờ sự tập luyện của những ngày trước Tết Hồi Sinh. Nhiều bạn đạo nam cũng như nữ chưa bao giờ biết múa lân vẫn hăng hái góp phần. Càng múa, càng khoẻ, càng vui,

Sau khi dành lễ Thầy và Cha, đoàn lân Hồi Sinh xuống đón chào bạn đạo trong làn khói pháo mờ mịt tựa như sương mù mùa đông.

Ông Địa và Lân đang múa vui cùng chiêng trống nhộn nhịp khi Thầy rời khán đài sau Lễ Khai Mạc Tết Hồi Sinh.

Từ San Jose về tham dự, anh Lý Vĩnh đang đánh trống và anh Nguyễn Văn Bé đang kua chiêng mạnh mẽ, rộn dập cho đoàn Lân Hồi Sinh giữa tiếng pháo nổ và tiếng cười vui nhộn nhịp của bạn đạo.

Trong không khí nhộn nhịp của Tết Hồi Sinh, nét vui tươi của bạn đạo hiện trên khuôn mặt trong những ngày gần Thầy, Cha và huynh đệ tỵ muội khắp năm châu quy hội tại Thiên Viện Nhấn Hoà.

Các bạn đạo vui tươi quây quần chung quanh Thầy và Cha

CẢM TƯỞNG TẾT HỘI SINH

Vui mừng được dự hội xuân
 Gặp Thầy, Cha, bạn từng bừng vui say
 Một năm mới có ngày này
 Đệ huynh tử muội tỏ bày tâm tư
 Mọi người nhắc nhở việc tu
 Người thì tiến bộ, an du tâm hồn
 Người thì chẳng thấy tiến hơn
 Vì lo hưởng ngoại, giận hờn trách nhau
 Thầy, Cha rõ thật nhiệm màu
 Đề thi đủ loại, lâu mau tùy hành
 Ai mà muốn tiến cho nhanh
 Siêng năng hành pháp, tâm thành lo tu
 Quay về nội thức âm u
 Lo mài, lo dũa tâm tư của mình
 Chừng nào xét thấy rằng mình
 Là ta tiến bộ, thật tình thương nhau
 Thương nhau, nhắc nhở cho nhau
 Nhắc nhau tu học, ta mau trở về./

HẠNH LƯU
 Dallas, Texas

HỘI SINH CẢM TÁC

Hắc hồ trải rộng mênh mông
 Núi xanh rừng thẳm thông dong chúng mình
 Hôm nay tao ngộ tỷ huynh
 Nhấn Hòa Đại Hội Hội Sinh sum vầy
 Nụ cười nở cánh hoa bay
 Nước trong gợn sóng, gió lay hương lành
 Vịt hồ mấy chú bơi nhanh
 Đớp từng hạt bắp ném nhanh xuống hồ
 Hoa bình lục điểm chuốc tô
 Thiên nhiên mỹ cảnh, hồn thơ đạt dào
 Đượm mùi tỷ muội chi giao
 Hòa chung nhạc khúc thương sao CHA, THẦY
 Nhọc nhằn bao tháng quang khai
 Để cho con trẻ hiệp vầy mái yêu
 Tiến trình con học bao nhiêu
 Nỗi lo canh cánh thương chiều chúng con
 Roi đòn thể hiện tình son
 Tẩy trần CHA quyết đưa con tái nguồn

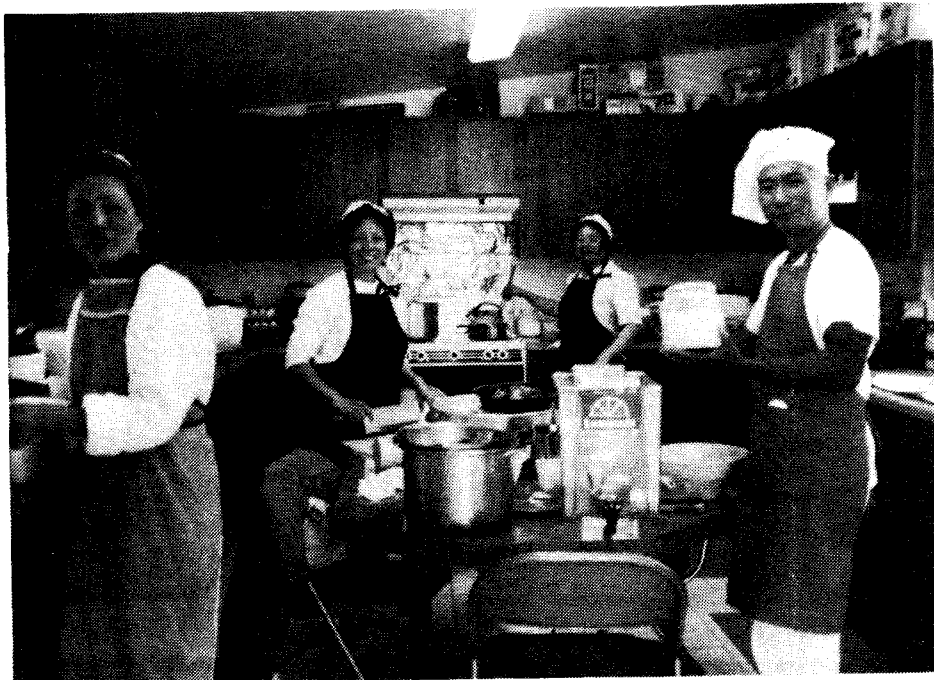
Lệ CHA rào rạt mưa tuôn
 Tình CHA chi xiết u buồn héo hon
 Khóc cười mặn đắng vì con
 MẪU từ tìm thất sự môn võ về
 Con khờ vẫn chấp trong mê
 Con quỳ bên MẪU tử tế nỗi niềm

Lưng trời nắng nhạt chợt lên
 Mưa phùn lất phất, hồ êm ả buồn!
 Hoàng hôn cánh rộng nhẹ buông...
 Thuyền ai rẽ sóng tìm nguồn mến thương
 Đệ huynh tử muội vạn phương
 Cùng chung CHA MẸ, niềm thương chan hòa...

KIM HƯƠNG
 2-7-88

Viết tại hồ Black Lake ở bên cạnh
 T/V Nhấn Hòa, nhân một buổi đi dạo
 bờ hồ trong dịp Tết Hội Sinh, cùng
 với các tỷ Hồ Ngọc Ánh, Lan và Mỹ Thuận.

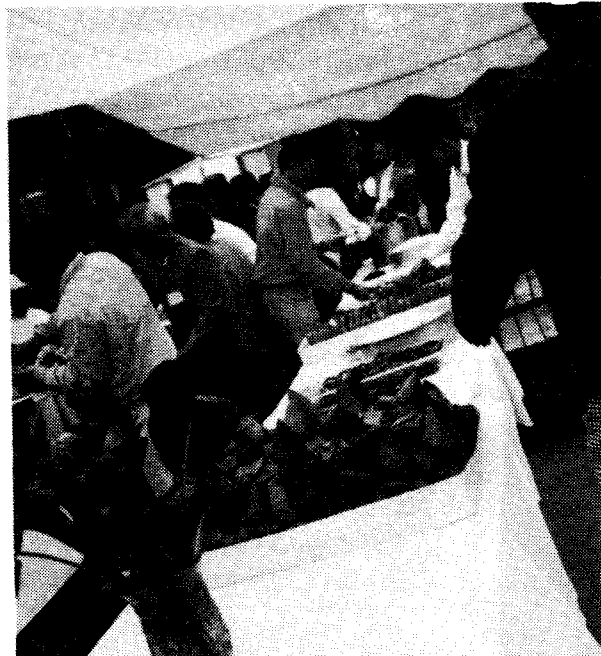
Hình chụp một số người trong ban nhà bếp anh Nguyễn văn Châu, chị Đoàn văn Tư, chị Nguyễn văn Hớn, chị Hồ thị Khóa làm bếp với đồng phục áo mũ rất chuyên nghiệp. Ngoài ra còn có sự góp phần của nhiều bạn đạo khác chung sức phục vụ việc ẩm thực cho bạn đạo thật chu đáo.

Ban nhà bếp và các bạn đạo đang gói bánh tét mừng Tết

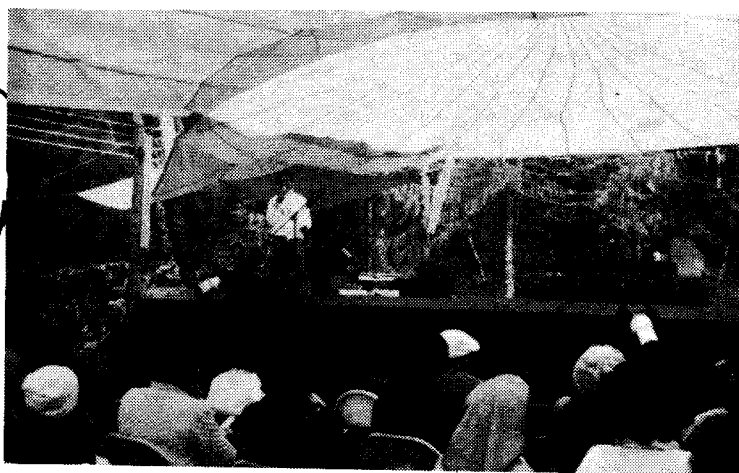

Giờ ăn đến rồi! Các bạn đạo đang sắp hàng tại phòng ăn, với các món ăn Tết Quê Hương như bánh tét, bánh ít, dưa hấu, mít, thạch...v.v..

Từ trái sang phải là bác Lâm (Vancouver B.C), chị Tư, chị Hớn và chị Kim (Portland), chị Mai Thảo (Miami, Florida) và chị Hùng (Portland) góp sức cùng Ban Nhà Bếp chăm lo cho việc ăn uống của bạn đạo trong ba ngày Tết Hồi Sinh.

**Sinh hoạt
Trao đổi ấn chứng tu học
Chiếu mừng hai
Tết Hồi Sinh
2-7-1988**

Cha Nhấn Hòa điều khiển buổi Sinh Hoạt trao đổi ấn chứng tu học.

Thầy ngồi phía dưới, cùng với các bạn đạo tham dự buổi Sinh Hoạt trao đổi ấn chứng tu học.

Cụ Vũ Đình Mẫn từ Mountain View, California.

Chị Mã Tố Anh từ Hồng Kông.

Anh Từ Thanh Quang từ San Jose, California.

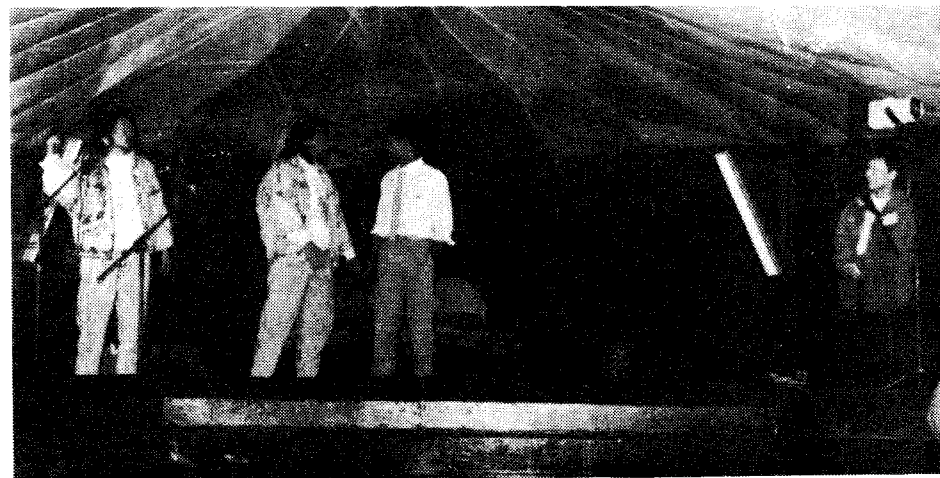
Cụ Nguyễn Như Cảnh từ Houston, Texas.

Đoàn vũ Los Angeles đang trình diễn vũ khúc "Mừng Tết Hồi Sinh 88" trong những bộ đồng phục và vòng hoa xinh đẹp.

Xuân Mai, Vân Khanh, Quỳnh Hương đang đồng ca bài "Cô gái Việt" với sự đệm nhạc của anh Mười Hòa.

Chị Nileah và anh Blaine, là hai bạn đạo diễn từ Hawaii, đang chỉ bạn đạo vài động tác diễn tả tình cảm thân thiện của dân Hawaii. Người đứng bên phải là chị Lan Anh đang thông dịch.

Anh Phước, ở Florida, với bộ râu dài mọc chóp nhọn đang trình diễn một bài vọng cổ làm say mê lòng khán giả.

Anh Trần Văn Đức đang góp vui trong chương trình văn nghệ Tết Hồi Sinh bằng những câu chuyện dí dỏm và những bài hát hay. Đặc biệt nhất là câu chuyện bằng văn "T" "Toán Thầy Tu"

Chào Mừng Đại Hội Tết Hội Sinh
Khai Diễn Kỷ Nguyên Đi - Lạc
Lập Đới Chương Nguồn Thánh Đức

Toàn thế tử,huynh khắp năm châu
Chào đón mùa Xuân khắp địa cầu,
Mừng thấy Thầy, Cha đều có mặt,
Đại Hòn Vũ Trụ dạy nhiệm mầu.
Hội Long Hoa diễn khắp nơi nơi,
Tết của Phục Sinh khắp cõi trời,
Hội tâm hướng thiện đời với khổ,
Sinh linh lo Đạo,quên chuyện đời,
Khai mở Thiên môn nhờ tu thiện,
Diễn tiến cảnh đời hóa cảnh tiên.
Kỷ ,ngã,phàm tâm lẫn gột rửa,
Nguyên căn nguồn cõi cổ hoàn nguyên.
Đi sơn,phá thạch khó gì đâu ?
Lạc chôn Bông Lai cảnh nhiệm mầu,
Lập đức,tam công nên hành đủ,
Đời không có Đạo đời khổ sâu.
Chương,trung,hay hạ đều lo tu,
Nguồn cuối,kỹ thi thoát ngục tù,
Thánh,Thần,Phật,Chúa đều giáng thế,
Đức Thầy VĨ KIẾN khuyên nhau tu.
Thiên Cổ dĩ định cả Căn Khôn,
Đang về cõi vi gặp (Đức) CHỈ TÔN,
Tại trần lo học,lo tu sửa,
Thế Thiên hành Đạo giúp Chơn Thần.

HÀ PHƯỚC THẢO

Thanh quang sáng rọi chơn tình,
Tâm linh thanh tịnh cảm minh luật Trời.
Bình tâm cảm thức nơi nơi,
Trời ban thanh khí, tự vui lòng sâu.
Cảm minh thiên địa cơ cầu,
Sanh ra nhơn loại, nhiệm màu độ tha.
Biết mình, biết họ tự hòa,
Xác thân tại thế, chan hòa tình thương.
Luật ban khai lối mở đường,
Chơn hồn tự thức, noi gương Phật Trời.
Tạm hành có lúc nghỉ ngơi,
Thương yêu tha thứ, tình Trời trong tâm.
Tự mình cảm thức thì thầm,
Siêu nhiên tận độ, tự tầm đường đi.
Thức tâm tiến tới hợp thì,
Lui về thanh tịnh, khắc ghi luật Trời.
Tâm KHÔNG chuyển hóa hợp thời,
Quy hồn chơn giác, sống đời ổn yên.
Chẳng còn suy luận tạo phiền,
Thượng Ngươn Thánh Đức chẳng riêng của người.
Cộng đồng ba cõi nơi nơi,
Bước vào khung cảnh, tình Trời nhẹ không.
Chơn hành một dạ một lòng,
Quy về một mối, từ trong ra ngoài.
Tình người rõ rệt chẳng sai,
Đổi trao, trao đổi, tiến hoài không ngưng.
Chẳng còn luận thuyết người đưng,
Người chung ba cõi, tiến từng phút giây.
Khí trời thay đổi mưa mây,
Điều hòa xoay chuyển, từ ngày đến đêm.
Tâm linh thức giác tạo niêm,
Tu tâm dưỡng tánh, đêm đêm nhẹ nhàng.
Cùng chung huynh đệ bạc bàn,
Vui tình đồng đạo, khai màn đạo tâm.
Biết hồn uyển chuyển uyên thâm,
Tâm không phân biệt, tự tâm đến nơi.
Vô Vi nguyên lý của Trời,
Do người dẫn dắt hợp thời đạt thông.
Cần Khôn vũ trụ một vòng,
Trong ngoài thanh sạch, tâm tông Phật Tiên.
Đạo đời sáng tỏ hai miền,
Cảm thông thực hiện mỗi giềng Cha ban.
Đạo Trời thật sự khai màn,
Tâm người tự mở, nhận vãn thanh quang.
Sống trong thanh tịnh cảm an,
Vui hành thức giác, mở đường giao thông.
Chẳng còn loạn động pháp phồng,
Học xong bài học, một lòng tự tu./

LUONG SĨ HANG
Montreal, ngày 24-7-1988

BÀI GIẢNG CỦA THẦY TRONG BUỔI THIÊN CHUNG NGÀY MỒNG HAI TẾT HỘI SINH TẠI THIÊN VIỆN NHẮN HÒA.

Washington State, Olympia ngày 3 tháng 7 năm 1988

Hôm nay là ngày thứ nhì của Tết Hội Sinh tại T/V Nhấn Hòa. Chúng ta đã vui qua một ngày thứ nhất tràn đầy thanh khí và xây dựng, khai triển trong nội tâm của mọi hành giả Vô Vi đã được tham dự trực tiếp, qua những giây phút thiêng liêng, cởi mở chưa từng có trong những phiên họp Vô Vi.

Chúng ta đồng cảm thức trật tự là giá trị, trật tự là hồi sinh, trật tự là vĩnh cửu hạnh phúc. Chúng ta đồng hưởng, đồng hành, đồng nuôi dưỡng một tâm thức giải thoát, hướng thượng, đem lại một bầu không khí vui tươi rõ rệt giữa tình người và tình người, tràn đầy thương yêu và cởi mở.

Các bạn đã về đây bằng một tâm thức thiêng liêng, chứ không phải bằng một sự suy tính tiền bạc. Cho nên chúng ta rất dễ hội tụ được chiều hướng tâm linh thăng hoa thanh nhẹ. Thậm chí tới văn nghệ, múa lân cũng đem được sự điều hòa cho tâm thức của mọi người. Khu vực mát mẻ, êm nhẹ, rừng xanh phóng ra hòa khí cho tất cả mọi người. Mọi người đều cảm thấy không có sự trở ngại nào trong tâm thức. Có giờ giấc thiền, ăn uống điều hòa, nhẹ nhàng đóng góp cho nhau. Cùng xây dựng một tâm thức mới, một trang sử mới, một đường đi mới để tiến về tâm linh chứ không có sự bon chen tại thế, không có dành giật địa vị, không muốn làm chính trị và không tạo bất cứ chuyện gì hư dối trong tâm thức của hành giả.

Sự sai lầm của con người là do sự tầm tối mà thôi. Ngày hôm nay, chúng ta xử dụng tình người hòa cảm với nhau, thì sự tầm tối đó sẽ biến mất, và chúng ta sẽ tự trở về với chơn thức sẵn có, trực chỉ chơn tâm, kiến tánh, sửa tất cả những sự sai lầm sẵn có của chính chúng ta, để cung ứng cho mọi nơi mọi giới ở tương lai, sau khi bước chân của chúng ta bước đến. Không có một mưu đồ chính trị hay lưỡng gạt bất cứ ai, nhưng mà chỉ có sự phát tâm, đóng góp, xây dựng cho nhau. Ở trên mảnh đất này rất hiếm có những hội bất vụ lợi rõ rệt như chúng ta hiện tại. Mọi người đều phát tâm hướng về tâm linh, không nghĩ đến vật chất. Kẻ có người không đều chung họp, chung vui trong những giây phút thiêng liêng, đồng hưởng, đồng hành. Không biết lấy giấy mực nào tả hết tình cảm thiêng liêng, sống động đó. Mọi cơ đồ tâm linh của hành giả, dù cho có sụp đổ đi nữa, cũng có thể cứu vãn qua ba ngày HỘI SINH để tự thức.

Trong ba ngày HỘI SINH này là HỘI SINH về phần hồn thiêng liêng, không phải HỘI SINH về sự tranh chấp, mà chúng ta HỘI SINH là huynh đệ tỷ muội chúng ta đã cố gắng lo tu, không nghĩ những phá hoại, lầm lạc, mà trở về với chơn chánh để cải tiến tâm thức mà thôi.

Cho nên duyên lành đã đến, ngày hôm nay, đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, chúng ta lại hội tụ rồi kể cho nhau những chuyện thật mà chúng ta đã gạt hái được. Rồi từ đây trở đi, chúng ta sẽ tay nắm tay xây dựng nhiều hơn nữa trong sự thật, không có một tí nào xảo trá, lưỡng gạt lẫn nhau. Cho nên bạn đạo Vô Vi càng ngày càng bước vào con đường chơn thật, tin cậy lẫn nhau, để xây dựng cơ đồ tâm linh tại thế, để cho những bước chân lầm lạc kia

có cơ hội bước vào nơi tu học để dài hơn, và đầy đủ phương tiện hơn. Sự hy sinh của những người đi trước đã lót đường và mở đường về tình thương và đạo đức từ bao nhiêu ngàn năm. Ngày hôm nay chúng ta mới hội tụ huynh đệ tử muội, theo bước chân, chân thật đó mà đi. Nhưng mà phải đi là phải hành! Ta đã phân rõ cơ tạng của chúng ta có tam giới: thượng, trung, hạ, mà chưa qui nhất. Nếu chúng ta còn một chút dơ bẩn, thì chúng ta còn cái óc tranh chấp, nghi kỵ bất chánh, tự tạo sự đau khổ cho chính mình, chả hại được ai. Vì sự ngu muội, sự tăm tối, có thể chặn mức tiến của tâm linh, nguy hại vô cùng. Cho nên ta biết lui về chính ta và trở về với sự thanh tịnh và sáng suốt để xây dựng trong chu trình tiến hóa không ngừng nghỉ.

Từ ngày các bạn bước vào tham thiền tu học, cho đến ngày hôm nay, cũng rất vất vả. Từ trong hoàn cảnh động loạn mà ra, từ trong nghịch cảnh mà thành, không có phải chuyện suông sẻ. Vì chúng ta cư trần nhiễm trần, ôm lấy chuyện đời quá nhiều, mà ngày nay thức giấc và trở về với tia sáng hướng thượng để giải tỏa những sự tăm tối của nội tâm, là một kỳ công xây dựng. Các bạn đã làm, tôi đã làm, Cha đã làm, chư Tiên, chư Phật, chư Thánh đã làm, huynh đệ tử muội của chúng ta khắp năm châu đã và đang làm, hướng về một con đường thực chất và không bao giờ bị tiêu diệt nữa. Con đường đó là con đường đời, đời xây dựng, không có một ai chối cãi được giá trị của tình thương và đạo đức.

Chúng ta có thể tu, sửa, bỏ sự lợi lộc, mưu mô mà trở về sự bất vụ lợi thanh cao, dấn dặt những tâm linh bơ vơ, tham lam trở về với sự chơn chánh của nó. Nói được, làm được, mới là thực hiện được trật tự. Mà nói được, làm không được, không bao giờ thực hiện trong trật tự. Còn có óc suy tư, phá hoại, lại càng đau khổ hơn, tăm tối hơn. Cho nên chúng ta cũng từ trong đó mà ra. Rồi từ rày về sau, chúng ta không còn những vết thương đó nữa. Phá hoại là tạo những vết thương tâm của nội tâm của chúng ta. Mà thương yêu là hàn gắn lại vết thương tâm đó. Chỉ có thực hành mới gặt hái được, dùng lý luận không gặt hái được.

Cho nên, ngày hôm nay chúng ta đã chứng minh qua mọi sự thực hành trên mảnh đất hiền hòa này, đã chứng minh cho mọi người thấy rằng khối óc và tay chân con người có thể thành đạt được. Nói mà không làm thì không bao giờ thành đạt. Mà chúng ta làm rồi, mới chứng minh điều đó, trả lời cho tất cả những sự thắc mắc, nghi nan của những người còn quay quẩn trong một khối óc lầm than, chưa thức tâm và chưa có cơ hội tự giải thoát. Tình thương yêu đó, chúng ta luôn luôn vun bồi và sẵn sàng giúp đỡ những người đau khổ đó trở về với chính họ. Chúng ta không có đặt bất cứ một chương trình nào phá hoại, thù nghịch lẫn nhau, nhưng mà chúng ta học nhịn nhục và thực hiện thương yêu.

Cho nên, ngày hôm nay là ngày thứ nhì trong Đại Hội, các bạn sẽ vui hơn lên vì các bạn đã được thanh lọc rất nhiều qua một ngày, kể cả một đêm được an nghỉ, các bạn mới cảm thấy tâm hồn thanh nhẹ, thoải mái. Tại sao chúng ta được thanh nhẹ, thoải mái trong rừng xanh này? Vì chúng ta an tâm, đã về với căn nhà của chúng ta, ngủ trong những căn lều của huynh đệ tử muội của chúng ta đã làm thành. Những bàn tay đã ôm chúng ta, cho chúng ta được ấm no, phục vụ tận tình, bất vụ lợi. Có gì quý bằng, có gì giá trị bằng sự thương yêu hồn nhiên đã phục vụ cho mọi tâm linh có hiện diện trong Kỳ 7 này. Mọi người đều cảm thức và noi gương, trở về xây dựng tốt hơn ở nơi khác. Nếu có cơ hội lập Đại Hội ở kỳ tới, mọi người phải noi cái gương phát tâm, thì kỳ hội đó mới có giá trị. Mọi người ôm cái tâm tính toán lợi lộc, lợi dụng, thì cái Đại Hội đó không có giá trị. Chúng ta thấy toàn là lỗ. Mượn tiền bạn đạo làm, nhưng rút cuộc, tình người sẽ đối xử như thế nào? Chúng ta tin chắc rằng không có sự lỗ lã, vì tình

người mà thể hiện được, thì giá trị gấp triệu lần tiền bạc. Tiền bạc của chúng ta dùng đâu có nhiều. Ăn cơm chay, ngủ ở lều, xài phí đâu bao nhiêu. Mục đích muốn về đây chỉ để xây dựng mảnh đất này ngày càng tốt hơn, và có nơi để cho tu sinh tiếp tục con đường tiến thân, thay vì tuổi trẻ bơ vơ tại trần, bực bội, không lối thoát.

Rồi đây T/V Nhấn Hòa sẽ làm những điều quý hơn cho tuổi trẻ. Chính tuổi trẻ đứng ra xây dựng cho tuổi trẻ, vì nó thấy giá trị của sự DẪN THÂN, HY SINH và ĐẠO ĐỨC là vô vàn. Đó là của cải vô tận. Nhưng mà tuổi trẻ cảm thức được và làm được. Điều này động tới Thiên Đỉnh. Cho nên mọi người đã cảm thức được. Nếu con em chúng ta chịu bỏ tánh hư tật xấu mà trở về với sự chơn giác, tốt đẹp như vậy, hỏi tương lai nó sẽ làm gì? Nó sẽ đưa nhân loại sớm về Bến Giác, đưa nhân loại sớm đạt hạnh phúc tại trần trong chu trình tiến hóa, cởi mở thực sự. Khí giới tình thương vô cùng giá trị. Ngày hôm nay, các bạn mới thấy rõ, chứng minh được, tìm hiểu được, thì chuyện ngồi lại với nhau không có khó khăn. Sự phát tâm trên hết, thì mọi việc phải xong, không còn địa vị, không còn những quyền năng độc tài xử dụng trong nhóm Vô Vi nữa, nhưng mà chỉ hòa hợp để xây dựng cho nó trúng đích mà thôi. Mọi người đều có vị trí phục vụ rõ rệt, thì tương lai các bạn sẽ làm đại sự dễ dàng. Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu. Huynh đệ tỷ muội đều hiểu việc làm của nhau và phục vụ cho nhau, có gì kêu bằng khó khăn! thì cuộc sống chắc chắn sẽ được thoải mái hơn.

Tôi năm nay 66 tuổi, tôi nhìn lại tuổi trẻ, tôi chưa có cơ hội như các bạn trẻ hiện tại ở trong T/V Hai Không cũng như T/V Nhấn Hòa. Những bạn đó có cơ hội tốt hơn tôi lúc tôi trẻ. Tuy tuổi trẻ tôi sung sướng hơn, nói đến công ăn việc làm, địa vị, tôi có, nhưng mà không bao giờ được thoải mái và buông bỏ tất cả những sự tranh chấp trong nội thức.

Ngày hôm nay tôi nhìn thấy tuổi trẻ đã đi con đường giải nghiệp tâm, buông bỏ tất cả, hướng về đạo pháp để tận diệt sự tăm tối của nội thức và hòa cảm với thiên không, vũ trụ, một điều may mắn nhất cho nhân loại. Các bạn trẻ đó sẽ là những người dẫn tiến những người kế tiếp. hoàn cảnh tranh chấp, đau khổ của xã hội dấy dấy, ai là người cứu? Vị bồ lao cứu ư? Không! tuổi trẻ mới là xứng đáng đứng ra đảm trách việc cứu rỗi tình trạng của tuổi trẻ bị sa đọa. Nhiệm vụ này cao cả. Các bạn ấy lo tu, rồi sẽ đem những bạn đang bị truy lạc, sa ngã ra khỏi những tai nạn nguy hiểm hiện tại của xã hội. Bất cứ quốc gia nào cũng có những phần tử truy lạc, đau khổ đó. Ước mong có một số người tu chơn, nói thật, ảnh hưởng người khác, đồng tiến trong hành trình thăng hoa, sáng suốt. **Nhìn hiện tại, quyết định tương lai, thì chúng ta thấy rõ rằng những bạn đạo trẻ tuổi đã hy sinh rất cao, và thấy rõ đường đi và biết tận hưởng giá trị, hạnh phúc siêu nhiên. Điều này rất hiếm có!**

Ngày hôm nay, chúng ta đã có. Tôi rất mừng, rất vui, chúng ta phải đi con đường trung dung, tiến hóa, không có chạy sang chánh trị lộn xộn, lườm gạt lẫn nhau. Điều này chúng ta tuyệt đối không làm, mà chúng ta sống chung với nhau để sửa chữa, cải tiến, vận dụng sự sáng suốt của chúng ta để sống đúng cái mức sống của lẽ sống, không bị bơ vơ nữa. Chúng ta có cơ hội xây dựng, sản xuất nuôi thân. Tu học tiến hóa là một điều mừng cho nhân loại ở tương lai. Không lệ thuộc, không ỷ lại, nhưng sống trong trật tự. Khi đạt được trật tự rồi, không có sự độc tài, mà mất quân bình, biến thể của sự mất quân bình là độc tài. Chúng ta phải nhớ và tránh những điều này. Chúng ta đã trì chí, niệm Phật, sửa tâm, xây dựng tánh tốt, thì phải làm cho kỳ được. Kẻ đi trước đã thành, người kế tiếp phải thành trong một ý chí rõ rệt, một đường đi minh bạch thì không bao giờ bị thất bại. Vì chúng ta không vụ lợi, không tham lam, không giựt cướp, không mưu mô, không có thù hận bất cứ ai, tai họa chắc chắn không có.

Miru mô, lường gạt, thù hận thì chắc chắn phải gánh tai họa. Ngược lại thì chúng ta không gánh tai họa, vì mỗi ngày mỗi thanh toán những sự tâm tối trong nội tâm, để giữ tâm thanh tịnh. Nhịn nhục tối đa, xây dựng cơ đồ tâm linh cho mọi người, không phải cho riêng ta. Làm được, không bán đạo ăn, giữ tâm tu để ảnh hưởng người khác. Vật chất là lệ thuộc bởi tâm linh, không phải tâm linh lệ thuộc bởi vật chất. Cho nên những khối óc còn tâm tối, tưởng là sự uy hiếp của con người có thể khống chế con người. Con người là vô cùng các bạn! Sự uy hiếp không có giá trị, và sự sửa tiến tâm linh mới là có giá trị.

Ngày hôm may, các bạn bước vào sự sửa tiến của tâm linh, các bạn thấy các bạn phong phú hơn. Ở tương lai Các bạn tạo được một cái đức hạnh rõ rệt, xây dựng cho mọi nơi, mọi giới, đạt tới sự thanh bình thật sự. Các bạn càng tu thiền, càng nhận được thanh quang, thì tư tưởng và khối thần kinh, khối óc các bạn sẽ thay đổi tốt đẹp. Lúc nào cũng xây dựng Bi, Trí, Dũng, không còn sự hạn hẹp nữa, không còn sự gò bó nữa. Chúng ta mới thấy rõ cái của cải của chúng ta đời đời bất diệt, dù ở mảnh đất hay thác di rồi, cũng đem được tâm thức mà xây dựng một giếng mới cao đẹp ở một nơi nào mà chúng ta sẽ đến đó, dù xác hay hồn, cũng đem tin lành cho mọi người, không làm những điều sai quấy. Tuổi trẻ làm được là một món quà quý của nhân loại.

Rồi đây, các bạn đạo Vô Vi thực hiện đúng như lời tôi nói: xây dựng rõ rệt cơ đồ. Rồi đây các bạn sẽ đi khắp năm châu. Hỏi không tiền lấy gì đi? Trước kia bạn chưa tu, chưa thành, thì bạn khao khát đạo pháp. Ngày nay, bạn đạt được đạo pháp trong tay, biết đường, dẫn lối cho người khác, thì người khác cũng khao khát, thì tự nhiên sự khao khát đó cần đến các bạn, thì các bạn phải đi và hỗ trợ cho họ.

Cũng như tôi ngày hôm nay, tôi có khả năng gì? Từ xứ này qua xứ nọ, nếu không có sự cần dùng của các bạn ở các nơi, thì tôi không có đến đó làm gì. Kể cả chỗ tôi ở, họ không cần tôi, tôi cũng chả làm gì được. Cho nên các bạn đang sống trong một chế độ tự do, nhân quyền đầy đủ và chúng ta có cơ hội tu học. Đời đạo song tu, đích thân ta làm ra của cải để cung ứng cho sự sống hiện tại và thực hiện cái con đường tu, trở về thanh tịnh và sáng suốt, thì luôn luôn chúng ta có cơ hội thăng hoa và cởi mở trên đường hội tụ hạnh phúc của Thượng Đế. Chúng ta phải đẹp, tự nhiên phải đẹp hết tất cả những phiền não, sai quấy. Sau những thời thiền, các bạn cảm thấy nhẹ, thay đổi. Thay đổi từng ly, từng tí chấn động của ngũ tạng các bạn, rồi con người đi tới sự thông minh. Nhưng mà phải biết nhịn nhục, hạ mình xuống để thức tâm, thay vì cống cao, ngạo mạn, rồi tự hại, tự ngã, tự giết lấy mình. Chúng ta không có làm điều đó, chúng ta học, chúng ta làm hột cát, giọt nước hơn là một hòn đá to. Làm một giọt nước quý hơn. Làm một hột cát sạn còn quý hơn. Phải hạ mình xuống để học hỏi, hạ mình xuống để có cơ hội thăng hoa, hạ mình xuống để diệt tất cả những trần tâm sấn có. Không nên đặt ta vào một cái vị trí ác ôn, độc tài, tị hiềm, tâm tối, hôi thúi đó, chúng ta không nhận. Con người phải thể hiện tình người rõ rệt, lúc nào cũng cởi mở, xây dựng, vận dụng sự sáng suốt của chúng ta để giải quyết bất cứ một chuyện gì xảy đến, không nên ỷ lại, không nên độc tài. Cho nên phải vận dụng, bàn bạc rõ rệt giữa con người và con người thì mọi việc sẽ thông cảm, không có gì khó khăn. Ngày thứ hai cũng là ngày vui của chúng ta, huynh đệ tử muội chúng ta được pháp thủy rửa tâm, dọn rác. Giây phút thiêng liêng này cũng là giây phút thanh nhẹ trong thiền chung, các bạn vẫn còn tâm thức của tôi bằng bạc cùng các bạn trên mọi lãnh vực tư tưởng, để các bạn nắm lấy nguyên ý và thực hành. Trở về chỗ động loạn nhưng mà tâm các bạn sẽ không còn động loạn, sẽ sống vui với gia cang, sống vui với bạn bè và đem lại những tin mừng cho mọi người thấy rõ trật tự là tiền của, trật tự là hạnh phúc, trật tự là tình thương.

Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta cố gắng tu thiền để chi? Để lập lại trật tự mà thôi. Lập lại trật tự thì sẽ gặt hái được tất cả. Mà nếu chúng ta quên trật tự trong nội tâm, nội thức, trong 3 giới, trong cơ tạng của chúng ta không ổn định, thì chúng ta cảm thấy khổ và bơ vơ. Chúng ta trở lại trật tự rồi, thì không còn khổ và không còn bơ vơ nữa. Dù cho gia đình chúng ta đông con, nếu mà chúng ta biết tổ chức trong trật tự thì gia đình đó vẫn yên ổn và không bị lộn xộn. Từ gia đình được yên ổn, hạnh phúc, mới lan rộng ra xã hội tốt đẹp, khí trời thanh nhẹ, vũ trụ yên hòa, không còn sự tăm tối, tà khí cung ứng hưởng ngoại nữa.

Cho nên, mỗi năm có một cái Tết, bao nhiêu khối óc, bao nhiêu hành tinh đã cung ứng những gì hay ho nhứt trong cuộc đời của họ. Về đây chung hợp, xây dựng cho nhau, phóng tia sáng hướng thượng cho nhau, thì chúng ta thấy rõ cái giá trị vô cùng. Đi đâu tìm cho ra, trong lúc tình người chưa chịu mở. Ngày hôm nay, tình người đã mở thì ta thấy rõ, nó vô cùng quý báu, lúc nào cũng cảm thấy vui, lúc nào cũng cảm thấy dễ chịu. Cả một khu vực, khu vực trong rừng này, chỗ nào các bạn thấy cũng đều yên, các bạn đã hưởng được tình người trong giây phút thiêng liêng này.

Tôi năm nay 66 tuổi, được hưởng hai ngày nhẹ nhàng nhất, vui tươi nhất, tôi cảm thấy mọi người, anh em chúng ta, không phải là người ngu, nhưng mà vì đi sai đường, lạc lối, tạo sự tăm tối, tranh chấp mà thôi.

Ngày hôm nay, chúng ta đã trở về đây, thanh lọc được rồi, thì chúng ta không còn sử dụng những cái quyền năng tạm bợ của đời để hù hiếp kẻ này, người nọ, rút cuộc mình sẽ bị bơ vơ. Cho nên, chúng ta mạnh dạn đi trên con đường sáng suốt, chắc chắn không bị lệ thuộc nữa. Cho nên, may thay và lành thay, các bạn có cơ hội trở về đây chung vui và nghiên cứu cho năm tới. Rồi chúng ta sẽ có dịp chung vui nữa, tận hưởng nữa, xây dựng cái tâm thức rõ rệt hơn, văn minh hơn, và không bị lệ thuộc, hoàn toàn không bị lệ thuộc. Tôn trọng nhân quyền, xây dựng trúng đích, luôn luôn tâm thức hướng về con đường đời đời bất diệt, không còn tai nạn ám ảnh trong tâm thức của chúng ta nữa.

Tôi không biết nói gì hơn, chúc cho các bạn hưởng những gì vui nhất do bạn đạo ở đây cung ứng cho chúng ta, rồi chúng ta trở về chiêm nghiệm, để thấy rõ con đường tu hơn. Chỉ có tu mới có một cơ hội tốt đẹp của huynh đệ tỷ muội, hòa với nhau, thương yêu nhau. Chỉ có tu mới đạt được mọi việc mong muốn ở tương lai, xây dựng cho phần hồn bất diệt. Đó là điều cần thiết, của cái tất cả đều là tam bợ, địa vị cũng là tam bợ. Chúng ta về với thực chất, thương yêu, hạnh phúc của vũ trụ, điều này là điều cần thiết nhứt.

Tôi có mấy câu ngắn gọn của buổi thứ nhì trong Đại Hội và kính chúc các bạn tâm thân an lạc.

LUONG SĨ HẰNG

HUẤN TỪ CỦA THẦY TRONG NGÀY THỨ NHÌ CỦA TẾT HỒI SINH TẠI THIÊN VIỆN NHẮN HÒA : 3-7-1988

Hôm nay là ngày thứ nhì của Đại Hội. Lân cũng múa, mà người cũng nhảy, tâm cũng vui, vui là vui gì? Vui được tiếp xúc lẫn nhau, trong một năm tròn, năm dài, ngày tháng không gặp nhau. Mừng vui, kể từ Bỉ, người từ Pháp, kể từ Hồng Kông, người ở các States về đây trong cách tiếp đón niềm nở, thật tâm, thật tình, đối xử với nhau. Qua một ngày hôm qua tới buổi chiều mới thấy có thể hiện được tâm đời, đã xóa bỏ sự nghi kỵ và hướng về với sự thanh tịnh sẵn có của chính mình; mới thấy rằng chúng ta là special: đặc biệt. Đặc biệt mới có con người tại thế. Chúng ta phải vui, không có lý do gì không vui, không có lý do gì tranh chấp, không có lý do gì nuôi dưỡng mê muội, không có lý do gì không nhìn mặt nhau. Thì chúng ta có quyền thể hiện cái tình người trên mặt đất, tại sao chúng ta không xử dụng?

Cho nên ngày hôm nay, các bạn đã xử dụng qua lời kêu gọi của tôi, qua những điểm trọng yếu mà Cha đã thức tâm các bạn. Bỏ tất cả những sự đen tối trong tâm đi! Cha ruột thế gian sợ nhất là thằng con ngu, mà quý nhất là thằng con khôn. Thằng con ngu là nó không biết nó. Nó hành hạ người khác mà nó không biết nó đang hành hạ nó. Nó chửi rủa người khác là nó chửi rủa nó, mà nó tưởng nó đang chửi rủa được người khác. Cái sự sai lầm đó, Cha nó buồn lắm! Mà nó biết sửa tâm nó và nó biết thương yêu mọi người, là đã biết thương yêu nó. Khi nó biết thương yêu nó, nó biết quý trọng Cha nó, mà biết quý trọng Cha nó, thì nó biết quý trọng gia đình, xã hội, đất nước.

Cho nên, chúng ta là người tu, quý lắm! Quý cái xác thân này lắm! Nếu không có xác thân này, chúng ta không có được cơ hội để chọn con đường tu học để tiến hóa, và đòi hỏi trở lại với sự quân bình sẵn có với chính mình, và không có xâm phạm cái quyền lợi bất cứ một ai. Quyền lợi thanh tịnh và sáng suốt là quyền lợi chủ quyền đời đời của phần hồn, của ba cõi.

Cho nên ngày hôm nay, chúng ta đã cảm thông, không nhiều thì ít đã biết được rồi: Tôi khác! Tôi khác nhiều! Tôi có thể đem tâm thương con thú. Tôi có thể đem tâm thương người ác ý. Vì sao? Vì tôi thấy thanh quang của vũ trụ đang thương yêu tất cả mọi người, rung động tâm hồn mọi người, để mọi người có cơ hội tự thức. Tại sao tôi, con người biết chiêm ngưỡng, biết hưởng thanh quang, tôi lại không xử dụng quyền năng tha thứ và thương yêu, để tận độ bạn bè khắp năm châu? Tâm lành đó thể hiện cái Bi, Trí, Dũng rõ ràng!

Ngày hôm nay, các bạn bước vào đây rồi, ngoài Bi, Trí, Dũng, các bạn không làm cái gì hơn nữa. Bi là thương yêu, xây dựng, ngồi lại với nhau. Các bạn phải lấy cái trí, các bạn xét cái chơn, tà rõ rệt, và chọn một con đường rõ ràng. Chính ta phải giải thoát mới có cơ hội trả tất cả nợ nần trong lúc chúng ta ở thế gian. Tại sao tu mới trả được? Tu là tôi lập lại quân bình, hướng thượng nguồn thanh quang của tôi hòa hợp với sinh lực càn khôn, vũ trụ, và tôi cùng chung làm việc với những tia sáng đó, tôi mới trả hết nợ. Một lúc làm biết bao nhiêu việc, mà trong một lúc, chúng ta đang ngồi đây, là biết bao nhiêu người đã làm cho chúng ta. Từ không khí, cơ tạng, quần áo, phương tiện, tình yêu nhân loại. Chúng ta đang lợi trên một biển yêu tại trần thế. Rồi bây giờ, chúng ta muốn làm gì đây? Trở về với cái bến yêu thật sự, thực chất. Qua cơn điều luyện ở trần gian, kích động và phản động. Học hỏi đủ chuyện, mê chấp đủ chuyện, khinh khi đủ chuyện. Nhưng mà ngày nay, chúng ta đã quán thông, những việc đó là gì? Là

điều kiện dẫn tiến tâm linh. Những việc đó là gì? Đưa ta trở về với thực chất. Những việc đó là đưa ta trở về với chủ quyền thanh tịnh và sáng suốt. Hỏi các bạn có không? Cái chủ quyền đó nằm ẩn tàng trong tâm thức của các bạn. Cho nên ông Trời cho các bạn học làm cha. La um sùm, chửi con, đánh con, rớt cuộc thương con. Nhiều ông cha nói: "Tôi không có nhìn nó nữa, nhưng mà tôi nhờ bác nó nói dùm, tôi vẫn còn thương." Mẹ nó cũng vậy: "Con nó tôi từ nó rồi, không có màng gì gặp nó. Nhưng mà để dì nó nói sao nói." Thấy hông! Cho nên tia sáng tình thương nó chạy khắp vũ trụ, năm châu, chớ không phải ở một chỗ đâu các bạn! Đừng có hiểu lầm ta là sáng suốt hơn người khác. Nhưng mà tia sáng từ bi luôn luôn dẫn tiến tâm thức và giải tỏa tất cả những sự phiền muộn, sai quấy, đem lại sự ổn định cho chúng ta.

Ngày hôm nay, chúng ta bước vào cái Mống Trời, là cái cổng đó! Và chúng ta phải thực hiện Bi, Trí, Dũng, thấy rõ ràng rồi đường đi của chúng ta trong đúng hành. Tới đây để chi? Để chiêm ngưỡng những con đường nào mà có thể mà có thể giải thoát cho ta, lợi ích cho mỗi cá nhân, mà lợi ích cho tất cả cộng đồng.

Trước hết, phải biết sự lợi ích cho mỗi cá nhân. Thanh tịnh và sáng suốt thì mới đem lại cho cộng đồng cõi mở. Ngày hôm nay, chúng ta một số người ít, có mấy trăm người, nhưng mà rất cõi mở, vui! Đứng cũng ăn được, ngồi cũng ăn được. Xách đĩa cơm chạy tứ tung, nói chuyện tùm lum hết. Nhưng mà vẫn ở trong trật tự, thương yêu. Không ngoài trật tự thương yêu; không ngoài trật tự xây dựng; không còn sự mê chấp địa vị nữa, dẹp bỏ phàm tánh tâm tối, ngu muội, mà trở về với sự sáng lạn, như mặt trời đang chiếu cho mọi người. Tâm ta cũng có quyền hướng vào tất cả những nơi tâm tối và tận độ.

Cho nên người tu của chúng ta thấy hiền hòa, nhưng mà thiện với mình. Biết mà làm thiện, chớ không phải thiện bất minh. Thiện vi bất minh là những người đã bắt chước người ta làm thiện mà không biết thiện là gì? Tôi đã bị đời dày xéo, tôi đã bị nhiều sự kích động và phản động, tôi mới thấy quân bình là cần thiết. Mà đạt tới quân bình rồi đi tới chỗ quán thông. Quán thông rồi, tôi phải tận độ. Đó là thiện vi minh. Còn "thiện vi bất minh" là nghe ông kia làm phước, tôi cũng móc tiền ra làm phước, xài hết rồi chút nữa về không có tiền mua bánh mì ăn, giận! Cái đó không tốt! Khi tôi hiểu được việc làm của tôi, tôi phải ý thức giá trị, tôi mới giải được nghiệp tâm.

Bước vào đây, các bạn thực hiện Bi, Trí, Dũng, rồi ra về các bạn mới thật sự giải nghiệp tâm. Không có gì dính bận trong tâm hồn chúng ta được. Nhứt trần bất nhiễm do tâm định. Tâm bất định thì bụi bặm đầy đầu. Mà tâm định rồi, sáng suốt thì nhứt trần bất nhiễm. Lúc đó ra về với một sự an nhiên, tự tại. Mới thấy rằng từ bao nhiêu năm, ông Tám già này, ổng đi lung tung. Ông cứ kêu người ta tha thứ và thương yêu, mà thằng kia nó gạt tôi, tôi làm sao tôi tha thứ. Thằng kia nó chửi tôi, tôi làm sao tôi tha thứ. Mà ông già này, ổng cứ kêu tôi tha thứ, mà bây giờ tôi thấy rõ ràng: Tha thứ và thương yêu là đàn anh đó các bạn! Ngày hôm nay, bạn nào bị chửi nhiều, bị mắng nhiều, bị rủa nhiều, mà biết tha thứ nhiều, người đó tôi thấy tâm hồn rất sáng khoái, nhẹ nhàng, không có bận rộn trước bất cứ một tình cảnh gì xảy ra. Đó là một bài học siêu: Tự thức, tự hành. Cái giá trị đời đời bất diệt của tâm linh. Chúng ta ngồi đây là cái gì? Tâm linh thể hiện trên mặt đất. Mà tâm linh chúng ta không chịu điều luyện, chừng nào chúng ta mới trở lại với sự sáng suốt mà dẹp sự mê chấp từ bao nhiêu kiếp.

Cho nên ngày hôm nay có nhiều bạn bằng lòng niệm "Nam Mô A Di Đà Phật", bằng lòng sửa mình, bằng lòng nhìn lại bản mặt tâm tối của mình và quý lạy nó, sợ nó quá rồi! Mày gạt tao

bao nhiêu kiếp rồi! Bây giờ tao lạy mày, chấp nó hết, tao dẹp mày qua một bên. Cho nên hôm rày có nhiều bạn cũng biết vô nhìn mặt mình rồi nói: " Tao sợ mày quá! Tao lạy mày, tao hồng dám chơi với mày nữa!" Rồi tự nhiên, rồi trở về với tâm thức nhẹ nhàng. Lạy ra thiết bấp thít mỗi, nhưng mà tâm thì nhẹ nhàng, thấy quý, thấy nhẹ, thấy ấm áp. Thấy sự ấm áp của cả vũ trụ. Thấy tình thương của bạn đạo đang sưởi ấm mình. Nếu bàn tay của bạn đạo không xây dựng cái cơ đồ này, chúng ta đâu có cơ hội đến đây để mà sưởi ấm, để nghe những cái văn ngôn thực tế từ trong tâm hồn của chúng ta mà chúng ta đã bỏ quên. Ngày nay đã được khơi dậy trong thanh nhẹ.

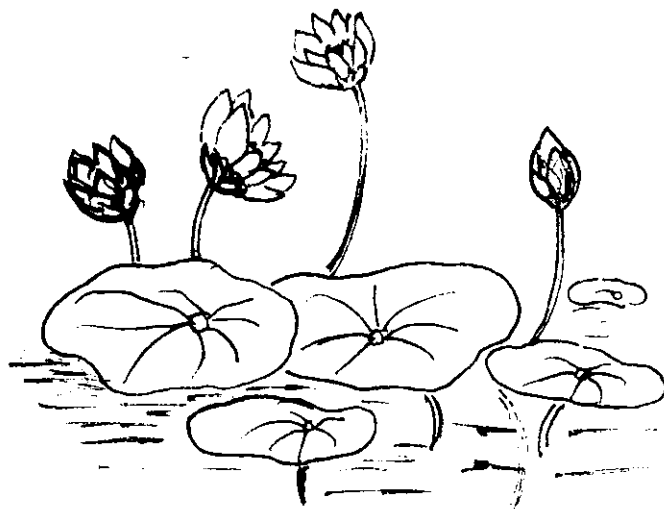
Quý thay và lành thay! Vui cả nhà Vô Vi! Vui cả năm châu! Vui cả vũ trụ! Vui cả một rừng xanh tốt đẹp đã ban chiếu những tâm hồn thanh nhẹ cho tất cả mọi người. Tất cả những vong linh hiện hữu đều đồng hưởng chung vui trong dịp Tết Hồi Sinh.

Hồi Sinh mới nắm được nguyên ý. Hồi Sinh mới nhận định được đường đi. Nếu chúng ta không Hồi Sinh trọn vẹn thì đâu có nắm được nguyên ý của Trời Đất và người. **Mà muốn có sự Hồi Sinh thì phải có sự Hy Sinh. Muốn có Hy Sinh thì phải Dấn Thân.** Thì chúng ta mới dẹp bỏ được cái trần tâm ô trược và đem lại sự bằng an cho mọi nơi. Các bạn giải quyết được chính bạn rồi thì các bạn là cục vàng của nhân loại. Đi đến đâu, đem lại sự bằng an cho họ và không ai lo gì nữa khi gặp bạn. Những tia sáng thương yêu của các bạn đi trước hành động bạn, thì mọi người sẽ hưởng được cái phần thanh nhẹ đó.

Tôi mong rằng ngày Tết Hồi Sinh này, không nhiều thì ít, các bạn cũng cấy được một giống tốt trong nội thức. Để rồi đây chúng ta trở về địa phương, và gần những người trần trược, các bạn mới thấy rằng sự cách biệt sau có ba ngày học hỏi, nhưng mà như bao nhiêu năm triền miên, trong tâm thức đã được cởi mở, thì lúc đó các bạn mới có cơ hội đem lại sự bằng an cho nhơn loại ở tương lai.

Tôi nói đến đây cũng hơi nhiều, xin nhường lời cho Cha Nhấn Hoà tiếp tục ban thanh quang cho các bạn./.

LUONG SĨ HẰNG

HUẤN TỪ CỦA CHA NHÂN HÒA TRONG NGÀY THỨ NHÌ CỦA TẾT HỘI SINH TẠI THIỀN VIỆN NHÂN HÒA : 3-7-1988

Mấy ngày nay rất là vui, những lúc Cha làm việc đón mừng các con về, đôi khi rất là mệt. Với tình trạng sức khỏe của Cha, qua thân xác đã bị mổ tim, nhưng mà khi Cha đi vào cái cốc của Cha để Cha nghỉ, Cha nằm xuống, Cha nghe ở ngoài vui quá! Tỉnh ngủ một lát cho khỏe, nhưng mà ngủ không được, vì quá vui, nên phải đi ra. Thì Cha đi một vòng tất cả các lầu, âm thầm, các con không biết. Những điều cảm xúc nhẹ nhàng, rạo rức trong lòng của Cha, khi mỗi tầng lầu, có lầu thì ca, lầu thì vũ, cổ nhạc, tân nhạc, có lầu thì trò chuyện, vui tươi, đánh cờ, giải trí những môn thể thao. Tất cả đều trong trạng thái hồn nhiên. Tuổi trẻ chơi volley, chơi vũ cầu, hay đùa giỡn. Trước khi tổ chức, Cha cũng rất lo lắng cho những đứa con, bạn đạo có con nhỏ đến đây. Nhưng Cha thăm hỏi những trường hợp vợ chồng Bình ở Dallas, thì có ba đứa con qua đây. Nhưng mỗi sáng khi thức dậy, mở mắt ra thì tụi nó đã chạy đâu mất hết rồi, và tới giờ cơm phải đi tìm tụi nó, vì quá vui! Có anh em, bạn bè, cái niềm vui ảnh hưởng từ lớn tuổi, cho đến nhỏ tuổi; từ không khí cho đến cây cỏ. Niềm vui ấy nhìn vào thực tế, thì các con đôi khi nhận xét qua tâm thức thì cho rằng đây là Cha Trời chuyển hóa, một quyền năng siêu diệu. Nhưng mà một cách khoa học, Vô Vi của thời đại, các con phải tìm cho ra tường tận cái nguyên nhân và cái lý do của nó. Tại sao nó thành hình được? Và tại sao nó có kết quả được cái sinh khí vui tươi ngày hôm nay.

Dầu tiên con cũng phải biết, Thầy các con lặn lội khắp nơi, học bao nhiêu gian nan và khổ nhục. Ở mỗi các con cũng đã biết, khi các con vào cái pháp thiền này, bán tín, bán nghi. Bao nhiêu tư tưởng sai lầm đều nghĩ, trút vào cho Thầy của mình. Và từ những chấn động tư tưởng sai lầm đó, phải chịu đựng, phải khéo léo, phải nhẫn nhục để gieo rắc một sự thiện lành trong từng mỗi tâm thức các con, và nắn nót, tung tiu, chiều chuộng, hạ mình đủ thứ. Và từ đấy là những nguyên nhân đầu tiên, kết tụ lại để thành một cái kết quả tốt đẹp ngày hôm nay. Cũng như từ ngàn xưa, Thích Ca cũng qua thân xác một con người Sĩ Đạt Ta, người sống thực trong đời sống. Kiếp sống của con người muốn tìm được sự thật, bao rộng toàn diện của vũ trụ và sau này. Và Phật Thích Ca có để lại một câu: "Thiên Thượng, Thiên Hạ, Duy Ngã Độc Tôn". Tiếng Mỹ cũng có một câu cũng sống thực, nhận diện sự thật, nên ra một câu: "Everything man made". Tất cả đều do con người làm ra. Cái đó, nếu nhìn một cách bình diện hình thức bên ngoài, thì cho là thuyết duy vật biên chứng, nhưng mà nhìn sâu tận cùng bên trong: đó là chân lý. Tại sao? Tại vì luật của vũ trụ đã đặt sẵn trong Trời Đất, và luật vũ trụ cũng đặt sẵn trong mỗi con người các con. Và ai vận chuyển và điều khiển luật của vũ trụ ấy? Là do con người. Nhưng con người thật sự là một con người hiểu biết, chứ không phải là một con người ngu muội. Do con người làm ra. Trời Đất cũng là do ta. Trời tốt, đất tốt cũng do con người. Con người tốt thì Trời tốt và Đất cũng tốt. Con người xấu thì Trời cũng xấu và Đất cũng xấu. Thường thường cũng vì vô minh, ngu muội, nghe phớt qua một câu như vậy, là vô ngược xưng tên, chỉ có ta là Trời, ta là duy nhất. Như vậy đã lạm dụng danh từ, mà đôi khi Cha dùng danh từ bụi đời kêu bằng "hiếp dâm danh từ", để chửi thẳng vào, xuyên thẳng vào tâm thức của những tầng lớp có trách nhiệm với xã hội, có khả năng và địa vị, tư cách để chuyển hóa được một xã hội, một vũ trụ, càn khôn. Cả Trời lẫn Đất và cả con người. Đó cũng do sự ngu muội mà ra. Từ một thế hệ cho rằng được một mảnh bằng, được một cơ hội vào trường sở để học hỏi và ôm vào cái quá trình được những cơ hội đó mà không biết học hỏi thêm nữa và đôi khi cống cao, ngạo mạn, và mê trong cái địa vị, cái hoàn cảnh, cái bằng cấp, cái vai trò của một xã

hội. Tại sao xứ Hoa Kỳ giàu mạnh? Tại vì cái guồng máy tổ chức của một xã hội luôn luôn bắt buộc phải học hỏi, cởi mở, và có những chương trình hổ trợ, luôn luôn tế nhị, hòa đồng. Mọi tầng lớp bình đẳng với nhau, dù rằng người đó ở một địa vị, một vai trò gì quan trọng nhất của một xã hội. Từ đời đã đúng mới đủ thuận tiện mọi cơ hội bước vào cửa Trời. Vì thế, khi ta sống ở trên một xứ văn minh, thực hiện đúng quy luật của đời với tất cả mới tạo dựng được sinh khí, mà các con được về quy tụ ngày hôm nay. Bù lại khi một đất nước mà đáp ứng được đúng luật của đời so với luật của Trời, thì các con về đây quy tụ lại xuất phát cũng phải qua một hình thức con người.

Cha cùng tất cả tu sinh, cùng bạn đạo xung quanh Thiên Viện Nhân Hòa phải đồng tâm, hợp sức làm việc, không có ngày nghỉ, không có giờ nghỉ, và gạt bỏ tất cả mọi chuyện gia đình trong ba tháng qua. Đó cũng là do con người và do khối óc, qua ý thức từ đời để có mọi phương tiện các con về đây quy tụ lại. Thì đời đã sắp xếp mạch lạc, kết hợp lại một cách chặt chẽ, và quan niệm khối óc tỏ ra một cách chí khí, hào khí và từ khí, thương yêu bình đẳng, xoá bỏ tất cả mọi tranh chấp. Từ đó cũng là do con người. Trời và Đất an như, vô thủy, vô chung. Con người sắp ra và phát ra ở một tần số tâm thức thanh nhẹ nào thì cái phần vô thủy, vô chung, điển quang của vũ trụ, của Trời Đất sẽ chiếu vào cái tần số đó. Thì sự thanh nhẹ tất cả các con được hưởng ngày hôm nay là do tất cả các con. Tại sao từ trước tới giờ, các con không hiểu những hiện tượng nào xảy đến. Để giải thích thì các con cho là thiên định, số Trời sắp đặt hết. Nhưng số Trời, thiên định sắp đặt cũng phải qua khối óc con người. Và con người cũng phải biết thức thời, thức giác và thích ứng để thực hiện đúng theo chiều điển quang của vũ trụ vận chuyển thì lúc ấy các con sẽ được tận hưởng, tận hưởng và tận hưởng vô cùng! Thầy các con nói một câu đơn giản: "Muốn làm Cha nhưng mà làm biếng!" để nhắc nhở các con. Các con phải hiểu được cái luật, mà cái luật Cha nói cho các con tự giờ, các con truy ra, nhưng Cha nói rõ hơn để cho các con có trí thức, hay là ngu muội, các con vẫn hiểu. Các con muốn có tiền các con xài, các con phải đi làm, cái luật đó đương nhiên. Các con muốn có yêu thương, muốn có hạnh phúc, muốn có tốt đẹp, thì các con đầu tiên, trong khối óc phải thể hiện, phải có sự suy nghĩ, phải có một quan niệm chín chắn, chung một chiều hướng tốt đẹp. Nhân nào thì quả đó. Còn làm cha, các con làm cha, làm mẹ trong gia đình để tập cho các con hiểu được từ cái cha mẹ trong gia đình, lo cho con cái cho trọn vẹn, thì lúc đó các con mới ý thức, hiểu được và mới làm được cha mẹ của vũ trụ. Tại vì cha mẹ trong gia đình có mấy đứa con mà lo không xong, thì làm sao mà lo được tất cả các con của một xã hội, của toàn thế giới. Hiện trạng quả địa cầu đang nghiêng ngả, các con đang ù lì, ngu muội, nặng nề, tăm tối, thì phận sự làm cha, làm mẹ, bất chấp tất cả gian nguy, khổ nhọc và khó khăn để chăm sóc cho các con được trọn vẹn như ý muốn, như người mẹ, người cha trong gia đình muốn gì cho con cái của mình. Còn làm cha mà mong cho con lo cho cha, mong cho con phụng sự cho cha, đó là cha của bàng môn, tả đạo. Tại sao bàng môn, tả đạo? Vì không đúng quy luật của vũ trụ. Một người cha trong gia đình hạn hẹp mà lo cho con cái không đúng luật của người cha, người mẹ trong gia đình; trong gia đình đó cũng loạn.

Vậy thì các con muốn làm Cha, thì các con phải sống như Cha, phải làm như Cha và phải hành, phải nghĩ và thực hiện cái hạnh y như tấm gương của Thầy các con, và gần gũi với các con hiện tại là Cha. Thì lúc đó các con không xưng danh Cha, và không cần làm Cha, tự động mọi người sẽ đặt cho các con một cái danh từ Cha. Lúc ấy mới thật sự thoải mái và nhẹ nhàng hơn. Đó là kinh nghiệm của Cha để lại cho các con. Bởi vì tự nhiên Cha ra xưng danh, cho nên một thời gian qua, một năm Cha rất là gian nan và khổ hạnh. Nhưng vai trò nhìn vào cái thực trạng đã qua, Cha không xưng danh, Cha không làm việc được, mà đến kỳ Đại Hội này về sau Cha sẽ

không cần xưng danh với các con nữa. Các con muốn Cha đối với các con thế nào thì Cha sẽ làm y như vậy. Chỉ mong sao thực chất ở mỗi tâm thức các con đi đúng căn bản là một người chơn tu, thì lúc đó cái kết quả xoay chuyển được điển quang nhẹ nhàng của quả địa cầu này, thay đổi đủ tiêu chuẩn căn bản quân bình, để tạo lập một cảnh giới Thượng Ngươn Thánh Đức. Từ trước giờ, nhiều khi nghe nói Thượng Ngươn Thánh Đức, Việt Nam là linh địa, Việt Nam tương lai sẽ là một nơi tỏa ra ánh sáng đạo đức cho tất cả thế giới rút tia những kinh nghiệm. Thì nhìn vào cái trí đời, học hỏi ở trường sở, thì các con không tin được. Cũng như Thượng Ngươn Thánh Đức là cái gì mà cứ nói hoài? Có biết nó là cái gì đâu? Tuổi trẻ mà đi nhẩy đấm chơi cũng sướng vậy. Nhưng mà không phải! Những mùi vị, những cảm giác ngày Tết Hồi Sinh này tự mỗi các con trực nhận khi bước đến cổng của Thiền Viện, bước vào nhà ăn, cái tình chan hòa, cái cảm giác nhẹ nhàng, anh em chào đón, vui tươi, thương yêu thấm thiết. Ôi cái cảm giác đó nó xuyên nhẹ vào khối óc, vào ngũ tạng, lục phủ. Một dòng từ quang ấm áp, chạy tròn từ đốc mạch, nhâm mạch ở mỗi thể xác các con. Cái chấn động hài hòa, tất cả mọi người đồng một thức. Tình của con người đối với con người thật đậm đà và sâu sắc. Cảm giác đó chỉ mới một chút xiu của Kỷ Nguyên Di Lạc Thánh Đức, thì các con đã nếm vào, các con sẽ thấy cái Thượng Ngươn Thánh Đức tại sao nó quý giá? Tại sao nó được đề cao? Những cảm giác các con có được trong ngày Tết Hồi Sinh này, về đây trong kinh nghiệm sống của đời từng trải, các con nhiều khi có bạc tỉ bỏ ra, các con mua cái cảm giác đó không có; các con tạo cái cảm giác đó không có.

Nên cái mùi Đạo là cái siêu diệu vô cùng, quý giá vô cùng. Không có ngọc báu nào có thể mua và đổi được. Nên vì thế tại sao có những chơn tu hy sinh vào những trại cùi. Họ lăn lóc những nơi khổ nạn, đói rách ở những nước chậm tiến, thiếu thốn. Họ lăn vào đó để làm gì? Vì họ vào đó, họ thực hiện, họ sống, họ hành đúng theo quy luật của vũ trụ, đúng căn bản của một người chơn tu, thì những cảm giác họ sẽ được ân chiếu và thăng thưởng rất công minh. Mà khi một người chơn tu, họ đạt được cái cảm giác đó, qua cách hành xử Bi, Trí, Dũng, Dấn Thân, Hy Sinh và Đạo Đức, thì họ không mê danh, họ không mê tình, và họ không mê tiền. Là vì họ có những cái cao đẹp, siêu diệu, nó hấp dẫn hơn.

Chớ không phải những thằng tu là những thằng ngu, là những thằng điên đâu! Điên là tại vì các con còn mê trong cái đời, các con không hiểu được cái tâm trạng của những người đó. Không chia xẻ được những sự thanh nhẹ vô cùng tuyệt vời, của báu thế gian! Không mua và bán được. Thì người chơn tu và người không chơn tu đội lớp chơn tu cũng chứng minh qua cách sống. Tu mà có ôm tiền không? Có ôm địa vị không? Còn bị lưới tình không? Thì lúc đó các con sẽ nhìn thấy một cách rất rõ ràng.

Vậy thì hôm nay, ngày Tết, Cha cũng nhắc thêm ở cái điểm ý thức cái kiếp sống của con người. Một con người phương Đông, hay là một con người phương Tây, cái môi trường sống, cái vùng đất sống, một cái xã hội sống có khác biệt nhau. Khác biệt ở dạng nhị nguyên, nhưng giống nhau ở dạng nhất nguyên. Còn về dạng nhị nguyên hay nhất nguyên để luận ra thì rất là dài dòng. Bao nhiêu là vấn đề phức tạp. Càng luận, càng thuyết, càng lý nhiều, các con sẽ bị buộc vào đó, và bị kẹt, bị mê vào. Khi các con dụng luận, dụng lý, dụng thuyết, thì các con phải biết tại sao hiện tại, đáng lẽ ra Cha không thuyết giảng, không giảng đạo, nhưng tại sao Cha giảng, Cha thuyết? Dùng lý thuyết để giải lý thuyết. Vì thật sự nhu cầu sống của con người, lý thuyết khi ứng dụng căn bản và đơn giản ở một khía cạnh nhỏ của cuộc sống mà thôi. Từng cử, từng động, từng chấn động điện năng trong sự suy nghĩ của khối óc ở các con, điều đó mới là quan trọng. điều đó mới là một điểm chính, giải quyết tất cả mọi vấn đề. Rơi vào lý thuyết cho nên

cái tệ trạng, Cha đã đau khổ, đau khổ và đau khổ rất nhiều! Ở chỗ nào? Gặp nhau thì cửa miệng dãi bôi, vắn tự thanh tao, nhẹ nhàng, nhưng chấn động trong khối não phát ra không có đúng ở cái cửa miệng nói ra. Từ đó thêm một chuỗi dài vô tận làm than, lạc loài và đau khổ. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, một điểm tụ ngay trung tâm chơn mảy, một điểm tụ ngay trung khu thần kinh: hà đào thành, để làm gì? Để ứng dụng luật trong con người qua sự suy nghĩ và cái thấy, cái nhìn. **Cái nhìn phải trung dung, chính trực và khẳng khái. Cái nghĩ phải thật sự chơn chính. Lúc đó thành thật thì mới xuất phát được điển quang ngay trung tâm đỉnh đầu Hà Đào Thành, về Thiên Đạo, về cõi Trời.** Và cái nhìn ngang điểm giữa, trung dung, khẳng khái, chính trực là từ trung thiên trở xuống thế gian. Thì con người, cái luật đã đặt sẵn như vậy.

Khi các con hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, các con phải sống, làm việc, phải hành, phải nghĩ, tất cả đều phải chánh trực, khẳng khái và thành thật. Lúc đó các con hành pháp lý này mới có kết quả một cách nhanh chóng và tốt đẹp. Còn khi các con hành pháp, các con nghĩ rằng, đóng cửa lại ngồi thiền cho nhiều, ăn điển cho mạnh, ăn chay hay là ăn mặn để tu cho nó mau, nhưng mà lúc đó, các con đã tự sửa pháp rồi!

Thì hành pháp thay vì pháp chánh, các con chuyển cái pháp thành cái pháp tà rồi đổ thừa đủ thứ ở bên ngoài. Nhưng các con xét lại đi! Các con người tu, tôi tâm tôi, phải đổ thừa ở bên trong con người của mình. Tự mình sống đã sai, cho nên ngoài đời mới bị dập, bị khổ, mới nhào vô tìm Đạo. Đi vô Đạo là tu, là để sửa, nhưng ai nói mình sai một chút, là mình đóng đóng lên rồi. Vậy thì cuộc đời này bơ vơ, sống ở xã hội cũng không biết vai trò một con người của xã hội. Trong một gia đình cũng không biết vai trò trong gia đình. Vào tu cũng không biết tu như thế nào? Thì tất cả đều sai bét hết! Thì làm sao đạt được sự tốt đẹp như trong hoài bão, dù là siêu thức hay là hữu thức. Các con nhiều khao khát những cái cảm giác mà sẵn có và hiện có ở mỗi tâm thức các con ngày hôm nay. Muốn tạo dựng được tất cả mọi tốt đẹp trong tương lai ở khối óc các con phải học hỏi, hiểu biết Thiên Đạo và Nhân Đạo như thế nào? Cái sự học hỏi ở đây, không phải các con phải nghe bằng cho nhiều, các con phải đọc sách cho nhiều, lúc đó các con mới cho là học hỏi. Là từng giây, từng phút, lắng nghe những chấn động ở trong ngũ tạng, ở trong khối óc và điển quang của vũ trụ, vận chuyển như thế nào? Hỏi là mọi việc xảy đến đều đặt câu hỏi trong tâm thức, trong khối óc. Những câu nào các con chưa tự trả lời được thì lúc đó, các con chưa học được bài học đó. Đó mới thật sự học hỏi để khai mở sự sáng suốt, khả năng vô tận của mỗi con người các con, lúc đó mới đóng góp được quần sinh. Còn học hỏi mà thắc mắc thì đi hỏi người khác, đi hỏi Thầy, hỏi Cha, để Thầy với Cha trả lời cho các con thì lúc đó là giai đoạn đầu và những căn bản để bước vào là một sinh viên ở lớp cao của càn khôn, vũ trụ. Chớ không phải hôm nay hỏi, ngày mai hỏi, một năm sau hỏi, và mười năm sau vẫn hỏi Thầy, hỏi Cha. Vậy thì cái học đó là cái học ngu, chớ không phải cái học khôn. Tu thì muốn thành Phật, thành Chúa, nhưng mà tu kiểu đó là mật pháp chớ không phải chánh pháp. Tự tu, tự tiến cũng bao hàm ở chữ học hỏi mà Cha nhắc nhở, đưa cho các con những chìa khóa. Và học tới cái lớp cao nữa là không học, cũng không hỏi. Đó là kinh mạch đã khai thông, đã hoàn hư, đi vào Vô Tự Chơn Kinh. Lúc đó không biết, nhưng dụng tới những cái gì thực tế, trở ngại cho thực trạng đang sống thì khối óc sẽ vận chuyển, sẽ truy, khả năng hoàn hư, khả năng chơn không hòa với chấn động của vũ trụ, thì lúc đó tự động sẽ có những câu trả lời và những phương thức để giải quyết vấn đề. Thường khi các con làm việc với Cha, sống với Cha và đi sát với Cha, các con thường cho rằng Cha quá chiêu hay vô chiêu. Nhưng thật sự đó là những trạng thái của tu thiền để khai mở, để khai thông trong bản thể, để ứng dụng, làm việc để xây dựng những gì trước mắt và những gì trong tương lai Cha sẽ làm. Đệ tử của Lương Sĩ Hằng chỉ

có một thằng đi tới. Một thằng đi tới mà nó tạo được tất cả các con về đây vui vẻ như thế nào. Tất cả các con mà đi tới như vậy thì cái quả địa cầu này đâu có gì khó đâu! Với phương tiện khoa học vật chất hiện đại ngày hôm nay đã cung ứng và trả lời cho tất cả những kết quả, việc làm một thời gian.

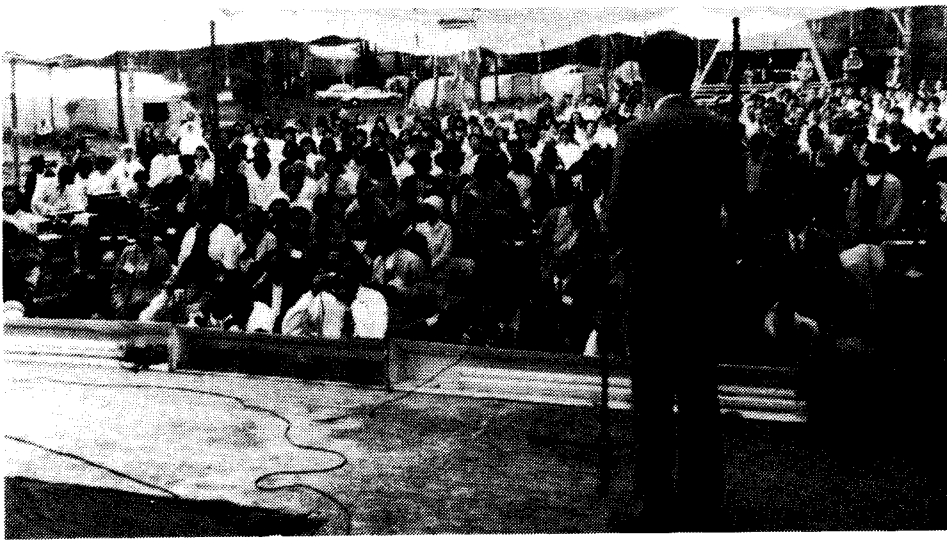
Chỉ có bảy năm mà Thầy con đã đạt được kết quả như vậy. Một điều hãnh diện và sung sướng cho nhân loại. Không phải mù quáng và ân hận như ngày xưa, đem Jesus ra đóng đinh trên thập tự giá. Một niềm huy hoàng, một niềm an lạc, một niềm rạo rục, vui tươi, sinh động. Cái điều sung sướng nhất là người Việt Nam các con rất lấy làm hãnh diện được ân hưởng và Quê Hương Việt Nam sẽ thanh bình, nghìn năm tươi đẹp. Sẽ không còn tiếng khóc của những đứa trẻ lạc loài. Không còn những nhà tù, không còn những cảnh đói rách, thiếu thốn, những con người ngu muội, thiếu giáo dục nữa.

Điều đó là những tiếng trống rạo rục, kêu gọi phần hồn các con nên vui lên để đón mừng LONG HOA HỘI sẽ gần kề đến mọi con người Việt Nam các con trong nay mai./.

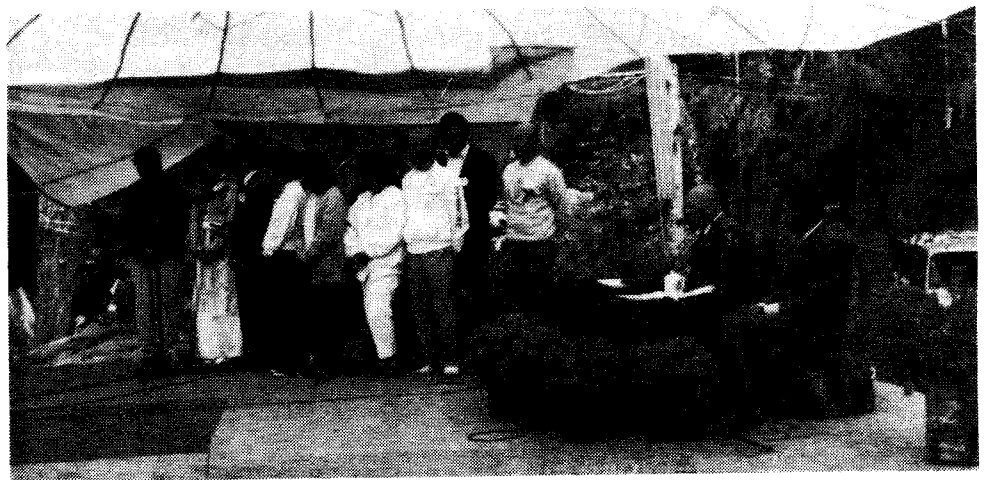
CHA NHẢY HÒA

Bát Hải Sinh - Chùa Viên Nhãn Hòa

*Sinh hoạt
sáng mừng hai
Tết Hồi Sinh
3-7-1988*

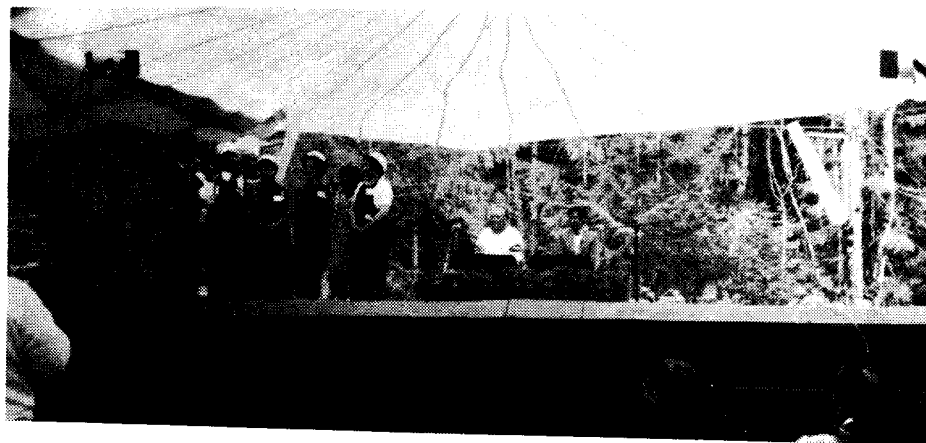
Ban Chấp Hành HAHVV Hoa Kỳ nhiệm kỳ 1988-1990 được dịp trình diện Thầy, Cha, và các bạn đạo.

Các bạn đạo và thân hữu ngoại quốc đang hát bài Ô Hê. Từ trái sang phải : anh Marc, chị Pat, anh Blaine, anh Raymond, chị Ariane, mục sư Sebastian (thân hữu), chị Nileah, anh Bob, anh Pillaris (thân hữu)

Anh Bob Strandberg, một bạn đạo Mỹ, đã đóng góp rất nhiều công sức trong việc phát triển Thiên Viện Nhân Hòa cũng như việc xây cất chuẩn bị cho Tết Hồi Sinh, đang nhận một món quà do Thầy trao tặng.

Ban Nhà Bếp đang trình diện Thầy, Cha và các bạn đạo, và sau đó đã đồng hò một bài thơ góp vui cho chương trình sinh hoạt.

❀❀ Vui Tết Hồi Sinh ❀❀

Hôm nay Tết Hồi Sinh
Phong cảnh thật hữu tình
Rừng thông xanh bát ngát
Đón đàn con đang trình

Gặp lại Thầy và Cha
Tình thương yêu đậm đà
Bạn bè tuy xa cách
Lòng cảm mến thiết tha

Thầy Cha hòa tất cả
Cùng nhảy múa vui ca
Đệ huynh càng thất chặt
Chung vui Viện Nhân Hòa

Đoàn lân cùng trống dục
Đàn trẻ vui náo nức
Người người đều hân hoan
Tình đậm đà chứa chan

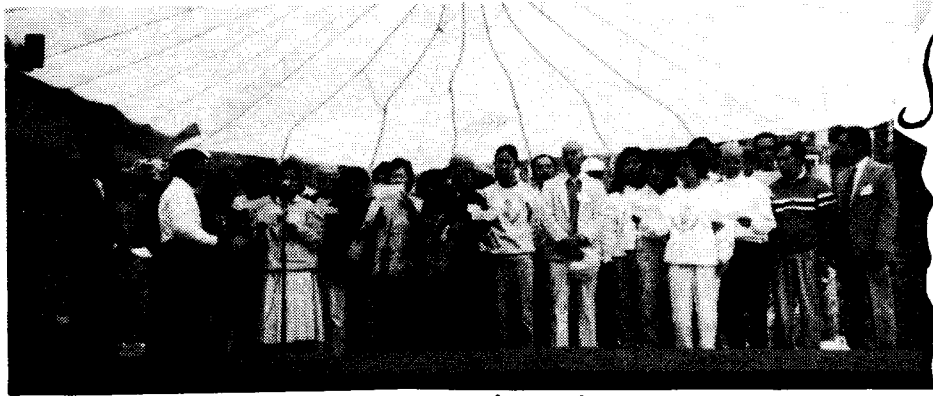
Dưa đỏ cùng táo xanh
Bánh tét nhân mỡ hành
Chè đậu xanh, bánh ít
Ăn Tết thật ngon lành

Rượu champagne Thầy Cha mở
Tặng bạn đạo khắp nơi
Vui xuân cùng chung hưởng
Tâm hồn nhẹ thành thời

HẠNH LƯU
Dallas 6-7-1988
Văn nghệ càng thu hút
Góp mặt của bạn tu
Pháp, Mỹ, Việt lu bù
Cùng Cha Trời ca khúc

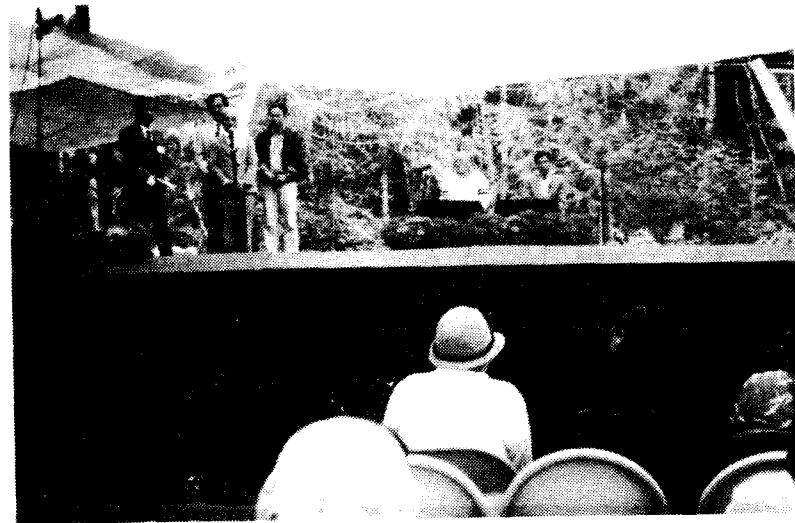
Mưa xuân lác đác rơi
Gió xuân như đón mời
Bạn ơi! xin đừng bước
Hưởng hồng ân Cha Trời

Ngày vui bay qua mau
Ta mãi còn nuôi tiếc
Giờ đây xa biển biệt
Hẹn tái ngộ năm sau./.

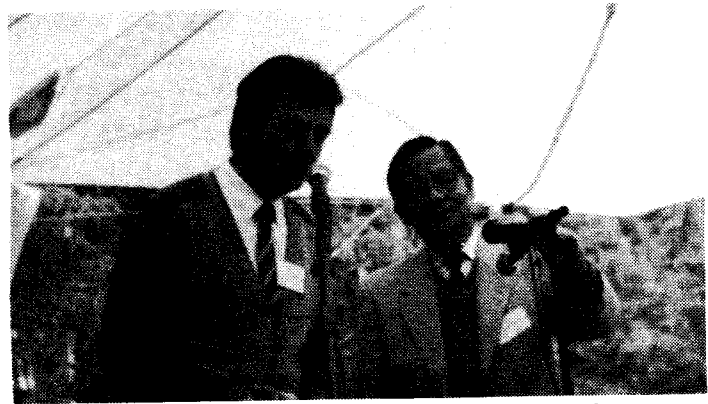

Sinh hoạt
Chiều
mùng hai
Tết Hồ
3/7/88 Sinh

Các bạn đạo Texas đang hợp ca bài Ô Hê để chào mừng Thầy, Cha, và các bạn đạo. Đặc biệt trong đó có Cụ Nguyễn Như Cảnh tuy trên 70 tuổi nhưng vẫn khỏe, gân và lại nói chuyện có duyên, múa Thái Cực Quyền thì hết xảy.

Ban Chấp Hành HAHVV Washington trình diện Thầy, Cha, và các bạn đạo.

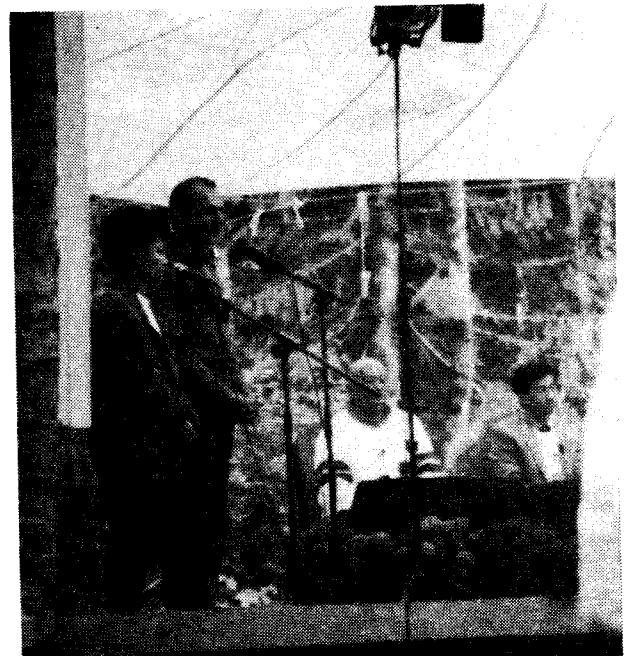

Bác sĩ Raymond Garcia đang phát biểu cảm tưởng với sự thông dịch của bác Hồ Thông Minh.

Bác sĩ Daniel Th. Mayer (ở Dallas, Texas) đang đánh lễ Thầy và Cha.

Bác sĩ Daniel Th. Mayer đang phát biểu cảm tưởng với sự thông dịch của chị Lan Anh.

Đoàn Lân Hội Sinh đang chào mừng Thầy vào chiều mừng hai Tết Hội Sinh giữa tiếng pháo nổ và chiêng trống nhộn nhịp.

Mừng Xuân Pháo nổ rộn ràng

Thầy đang hòa mình, bước theo nhịp múa của lân.

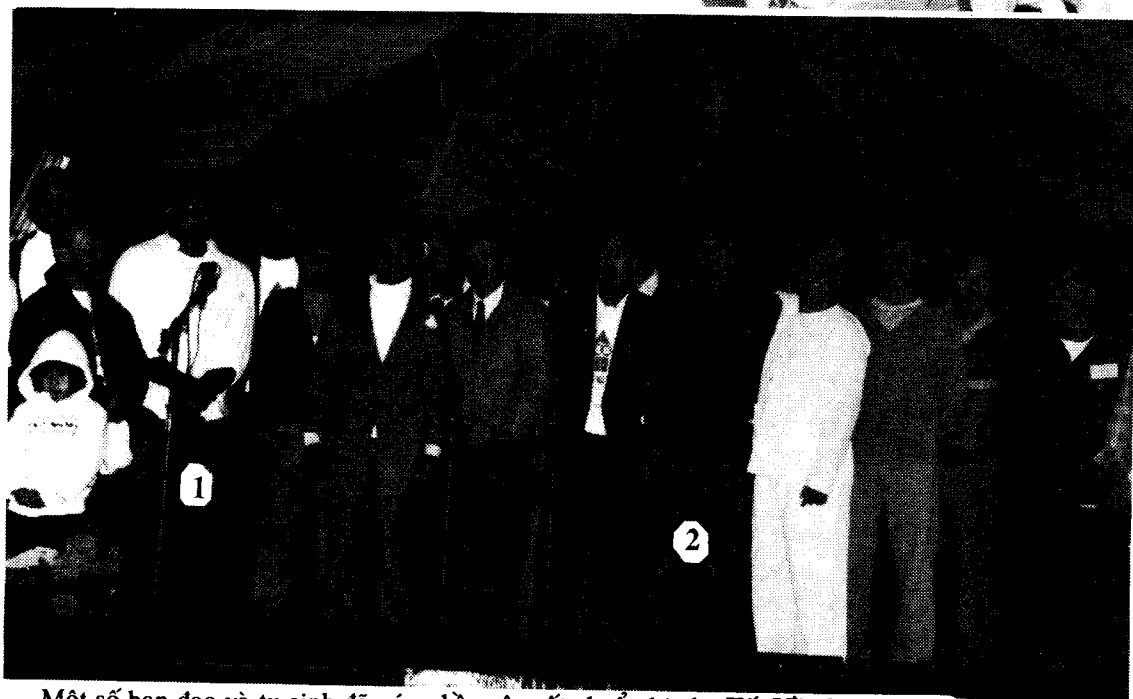
Lân vui chào đón Thầy Cha cũng về.

Lân múa rất ngoạn mục và tránh những đường quyền rất tài.

*Đêm Văn Nghệ
tối mừng hai
Tết Hồi Sinh
3-7-1988*

Thầy và Cha đang thưởng thức sinh hoạt văn nghệ do bạn đạo khắp nơi cùng đóng góp.

Một số bạn đạo và tu sinh đã góp phần xây cất chuẩn bị cho Tết Hồi Sinh, được mời lên khán đài. Trong đó có hai anh bạn Mỹ đã tích cực góp công trong việc khai quang, ủ đất cho Thiên Viện, đó là anh Ron Schultz (1) và anh Tom Lynch (2). Trong đêm sinh hoạt văn nghệ tối nay, hai anh Ron và Tom đã giúp Ban Tổ chức việc đốt pháo bông giữa sân Thiên Viện.

Các em Loan, Huệ, Hồng, Phượng, Hằng, Nga, từ Los Angeles, với những bộ đồng phục màu trắng có thêu hai chữ "HS" (Hồi Sinh), cầm những bông hoa trắng tươi thắm, trình diễn vũ khúc "Dâng Hoa"

*Đi với tôi trên đường tu học
Đi với tôi tâm tạc như tôi.
Lương Sĩ Hằng*

Anh Mai Thanh An (đứng bên phải) đã mời Thầy, Cha cùng các bạn đạo đầu tọc lên sân khấu để cùng nhảy Disco bài hát "Trọc", thơ của Thầy do anh Mai Thanh An phổ nhạc.

MỪNG NGÀY HỒI SINH

*Hồi Sinh cảm thức trong tình Cha Thầy.
Hồi Sinh mở lối khai đường.
Hồi Sinh tự thức trong lòng thương hoài.
Hãy đến với nhau, hãy vui ca hát lên.*

Mừng ngày Hồi Sinh!

Mừng ngày Hồi Sinh!

Bài hát "Mừng Ngày Hồi Sinh" của anh Mai Thanh An tiếp theo bài "Trọc" đem đến không khí trẻ trung cho tất cả mọi người từ già đến trẻ.

Sau bài hát và điệu nhảy disco, Thầy trở về chỗ ngồi trong dáng điệu vui tươi. Mọi người giao cảm tình thần hòa đồng của Thầy và Cha.

*Hồi Sinh cảm thức trong lòng tôi.
Hồi Sinh tự cảm bao niềm yêu kiều.
Hãy đến với nhau, hãy vui ca hát lên.*

Mừng ngày Hồi Sinh!

Mừng ngày Hồi Sinh!

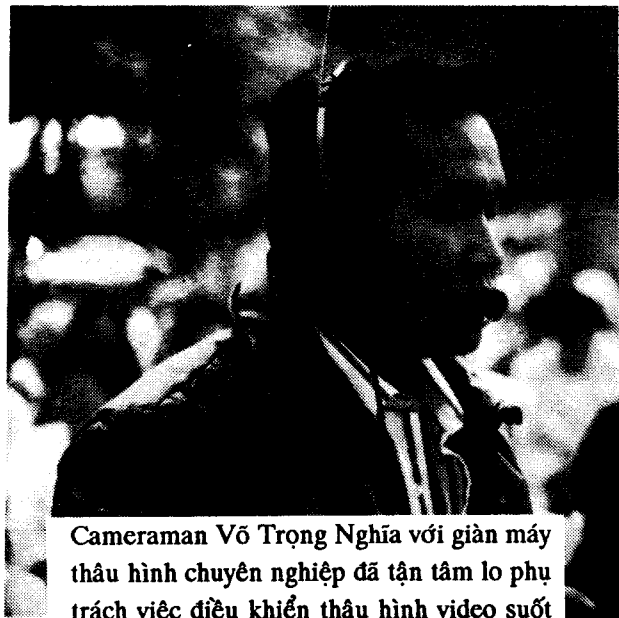
Mai Thanh An

Vũ khúc "Cảnh Hoa Trắng" do Vân Khanh, Quỳnh Hương, Xuân Mai, Thùy và Kim Khanh trình diễn.

Cha cùng các bạn đạo đang hợp ca một bản nhạc vui tươi. Buổi văn nghệ tối nay đã kéo dài suốt đêm đến 6 giờ sáng, với đủ tiết mục tân nhạc, cổ nhạc, hát hò đối đáp, ngâm thơ, nhảy disco. Những tiếng hát, câu hò, điệu múa Á Đông, điệu nhảy Tây phương... đều chất chứa sự hồn nhiên, thoải mái, hòa vui với mọi tâm hồn.

Cameraman Võ Trọng Nghĩa với giàn máy thu hình chuyên nghiệp đã tận tâm lo phụ trách việc điều khiển thu hình video suốt ngày đêm trong ba ngày Tết Hồi Sinh.

Cha Nhân Hòa góp phần trong buổi tối văn nghệ "đêm không ngủ" ngày mùng hai Tết Hồi Sinh.

CÔNG ƠN CHA MẸ

Đi với Cha một vòng quan sát
Nhìn công trình Cha đạt được đây
Chỉ trong có mấy chục ngày
Phục lẫn phục lóc, ai tài hơn Cha
Đặng toàn năng mới là toàn mỹ
Đệ cảm ơn huynh tỷ Nhân Hòa
Góp tay thực hiện với Cha
Hồi Sinh Đại Hội thật là quá vui!
Con cũng định không lui chân trước
Thực suốt đêm lả lướt với Cha
Sau khi con hát bài ca
Việt Nam Việt Nam con đà lạnh run
Nên vào lều con chun tú ngủ
Mà lạnh kia chẳng rủ ra đi
Ngồi lên con thở tức thì
Ấm hơn chút ít sau khi hít nhiều
Khi ngồi thiền chim kêu riu rít
Cũng vui mừng tíu tít hòa ca
Nhưng con lại nhỏ lệ sa
Khóc cho cha mẹ đã sa ngực tù
Con hỏi Thầy bảo tu mới được
Cứu cứu huyền tùy phước của con
Muốn cho việc ấy được tròn
Vạy con cố gắng tùy con sau này
Vĩ chữ hiếu con đây phải trả
Dù thân con vấp ngã cố vùng
Quyết tu cho đến kỳ cùng
Cứu cha mẹ thể thoát cùm xích kia./

ĐINH VĂN TƠ
Houston, Texas 4-7-88

NGHỆ SĨ VÔ VĨ

Tặng chị Mai Thảo, các bạn trong
vở kịch "Lưu Bình, Dương Lễ",
các anh Mai An, Minh Triết, Đức,
Mười Hòa, "Tề Thiên", Bảo Nghiễn.

Mai An thật có lăm tài!
Vô Vĩ vui nhận góp tay thật nhiều
Nhìn anh cảm mến đáng yêu
Cái "số" đầu trọc được nhiều điểm ghen!

Thơ

Lòng thành tôi có lời khen
Thầy Cha tham dự, anh em hợp hòa
Cùng nhau nhảy nhót vui ca
Mà lòng cởi mở tránh xa lọc lừa
Tôi nhìn mà dạ rất ưa
Nhưng vì gánh nặng, xin thưa khó làm
Tu hành trước phải sửa tâm
Bề ngoài cạo trọc khuyên răn rất nhiều
Nếu tôi cạo trọc kể tiêu
Gia cang tan nát là điều tôi lo
Nghe lời Thầy đã dặn dò
Tùy duyên Thầy độ, dẫn do việc này
Dù cho lòng rất mê say
Tôi xin được giữ tóc tai như vậy
Minh Triết ca thật là hay!
Cổ kim đều được chăm rày điểm cao
Anh Đức đáng mặt anh hào
Chữ tề anh đạt đạt dào ý hay
Vô Vĩ lăm kẻ thật tài!
Như anh thử hỏi có ai được bằng
Chọc cho bạn đạo cười lãn
Cảm ơn anh lăm nhớ đặng dài dài
Xin anh đừng có ly khai
Vô Vĩ cần lăm, xin ngài nhớ cho
Mai Thảo chị cũng hay ho
Đàn dòn như thế khó so được rồi
Lấy làm kính phục trong tôi
Mười Hòa cũng tếu, chọc cười thật hay
Tề Thiên múa gậy lay hoay
Chọc cười bạn đạo cũng tài đó ghen
Châu Long thật đáng ban khen
Vĩ chồng nuôi bạn sách đèn đáng khen
Lưu Bình, Dương Lễ ai hơn
Bạn bè như thế, danh thơm để đời
Cảm ơn các bạn của tôi
Lưu Bình, Dương Lễ tân thời ca hay
Bảo Nghiễn cũng thật là tài!
Vừa đàn, vừa hát, hăng say chẳng vừa
Ngủ ngồi anh cũng quá sựa
Đàn hay vẽ khéo, chào thua anh rồi
Đức Huỳnh cảm mến trong tôi
Kèn tây anh thổi, mây trời cũng ngừng
Thành công Đại Hội vui mừng
Công ơn ghi nhớ, khó lường trong tôi
Vô Vĩ các bạn hữu ơi!
Cảm ơn nhiều lăm! Vài lời gởi trao./

ĐINH VĂN TƠ
Houston, Texas

thơ

TẾT HỘI SINH ĐỆ HUYNH QUY TỤ NHẮN HÒA THIỀN VIỆN HƯỚNG TÂM TU

TẾT Vô Vi chúc mừng huynh tỷ
HỘI Sinh tâm tịnh rõ từng ly
SINH linh bản thể nay đã thức
ĐỆ kính Cha Lành khôi điển linh
HUYNH tỷ muội, tâm tình cởi mở
QUY về Nguồn chánh pháp hành đi
TỤ điển thanh, bộ đầu nứt lổm
NHẮN Hoà Cha xuất giải điều minh
HÒA đồng dạng tiến về LONG HỘI
THIỀN giác giờ thiêng, toại ý mình
VIỆN cố thứ tha dâm tặc tính
HƯỚNG về thiện nghiệp, dục trần tan
TÂM thanh thoát ách tù nhân thế
TU nhẹ THIÊN-MÔN dành lễ : QUY.

Cung kính dâng lên:
Các ĐÁNG BÈ TRÊN của VÔ VI phái.

Kính bái
Con,
XUÂN HỒNG
Noumea, Nouvelle Calédonie
10-6-8

THIỀN VIỆN NHẮN HÒA

CHÚC phúc đệ huynh hội một nhà.
MỪNG vui Thầy bạn hợp cùng Cha.
ĐẠI hòa đời đạo đồng tu tiến.
HỘI ngộ ngày vui dự Long-Hoa.
HỘI nguyên vạn vật hưởng thái bình.
SINH khí tràn đầy khắp chúng sinh.
THỂ đạo rạng ngời bình ánh sáng.
GIỚI tu thương niệm cố giữ gìn.
THÀNH tâm thức giác phước triền miên.
CÔNG phu, công quả hạnh tu thiên.
VIÊN dung đại đạo hành chánh pháp.
MĂN nguyện Năm Châu lý diệu huyền./

KIM THANH
Melbourne, Úc Châu

KÍNH MỪNG ĐẠI HỘI VÔ VI 1988 tại THIỀN VIỆN NHẮN HÒA

MỪNG TẾT HỘI SINH VIỆN NHẮN HÒA.
ĐẠI hội điển quang tại Viện ta.
HỘI ngộ Cha Thầy cùng bằng hữu.
VÔ cùng thanh nhẹ hợp hòa ca.
VI vu tiếng gió xuyên cành lá.
KỶ ni học hỏi bạn, Thầy, Cha.
THỨ tha, cởi mở, tình giao cảm.
BẢY năm thâm thoát đã trôi qua.

TIÊU KHẮC TRUNG
Dallas, Texas

XUÂN

Xuân qua hè đến Tết Hội Sinh
Nhắn Hòa Thiền Viện buổi bình minh
Tia sáng chứa chan đây giao cảm
Lòng người cảm giao cảnh hữu tình
Núi rừng chim hót, sóc leo trèo
Lều xanh, Viện đỏ thực xinh xinh
Lân múa pháo nổ ba ngày hội
Thầy ban tự thức buổi Hội Sinh

HÒA

Vạn nẻo đời chỉ một tình thương
Thương yêu tha thứ chỉ một đường
Tình yêu vũ trụ bao gồm cả
Phú quý bần cùng một mối thương
Xướng lên ngang trái phải Hội Sinh
Tự thức luận bàn mối tơ vương
Mới qua, cũ đến là định luật
Tạo hóa đan tròn tựa nhện đương

CẢM

Khổ đi sướng đến luật quả nhân
Nhân quả tròn quay chuyển cao tầng
Hội Sinh giải nghiệp tâm bình đẳng
Hạ mình chuyển thức rõ mọi phần
Giải mê phá chấp mọi sướng đau
Thơ ít khỏi trần lao sửa dần dần
Tánh hư tật xấu liều thuốc độc
Chuyển hóa luân hồi bởi cái thân

NGUYỄN VĂN CHÂU

BÀI GIẢNG CỦA THẦY TRONG BUỔI THIỀN CHUNG NGÀY MÔNG BA TẾT HỒI SINH TẠI THIỀN VIỆN NHẮN HÒA.

Washington State, Olympia ngày 4 tháng 7 năm 1988.

Thưa các bạn,

Hôm nay là ngày thứ ba, cũng là ngày chót của Tết Hồi Sinh Kỳ 7 tại Thiền Viện NhắN Hòa. Trong hai ngày vui nhộn, nam phụ lão ấu đồng tham gia, hớn hở, trên tinh thần xây dựng và cởi mở. Trở về với thực chất của con người, chúng ta đã vui và thật sự đóng góp trong tinh thần xây dựng cho công việc chung.

Cho nên chúng ta đã thấy rõ ràng, Đạo là hồn nhiên. Mọi người tham gia trong cuộc vui, hồn nhiên rõ rệt, không còn chấp ta già hay là ta tu lâu, hay là ta mới tu. Đồng hưởng trong một cái thanh khí dưới thanh quang thanh nhẹ, tâm thức thanh bình, không có cái gì lo ngại, chẳng ôm sầu trong tâm, lúc nào cũng cảm thấy vui và sự đối đãi giữa bạn đạo và bạn đạo thể hiện rõ rệt trong tình thương xây dựng. Chúng ta đã đồng hành và đã đồng tiến qua nhiều năm tu luyện. Kẻ mới tu cũng vậy, cũng tự cảm thức rằng ta đã luân lưu tại thế rất lâu, nhiều kiếp, ngày nay mới ngộ được một chân pháp để tu tiến trong cõi mở, đời đạo song tu. Nằm trong nguyên ý phá mê, phá chấp, không có sự ràng buộc cổ kính đau khổ nữa, nhưng mà chúng ta tiến trong sự quân bình tự tiến. Đạt một ly hay một ly, đạt một phân hay một phân, đó là con đường tâm đạo thực chất. Nắm được một cái pháp để khai thông nội tâm, nội tạng và chúng ta, phần sáng suốt chịu trách nhiệm đối với thể xác này. Thì những sự hòa ái tương thân ở trên mảnh đất này cũng xây dựng thành một nguồn đạo tốt lành, bất vụ lợi. Huynh đệ tỷ muội đã chung vui, từ một vở kịch này tới vở kịch nọ, bài hát này tới bài hát nọ, đều là mới mẻ và hướng về con đường tâm đạo, để mọi người có cơ hội tiến tới phần sáng suốt sẵn có của chính mình, nhiên hậu mới có cơ hội thăng hoa trong thanh tịnh.

Toàn bộ trong ba ngày, nhưng mà phải mất trên ba tháng để kiến thiết xây dựng cả một khối tình thương của nhân gian để thể hiện. Nhưng mà tình thương đó từ đâu đến? Từ thiên giới giáng lâm xuống thế gian, khối thần kinh, khối óc đã làm thành mọi sự việc mong muốn. Ngày hôm nay đã đạt thành tốt đẹp và hôm nay cũng là ngày chót, rồi đây huynh đệ tỷ muội không sao tránh khỏi cảnh bụi ngùi, thương mến mà ra về. Nhưng mà sau khi ra về, tin chắc rằng, mọi người sẽ đem lại tin lành cho những người kề cận xung quanh bạn đạo chúng ta, kẻ được đi, người không. Và đem những tài liệu trong nền tảng văn minh hiện tại, có thể ghi chép bằng hình ảnh, lời nói để truyền cảm và mọi người thấy rõ, nghe qua và nhìn thấy tâm hồn cũng vui nhộn và nhẹ lầy, mới cảm thấy nghiệp là gì và giải nghiệp là gì?

Cho nên ngày hôm nay các bạn mới tham gia trong hai ngày, nhưng mà ngày chót. Ngày thứ nhì các bạn đã đồng tham gia, bất phân giai cấp trong thức bình đẳng, không còn địa vị, không còn giai cấp. Chúng ta đã đồng đi trong bình đẳng, xây dựng trách nhiệm và xây dựng cho nhau. Ở trên đời này rất ít có những cơ hội tốt đẹp như vậy. Ngày hôm nay, các bạn cởi mở vô cùng và tiến tới sự xóa bỏ những sự tăm tối trong nội tâm của chính mình, tức là dẹp được nghiệp tâm. Trở về địa phương, chúng ta phải cố gắng giữ phần thanh tịnh đó và nuôi dưỡng sự thanh tịnh đó mãi mãi, để làm gì? Để sớm trở về với sự quân bình sẵn có, xây dựng cho ta và ảnh hưởng cho người trong lúc sống giữa nhân loại và nhân loại tại thế. Chúng ta có quyền đem sự xấu xa, bịa đặt hại người này, hại người nọ nhưng mà chúng ta cũng có quyền cải tiến từ sự ô trược xấu xa đó trở nên tốt lành và đem ra cống hiến mọi người bằng một kỹ thuật chỉ cho họ làm cách nào để trở về với sự thiện giác sẵn có của chính họ.

Ba ngày học hỏi ngắn gọn nhưng mà các bạn triển miên trong sự thanh nhẹ và các bạn đã thấy rõ rồi, đường đi rất rõ rệt. Kẻ đi trước không ngại, đã dẫn thân và chỉ đường vạch lối và đem lại kết quả cho các bạn thấy, từ cách nói chuyện, hành động hòa ái tương thân với các bạn trong sự bình đẳng thật sự. Chúng ta vui, thật sự vui, cởi mở thật sự cởi mở mới kêu bằng gạt hái một phần tiến hóa trong tâm linh. Nếu trong chúng ta dùng đôi môi, họ hỏi vui không, chúng ta la vui, nhưng mà tâm chúng ta lại nghi nan, chúng ta không chịu hoà tan ở trong sự việc để nhận thức cái sự nhẹ nhàng sau khi những chuỗi ngày cực nhọc đóng góp mà chúng ta có thể gạt hái được.

Cho nên ở đời chúng ta không thể bỏ đời được. Lúc nào chúng ta cũng sống chung giữa tình người và tình người, thì chúng ta phải cố gắng trở về địa phương để thực hiện càng ngày càng tốt hơn. Việc gì chúng ta cũng có quyền tham gia, nhưng mà chúng ta không sử dụng cái chiêu ác, nhưng mà chúng ta sử dụng chiêu thiện, đem đạo vào đời. Giúp đỡ mọi người thấy rõ đường đi nước bước, không bao giờ bị thất thoát và luôn luôn có cơ hội trụ trong tâm thức, giữ ý lành để thăng hoa về điển giới. Chúng ta đã có cái pháp lập lại trật tự rõ ràng. Các phương diện Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định đều là lập lại trật tự. Các bạn có nhảy múa, có chơi giỡn, đó điều hòa cơ tạng trong thanh khí của đạo màu chứ không phải có cái tư tưởng dâm ô giữa con người và con người. Nơi này chúng ta vui nhộn nó khác hơn ở vũ trường, ở những màu sắc phỉnh phờ của ngoại cảnh và đem con người tới chỗ tiêu hao và không có tiến hóa. Ngược lại chúng ta vẫn vui đùa với nhau trong một sự thanh nhẹ tôn kính lẫn nhau, bảo vệ lẫn nhau trong tình thương yêu mật thiết để đi về con đường giải thoát, thì sự vui nhộn đó nó khác hẳn với tình đời. Vui của người đời khác, vui của tâm đạo nó khác. Cho nên con mắt đời họ nhìn vô, cái đám này tu gì lạ? Nhảy disco, giỡn chơi, hát ca, nhưng mà trong đó họ xét lại, họ thấy toàn là sự thiện lành khác hẳn với trường đời. Trường đời lợi dụng, nhậu nhẹt, múa may, gây gỗ, cạnh tranh, phá hoại lẫn nhau vì quyền lợi tâm tối. Còn ngược lại chúng ta đã đem lại một con đường thanh cao cởi mở và xóa bỏ tất cả những sự tăm tối của nội tâm của chúng ta. Không còn sự hận thù nữa, chỉ biết đôn đốc lấy mình, xây dựng càng sớm trở lại với sự quân bình sẵn có của chính mình càng tốt.

Cho nên các bạn đã tham gia một Đại Hội kỳ này, các bạn thấy rằng nền văn minh, siêu văn minh đã đem lại trên mặt đất rồi. Những cuộc vui đùa trong 3 ngày này toàn là từ siêu văn minh đã đóng góp cho các bạn, chiều hướng tâm đạo không còn sự mê chấp nữa.

Rồi đây các bạn về nhà xem lại video, nghe lại cassette, các bạn thấy không có chỗ nào là không phải chân lý. Từ câu văn, từ hành động đều cởi mở hướng về tâm đạo. Nam phụ lão ấu chung vui để khai triển kỷ nguyên Di Lạc rõ rệt. Còn những cái đèn màu, những chỗ ăn nhậu, vui nhộn thật nhưng mà tạm cảnh. Còn sự vui nhộn của chúng ta, nó lại luôn luôn giữ mãi, giữ mãi trong tâm hồn mà không bị mất và không có tiêu hao. Các bạn bỏ tiền vô bar uống rượu nhảy đầm, một hồi âm nhạc tắt rồi, buồn vẫn buồn. Nhưng mà ngược lại, trong kỳ Đại Hội này, những văn nghệ các bạn đã thấy, cũng âm nhạc, cũng vui, cũng hát, nhưng mà trở về lại nhớ mãi và noi con đường thanh cao đó để đi, không bị mê, không bị lệ thuộc bởi ngoại cảnh, nhưng mà từ một cử động trên sân khấu đều thức tâm chúng ta và chúng ta phải trở về với chính chúng ta nhiên hậu mới đóng góp cho nhân loại ở tương lai. Cũng là một lối chơi, cũng là một thể đùa giỡn múa lân, nhưng mà đem lại sức khỏe bình an, mở trí. Cũng là một lễ lối quì lạy, nhưng mà quì lạy nơi đây nó khác. Nó là một y lý trị bệnh, mở tâm, mở trí và thanh nhẹ, không hướng về sự dâm ô động loạn nữa.

Tất cả các bạn bước vào đây, học hỏi trong 3 ngày là thật sự có cơ hội giải nghiệp tâm. Đường đi rất rõ rệt. Ngày Tết Hồi Sinh là tất cả đều sống động, hướng về tâm đạo, không hướng về đời, không còn sự cố chấp trong tâm nữa.

Cho nên tôi không biết nói gì hơn, chính các bạn là nhân chứng trong những cuộc vui này. Chính các bạn là nhân chứng ở trong kỷ nguyên khai triển tâm linh này. Các bạn là người kế tiếp sẽ cho mọi người biết sự thật về cái phương pháp PLVVKHHBPP đi đúng đường, khai mở tâm thức. Những người nào còn lợi dụng sẽ không được khai mở, còn lợi dụng tinh thể để nói xiên, nói xạo và hại lấy mình mà thôi. Còn phương pháp PLVVKHHBPP này là phải thành thật với chính mình và nhìn lại sự thật của mình, xóa bỏ tất cả những sự tâm tối mới kêu bằng cứu rỗi lấy tâm thân.

Sau ba ngày học hỏi, các bạn đã thu thập không ít, nhất là những người đã tham gia trong sự kiến thiết của Thiên Viện đã được hưởng rất nhiều. Hưởng những gì? Hưởng thanh quang của Đấng Cha Lành. Thật sự hưởng rồi, nhận rồi, cảm thức, mở trí nhiều lắm, vì chúng ta không có làm một điều gì có ác ý. Toàn diện là thiện tâm để khai triển phần hồn. Cho nên các bạn đã có cơ hội giải nghiệp rõ rệt. Vậy trở về địa phương, tôi mong rằng mọi người hãy cố gắng tu. Tu đúng theo cái luật rõ ràng, có vợ, có chồng, có con, có cái, đầu mình phải lấy trật tự trong gia cang. Không nên nói tôi tu rồi tôi bỏ người này, bỏ người kia, người nọ, đều phải phục vụ trong tinh thần trật tự. Các bạn phải đi xe hai bánh, thay vì một bánh. Đời đạo song tu, có xã hội, có gia đình, mới có ta, thì chúng ta thấy rõ đường lối rồi, và chúng ta nói, xã hội nó lôi cuốn tôi, sẽ làm tôi điên đảo, sẽ làm tôi khùng. Không phải! Chính chúng ta là người đạo, đem đạo vào đời thì đời chỉ nhờ chúng ta mà thôi, chứ chúng ta không có nhờ đời. **Quân bình rồi, đem đạo vào đời là giúp đời tiến hóa, chỉ cho họ thấy sự sáng suốt, thấy khả năng của họ. Khi mà các bạn trở lại với quân bình rồi, sự ăn xài phung phí không có nhiều, cuộc sống rất đơn giản và không có sự đòi hỏi, thì tâm thức của các bạn lúc nào cũng an nhiên tự tại, và không có sự lo lắng nữa. Chỉ có thừa cho thiên hạ, cho nên người tu nó lợi lộc ở chỗ đó.** Chúng ta càng tu, càng thấy những gì nhiều ít tới với chúng ta, chúng ta cảm thấy đầy đủ hay là dư thừa, không có chữ thiếu. Khi chúng ta cảm thấy thiếu là chúng ta đã tham rồi. Như Thiên Viện Nhân Hòa chẳng hạn, trước kia đâu có gì, tiền đâu mà kiến thiết, tiền đâu mà xây dựng. Nói ra cả một chương trình đã hoàn thành, nhưng ngày hôm nay tiền đâu mà làm? Nhưng mà có người làm là phải có tiền, có người chịu làm không? Có người chịu gánh vác không? Có nhiều người chịu hy sinh không? Có người sáng suốt để chỉ dẫn mọi người trở về với sự sáng suốt thực chất của chính họ không? Thì một thí điểm nhỏ như thế này đã thành công, thì những chỗ lớn đâu có khó khăn đối với những người Vô Vi. Các bạn tuổi trẻ đã làm, trước kia nhiều người lớn tuổi phải đòi hỏi kinh nghiệm đủ chuyện. Nhưng mà ngày hôm nay đòi hỏi sự phát tâm của mọi hành giả là việc sẽ thành. Không phải chuyên môn ngành nghề đó, nhưng mà rồi họ làm cũng được, do sự phát tâm và do sự tu đem lại sự sáng suốt, họ mới xử dụng được cái quyền năng sẵn có của chính họ, họ mới làm được những điều tốt, rồi họ cảm thấy cái cảnh đó cũng là tạm, không phải sự thật. Nhưng mà cái sự thật mà họ đã gạt hái được là cái gì? Tâm thức họ đã mở rồi, họ buông bỏ tất cả, họ làm cho đời. Mà nhờ họ làm, tâm họ mới được mở, lục căn lục trần của họ mới thuận theo cái ý của chủ nhân ông, **DẤN THÂN, HY SINH và ĐẠO ĐỨC.** Nếu không làm, không tham gia, ngồi lý luận chê khen thì thật sự trói buộc lấy chính mình mà thôi, và không có tiến nữa, không tiến là đi đâu? Không tiến là đi thụt lùi, khổ cộng thêm cái khổ nữa mà thôi. Cho nên ngày hôm nay, các bạn hiểu thế gian là tạm, không có sự thật nhưng mà tâm thức các bạn là sự thật, cho nên các bạn nhờ cái tạm, nhờ cái hữu vi, các bạn làm thành cái bàn, làm thành cái ghế, cái tâm các bạn nhẹ. Các bạn làm phước, làm được cái chỗ hướng dẫn tâm linh, hỏi cái tâm các bạn thế nào? Càng nhẹ hơn, càng sung sướng hơn, càng hưởng cái sự bất diệt và không bao giờ bị mất.

Cho nên đời mới phải học kinh mới, thực hành mới học được. Kinh vô tự nằm trong các bạn, trong khối thần kinh của các bạn. Nếu các bạn lập lại trật tự thì các bạn hiểu hết tất cả.

Chỉ nắm có cái KHÔNG là các bạn hóa giải tất cả mọi sự việc có thể giao phó cho các bạn và các bạn có thể làm được trong trung thành, không tham lam, thì không bao giờ bị kẹt. Nếu bất trung, bất tín, tham lam, thì những người đó không bao giờ phát triển được. Tu hành không có trung tín đâu có làm được. Con người bất trung kia mà! Lừa thầy, phản bạn, thuộc về loại bất trung làm sao tiến bộ được!

Cho nên những cuộc sắp đặt về điển giới, về thiên ý, chúng sanh không hiểu. Cái ý các bạn ngồi tham thiền, bây giờ các bạn nghĩ về dục thôi, nó đã kéo các bạn xuống, đừng nói tới chuyện các bạn nghĩ muốn hại một người nào, muốn thừa một người nào, muốn giết một người nào, thì tâm hồn các bạn chỉ thiệt thòi mà thôi, chớ đối phương không có thiệt thòi.

Chúng ta càng ngày càng tu, càng minh, càng hiểu được cái nguyên lý này thì tâm của chúng ta cũng ổn định. Mắt đời thấy sự sanh ly tử biệt, sợ! Nhưng mà đó là cơ tiến hóa mà thôi. Chúng ta hiểu được, quán thông được cái này: Sanh, trụ, hoại, diệt, hồi sinh, rõ ràng. Chúng ta thấy Thiên Viện Nhấn Hòa trước kia, mua căn nhà, anh em lục đục. Anh Trần Đình Long dẫn thân vào đây, vợ chồng bỏ công bỏ của, nhưng mà mang đủ thứ tiếng tăm. Kẻ nói này, người nói nọ. Toàn là người không làm chủ anh Long, anh Long giận phải đi. Sanh, trụ, rồi cái nó hoại, phá hoại bỏ đi, rồi nó mới hồi sinh. Cái luật nó phải như vậy. Khi mà chúng ta hiểu luật rồi, chúng ta không cần phải bỏ đi đâu. Chuyện tôi làm nó như vậy đó, không phải chuyện của tôi. Tôi làm cơ đồ tâm linh cho mọi người học hỏi, mà một người nào phá hoại, cướp giật đi nữa, nếu có Trời có Phật cũng không chứng tâm cho họ đâu. Tôi phải cố gắng đi tới cùng mà là đúng. Đúng đường của người tu. Nếu chúng ta cứ quanh quèo, quanh quèo mãi, lý luận mãi, khối óc chúng ta và thần kinh chúng ta sẽ bị thiệt thòi dẫn sai. Tới lúc đó mưu cầu một nơi khác, nhưng mà tâm không có yên ổn. Chắc chắn không có yên ổn, vì đã sai rồi. Cho nên mọi người tu đạo phải quyết tâm, quyết chí tử vì đạo, một con đường mà thôi! Chỉ cho thiên hạ phụ mình, mình không có phụ ai hết, mới là đúng. Quá trình kinh nghiệm, tôi đã nhận được, tôi thực hành trong đó, tôi đã sống trong đó. Thiên hạ phụ tôi không ít, nhưng mà không bao giờ tôi giận hờn. Tôi vẫn cảm ơn, lấy oán làm ân. Người nghịch tôi, người đối xử tôi xấu, tôi cảm ơn họ, rồi họ sẽ có cơ hội ăn năn. Chính người chống tôi là người bạn thân của tôi mà thôi. Tôi chỉ biết người đó mới thân tôi, vì thương tôi, lo cho tôi, giúp cho tôi, mới chửi tôi. Tôi nghĩ người đó là người bạn thân trong đời tôi, không nghĩ người đó là một người bạn khác hơn. Cho nên tôi có cơ hội, lúc nào cũng đền ơn và giúp đỡ, không bao giờ tôi bỏ người đó. Con người của tôi nó khác hơn những con người khác. Những việc tôi đã làm là người khác không chịu làm. Ở đời này là vậy. Nhưng mà tôi đã làm quá nhiều rồi, nên ngày hôm nay, tôi đã nhận thức rõ, sống cũng học hỏi, mà chết cũng học hỏi, tôi không có lo nữa. Không lo sự sanh tử, nhưng mà lo vun bồi tâm đức trên chu trình học hỏi mà thôi. Bên ngoài luôn luôn người ta có quyền dị nghị vì người ta chưa hiểu thấu nội tình của mọi sự việc. Cho nên họ có quyền phê phán và sau sự phê phán đó là sự giúp đỡ chúng ta tiến hoá. Cho nên các bạn có gặp những gì trở ngại của trường đời, không nên nghĩ cái chuyện trả thù, không nên nghĩ cái chuyện thừa kiện, hơn thua, không lợi cho chính bạn, nhưng mà bạn lo gột rửa tâm thức của các bạn, thì các bạn đắc đạo dễ dãi và đạt được vô vàn quý báu. Nhân loại đang chờ các bạn! Nhân loại đang quý các bạn! Mà chính các bạn là nhân loại, quà quý của Thượng Đế, xây dựng vũ trụ này, mảnh đất này, siêu vô cùng!

Ngày hôm nay các bạn đã ý thức được phần hồn bất diệt, các bạn nhìn lại thể xác các bạn, cấu trúc từ siêu nhiên mà có, không phải để có. Các bạn là người đặc biệt tại trần. Mỗi người đều có một sự thông minh khác hẳn trong tinh thần xây dựng và khai triển tâm linh. Nếu hiểu sớm thì đạt sớm. Hiểu trễ thì sẽ hần học và học bài nặng trọc hơn. Nếu chúng ta đi vào cái lý tranh chấp, thì chúng ta chỉ chuốc lấy cái khổ mà thôi! Những điều đó tôi đã chiêm

ngưỡng và thực hành trong bất cứ hoàn cảnh, bước đi chông gai khổ cực nào. Tôi cũng đi, cũng nếm, cũng như những kỳ du thuyết vừa rồi cũng vậy, đâu có phải là một cuộc hưởng thụ đâu, đâu có phải sung sướng đâu! Dem thân đến tận nơi, tận chỗ, thậm chí tiền bạc cũng phải tự lo mà đi thăm, nhắc họ, để họ có cơ hội tu, thức tâm để hiểu đạo. Đạo là quan trọng trong giai đoạn này. Cho nên tôi đi đây, đi đó để cho mọi người thấy rõ cái đạo mầu chính họ. Mà cái đạo mầu này phải biết phá mê phá chấp, đạo mầu đó nó mới đạt tới siêu được. Còn cái đạo mầu mê chấp thì cái đạo mầu đó không bao giờ tiến hóa được. Cho nên tôi đã đi trong những trường hợp phá mê phá chấp để cho các bạn nào quý tôi và theo đường lối của tôi đi, sẽ thấy rõ sự mê chấp của chính mình mà cải tiến để tu nhanh hơn và sớm đạt hơn.

Làm việc nhiều, tính ra không có gì hưởng thụ hết, chỉ ở trong sự thiệt thòi, dần thân, xử dụng sự sáng suốt của chính mình để có phương tiện di chuyển. Không ngửa tay xin tiền của bạn đạo khắp năm châu, không ngửa tay, không phải như những tổ chức khác, lợi dụng tình thế, thâu tiền, thâu bạc, đòi hỏi việc này, đòi hỏi việc kia. Các bạn thấy tôi có tới cái chỗ nào mà tôi đòi hỏi tiền bạc đâu? Có xin các bạn cái gì đâu? Tôi đến, tôi đến với lòng thành. Tôi đến với những sự kết quả của tôi, để cho các bạn học, các bạn thấy và các bạn noi cái gương đó, bất vụ lợi. Nhưng mà phải hành khổ, phải moi cái óc các bạn ra để xử dụng phần sáng suốt sẵn có của các bạn ra trong tinh thần phục vụ tối đa, các bạn mới có một chút xíu tiền xe cộ để đi học nơi các bạn học, thì các bạn mới tiến bộ được. Tôi không nghĩ dạy các bạn, nhưng mà tôi học nơi các bạn. Học nơi cái tánh kỳ khôi, học nơi sự mê chấp đen tối của các bạn. Học nơi sự ngu muội của các bạn, ôm lấy nó mà không chịu sửa. Tôi học hết để tôi sửa. Nó là món quà quý của tôi, nó là người bạn thân của tôi. Nếu tôi không thấy rõ sự ngu muội của đối phương, tôi không bao giờ sửa tôi để tôi tiến tới nhẹ, lấy oán làm ân, luôn luôn như vậy. Vì họ là mình thì tự nhiên mình cũng ngu và sửa tiến, và không dám phạm vào cái luật của Trời. Luật của Trời là luôn luôn an nhiên tự tại, khai triển giáo hóa con người tiến tới chân, thiện, mỹ. Nhưng mà vì vật chất phát triển, con người hướng về trong sự tham lam, nhằm lẫn là tiền của là trên hết, địa vị là trên hết, trí thức là trên hết. Nhưng mà không hiểu sự thanh tịnh là trên hết. Cho nên muốn có sự thanh tịnh, phải gột bỏ tất cả những cái này. Những phần trí thức mà chúng ta vớ vẩn được, không dùng, phải đem sự sáng suốt, thanh tịnh của chúng ta ra xử dụng, thì đó mới kêu bằng chân khiết, quân bình và không động trong cái trí thanh sạch, thông minh rõ rệt. Cái Bi rõ rệt, tha thứ và thương yêu, dù họ buộc mình, họ trói mình, mình vẫn thương họ. Nhờ họ, mình mới thấy được cái hồn. Nhờ sự đau đớn, mình mới thấy được tội lỗi của chính mình. Cho nên những người xuống địa ngục bị đánh đập, bị móc mắt, bị cắt lưỡi, bị đui chuyện hết, nhưng mà vẫn cảm ơn Diêm Vương, trước khi được luân hồi. Nếu không có cái tình cảnh đó, những người không thấy sự sai lầm của chính họ thì sẽ không chịu cải thiện và nhập vào một cái xác nhẹ hơn. Tuy con người tại thế mang cái xác là một tội hồn chưa hoàn tất, nhưng mà nó nhẹ hơn lúc ở địa ngục. Lúc ở địa ngục, tội trạng nặng hơn, mới bị khổ, mới được tiến lên một cái cơ thể của con người. Và chúng ta làm con người và chúng ta ôm sự tranh chấp nữa, làm hư cái khối thần kinh, tức là trung tâm sinh lực của cơ tạng liên hệ với trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ. Thì càng ngày chỉ chuốc lấy sự tăm tối mà thôi. Đi trong sự mê chấp khó phát triển. Cho nên tôi nhắc đi nhắc lại rất nhiều lần chính con người tôi đã thực nghiệm, đặt mình vào tất cả những tình trạng khó khăn đó, rồi chỉ có sự thanh tịnh và sáng suốt mới vượt qua được. Tôi nói những gì là các bạn sẽ gặp những chuyện đó. Vì con người mà. Con người phải đi qua những giai đoạn đó, mà chính tôi là con người đã vượt qua những giai đoạn đó bằng một ý chí thanh tịnh và sáng suốt. Nhường tất cả cho họ, nhường quyền thắng cho họ, nhường quyền hơn cho họ, để mình chuốc lấy sự thanh tịnh mà tiến hóa. Các bạn nên nghiền ngẫm, làm sao các bạn gạt hái được sự thanh tịnh, ổn định. Lúc

đó các bạn mới đem phần hạnh phúc cho gia cang. Không làm cho vợ bạn khổ, không làm cho con bạn lo. Sự nóng nảy không lợi lộc cho gia cang, chúng ta không làm, chúng ta làm những chuyện cần thiết là thanh tịnh, chúng ta không làm xử dụng những chuyện không cần thiết. Quyền đó là quyền năng tối hậu của con người. Tại sao chúng ta làm con người mà chúng ta cứ theo cái hỏa tâm, đùa dỡn với cái hỏa tâm, sân si, tranh chấp, rồi tương lai nó sẽ cuốn cuồn chúng ta vào đâu? Không có lối thoát. Tóc bạc mắt lờ, lúc đó các bạn còn đau khổ nữa, không thể liều mạng được. Các bạn có xác phàm, nhưng mà xác phàm hiện tại nằm trong định luật sanh, trụ, hoại, diệt, các bạn thấy rồi. Nó không có trường cứu bên bạn được. Nhưng bạn không lo gói ghém cái tâm thức để trở về cái con đường bát diệp và thăng hoa, để có cơ hội tiến hóa và tiếp tục học hỏi để chuộc lấy cái tội tiền khiên nhiều kiếp. Khẩu nghiệp trong kiếp này, ý nghiệp trong kiếp này, các bạn cũng chưa có giải quyết được.

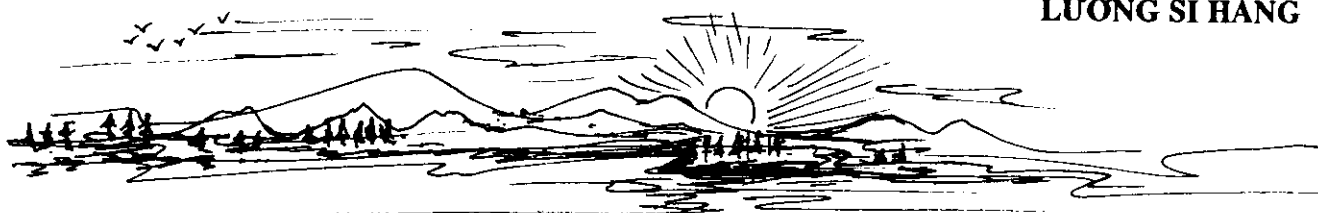
Cho nên những lời tôi nói ra là những lời tâm huyết, chính tôi đã sửa tôi và tôi đã thấy được những sự tiến bộ, nhẹ nhàng, đạt được trong nhin nhục. Còn nếu mà tôi ôm cái bản chất như xưa, lúc chưa tu, sân, si, mê, chấp, thì không bao giờ tôi được sống tới ngày hôm nay. Cho nên các bạn trước hết phải quý bạn, thương bạn và xây dựng cho chính bạn. Bạn có cái thể xác để cho cơ đồ tâm linh của Thượng Đế được nuôi dưỡng, sống tạm tại thế để học hỏi và tiến hóa, thực hành con đường giải thoát phần hồn. Cho nên ngày hôm nay các bạn đã nắm được cái pháp tu, phải trì trì tu, không phải tu năm, ba ngày mà dắc đạo đâu. Tu rồi chứng nghiệm, vượt qua sóng gió, mới xây dựng được cái Dũng, cái Bi, cái Trí, thấy rõ ràng. Một cơn khảo đảo thể xác của các bạn mà thôi, cái bệnh thôi, không ai biết, đó là các bạn phải làm sao? Phải dùng Bi Trí Dũng mới giải quyết được. Nếu mà không biết dùng Bi Trí Dũng, không bao giờ các bạn giải quyết nổi cái bệnh trong cơ tạng của các bạn. Nếu không biết đường lối đó, chỉ vá vúi và đổ thừa cho người này, người nọ, thậm chí mình có bệnh, yêu cầu bác sỹ trị bệnh, thừa bác sỹ để lấy tiền xài, cũng có nữa. Chi vậy? Tiền bạc nó đâu có bền. Cái ân nghĩa giá trị hơn tiền bạc, không nên nghĩ cái chuyện hại mình và tương lai không có lối thoát.

Cho nên ngày hôm nay là ngày cuối của Đại Hội, rồi đây chúng ta phải chia tay, không tránh được cái cảnh bùi ngùi nhớ thương. Nhưng mà sau cái nhớ thương đó, các bạn nhớ gì? Nhớ mùi đạo, nhớ sự thanh nhẹ, nhớ sự cao siêu, mà các bạn đã chứng nghiệm được trong tâm thức. Đó là kim chỉ nam cho các bạn trở về con đường giải thoát. Mỗi ngày đều có mỗi bài giảng, để cho các bạn tìm hiểu các bạn nhanh hơn trong cái tình cảnh đang sống trong lẽ sống hiện tại, và những thực chất thể hiện để các bạn chứng minh và nắm được, rờ được, và nương cái pháp này, nắm cái pháp này, để cải tiến tâm linh.

Tôi mong rằng mọi người rồi đây sẽ phát đại nguyện trong tâm, và đóng góp nhiều hơn cho chính mình và ảnh hưởng nhân loại ở tương lai. Sau ba ngày Đại Hội chung vui, nam phụ, lão ấu đồng hành, đồng hướng.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý trong giây phút chung thiên của các bạn ngày hôm nay./.

LUONG SĨ HẰNG

HUẤN TỪ CỦA THẦY TRONG NGÀY BẾ MẠC TẾT HỘI SINH TẠI THIÊN VIỆN NHẮN HÒA NGÀY 4/7/1988

Hôm nay là ngày chót của Đại Hội Hội Sinh kỳ 7 năm 1988, tại Olympia, Thiên Viện Nhấn Hòa.

Chúng ta đã chung sống trong 2 ngày vui nhộn, hình như sống đã lâu rồi, sống chung rất lâu rồi, vui quá, vui những gì? Tình đời nhìn vào múa lân chứ có gì đâu mà vui? Nhảy disco chứ có gì đâu mà vui? Nhưng những dịp Tết ở ngoài đời, các bạn bước ra đời các bạn đi múa lân, đi nhảy disco, rồi các bạn về nhà, bạn thấy thế nào? Mệt quá! Buồn quá! Tui nhảy disco với cô đó, bây giờ tui nhớ cô đó, buồn quá! Nhưng mà ngược lại ở trong hội Hội Sinh, các bạn sẽ thấy khác. Tôi về nhà lảng lảng trong óc, tôi nhớ, nhớ thương ai? Nhớ thương một sự thanh nhẹ triền miên trong tâm thức của tôi, nhớ trong một cuộc đời cởi mở tươi đẹp trở lại trong tâm hồn của tôi và tôi thấy tôi không bị tận diệt nữa. Thật sự HỘI SINH! Tôi vui, tôi vui, tôi nhớ lại hình ảnh của các bác, nhớ hình ảnh của Cha, Thầy, nhớ hình ảnh những người bạn trẻ trung, yêu đời một cách hồn nhiên, không phải vì đồng đô la nó đã đẩy tôi đi yêu đời. Không! Bằng một tâm hồn tự nhiên, đó là sự vui nhộn nhảy múa, đó là các bạn trên đường hành đạo, mở tâm thức, phá mê phá chấp để thấy rõ nguyên lý thanh cao của Trời Phật. Cũng có nhảy đầm, cũng có chơi vui, nhưng bất vụ lợi. Không có một người ở đằng sau để mưu mô lường gạt chúng ta, và không có một tình yêu vá vúi để hại tới tâm hồn, thần kinh, khối óc chúng ta. Không có điều đó. Nhưng mà ngược lại là xây dựng cho chúng ta hùng mạnh lên, cho chúng ta thấy trẻ trung lên. Tôi không còn sự già với tôi nữa, tôi thấy sự thanh nhẹ tức là cởi mở tất cả. Không có trong khung cảnh ràng buộc của lễ giáo tạm bợ ở đời, mà nó làm tinh thần tôi càng ngày càng suy đồi và không phát triển được.

Nhưng mà ngày hôm nay tôi đi dự Tết Hội Sinh rồi, tôi thấy mọi người vui, tôi thấy có ông Tư già, ông xách cái quạt ông múa, múa, múa, ông múa một cách thoải mái, ông sung sướng. Ông cũng là người cha khuôn khổ của gia đình mà lúc đó ông quên ông rồi. Ông thấy ông là tiên đồng tại thế, cư trần bất nhiễm trần. Vui quá mọi người vui! Cho nên cũng chỗ chơi, mà chỗ chơi có giá trị trong chu trình tiến hóa tâm lẫn thân, mà có chỗ chơi hại luôn tâm thân. Chúng ta đang đứng vào vị trí của hai giới thanh và trược.

Cho nên các bạn HOA phải biết cách HÒA. Tâm tư các bạn hướng thượng thì ở nơi nào các bạn cũng hòa được. Mà tâm tư các bạn hướng hạ, lệ thuộc, thì không, xin miễn hòa, các bạn hòa thì các bạn sẽ tự giam hãm tâm hồn của các bạn và bị lệ thuộc đời đời, không phát triển, mất tự chủ, mất thanh tịnh, mất sáng suốt. Những chương trình đó, cõi âm đã thực hiện trên mặt đất này rất nhiều! Phần hồn tôi có tham gia, tôi cũng đi nhảy disco với họ vậy, tôi cũng tham gia với quý giới để tôi tìm hiểu sự trường sinh, sự hóa giải, sự thanh tịnh của họ đến đâu. Rốt cuộc họ chỉ ở trong một chấm, không phát triển nổi. Vì đó tôi từ bỏ, tôi phải qua về thanh giới, về hư không đại định mà lo tu. Thì ngày hôm nay, trước khi bước lên đây, tôi phải nghĩ gì nói với bạn. Không! Lúc nào cũng tâm không, lúc nào cũng thanh tịnh, nhìn bạn, nhắc bạn, nói cho bạn nghe. Tất cả những gì của bạn thể hiện lên, và tôi đem phần sáng suốt của các bạn ra để vun bồi cho các bạn, để các bạn nắm vững, thấy bạn hơn, thấy đường đi hơn, là không phải bị lệ thuộc.

Cho nên đây là siêu thức! Nhảy múa trong siêu thức! chơi vui trong siêu thức! Và không bao giờ rước động vào tâm. Chơi đùa trong sự lợi dụng: rước động vào tâm. Cho nên các bạn thấy, các bạn có cơ hội may mắn được dự Tết Hội Sinh này, có tràn đầy thanh quang! Nhưng nhiều người nghe thanh quang chưa hiểu, rồi đây về nhà sẽ hiểu, lần lần sẽ hiểu. Xem lại

cuốn phim, nghe lời nói, thấy hành động của mình không còn sự khùng điên tại thế nữa, nhưng mà ôm lấy trọn lành sự thức giác trong chu trình tiến hóa từ đây cho đến giải thoát cơ tạng.

Cho nên một cuộc hội mà được quy tụ thanh quang và chư Tiên, chư Phật ủng hộ để giải tiến tâm linh, là chuyện hiếm có trên mặt đất này. Có cõi âm, những hội rất lớn, nhất là ở Đài Loan, các bạn bước vào nơi mà Thượng Đế và Diêu Trì Kim Mẫu là các bạn thấy một cách tổ chức nguy nga, tốt đẹp, to lớn. Nhưng mà trong đó, thực chất và thanh quang không có. Chính tôi đã đến đó ngủ 2 đêm, tôi làm cái gì tôi phải thử, đích thân tới đó, và để xem xét người ta tại sao đông người như vậy? Mỗi năm đều đến cả triệu người về, nhưng mà thực chất không có bao nhiêu. Tôi đã tìm hiểu và tôi đã nói chuyện với những người đó rồi. Cho họ thấy rằng mình phải hành, dù Bề Trên có nhắc những gì đi nữa, ta không hành, không bao giờ ta tiến.

Đừng có nhầm lẫn sự cứu độ của cõi âm mà bị lường gạt. Thực chất của chúng ta có đủ khả năng để phát triển tia sáng từ bi, để tiến tới mục đích cuối cùng. Cho nên các bạn về đây cũng nghe được những cuốn băng thuyết giảng, toàn là thanh khí, toàn là thanh quang, để dẫn tiến tâm linh các bạn, trực tiếp nói chuyện với phần hồn các bạn, không còn sự u ơ mờ ám. Càng nghe càng thấu triệt chơn lý. Càng nghe càng hiểu được đường đi của chính mình. Giá trị đó chợ đời mua không có. Tôi mong rằng người nào đến đây dự, nên bình tâm một chút để hiểu và nắm lấy nó, hưởng trọn một cuộc đời tại thế và sẽ tiến hóa nơi khác, không có bờ ngõ. Cam đoan chắc chắn như vậy với các bạn. Nếu các bạn tiến tới trình độ từ điển giới sắp lên rồi các bạn sẽ thấy chúng ta có khả năng, chúng ta có khả năng lập lại tất cả những trật tự đã mất từ xa xưa tới bây giờ, lúc đó trí óc của các bạn nhanh vô cùng, nhìn là biết, nhưng mà lượng từ bi tràn đầy, không kích bác ai nhưng mà lo xây dựng, lo tu để ảnh hưởng người khác.

Ngày hôm nay Nhân Hòa đã lập lại trật tự để cho các bạn Vô Vi thấy rõ, trật tự trong người, trật tự trong tâm hồn của quần sanh. Phải ngồi lại với nhau để phát triển thì công việc gì cũng thành. Cho nên Hội Sinh vui! Chúng ta có nghe qua những giọng hát câu hò, toàn là đạo pháp, toàn là xây dựng, toàn là mở tâm mở trí, toàn là có cơ hội đưa con người trở về với Bến Giác. Nhưng không phải là một tác giả chuyên môn, một người tu tự thức và phát ra: đó là siêu nhiên và tự nhiên. Cho nên Đạo là hồn nhiên, tự nhiên, siêu nhiên. Đạo không có lý luận, vẽ, trình, mất thì giờ và không cho người ta tiến được.

Cho nên các bạn may mắn rồi đây các bạn tu, tự nhiên nó mở. Trước kia tôi tu, ông Tư nói: "Bạn sẽ mở, bạn sẽ làm thơ, bạn sẽ làm thi, bạn sẽ thao thao bất tuyệt". Tôi nói: "Tôi có biết cái gì, tôi ăn với tôi đi chơi bờ mà ông bày tôi nói cái vụ này, chắc là không biết chừng nào có." Tôi giống Bùi Đức Long, hồi đó tôi cũng y như Bùi Đức Long, Ma Vương, y như Ma Vương, nói gì mình nói: "Cha già này nói bậy". Nhưng mà bây giờ càng ngày càng tu, càng thực hành, càng thấm thía, càng kính mến người. Minh thấy rõ con đường người đã đi và người đã trao trọn cho mình, mà trong lúc đó tại sao mình cứ nghi ngờ mãi. Như các bạn bây giờ cũng đang nghi ngờ tôi, nhưng tôi đã làm nhiều việc trong 7 năm liên tục cho các bạn thấy rằng, đi đây đi đó, sau lưng không có ai ủng hộ, không có tiền bạc, không có khối nào nói: "Mày đi rồi tao đưa tiền cho mày". Không có! Nhưng mà vẫn làm, tận tâm, tận tình rồi tự nhiên Trời cho sự sáng suốt. Ông nhà giàu muốn trị bệnh, mời mấy ông bác sỹ trị bệnh không được, ông Tám khùng tới nói chuyện mấy câu, ông ngồi dậy ông thương. Đó, chuyện Trời cho. Do gì? Do sự công phu, do sự tu học mới thấu góp được nguyên nhân của vũ trụ và hy sinh để cứu độ, vì mình đi cứu người này để cứu người kia. Cứu người này mình có tiền đi máy bay để mình cứu những người đau khổ, những người mê muội không biết đường đi. Bỏ nó, giết nó mà nó không hay, mình phải hy sinh, phải làm, vì đó tôi không có quái ngại, và tôi đi. Đi trong can đảm, túi không có đồng xu cũng đi, đi xa. Hỏi đi đâu? Đi xa, đi cả nửa quả địa cầu cũng đi. Nhưng mà tài cán gì mà đi được? Cho nên duyên Trời sắp đặt đều có trật tự. Cho nên trước khi tôi ra đây, Thượng Đế Kim Thân cũng có cho biết: "Cha sẽ cho tỷ phú phục vụ con". Ngày hôm nay tôi

thấy rồi, khi tôi cần tiền, tôi chỉ nói điện thoại một chút thôi, họ cho tôi tờ giấy máy bay đi tới xứ nào.. xứ nào.. là người ta sẽ gửi express tới liền. Chuyện đó không ngờ được. Mà ai tin được trong lúc mình nghèo nàn, mình bị tù tội, mình trong trại tỵ nạn, mới bước ra xuống xưng danh Thượng Đế, bắt ấn, nói như vậy, như vậy, mình tin không? Tôi không bao giờ tin cái đó. Tôi cũng thời đại thế kỷ như các bạn hết thấy, tôi không tin, không bao giờ có vụ đó. Tôi đi rửa cầu tiêu cho tỷ phú thì được, chớ tỷ phú phục vụ tôi thì không có, không thể nào có. Nhưng mà ngược lại bây giờ tôi thấy rồi. Họ không nhìn hình tôi, họ không ngủ được. Trước khi ngủ, họ phải nhìn hình tôi 15 phút, rồi họ mới được thêm thiệp trong giấc ngủ. Đó, các bạn thấy rằng chúng ta có một hào quang tận độ chúng sanh rõ rệt, không phải dùng lời nói mà các bạn suy luận, mà chính dùng hành động để các bạn suy xét và còn bằng chứng sờ sờ trước mắt, bất cứ nơi nào tôi đến, các bạn có thể điện thoại hỏi xem thì biết, chớ không nên đặt vấn đề nghi ngờ trong đầu óc rồi đoán bậy, đổ ky, ty hiêm, tạo sự ngu muội cho chính mình. Uống lăm, uống cái khối óc của chính ta. Khối óc của chúng ta để phục vụ chúng sanh, thực hiện cho kỳ được. Tôi muốn việc làm trả lời cho tất cả.

Ngày hôm nay, Cha Nhân Hòa đã đem việc làm trả lời cho tất cả mọi sự nghi nan. Cho thằng nhỏ này nói được, không bao giờ nó làm được. Nhưng mà thằng nhỏ này nói được, nó làm được, mình cũng phục rồi. Đừng nói nó là ông Trời. Cho nên các bạn đừng lẻo lẻo nói tầm lum, nhưng mà các bạn không làm được thì các bạn sẽ sửa sai khối óc của các bạn. Tôi cũng người cứng đầu như các bạn, những lời ông Tư nói, tôi gác qua một bên tai, nhưng mà tôi cố gắng hành pháp. Nhờ tôi cố gắng hành pháp, nếu tôi mê chấp như các bạn, ngày nay tôi không biết rớt đi chỗ nào rồi. Lời nói mộc mạc của ông Tư: "Bạn, thưa bạn, sau này bạn viết thơ, làm thơ lưu loát lắm!". Tôi nói: "Ông đừng cho tôi nghĩ những chuyện chiêm bao. Một câu văn tôi không biết viết, làm sao tôi có thể làm thơ thi?". Tôi từ chối tức khắc: "Ông không nên nói những chuyện không có cho tôi. Khả năng của tôi, tôi muốn tu để tôi ổn định tâm hồn và để tôi thấy rõ tôi là ai. Tôi chỉ biết bấy nhiêu đó thôi". Ông Tư cũng khách sáo nói: "Bạn muốn hiểu thì hiểu cho, còn bạn không muốn hiểu thì thôi." Ông nói vậy rồi nghĩ sao bây giờ? Thì có ngày đó, tôi tu tôi ngồi tôi thiền giữa buổi trưa, thì thấy tâm, can, tỳ, phế, thận nó nổ đùng đùng. Tôi nói: "Trời ơi, nó nổ trong này thì hư hết rồi. Trưa mà nổ như vậy thì hư hết rồi. Kể tự nhiên nó gom thức, kể nó làm thơ, nắm viết viết không kịp:

"Tô lục chuốc hồng tựa cảnh tiên,
Điểm mùi chua ngọt lòng sao xuyên,
Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện,
Hà thủy đục trong khắp các miền,
Thơ vẽ hồn thơ gieo ý nguyện,
Khéo khôn, khôn khéo tìm phương chuyển,
Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền."

Ở trên "Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền". Tôi nói: "Cha chả thằng nhỏ này bây giờ có thể biết làm thơ, thật là chuyện động trời, động đất. Ăn chơi, hút thuốc ngày 60 điếu mà làm thơ vậy đó, cái chuyện lạ quá!". Tôi nhỏ tới lớn ăn chơi, tôi hông có làm gì. Lúc nào cũng là trên chủ, dưới mình. Đi làm đâu cũng là ký tên, chớ không biết móc tiền túi ra xài. Nhưng mà ngày nay tu được như vậy. Tui mới ôm cái đó xuống gặp ông Tư. Ông Tư: "Mau mau, mau mau đi xuống gặp ông Cao Minh Thiên Sư." Trình với Ông Cao Minh Thiên Sư thì Ông Cao Minh Thiên Sư ổng đọc nói: "Nó hiểu hết rồi thầy Tư." Mình mất hồn, tôi hiểu cái gì, hông biết hiểu cái gì mà ổng nói nó hiểu hết rồi. Nói: "Con ráng theo thầy Tư tu.". Tôi dạ dạ, nhưng mà

tôi còn âm ức, tôi không biết hiểu cái gì mà ông nói tôi hiểu hết.

Đó cho nên cái Pháp Lý Vô Vi, các bạn phải dùng ý chí rõ rệt thực hiện cái nguyên năng sẵn có của chính mình. Ba pháp đứng đắn Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định. Dùng có nói tôi tu rồi, tôi phải chạy hỏi bạn đạo này rồi tôi hỏi bạn đạo kia. Thét rồi nó sái bét hết trội. Trong sách chỉ cho các bạn hành như vậy, như vậy cứ đi tới. Bạn thử một người bạn, bạn hỏi thét rồi nó nói thêm một chút, bạn nhận thêm một chút. Bạn chạy đi kiếm thằng bạn khác, nó nói rồi bạn nói thêm một chút, càng ngày càng sai bét. Mình có ý chí, mình có trí khôn, mình phán xét, tìm. Soi Hồn hữu ích ở chỗ nào? Pháp Luân hữu ích ở chỗ nào? Tôi dụng ý tôi nghe coi thử nó chuyển chạy ở chỗ nào? Pháp Luân thường chuyển nó hữu ích ở chỗ nào? Thiên định nó hữu ích ở chỗ nào? Mình phải có cái trí xét, chớ không đi nghe ông đó tu cao, chị kia tu cao, ông kia tu hay. Các bạn sẽ bị lợi dụng hết. Hư, hư, hư khối óc. Triệt để cấm, tôi đã nói rồi. Người biết chỉ nói cho người ta biết rằng cái pháp như vậy và như vậy. Còn những cái triết lý không có pha dèm tình đời, cũng như khi mà tôi muốn nói đạo, các bạn muốn nói chuyện gì, trong óc tôi nhứt trần bất nhiễm tôi mới nói được. Cho nên các bạn nghe lời tôi nói thuyết ở trong băng, các bạn thấy lâng nhẹ nhàng, toàn là từ quang chuyển động tâm linh của các bạn, để các bạn có cơ hội mở tâm mở trí và thực hành đi tới cái đích đó, nhiên hậu mới độ tha được. Bất cứ trường hợp nào các bạn xách tôi tới đó, "Ông nói chuyện đó", tôi nói liền.

Tại sao tôi có thể làm được điều đó mà các bạn không làm được? Tôi đã kể, trước kia tôi còn động loạn gấp triệu lần hơn các bạn mà tôi làm được, tại sao các bạn làm không được? Các bạn không có trật tự và ý lại. Nếu các bạn cương quyết, trật tự và không ý lại, thì mọi người chúng ta sẽ trở nên tốt.

Mọi người ngồi đây được biết rõ Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để thăng hoa tư tưởng, hồn vía rõ rệt, cơ tạng ổn định, tự trị bình cho chính mình. Lúc đó đem lại lợi ích cho quần sanh biết là bao nhiêu! Một phương pháp cứu rỗi tâm lẫn thân mà do hành giả phải hành cho đúng pháp. Không nên ý lại! Không nên cầu xin! Xử dụng dũng chí của chúng ta trong Hùng Tâm, Dũng Chí, Thăng Hoa, Thanh Tĩnh. Cương quyết đi như vậy. Các bạn còn ở trong nhà kia mà! Còn có cái mền đắp! Ông Thích Ca ngồi ở gốc cây không có cái gì hết! Lôi thôi một chút là cạp ăn! Các bạn phương tiện nhiều hơn ông Thích Ca mà các bạn không tu thành ông Thích Ca thì uống lảm!

Cho nên ba ngày vui chúng ta phải gom lại sự nghiêm nghị và khát khe với chính mình. Khát khe để chi? Để tôi giữ một lễ lối phát triển tâm linh, để kỳ tới chúng ta sẽ có một Đại Hội tốt đẹp hơn, cởi mở hơn, đóng góp thật sự cho vũ trụ, thật sự cho nhân loại, thể hiện rõ rệt Tinh Thương và Đạo Đức. Mọi người hùng mạnh trong thương yêu trật tự.

Tại sao tôi nói lớn tiếng như vậy các bạn? Tôi muốn gửi sự thương yêu của tôi vào tâm các bạn trước khi các bạn ra về. Một sự thương yêu hùng mạnh! Sự thương yêu không bao giờ bị lường gạt! Sự thương yêu sáng suốt! Để cho các bạn tự đi trong lành mạnh. Một y sư của thể xác phải đứng đắn, vị trí nào theo vị trí đó.

Đến đây tôi xin tạm nhường lời lại cho Đấng Cha Trời tỏ thể cùng các bạn trước khi ra về. Chúc các bạn thượng lộ bình an.

LUƠNG SĨ HẰNG

HUẤN TỪ CỦA CHA NHẮN HÒA TRONG NGÀY BẾ MẠC TẾT HỘI SINH TẠI THIÊN VIỆN NHẮN HÒA NGÀY 4-7-1988

Tất cả các con định tâm trong mỗi khối não để suy nghĩ và xuất phát ra những chấn động nhẹ nhàng, hài hòa, yêu thương mỗi từng thân xác tiểu vũ trụ của các con. Điển quang siêu nhẹ của Trời Đất đều được điều khiển và vận chuyển ở trong não óc của các con cả. Các con muốn nhẹ nhàng, tốt đẹp, tha thứ, yêu thương và xây dựng một xã hội thực tế trong kiếp con người Việt Nam các con, một xã hội Việt Nam trong tương lai.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp của thời đại đi đôi với khoa học của vật chất. Từ đó khoa học vật chất để chứng minh khoa học của tâm linh, của não óc, của từ quang điển lành. Tất cả đều do mỗi con người của các con. Các con nghĩ ra thanh nhẹ, thông suốt, hài hòa và lòng thương yêu vô tận, thì lúc đó bao trùm cả Thiên Viện Nhấn Hòa hiện tại này sẽ thanh nhẹ; và cái sự thanh nhẹ đó ảnh hưởng luôn cả một xứ của Mỹ Quốc và sưởi ấm cả vũ trụ như Thầy các con đã nói.

Thời gian qua, vì giai đoạn đầu, các con và Cha có nhiều ngăn cách. Nhưng Đại Hội Vô Vi Hội Sinh năm 88, Thầy và Cha chính thức ngồi gần với nhau và chính thức cho các con thấy, so sánh, hai tần số điển quang làm việc có khác nhau, nhưng khả năng tu học hội nhập thì giống như nhau. Tại sao lúc đầu Thầy các con không xác nhận một cách rõ ràng? Vì một phương thức tu học tự tu, tự tiến, tự vận dụng khối óc ở mỗi khả năng các con ra để tự hỏi và tự trả lời.

Cũng như một vị Thầy dạy bơi lội, lúc đầu thì phải dìu dắt, nhưng đến lúc phải để tự các con có những phản ứng, có những khả năng sinh tồn để đối diện vào sự thật, để các con biết bơi. Thời gian qua là thời gian Cha cũng học ở trong sự ngu muội của các con, và các con cũng học những sự siêu diệu của Cha. Cái sự siêu diệu của Cha, chính vì siêu diệu cho nên các con hiểu không nổi, và chính vì các con hiểu không nổi cho nên các con có những hành động, có tư tưởng có ảnh hưởng trên con đường tu học của các con. Vì Cha xuất hiện ra và công việc làm có đụng chạm với các con, đương nhiên chuyện đó phải xảy ra.

Bài học đã qua và sự khai thông mở rộng, Cha đã chứng minh cho các con từ cái lý thuyết, và cái mà để ra tất cả lý thuyết là cái không có lý thuyết, và Cha đã đi về cái không lý thuyết. Cho nên tất cả lý thuyết gì đưa đến với Cha, Cha đều giải tỏa và bẻ gãy, phá tan tất cả, nếu lý thuyết đó không có thực chất, không có đi đôi với cái hành. **Và những lý thuyết có thực chất, có đi đôi với hành, thì những lý thuyết đó, những con người đó sẽ nhìn thấy Cha và cộng sức với Cha một cách rất chặt chẽ, như là một người bạn thân mật. Điều đó Cha rất là hạnh phúc! Cha rất là sung sướng! Và Cha không cảm thấy cô đơn.**

Mọi sinh hoạt của ba ngày Đại Hội Tết Vô Vi Hội Sinh, từng giờ từng phút, tất cả các con đều vui trong một sự hồn nhiên, tự nhiên và thoải mái, xuất phát từ chơn tâm, từ trong khối óc trong sáng, thông suốt, không có những ý nghĩ, những chấn động xuất phát ra từ trong trí hạn

hẹp phân biệt, tính toán, tranh chấp, chia rẽ, thì bị quay cuồng trong sáu cái dục, bảy cái tình. Cái đó khi các con đã vượt qua và trong não óc các con kiểm soát được những sự lôi cuốn ấy thì bù lại, các con lại có một sự xinh tươi, vui nhẹ và quý giá vô cùng trong những ngày qua.

Đại hội Vô Vi kỳ 7 năm nay thành công một cách mỹ mãn ngoài sức tưởng tượng của khối óc con người dự định. Kết quả thành công có thể đến 200%

Một đêm không ngủ và sinh hoạt sôi động, một đêm dài nhưng tiết mục và chương trình, như Nguyễn Trí Vương đã nói hôm qua, là dài vô tận, vì đã đến 6,7 giờ sáng, nhưng tiết mục vẫn còn sẵn sàng và rất hấp dẫn, thanh nhẹ. Nhưng mà cameraman Võ Trọng Nghĩa giờ 2 tay, lắc đầu: " Mệt quá! ".

Các con cũng thấy, từ cái trời tốt đẹp (Thiên Đạo) đã thấu triệt, thì cái đời nó sẽ tốt đẹp (Nhân Đạo). Một tổ chức của cộng đồng Việt Nam, Cha thiết nghĩ, chưa bao giờ có xảy ra được trọn vẹn như những ngày các con về đây xum họp. Điển hình những trò chơi múa lân, âm nhạc, từ cái cổ truyền nhưt của dân tộc: hát bội, hát cải lương, tân nhạc cho đến nhảy đầm, nhạc New Wave, disco, phối hợp tất cả từ cổ cho đến cận đại, hiện kim. Vì thiên đạo đã hiểu, vì sự trật tự, thanh nhẹ và điều hòa ở trong mỗi con người đã lập lại được. Nên ở trên đời, bất cứ sinh hoạt nào xuất phát ra cũng do sự sắp đặt, vận chuyển của Cha. Từ cái hát bội, hát cải lương, hát tân nhạc, cho đến Tây Phương hát New Wave, những loại âm nhạc giựt gân, nhảy đầm. Những cái đó là xuất phát từ những môn thể thao của thiên nhiên, xuất phát từ những cuộc múa nhảy, đánh trống, những hội hè của những bộ lạc. Những buổi trăng đẹp, những ánh lửa bập bùng ca múa để hòa nhịp từ trong con người, hoà nhịp điển quang của vũ trụ, và xuất phát từ trong thiên nhiên, tự nhiên. Và con người từ đó, với khối óc sắp đặt dọc theo khuôn khổ, từ cái dân ca, từ cái cổ truyền, ra những cái cập nhật hóa luật lệ. Từ cái luật lệ của vũ trụ đưa ra những cái luật lệ của đời, của trần gian để sắp xếp và con người ứng biến thay đổi theo sự thích ứng quân bình của dạng nhị nguyên, có những sự khác biệt. Vậy thì không có cái gì là xấu cả mà chỉ có con người không biết xử dụng nó. Xử dụng nó mà không hiểu được nó, không hiểu công dụng của nó và bị mê hoặc, bị lôi cuốn. Lúc đó mới đưa ra một chiều hướng hạ, băng hoại, là Hạ Ngươn, mặt pháp. Tất cả phương pháp nào cũng đi đến bế tắc, đến một đường cùng của nó. Cái đó cũng xuất phát từ trong khối óc của con người đi sai, sống sai trong cuộc sống. Và từ cái sai này đi ra cái sai khác. Từ cái yếu một hệ thống điển trong thần kinh này ảnh hưởng qua một sự yếu hệ thống khác. Từ cái nhỏ yếu dẫn ra cái lớn. Từ trong cái tâm bệnh, từ trong khối não, từ trong khối óc, suy nghĩ, những hệ thống đó có liên hệ chặt chẽ với lục phủ, ngũ tạng. Bệnh từ ở trên đầu bệnh trước, và ở dưới mình bắt đầu bệnh sau.

Nên khi hành cái Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, lập lại trật tự, đi cho đúng pháp. Đúng pháp là như thế nào? Cha đã nhắc lại rất nhiều lần. Đúng pháp là các con sống trong một xã hội, tư cách căn bản của một người chơn tu, các con nghĩ những gì? Các con làm những gì? Các con hành xử và tư tưởng có đúng với căn bản thương yêu, tha thứ, tình thương, Bi Trí Dũng hay không? Các con đi sai thì lúc đó các con hành cái pháp đúng, điển cũng chạy sai và mở sai, thì lúc đó các con công phu để mở, nhưng mở con đường đi xuống địa ngục, chớ không phải mở con đường đi lên Thiên Đàng.

Cái trường hợp đó Đại Hội Vô Vi kỳ 7, Tết Hồi Sinh, Cha cũng kêu gọi tất cả những sự mê muội, u tối, lầm than của bạn đạo tu thiền Vô Vi các con, đã sai thì nên chỉnh lại, nên sửa lại. Chỉnh lại, sửa lại như thế nào? Có hai phần:

Phần thứ nhất: Về điển quang, âm ba, chấn động, các con phải nghe băng của Cha.

Phần thứ hai: Các con phải nhìn lại, phải xét lại cái đời sống hiện hữu các con đi đúng chưa? Các con đối xử với nhau trong tình người đúng chưa? Như thế nào để các con biết các con đúng hay sai? Mọi người nghĩ gì về các con? Và lắng nghe trong con người các con. Nếu đúng, các con sẽ gia tăng sinh lực, sức khỏe dồi dào. Nếu sai, các con sẽ bệnh hoạn, hoặc là hoàn cảnh bên ngoài nó sẽ đưa đẩy các con gặp nhiều điều lận đận và khổ nạn. Đó cũng là những điển hình để nhắc nhở ở mỗi các con.

Người tu đi đúng đường, người tu chân chánh là phải luôn luôn được sự thoải mái, khỏe khoắn và hạnh phúc. Đó mới thật sự là chánh pháp. Đa số các con, bạn đạo khắp nơi trên thế giới, vì giai đoạn đầu muốn gieo những chủng tử vào khối óc. Những chủng tử ấy thiện lành, để tạo cơ sở, phát triển căn bộ kỷ nguyên Thánh Đức cho Cha. Nên giai đoạn đầu Thầy các con chỉ ve vuốt, tung tiu để mong sao gieo những chủng tử thiện lành ấy và tạo dựng được cơ sở và địa điểm.

Vai trò của Thầy các con không thể nói thẳng vào, không thể dứt khoát, chỉ rõ những sự sai lầm của mỗi các con. Làm như vậy các con tự ái, các con sẽ bỏ Vô Vi và phá hoại cơ đồ tâm linh của Cha. Cũng chính vì cái nhiệm vụ và vai trò của Thầy các con trên tư thế như vậy, nên mọi sai lầm của mỗi các con, Thầy các con chỉ biết gánh vào, gánh vào và gánh vào! Gánh vào cho đến nổi gần phải bỏ xác!

Vậy thì Cha xuất hiện ra, Cha dùng quyền năng điển quang để trị bệnh cho Thầy các con hả? Cái đó Cha làm được chứ! Nhưng trên quy luật của vũ trụ, Cha phải tìm theo đúng quy luật của nó. Cũng như một lương y muốn trị một con bệnh, phải tìm cho tận gốc, chứ không phải đau ở đâu rồi lấy thuốc thoa ở đó, mai mốt sẽ đau chỗ khác nữa. Thân bệnh, thân xác của Thầy các con là do sự sai lầm trong mỗi khối óc các con tu thiền Vô Vi, phóng ra những trực diện, phạm những luật ngạo mạn, đi sai qui tắc một người chơn tu, và cái đó Thầy các con phải gánh chịu tất cả. Cha cũng rất đau khổ và chịu cộng hưởng chung cái điều đó.

Vậy thì khi Cha xuất hiện ra, Cha trị bệnh cho Thầy các con bằng cách nào? Là trị các con. Sửa khối óc các con lại, sửa quan niệm tư tưởng và hành động, vạch rõ cho các con thấy Bi, Trí, Dũng là gì? Công phu, công quả, công trình là gì? Dẫn Thân, Hy Sinh và Đạo Đức là gì? Từ cái chỉ các con, và Cha phải thực hành để các con thấy, cả hai Lý lẫn Hành, nên Đại Hội Vô Vi thành công viên mãn, là một bài học mà những kinh nghiệm rút tĩa xuất phát từ những những nguyên lý của vũ trụ, những kinh nghiệm xuất phát từ sống thực của một con người. Một thanh niên đã hư đốn, kể như đã chết, và được một pháp quý để chỉnh đốn lại, đã tự sống thực và đi đúng, và đứng ra để thực hiện.

Hành trình đã qua, từ sự chỉnh đốn những quan niệm cũng như việc làm của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, của Thiền Viện Vĩ Kiên, của Thiền Viện Hai Không và Thiền Viện mà các con đang ngồi đây. Tất cả những cái đó để chứng minh cho các con thấy một vị cứu thế xuất hiện

xuống thế gian, qua thời đại, không phải như một vị cứu thế mấy ngàn năm về trước, trong khối óc tưởng tượng ở mỗi các con.

Quy luật và việc làm đều đi đúng theo sự vận chuyển, sắp xếp. Vị Cứu Thế đó đương nhiên phải biết được luật của càn khôn vũ trụ là gì? Và luật Trời đã biết, đã hiểu, thì luật Trời từ đâu mà ra? Từ luật Trời mà ra, nên hoàn toàn sẽ đem đến mọi sự tốt đẹp cho Trời, và từ sự tốt đẹp cho Trời, đi đến tốt đẹp cho con người. Thì sự tốt đẹp ở đây không phải dùng sức mạnh, không phải dùng phép màu, huyền diệu, không phải dùng khả năng sáng suốt để đè bẹp những khả năng chưa được sáng suốt. Mà tư thế và cương vị của một Đấng Cha Lành xuống đây sẽ giải hòa được tất cả những quan niệm, những sự chống báng, sự u tối, ngu muội và đem đại lợi cho tất cả mọi chiều hướng, mọi khía cạnh, mọi tư tưởng và mọi nơi, mọi giới.

Trên quy luật có ai phủ nhận những gì đem tốt đẹp đến cho mình không? Đương nhiên là không. Thì một người chơn tu thôi cũng đem đến tốt đẹp, được cả xóm cả làng nơi người chơn tu đó ở, hưởng chi là một người đã hiểu được, người đó đã để ra con người và con người đó đã tạo được người chơn tu, thì người đó phải tốt đẹp cho mọi nơi mọi giới. Những gì Cha xuất hiện ra trong năm qua, hội đoàn Vô Vi các con cũng như là một tổ ấm gia đình nhỏ bé đối với vũ trụ. Từ khi Cha chính đốn và có sự dìu dắt, khai mở, tung tiu của Thầy các con, sự la rầy, đôi khi phải đánh đập, chửi bới, vì là các con là con trong gia đình. Và những hành động đó cũng là những cách để Cha muốn rút gọn, rút ngắn thời gian, để hóa giải những ô trược, những sai lầm ở mọi tâm thức các con. Với lại các con cũng có phương thức căn bản, một người tu học Thầy các con đã giảng dạy trong tâm thức ở mỗi các con. Việc làm đó táo bạo, mạnh dạn như là một kẻ điên rồ ở buổi đầu, qua sự nhận diện ở các con.

Nhưng thực tế, cái kết quả thành công và từ từ ở mỗi trường hợp của cá nhân, tâm thức các con cảm thấy được một điều gì thiện lành, thanh nhẹ và thoải mái. Vậy thì từ đây về sau, các con ý thức được cái vai trò của các con, cái nhiệm vụ của Cha, cái tình thương của Thầy các con để làm cái gì? Thì các con nên dành sự dễ dàng, thiện cảm đến với Cha, để Cha thuận lợi trong công việc khi Cha bước ra cộng đồng, sau khi ở đây, Cha đã thu xếp và dọn dẹp xong ngày Tết Hồi Sinh.

Cha bước ra cộng đồng Cha sẽ gặp nhiều công việc bận rộn. Còn vấn đề gian nan hay là thoải mái cho Cha là do các con. Bởi vì khi Cha nói ra, đối diện ra, chất vấn với tất cả từng lớp của cộng đồng Việt Nam ở hải ngoại, từ giới trí thức, kiến thức cho đến thanh niên, sinh viên, học sinh, cho đến các tu sĩ, các cha, các sư, thì đấu lý hay tham khảo với nhau, Cha có khả năng để làm việc đó. Nhưng để nhìn vào thực tế là họ đến tìm các con, nhận diện các con, quan sát các con, theo dõi các con, thì phần đó, Cha múa lân, nhảy đầm hơi nhiều hồi hôm qua, nên phần đó Cha nhường lại cho các con. Bởi vì thân thì nhỏ bé, mà mổ xẻ đây mình, ngày thì uống 5,6 thứ thuốc, một việc làm trọng đại như vậy, thì thân xác đang mang, chắc chắn xin thưa với các con rằng: Cha không đủ khả năng để làm việc đó.

Cha có khả năng trong vũ trụ, Cha có sự vận chuyển rào rạt điển lành ân ban từng mọi tâm thức của các con. Nhưng chuyển hoài, soi hoài, nhưng không thấy đưa nào tìm được đến Bến Giác. Đường về với Cha gần kề, cửa mở rộng, nhưng các con tu mở được một chút thì bị sụp

một hố sâu. Càng lên cao mỗi một lớp nào, mỗi một bậc thang nào cũng có cái dốc của nó, cũng có cái chiều sâu nguy hiểm của nó. Bài thi Cha đặt ra ở mọi trình độ, thử thách trong tự nhiên, các con không qua được, bị rải rác rớt dài dài. Vì thế sự bực dọc, tức tối của vũ trụ, mà tất cả khối óc, kiến thức, hiểu biết, nhìn thấy qua phương tiện khoa học hay tầm nhìn, kinh nghiệm của đời sống, quan sát về tình hình của thế giới, của tự trị mỗi quốc gia, có sự xung khắc và đi đến bế tắc.

Đến lúc nguy hiểm bằng một kết luận: quả địa cầu sẽ bị vỡ tan ra. Cái đó các con cứ đổ thừa Trời định, trong khi đó Cha ở trên thì khao khát, ao ước và mong muốn: những bài thi Cha đặt ra để thử thách các con, để các con được đậu, được lên lớp. Tới lúc các con hiểu Cha là gì và các con là ai, thì lúc đó các con mới cứu được Cha, các con mới sửa được Cha. Xét lại thời gian đã qua, những sai lầm tu học, những sự dụng chạm, Cha cũng là một người bạn đạo như các con, nằm trong các con, hiểu rõ các con, hơn ai hết.

Từ năm 1982, 1983, cũng vì sai lầm của bạn đạo, những bài thi, những sự thử thách, những sự chia rẽ, những hoạt động của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, Cha cũng từng ôm gói đến nhà của vợ chồng Lê Văn Lạc sống ở trong ấy. Cha cũng từng lăn lóc thân mật với vợ chồng Trần Đình Long. Cha cũng từng làm việc ở nhà in. Tất cả những cái đó, những mầm mống đó đều xuất phát ở mỗi chơn tâm và do sự sắp xếp, kết hợp ở Thầy các con, nhưng mà bị phàm tánh nhiều quá, vì trí đời tham lam, ngu muội nhiều quá, sự ân chiếu của Cha để tạo dựng và bảo trì nó về cơ sở vật chất, nhưng tạo người thì không có kết quả là sao? Là vì thử thách tới một chút, các con không dũng chí để đối diện vào cái thử thách và vượt qua cái thử thách đó. Dụng tự ái một chút là sân si, là bỏ đi, chửi bới nhau, đập đổ nhau, phá hoại lẫn nhau. Vô tình các con làm một việc hại Thầy các con, làm một việc mà các con giết Cha, phá hoại vũ trụ càn khôn này mà các con không hiểu. Các con hiểu rồi, các con sẽ thấy các con mang một trọng tội vô cùng, vì sao? Vì chính các con là những cán bộ để xây dựng, để cứu độ toàn thế giới trong tương lai, mà cán bộ từ ở trong phá ra. Người ngoài có thể vô cứu các con, trong khi đó cán bộ của Cha đặt ra thì không cứu ai được cả. Có phải các con mang một đại tội không?

Hôm nay, Cha nhắc rõ các con thấy điều đó và từ đây, các con nên ý thức cái vai trò của các con. Các con biết các con phải làm gì? Các con biết một vấn đề, vấn đề đó các con hiểu được từ đâu đến đây? Tại sao đến đây? Đến đây để làm gì? Và ra sao? Như tiếng Anh có dường như 5 hay 6 chữ W: Why, What, Where, When, Who hay là cái gì nữa đó. Một vấn đề, một việc làm, các con nắm những căn bản, những ý thức cho đầy đủ, thì khi một cái hướng đi, một việc làm con đã hiểu rõ nó chính xác, có mục đích để làm gì và để cho ai, một cách rõ ràng, thì lúc đó khối óc các con sẽ mạnh lên, việc làm các con sẽ hăng say và kết quả sẽ tốt đẹp.

Trong tương lai việc làm của Cha và nhu cầu đáp ứng tu học của các tu sinh, Cha cũng có ý kiến với Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, nên mở một trương mục phát tâm của tất cả các con đóng góp vào. Trương mục đó để làm gì? Trương mục đó và những chi phí để phương tiện cho Cha lăn lóc, khổ hạnh làm việc tất cả khắp nơi trên xứ Huê Kỳ này đầu tiên. Ngân quỹ đó, trương mục đó để cung ứng và cứu xét mọi trường hợp của mỗi tu sinh, mỗi hoàn cảnh, nhu cầu. Cần những tiền bạc, số tiền gì? Để làm gì? Phải thông qua Cha và từ đó Cha chấp nhận thì tiền đó, Cha sẽ liên lạc về Hội, Hội sẽ gửi thẳng cho tu sinh đó. Và để vấn đề tiền bạc một cách

trong sáng, rõ ràng và chơn chánh, khi Cha đi thuyết giảng ở đâu, hay ai gửi tiền về cho Cha thì gửi thẳng cho cái trương mục đó, chớ Cha không giữ. Và khi nào Cha cần, thì trương mục đó gửi thẳng cho nhu cầu đó. Còn bản thân Cha, Cha được tiền tàn tật một tháng 500 đô la, Cha xài không hết. Cha không rớ đến đồng tiền đó để làm gì, và mọi nhu cầu sử dụng đều được danh chánh ngôn thuận đưa lên Lá Thư Vô Vi hai tuần một lần, hoặc sau này mỗi tuần một lần, khi Cha ra cộng đồng, thì sẽ báo cáo rõ ràng khoản tiền đó xài cái gì? Làm cái gì? Cho ai? Và ai đã gửi về?

Khi Cha nói ra ý kiến như vậy, thì có một bạn đạo ở San Jose, xin dấu tên, đã tặng cho tu sinh và Cha, cũng như nhu cầu đi đây đó của Thầy các con trong tương lai, đầu tiên bạn đạo đó đã tặng cho cái trương mục đó \$4,000.00. Và ngày Tết hôm nay Cha không muốn nhắc vấn đề tiền bạc nhiều, nên Cha chỉ nói qua sơ như vậy cho các con thấy công việc của Cha làm, nhu cầu và sinh hoạt cuộc sống hiện tại, những thiếu thốn và khổ hạnh, sự chịu đựng và sự cực nhọc, bệnh hoạn cho đến vấn đề ấm và lạnh của các tu sinh. Sự khổ hạnh đó rất cao quý và rất xứng đáng ở một con người chơn tu. Tuy nhiên với thời đại vật chất, văn minh và khoa học thì chúng ta cũng không nên khổ hạnh những điểm không đúng chỗ. Phải giữ cho thể xác và giữ cho tâm linh không bị chi phối về vật chất. Dù rằng người tu không có quan tâm vấn đề tiền bạc, vật chất và không có lợi dụng trong vấn đề đó, nhưng những đáp ứng về nhu cầu căn bản cũng phải vừa đủ, chớ nếu thiếu thốn quá, khổ hạnh quá thì với thời đại này, tu học cũng bị trở ngại và mất quân bình.

Còn về vấn đề tổ chức của ngày Tết Hồi Sinh, khoản tiền của tất cả bạn đạo khắp năm châu gửi về để xây dựng, danh sách đó được ghi một cách rõ ràng, xài những gì, những ai đã đóng góp và phát tâm cho, sẽ được loan trên Đạc San Vô Vi Kỳ 7. Còn trong ba ngày Tết, các con về đây ăn Tết, Cha không muốn các con bị chi phối và quan tâm đến vấn đề tiền bạc, bởi vì Hội Ái Hữu Vô Vi cũng như tổ chức Vô Vi các con, nếu qua sự tính toán hay thủ lợi, thì không được thành hình đến ngày hôm nay đâu, mà hoàn toàn do sự phát tâm mà ra. Sự phát tâm tin tưởng nhau, hoàn toàn bất vụ lợi nhau. Đó là những tấm gương, đó là những kinh nghiệm để thành đạt đến ngày hôm nay. Và các con nên rút kinh nghiệm phát tâm đó mà hãy để tất cả mọi vấn đề đều được sáng tỏ. Thành thật, trình bày một cách mạch lạc, thì dù có khó khăn như thế nào, dù có trở ngại như thế nào, dù có đầy đủ như thế nào, cũng không phung phí, và dù có thậm thụt như thế nào đi nữa, rồi cũng cộng sức qua sự phát tâm cũng xong mà thôi. Và từ các phát tâm nhỏ, các con biết cách tận dụng đúng quy luật làm việc của đời cũng như đúng quy luật của Trời, thì lúc đó các phát tâm càng ngày sẽ càng lớn rộng.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ hiện tại Cha phong đoán khoảng hai mươi mấy ngàn thôi, nhưng trong tương lai các con làm đúng, các con sẽ lên một triệu, hai triệu, năm triệu, mười triệu rồi đến một tỷ, nếu con đi đúng theo quy luật vũ trụ. Và đồng tiền đó, phương tiện đó, để phụng sự cho quần sanh, phụng sự đúng vai trò của nó.

Thì cái luật của điển quang cũng vậy. Khi các con nhận được một phần thanh nhẹ của Cha ân ban, thì các con đừng có hãnh diện và phung phí nó. Cha là một thằng đại tính toán, một thằng đại ba xạo, nhận một phải lo trả một ngàn, một triệu. Nhận một mà xài hai, coi chừng với Cha. Cha thể hiện ra đây các con cũng thấy, cái "cú đá giò lái" của Cha cũng độc lắm. "Cú móc ba

sườn" của Cha cũng nhạy lắm, chứ đừng thấy thằng ngu này không biết gì đâu. Thì cái niềm vui an lạc, Cha đã sắp đặt, sắp xếp, sự trật tự, công việc, sự điều hành cũng như gạn lọc mọi tâm thức của tu sinh làm việc cùng với Cha. Chính đốn, gội rửa, lau chùi sạch sẽ thì lúc đó phần thanh sẽ tiếp ứng được phần thanh. Cái phần thanh nhẹ đó không phải tự nhiên mà có, mà Cha sắp, Cha rửa, Cha chùi, Cha tẩy, Cha đánh, Cha đập, Cha mổ, Cha xẻ vào đầu mỗi các con để các con nhận được sự nhẹ nhàng, và các con phải biết phát triển, tận dụng cho đúng như vậy, các con sẽ hiểu được và làm việc cho đúng phương hướng, thì sự thanh nhẹ càng ngày càng gia tăng. Còn Cha làm cho các con, Cha tu cho các con mà các con không biết tự tu, tự thức, thì con vay mượn nhiều, mà không làm, không đi đúng, các con sẽ điên, các con sẽ khùng, các con sẽ khổ nạn, các con sẽ u tối, các con sẽ trầm luân vô cùng. Đó là quy luật của Cha.

Tất cả mọi vấn đề gì đến với các con nó đều có nguyên nhân và nguồn gốc. Cha nhắc nhở các con, sau Đại Hội Hồi Sinh này, những kinh nghiệm sống chung, an lạc, những sự dạy dỗ của Thầy các con, gần kề với các con, thân mật với các con, của Cha, buổi đầu ngăn cách, chăm sóc cho các con và các con không hiểu, coi như thù địch. Nhưng chuyện đó không sao. Các con từ sự ân điển nhẹ nhàng, vui say trong ba ngày Tết của anh em các con, và qua cái thức phàm trần, hiểu biết, sắp xếp để cư xử, để sống, để hành với nhau cho đúng nữa, thì lúc đó mỗi nơi địa phương các con trở về, cũng như các con đến đây, là các con được một cơ hội viện trợ, cấp phát tiền bạc đầy đủ, nhưng về địa phương các con phải biết lo làm ăn, thì lúc đó tiền các con vay mượn Cha, năm sau Cha phải tính lời. Và nếu mà thậm thụt, thì Cha cho các con dẹp tiệm luôn. Điều đó đương nhiên. Cha nhắc nhở các con. Các con đừng có trách Cha sao độc ác. Khi dẹp tiệm Vô Vi các con, thì trước tiên Cha chết, kế đó Thầy các con chết. Cha nói cho các con biết điều đó, chứ không phải là chuyện giỡn mặt đâu! Và các con sẽ tan rã. Nếu kỳ này Cha đầu tư vào các con mà không có được thâm lời vào, là nhà băng của Cha bị bankruptcy.

Đại Hội thành công tốt đẹp, tuyên bố bế mạc và các con an vui trong tự tại./.

CHA NHÃN HÒA

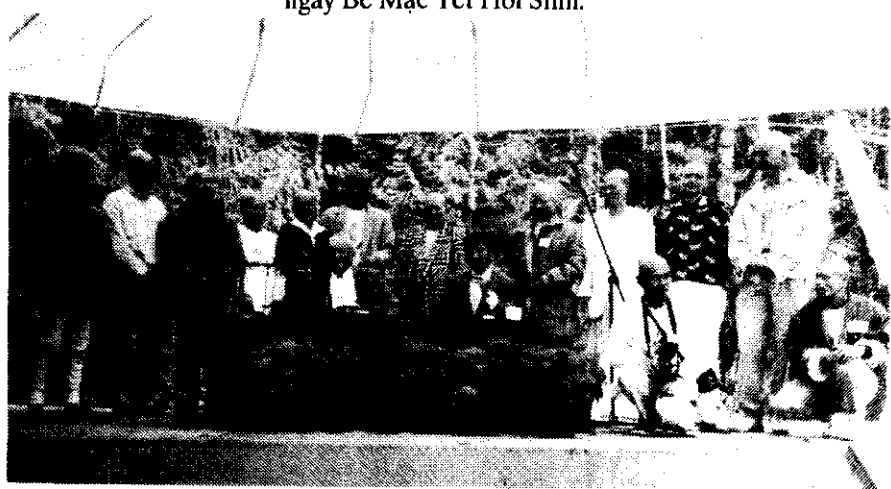
Thầy và Cha đang chủ tọa lễ Bế Mạc Tết Hồi Sinh (4-7-1988).

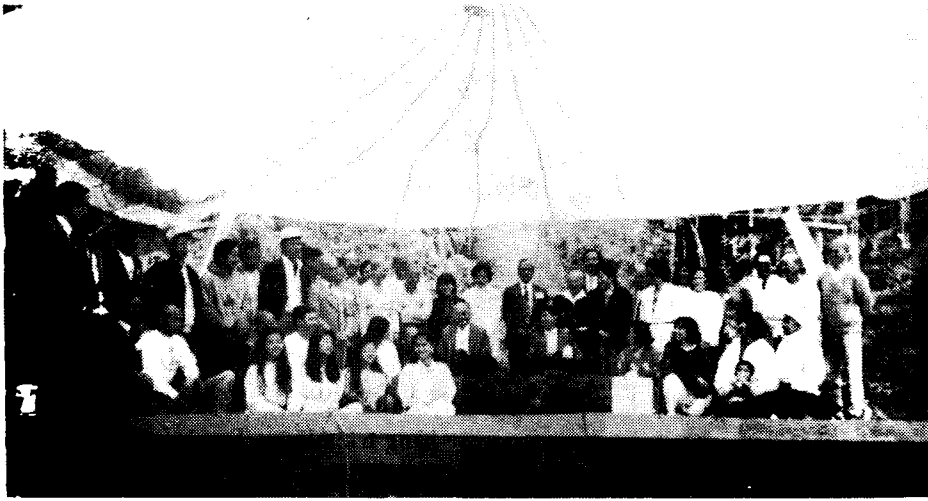
Các bạn đạo đang lắng nghe huấn từ của Thầy và Cha trong ngày Bế Mạc Tết Hồi Sinh.

HỒI SINH TỰ THỨC

ĐẠI đồng quy tụ tại Nhấn Hòa
 HỒI chung đồng hướng rõ tình Cha
 HỒI quang phản chiếu, tâm tương ứng
 SINH tồn lưu chuyển, kết thành hoa
 GIẢI tỏa phiền ưu nơi giả tạm
 NGHIỆP trần, nghiệp đạo chẳng phải xa
 TÂM vốn không không từ vô thủy
 THỨC là vị ngọt cũng là chua
 ĐỜI đã cho ta nhiều đau khổ
 ĐẠO là gọt bỏ những khổ đau
 SÔNG lý hai bên, ta đường giữa
 TU sửa tâm thân học Nhấn Hòa
 PHÁP là phương tiện, đừng mê chấp
 LÝ cũng thể thôi, chỉ một nhà
 VÔ cùng học hỏi, chung ba giới
 VI tình hòa cảm, phải thực thà

Một số bạn đạo đã tự nguyện xin Thầy xướng tóc trong những ngày Tết Hồi Sinh được mời lên khán đài chụp hình lưu niệm với Thầy và Cha.

Các tu sinh cùng bạn đạo đã từng góp công sức vào việc xây cất chuẩn bị cho Tết Hồi Sinh được mời lên khán đài chụp hình lưu niệm với Thầy và Cha.

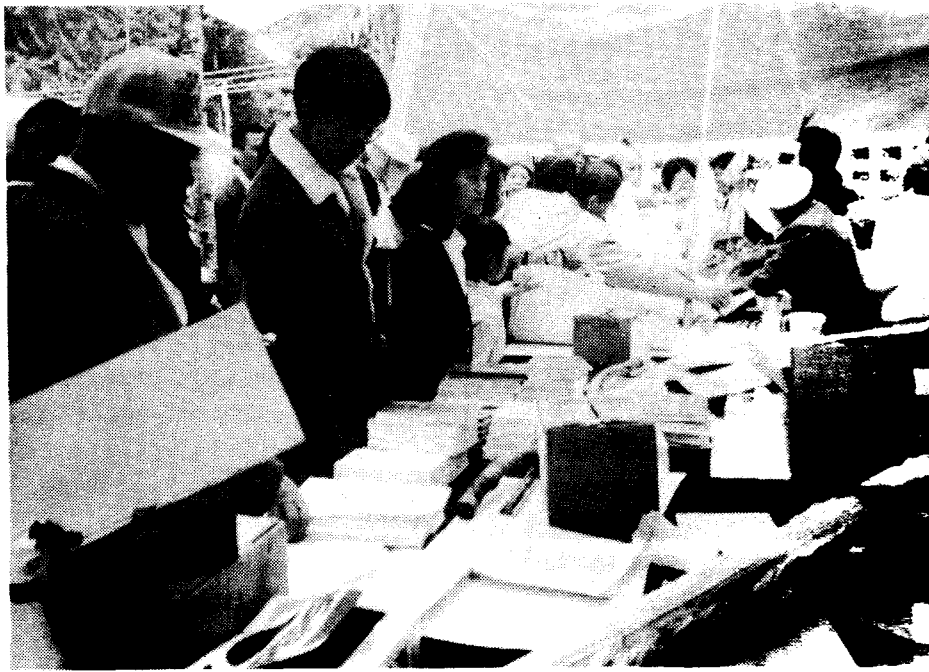

Cha Nhân Hòa đang giới thiệu bạn đạo và kể sơ lược kết quả đóng góp của bạn đạo trong những ngày công tác xây cất, chuẩn bị cho Tết Hồi Sinh khởi công từ ngày 14-4-88 và hoàn tất vào ngày 30-6-88.

Anh Bob Strandberg cùng vợ là chị Minh đang chào bạn đạo.

*Sinh hoạt trong
ngày Bế Mạc
Tết Hồi Sinh
4-7-1988*

Sau lễ Bế Mạc, Thầy và Cha đến thăm gian hàng triển lãm. Tranh ảnh kỷ niệm tại các Thiền Viện cùng kinh sách Vô Vi được trưng bày cùng tặng vật kỷ niệm Tết Hồi Sinh.

Quả Xây Đổng Trời,
 này dựng góp ban
 đổng gieo kỹ thanh
 góp duyên này nhẹ
 bạn đạo là Đạo
 thiên pháp tuyệt cãng
 sinh trình diệu minh

L
S
H

Cha và Thầy đang hỏi thăm về bức tranh thêu tại gian hàng triển lãm do chị Hương ở Washington tự tay làm lấy.

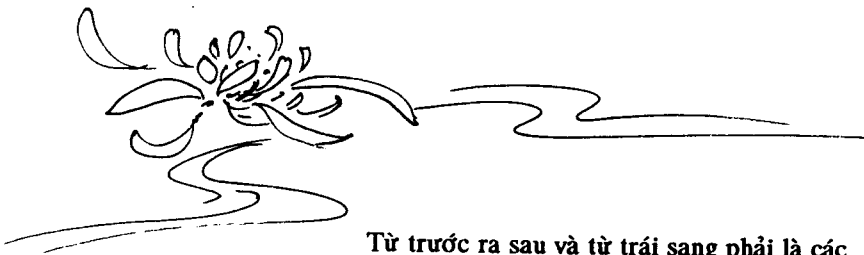
Các bạn đạo đang chọn mua những món quà kỷ niệm tại gian hàng triển lãm.

Các bạn đạo Los Angeles đang chụp hình lưu niệm với Thầy.

Ba người ngồi phía trước là chị Nileah, anh Blaine và bác sĩ Daniel đang làm những động tác thân thiện của dân Hawaii.

Từ trước ra sau và từ trái sang phải là các anh Nguyễn Văn Long, Mai Thanh An, bác sĩ Raymond Garcia, Anh Duy, Marc Lapousse, đang chụp chung một bức hình vui nhộn.

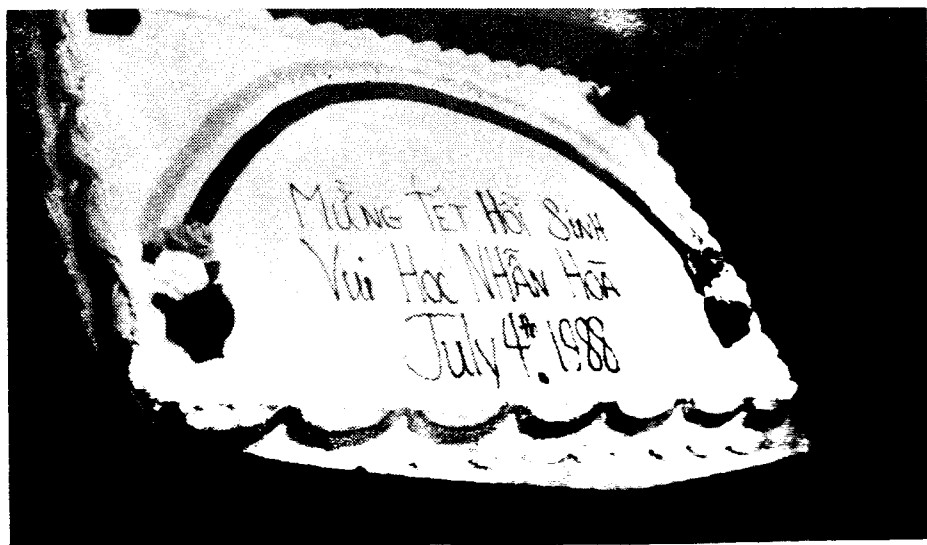

Những phần ăn chay ngon và nóng sốt đựng trong những hộp gọn gàng do nhà hàng mang đến.

Bạn đạo cùng quây quần ăn trưa và trò chuyện thân mật, hòa mình với cây cỏ thiên nhiên chung quanh.

Anh Mark Lappousse và bác sĩ Raymond Garcia không quản ngại việc nội trợ, hai anh đang giúp chị Minh Trang (ở Canada) rửa nồi niêu.

Đây là chiếc bánh mừng Tết Hồi Sinh thành công tốt đẹp.

Thầy và Cha đang cắt bánh trong ngày Bế Mạc Tết Hồi Sinh.

Cha và Thầy đang mở rượu champagne. Bạn đạo được dịp thưởng thức bánh và rượu ngọt bên cạnh Thầy và Cha cùng huynh đệ khắp năm châu.

Bác Phan Hai, ở Florida, đang cầm cây nêu tiên làm quà cho Lân Hồi Sinh; trong lúc đó em Khánh An, ở San Jose, đang thưởng quà cho Ông Địa

Lân vươn mình cao gấp đôi lúc bình thường để cố gắng với lên cây nêu nhận quà thưởng của bạn đạo.

Cha Nhấn Hòa đang múa võ với anh Mai Thanh Bình (bên phải) và anh Mai Thanh An (bên trái). Anh Mai Thanh Bình là võ sư tại Houston, Texas, và cũng là chủ thiền đường Tạo Tĩnh.

Tết Hồi Sinh

Tet of Resurrection

Rừng xanh man mác em hành
Tâm em thanh nhẹ sớm thành Phật Tiến
Tĩnh người sống động giao duyên
Qui nguyên thiên giác sống yên giữa rừng
Hò ơi! Đèn sáng tung bùng
Hồi sinh tết đến tâm mừng cảm giao

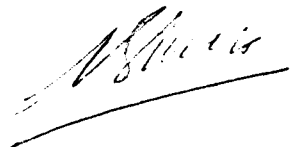
Cảm thông muôn sắc muôn màu
Chẳng còn mê chấp tiến sáu chơn tình
Ai về bên giác thì về,
Tâm em thanh nhẹ hưởng quê Phật Trới
Cha yêu chẳng có phân lời,
Thanh quang bán bạc tâm thời nhẹ không

Hò ơi! Một vòng sáng đỏ lai tròn
Máu đào giáng thế ngôi sao thực hành
Móng trời xanh đẹp nhiều sao,
Đón chào tám đạo giải với nghiệp trần
Ai về cũng góp một phần
Thanh quang sẵn có nghĩa ân trần đầy

Hò ơi! Lại ngộ được Thầy
Cha yêu bên cạnh vui vầy cảm giao
Lần thời sống động theo chân,
Trông khua chụp chả góp công dựng thành
Vui! Vui! Ty mười em anh
Đồng hành mưa mây đời nay cảm hòa
Hò ơi! Cha yêu Cha đã thật thà
Đích thân đóng góp chan hòa tình thương
Ai mà chẳng muốn noi gương,
Nói ra làm được tạo gương thế trần

Đền thời tám phúc đón mừng
Ra về giải nghiệp tâm thân đạt an
Chúc cầu thiên hạ tâm vàng
Lần lần giao cảm dâng hoàng hôn xưa
Chẳng còn sợ nắng với mưa,
Tiến vũ tâm đạo nắng mưa chẳng còn
Bà con ơi, là bà con ơi!

Hồi Sinh, ngày 2-7-88

I practice in the melodious, green forest
My pure & light heart will soon arrive to the realms
of Buddhas & Immortals
Concordant fellowship, inspired with liveliness & concord
Converge in contemplation & quietude of the forest
Hò ơi!* The lights glows merrily
Tet of Resurrection comes to harmonize with all happy
hearts

In appreciation of myriad nuances of colors
With no more foolishness & intransigence, I penetrate
deeply into true love
Whoever desires to return to the shore of enlightenment
can do so .
My pure & light heart is the homeland of Buddhas
and Heaven.

Divine love is voiceless, the omnipotent pure energy
communes to enlighten my heart.

Hò ơi! A brilliant red circle, the drop of blood that
descends to earth for training - That divine spark!
The blue crescent sky with multitudes stars is welcoming
all spiritual hearts to be liberated from earthly karmas,
Everyone here shares in the contributions,
The already existing pure energy is overflowing with
fidelity & gratitude
Hò ơi! I now meet again my Master, and My loving Father
is close to me to share the happy times
The lion follows cheerfully, the drums & clappers
syncopate

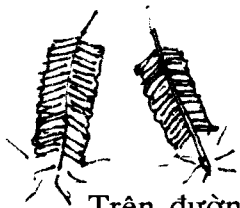
Let's be happy! Happy! Brothers & sisters, let's join
together in the dance to harmonize with the present time
Hò ơi! Because of love, the Father sincerely engages
in work, which spills over with affections. .
Who does not want to follow His examples?
His actions follow His words to demonstrate
to common people

Whoever comes here, their hearts are full of joy
And when leaving this place, their minds are
liberated and peaceful.
I wish that humanity with golden hearts, will
mutually understand to improve themselves
To no longer fear the inconstancies of sunshine & rain
Everyone will advance properly to develop their
spiritual hearts

And again, there will be no more sunshine and rain
O dear people! O dear people!

Hò ơi (lullaby expression)

PHÓNG SỰ TẾT HỘI SINH 1988.

Trên đường trở lại T/V Nhấn Hòa sau hơn hai năm xa cách, lòng tôi rộn ràng như một đứa trẻ sắp được trở về mái nhà xưa bên Cha Mẹ, anh em thân yêu để hưởng những ngày Tết êm ấm. Hình ảnh hai căn nhà màu đỏ, nổi bật trên rừng thông xanh khiến tôi thêm hồi hộp vì những mong chờ đã gần tới.

Chiếc cổng Hội Sinh màu xanh với hình dạng một giáo đường, trên đỉnh cao là một ngôi sao thật lớn, như đang tỏa những tia sáng tình thương của Đấng Cứu Thế để làm sống lại chân tâm những đứa con lưu lạc. Phía dưới là ba chữ "Tết Hội Sinh" và hàng chữ "Chào Mừng Bạn Đạo khắp Năm Châu" như đang reo vui chờ đón. Hai bên cổng là hình vẽ những cành trúc xanh tượng trưng sự dũng cảm, thẳng thắn của người anh hùng, quân tử. Bước qua cổng, nhìn mặt sau, phía trên là ba chữ "Bi Trí Dũng" luôn chớp sáng để nhắc nhở ba hạnh chính của người tu, và phía dưới là hàng chữ "Đại Hội Hội Sinh Giải Nghiệp Tâm", hai bên cổng là hình vẽ những đóa hoa sen màu hồng thật đẹp, nói lên sự trong sạch, sống trong trần mà không nhiễm trần của người tu giải thoát.

Với sự đón tiếp và hướng dẫn thật chu đáo, tôi được đưa vào phòng ăn để dùng cơm trưa. Bụng không đói vì niềm vui tràn đầy. Tôi lẻo đẻo theo người hướng dẫn, vô tư đến nỗi đi qua nơi Cha ngồi mà không biết, khi nghe người gọi tên mình mới quay lại! Nhìn Cha với dáng vẻ gầy hơn trước, nhìn các anh tu sinh với con số trên dưới mười người, lòng tôi thương vô cùng, cảm thông với nỗi khó khăn của Cha và các anh trong công việc vĩ đại, chưa từng có của "lịch sử" tổ chức Đại Hội Vô Vi. Bữa cơm đã xong, mọi người lại trở về phần việc của mình để thanh toán vô số chuyện còn dở dang, cho kịp ngày khai Hội Tết.

Tôi được theo Cha đi một vòng xem

những công trình đã thành hình. Hai mươi căn lều màu xanh da trời đã được dựng lên, sắp xếp thứ tự, dọc theo hai bên đường "Từ Bi". Rẽ qua đường "Tình Thương" là ngôi nhà mát và cầu "Mộc Kiều", bắc qua hồ sen với những nụ hoa trắng thật tinh khiết, góp thêm phần thơ mộng, an vui cho cảnh và người. Dừng chân nơi phòng hội lộ thiên, nhìn những cánh dù trắng được căng thật công phu để che mưa nắng cho người dự hội, tôi liên tưởng đến tình Trời bao la, không quản mọi khó khăn để thể hiện mọi yêu thương, che chở cho các con của Người. Trên khán đài có hai khúc gỗ tròn, tượng trưng hai số không, được đặt làm hai chiếc bàn của Cha và Thầy. Ghế ngồi cũng được đóng bằng hai khoanh gỗ mộc mạc, không sơn phết. Phía sau khán đài là cảnh rừng xanh thiên nhiên chưa khai phá. Toàn thể hội trường như nói lên tình thương của Cha Trời, không màu mè, bóng bẩy, mà thật sâu đậm, nhẹ nhàng, hòa trong mọi cảnh, mọi vật thiên nhiên. Trên đường vòng trở lại nhà khách, tôi được ngắm thêm một nhà mát, xây bằng những chiếc gỗ nhỏ thật công phu và chiếc cầu "Hồng Kiều" với tiếng nước chảy róc rách thật thơ mộng. Rải rác khắp nơi là những bài thơ của Thầy với những lời thương yêu, nhắc nhở. Ngoài những công trình kể trên, Cha đã lưu ý đặc biệt đến một thành quả rất thực tế, đó là khu nhà tắm, và phòng giặt, với đầy đủ tiện nghi cho số đông người dự hội. Sau đó Cha tạm chia tay để lo thêm việc căng thêm lớp nylon trên các lều ngủ để che mưa nắng cho các con của Người.

Công việc còn nhiều, nên tôi cũng không bị thất nghiệp. Mỗi ngày lãng xãng với các bạn, việc động thì anh em cười nói, bày chuyện vui để quên mệt, việc tịnh làm một mình thì lắng nghe biến chuyển trong tâm thức để học Đạo. Sau mỗi bữa cơm chiều, tiếng trống của "đoàn lân Hội Sinh" khiến mọi người nao nức, quên hết mệt nhọc, để tiến về

hòa nhập với cuộc vui, mọi người thay phiên làm đầu lân, đuôi lân, hoặc làm ông địa, đánh trống, đánh phèng. Ai cũng tham dự trong sự hòa vui và đều công nhận múa xong thấy khỏe và bộ đầu thông nhẹ, rút mạnh. Như vậy, đầu phải ngồi khoanh chân làm kiểu, mặt lúc nào cũng "ngghiêm và buồn" mới là tu! Tinh thần hòa ái cũng là một yếu tố quan trọng cho việc tu tiến. Cha là người hăng say nhất trong việc múa lân, vì Người nói khi múa đủ ba vòng thì ba tầng trong cơ thể được giải thông, phóng ra đỉnh đầu, toàn thân sẽ khỏe và nhẹ.

Ngày Tết đã gần kề, Cha ra lệnh dọn dẹp, giặt thảm nhà Thiền và nhà khách để sửa soạn đón Thầy và các bạn. Không khí nhộn nhịp hẳn lên, những rác rưởi, bụi bặm trong căn nhà cũng như trong tâm mọi người được dịp quét dọn và hốt bỏ đi, để nhường lại cho sự vui tươi thanh nhẹ, đón chào ngày Tết Hồi Sinh.

Tối chủ nhật 26-6-88, mọi người xúng xính trong những bộ áo mới để cùng Cha đi đón Thầy thật đông. Cha đã choàng vòng hoa để đón mừng Thầy và Thầy đã đáp lại bằng cách hí hửng khoe: " Tao đi đây, nó đứng trước mặt quay phim mà hồng thấy!". Tội nghiệp cho anh tu sinh quay phim cứ ầm ức mãi vì " rõ ràng tôi để ý từng người bước ra mà chờ mãi hồng thấy Thầy. Sao kỳ cục vậy cả!". Trông Thầy trẻ và khỏe như một "bể bi", nói chuyện thật vui, chẳng cần khách sáo "hé lộ" ai hết mà mọi người đều cảm thấy vui vô cùng.

Khi Thầy về đến T/V Nhấn Hòa, thì đoàn lân Hồi Sinh đã dàn chào sẵn sàng ở bên trong chiếc cổng chào hình tam giác, sáng rực rỡ bởi những bóng đèn giăng xung quanh chiếc cổng chào, ở trên nóc nhọn của chiếc cổng chào là một ngôi sao có viền bằng những bóng đèn màu đỏ. Đoàn lân bước ra nhảy múa, hòa theo tiếng trống, tiếng phèng nổi lên rộn rã. Sau đó, Cha Nhấn Hòa đã đích thân làm đầu lân, bước ra để đón chào Thầy, và Thầy đã vui vẻ đứng nhìn. Thầy cũng đã

góp ý, chỉ cách nhảy hai cái chân sao cho đúng, mọi người đã cười thoải mái trước sự hòa đồng hồn nhiên của Thầy. Sau đó, Cha đã đưa Thầy đi thăm một vòng quanh T/V Nhấn Hòa, trước khi đưa Thầy về phòng an nghỉ, vì đã hơn 11 giờ khuya. Các tu sinh và các bạn đạo trở về phòng khách để cùng thiền chung với Cha vào lúc 12 giờ khuya.

Mỗi buổi sáng, Thầy và Cha đi một vòng thăm các bạn đang làm việc, Thầy góp ý kiến hoặc kể chuyện vui, khuyến khích mọi người. Ban nhà bếp nhộn nhịp làm bánh tét, bày đĩa hấu, không khí ngày Tết đã tới, mà vài công việc vẫn chưa xong. Các anh tu sinh và Ban Tổ Chức vẫn kiên nhẫn làm cho tới ngày cuối cùng để hoàn tất công việc. Tinh thần trách nhiệm và phục vụ thật vô cùng cao quý. Cha cũng rất hăng say và tể nhị trong mọi công việc và để ý lo lắng cho từng người, nửa đêm còn lảng xảng, căng bạt che sương gió cho một căn lều nhỏ. Sự dấn thân, hy sinh làm gương, thể hiện tình thương vô cùng của Cha, đã xóa tan sự hiểu lầm của những ai còn mê chấp.

Từng đoàn xe dự hội đã tấp nập về đến, không khí thật vui, anh em tay bắt, mặt mừng thật thương yêu cõi mở. Cha Nhấn Hòa đích thân đứng chờ gần cổng để chào đón các con. Mọi người dường như được Hồi Sinh để trở về trạng thái trẻ thơ, cởi bỏ mọi lo âu để vui đùa cùng Cha, hoà vui trong thanh khí của Thiền Viện.

Ngày thứ bảy 2-7-88 là ngày mừng một Tết Hồi Sinh. Mọi người tề tựu đông đủ nơi khán đài để nghe băng và chung thiền. Trong khung cảnh thiên nhiên, khí trời trong mát sau một cơn mưa đêm hôm trước, mọi người như lâng lâng tận hưởng thanh điển tràn đầy của một ngày mới. Tiếp đến, anh chị Đoàn Văn Tư đại diện bạn đạo làm lễ kính mừng và tạ ơn Cha và Thầy. Sau khi ban vài lời ngắn gọn để khai mạc, Thầy đã nhường lời cho Cha Nhấn Hòa. Với những lời như tâm sự, Cha đã buồn vì còn nhiều con chưa hiểu Cha, còn

mang tâm chấp mê, nghi kỵ, để tự hại mình và gây chia rẽ cho anh em. Cha đã khóc khi nói: "Cha la rầy các con, Cha vui lắm ư? Cha ăn được gì khi phải đánh để dạy dỗ các con!?". Mọi người dưới hội trường đã khóc nức nở, thông cảm với vai trò và nỗi khổ của Cha trong giai đoạn phải sửa sai và thanh lọc khối Vô Vi, hầu tạo được một khối thanh quang vững mạnh để ảnh hưởng và cứu độ thế giới sau này. Sau cơn mưa nước mắt, Cha đã giúp mọi người rửa sạch trần tâm để được hồi sinh trở lại, để cùng nhau vui cười hồn nhiên khi đoàn lân bắt đầu múa trên khán đài, chào mừng Cha và Thầy, tiếng trống, tiếng phèng hòa với tiếng pháo nổ đòn, đánh dấu một ngày Xuân mới.

Buổi chiều mừng một Tết, trong phần tu học, Cha Nhấn Hòa đã điều khiển chương trình tu học với tư cách một bạn đạo để hòa vui, chung học với mọi người, và Thầy ngồi phía dưới để dự thính. Một số bạn đạo được mời lên để trình bày. Buổi sinh hoạt nêu ra được sự cách biệt giữa những người thực tâm tu sửa và những người tu lý thuyết, tưởng tượng viễn vông. Với người thực tâm tu, trực chỉ chân tâm, lời nói và hành động biểu lộ sự thực thà, trong sáng, cảm động được lòng người, còn tu lý thuyết lòng vòng, chỉ khiến người nghe ngáp dài vì mọt óc!

Buổi tối là chương trình văn nghệ, một số anh em trình diễn tại khán đài để giúp vui Thầy và Cha, một vài nhóm khác tụ họp rải rác các nơi ca, múa, tập kịch thật vui nhộn. Lời ca, tiếng đàn, tâm tình cởi mở, hòa tan khắp vùng Thiền Viện. Nếu không có lời nhắc nhở tới giờ thiền chung, có lẽ không ai muốn vào lều, vì mọi người như đang tận hưởng từng giây phút hạnh phúc của ngày đầu Xuân Vô Vi.

Ngày chủ nhật, mừng hai Tết, 3-7-88: Buổi sáng sau giờ nghe băng chung thiền là phần giảng huấn của Thầy và Cha. Thầy cho biết năm nay Người đã 66 tuổi, nhưng chưa bao giờ có được ngày vui như hai hôm nay. Thầy

vui, Cha cũng được an ủi nhiều, vì không bỏ công sức khổ để tổ chức Tết Hồi Sinh. Cha vui, nhưng vẫn không quên lo lắng, để ý, dạy dỗ từng đứa con, nhất là những đứa con cứng đầu, đi sai luật Trời. Ngài vẫn hết lòng để cứu vớt, vì không muốn các con bị cảnh dọa dầy, tự tiêu diệt. Tình thương yêu của Cha Trời thật vô cùng bao la, kể sao cho xiết! Tiếp đến là phần đại diện các Hội Ái Hữu Vô Vi năm châu lên trình bày hoạt động trong quá khứ và tương lai. Trước hết là huynh Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, kế tiếp là các vị Hội Trưởng HAHVV thuộc các tiểu bang tại Hoa Kỳ, là nơi sinh hoạt sống động nhất của Vô Vi. Sau một thời gian bị ngưng đọng vì sự hoành hành của khối trước, nay đã được Hồi Sinh nhờ sự xuất hiện của Đức Cha Nhấn Hòa, giờ đây đã vươn mình và sẽ tiến mạnh trong tương lai. Tiếp đến là các vị đại diện Pháp, Đức, Bỉ, Úc, Miến Điện, Hồng Kông. Tất cả đều nói lên tinh thần đoàn kết, xiết chặt vòng tay để phát triển tình thương và Đạo Pháp Vô Vi. Tinh thần hăng say đóng góp đã khiến các vị đại diện nói "dài dài" từ buổi sáng cho đến trưa. Cũng nhờ đoàn lân do Cha đích thân múa để mừng Thầy và nhiều người nối tiếp thay phiên tiếp Cha, khiến mọi người được vui cười xả hơi. Đến buổi chiều, mọi người lại tiếp tục được ngồi nghe "dài dài". Cuối cùng Cha phải ngắt lời một vị đại diện (vì chị nói dài dòng, "trật đường rầy" quá xá!), để giới thiệu ban tu sinh và ban nhà bếp. Những vị trong hai ban này nói ít, làm nhiều, thực tế và thực chất đem lại cơm no, lều ấm, tiện nghi, an vui cho mọi người dự Hội. Đây là đặc điểm của Kỷ Nguyên mới và là con đường phải đi của những người thực tâm tu, thể hiện tâm đạo bằng hành động dẫn thân, hy sinh, phục vụ, không bằng những lời nói suông.

Buổi tối mừng hai Tết là chương trình văn nghệ đặc biệt, kéo dài suốt đêm, gồm đủ các màn ca, vũ, nhạc, kịch, hát bội, cải lương trong ý nghĩa Đạo với sự đóng góp của các "cây nhà, lá vườn" Vô Vi. Đặc biệt nhất là màn nhảy disco với hai bài ca "Trọc" và "Hồi

Sinh", đây là thơ của Thầy, được anh Mai An phổ nhạc, đã đem lại sinh khí mới cho Vô Vi. Thầy và Cha đã lên sân khấu để hòa vui. Trông Thầy như một trẻ thơ, nhảy rất điệu, làm bà con cười vỡ bụng! Trên sân khấu toàn những người đầu lóng trợn. Dưới sân khấu, anh em ngồi không yên, cũng hợp thành một vòng tròn, gồm những người có tóc. Cha từ trên sân khấu đã nhảy xuống để hòa với vòng disco có tóc. Hai vòng tròn disco Đạo và Đời cùng hòa vui, thanh nhẹ, đã biểu lộ một ý nghĩa thật sâu xa cho Kỷ Nguyên mới, thương yêu, cởi mở thật sự trong thanh điển hòa đồng. Vì trời đêm hơi lạnh, khoảng 1 giờ Thầy và một số bạn đi nghỉ. Cha và số đông đã ở lại hội trường vui chơi văn nghệ cho đến gần 7 giờ sáng!

Ngày thứ hai, mùng ba Tết 4-7-88: Sau buổi thiền chung, Thầy đã giải thích sự khác biệt giữa việc vui chơi nhảy nhót của người đời và người tu đạo. Thầy cũng nhắc đến công trình của Cha, một người tuổi trẻ nói được và làm được, cũng đủ để mọi người kính phục, hướng chi Người là Cha Trời. Cha tiếp lời và cho biết, kỳ này Cha đã khổ công để các con có dịp vui chơi thanh nhẹ trong ân điển tràn đầy là cho các con vay nợ. Về nhà phải lo tu sửa thân tâm, hòa đồng phục vụ để trả vốn lẫn lời cho Cha và Càn Khôn vũ trụ. Nếu không có sự cộng tác của các con, và nếu cơ cấu thể không thể thực hiện được, thì Cha sẽ chết, Thầy sẽ chết, và các con sẽ bị tan rã, và cơ tận diệt sẽ không tránh khỏi! Cuối cùng Cha tuyên bố bế mạc và nêu lên kết quả của Tết Hội Sinh: thành công 200% Trước khi chấm dứt, Cha đã không quên phần nêu danh và khích lệ tinh thần từng người trong Ban Tổ Chức và các anh tu sinh cũng như những người đã hết lòng đóng góp để ngày Tết được thành công viên mãn.

Sau lễ bế mạc, mọi người theo Cha và Thầy qua lều triển lãm để mua những món hàng do một số bạn đạo phát tâm làm để đóng góp cho Thiền Viện và Tết Hội Sinh. Một đặc điểm của Đại Hội kỳ này là không có

màn quỳn tiền như những kỳ trước, mặc dù ai cũng công nhận sự tổ chức công phu và tốn kém nhiều hơn gấp bội phần. Để giải tỏa phần nào nỗi lo âu của Ban Tổ Chức, Cha đề nghị mọi người nên mua hết những món hàng triển lãm để người phát tâm làm cũng như người mua đều được vui. Nhờ vậy, lều triển lãm đã được chiếu cố tận tình.

Trong giờ ăn trưa, đoàn lân Hội Sinh làm việc thật vui, tiếng trống, tiếng phèng vang lên không muốn dứt, như nuôi tiếc ngày vui qua mau. Mọi người quây quần bên Cha và Thầy để xem cắt bánh, khai rượu và chụp hình kỷ niệm trước khi chia tay. Một số đông bạn đạo đã ra về. Buổi chiều quang cảnh vui nhộn đã lắng xuống, mọi người như buồn trước sự hợp tan, cũng nhờ có ban "tiểu lâm" Vô Vi Thanh-Hòa, Đức Nở với sáng kiến lập ban hát đạo, thay phiên nhau đứng đánh trống âm i và hát hò, quảng cáo "mai dô, mai dô" để bán một số áo thun và mũ nón. Đích thân Cha Nhấn Hòa cũng đứng vào rạo hàng rất lớn, quang cảnh ồn ào, vui nhộn hẳn lên, và bà con đã được dịp có những trận cười thoải mái, và đồng thời giúp tiêu thụ sạch trơn các món hàng.

Buổi tối, số anh em còn lại tụ họp tại khán đài để tiếp tục chương trình văn nghệ còn dở dang tối hôm qua! Những màn đóng góp thật hồn nhiên, khiến mọi người vui mãi không biết mệt. Cuối cùng anh em đồng hòa nhảy trong bản nhạc "Mừng ngày Hội Sinh". Mỗi người luân phiên trình diễn sáng kiến của mình và mọi người nhảy theo. Tiếng cười đùa, tiếng nhạc vui, những động tác thể thao và tinh thần hòa đồng đã khiến mọi người gạt bỏ được những e dè, nghi kỵ của phàm tánh để trở về với chơn tánh vô tư của trẻ thơ. Cha đã hòa với mọi người cho đến phút cuối. Tối giờ thiền, một số bạn thiền tại chỗ và rồi lại tiếp tục nhóm họp tại "nhà đốt lửa". Bên ngoài trời mưa nho nhỏ, bên trong chòi thì mọi người quây quần bên Cha hưởng hơi ấm của củi lửa và tình thương tràn đầy. Ban nhà bếp đã phục vụ hết mình với những tô cháo

nóng, những miếng dưa hấu ngọt ngào. Ăn xong lại tiếp tục vui với những bài ca cộng đồng. Tiếng vỗ tay nhịp nhàng như vang mãi tận rừng xanh để chia sẻ với siêu nhiên tình yêu trong sạch của những người tu đã cõi bỏ mọi ô trược để trở về hòa tan với khối tinh bao la của Đấng Cha Lành.

x x
x

HẬU ĐẠI HỘI: Tối ngày thứ ba 6-7-88, một phiên họp với sự hiện diện của Cha và Thầy để tổng kết và nêu lên những ưu khuyết điểm của việc tổ chức Tết Hồi Sinh 88.

Về phần tài chánh, Ban Tổ Chức đã tiêu quá số tiền đóng góp khoảng 6 ngàn đồng. Cha đã kêu gọi sự phát tâm của các bạn có mặt, và không đầy 5 phút, đã gom đủ số tiền cần thiết. Thầy có hỏi về số nợ của T/V Nhân Hòa, và được biết còn thiếu khoảng 40 ngàn đồng, mỗi tháng cần một ngàn đồng để chi phí. Đây là một kinh nghiệm cần thiết của các địa phương muốn lập Thiền Viện phải có chương trình và khả năng duy trì Thiền Viện, nếu không chỉ chuốc thêm sự lo âu, trở ngại cho đường tu. Thiền Viện Nhân Hòa đã có chương trình trồng nấm để gây lợi tức. Tuy nhiên, trong giai đoạn này, nếu có sự tiếp tay đóng góp về tài chánh của bạn đạo xa gần trong tinh thần thương yêu, chia sẻ thì đó vẫn là điều đáng hoan nghênh.

Mọi người đều công nhận Tết Hồi Sinh không có khuyết điểm nào đáng nêu lên vì tinh thần hy sinh, phục vụ của các tu sinh và của Ban Tổ Chức dưới sự hướng dẫn sáng suốt và làm gương của Cha Nhân Hòa, đã quá sức tưởng tượng của mọi người. Từ khung cảnh tự do thoải mái của Thiền Viện, cho đến vấn đề ăn uống thật ngon, ăn suốt ngày, ăn "thả ga" trong ba ngày Tết, và những lều ngủ đã xây dựng thật công phu, thậm chí đến mọi vật dụng linh tinh của phòng vệ sinh, nhà giặt cũng không bao giờ bị thiếu hụt. Ngoài ra, không khí cũng được Cha Trời sửa soạn thật

kỹ: Trước ngày Tết có những trận mưa vừa đủ, để làm sạch đất, cho khỏi bụi. Trong ba ngày Tết, tuyệt đối không mưa, khí trời trong mát, thật đẹp. Ban đêm hơi lạnh, nên không bị muỗi nhiều, và đã có những thùng đốt củi, đặt quanh nơi hội họp để sưởi ấm. Những người yếu chịu lạnh đã có nhà khách với lò sưởi ấm cúng. Nói sao cho hết sự tế nhị, lo lắng của Cha và Ban Tổ Chức.

Tiếp đến Cha mời mọi người qua nhà khách để dự cuộc đàm thoại giữa Cha và chị Mã Tố Anh. Theo Cha, chị này mắc "bệnh nói", và những điều chị nói có thể gây hại cho những người mới tu, khiến họ hiểu sai về Vô Vi. Nếu chị không sửa kịp thời thì thần kinh sẽ bị khủng hoảng. Trong cuộc đối thoại, mọi người đã thấy rõ trình độ của chị, và thông cảm được niềm thương yêu của Cha, dù bận rộn vô cùng nhưng vẫn để ý từng người, thấy ai đi sai, Cha đã hết lòng và hạ mình hết sức để mong họ thức tỉnh, thấy được điểm sai, để sửa, để tiến hóa đúng theo luật trong vũ trụ và con người, hầu thực hiện sự ích lợi cho họ và cho cộng đồng Vô Vi. Nhưng vì phàm tánh quá nặng, tự ái quá cao, con người không chịu xét lại để sửa, chỉ ưa tranh chấp, phỉ báng, hoặc chống đối ngầm, để tự hại mình, thì Cha cũng đành bó tay ngời buồn mà thôi! Nhớ lại lời Thầy giảng hôm bé mac: khuyên mọi người hành đúng Pháp, không nên nghe ai tu hay, nói giỏi mà theo lệ thuộc để bị gạt. Phải tự hành để tự khai triển sự sáng suốt của chính mình.

Những ngày vui Tết đã qua, được kết thúc bằng một màn tia gọt những cành lá rườm rà, để cây Hồi Sinh được gọn gàng, tươi đẹp, cống hiến cho nhân loại Hương Tinh Thương hồn nhiên, trong sáng của những chân tâm đã thức tỉnh./

BỘ LẠC TRỌC

Trong dịp Tết Hồi Sinh 88 năm nay, Thầy đã xuống tóc cho 25 bạn đạo. Vào tháng 9 năm ngoái, Thầy đã khai sinh ra "Bộ Lạc Trọc" tại Thiên Viện Hai Không, chỉ gồm toàn bạn đạo San Jose và các vùng phụ cận, và Thầy đã làm bài thơ "Bộ Lạc Trọc" để tặng các bạn đạo xuống tóc tại đây. Lần này, tại Thiên Viện Nhấn Hòa, Thầy đã khai sinh ra thêm một "Bộ Lạc Trọc" quốc tế, gồm các bạn đạo từ những nước khác nhau trên thế giới như: Mỹ, Pháp, Bỉ, Canada. Trong số đó, có hai bạn đạo người Pháp rất quen thuộc với chúng ta, vì họ đã xuất hiện liên tiếp trong những kỳ Đại Hội Vô Vi đã qua. Đó là bác sĩ Raymond Garcia và cô Ariane Brument.

Từ sáng thứ bảy, mùng một Tết Hồi Sinh 2-7-88 đã có ba bạn đạo khai trương "tiệm hớt tóc" của Thầy (đây cũng là căn phòng thiền chung của Thiên Viện Nhấn Hòa). Đó là bác Phan Hai ở Florida, bác Lê Nhị Ca ở Texas. Bác Ca đã về trụ trì tại Thiên Viện Hai Không từ tháng 6/88 để chuyên lo việc tu học và trông nom Thiên Viện. Người thứ ba là chị Nguyễn thị Phụng ở Seattle, Washington. Chị Phụng cũng là người đứng trông nom gian hàng bán áo thun trong dịp Tết Hồi Sinh. Sáng sớm mùng một Tết, tôi và một vài bạn đạo đã gặp ngay chị Phụng đang tiến tới từ phía căn nhà mobile home của Thầy. Chị đội chiếc mũ trắng, trông có vẻ lạ. Hỏi ra thì mới biết chị vừa được Thầy xuống tóc. Nhìn nét mặt vui tươi, rạng rỡ của chị, một bạn đạo đã nói "Trông nét mặt chị Phụng tròn đầy, phúc hậu như Phật Di Lạc vậy đó!" khiến chị đã la lên phản đối. Và mọi người đã cùng nhau cất lên một tiếng cười vui đầu năm.

"Tiệm hớt tóc" của Thầy rất đắt khách, mở liên tiếp từ mùng một Tết cho đến mùng năm Tết (Thầy rời Thiên Viện Nhấn Hòa ngày mùng sáu Tết). Mỗi sáng trong căn phòng Thiền, nơi Thầy mở "tiệm hớt tóc", lúc nào cũng có người ra, kẻ vào. Người thì vào

để lạy kiếng Vô Vi, người thì ngồi chờ đến phiên mình xuống tóc, người thì ngồi lắng nghe Thầy nói chuyện. Thầy vừa làm, vừa kể chuyện rất vui, rất dí dỏm, khiến cho người được xuống tóc cảm thấy thanh nhẹ lạ lùng cả tâm lẫn thân. Bên cạnh "tiệm hớt tóc" của Thầy là "thẩm mỹ viện" (theo lời nói đùa của Thầy) của chị Hồ Mỹ. Các bạn đạo, sau khi được Thầy xuống tóc, sẽ đi qua "thẩm mỹ viện" để chị Hồ Mỹ đánh bóng cái đầu.

Ngày chủ nhật, mùng hai Tết Hồi Sinh 3-7-88
: Có tất cả 12 bạn đạo xin xuống tóc, theo thứ tự sau đây:

- 1) Bác Trần Văn Sao ở Calgary, Canada.
- 2) Huỳnh Hàng Ngọc Ừng ở Carrollton, Texas.
- 3) Tỷ Võ Thị Anh ở Portland, Oregon.
- 4) Huỳnh Khổng Văn Cúc ở Beaverton, Oregon là Trưởng Ban Chuyển Vận cho Tết Hồi Sinh, người đã phục vụ hết mình, lo túc trực ngày đêm tại lều ghi danh để đưa đón bạn đạo ra phi trường Seattle, Washington.
- 5) Huỳnh Lương Công Cang ở San Diego, California, đầu của huỳnh này có nhiều vết sần sùi, và Thầy đã nói: "Cái đầu bị tróc như vậy phải kiêng ăn vỏ bánh mì."
- 6) Huỳnh Trần Lý Thanh, chủ Thiên Đường Thanh Hòa ở San Diego, nam California, là một trong những hoạt náo viên đại tài của Tết Hồi Sinh, huỳnh cũng đã đóng góp trong chương trình văn nghệ với những bài hát hay, một trong những bài hát đó do chính huỳnh sáng tác. Khi Thầy hỏi: "Con có tiệm buôn bán, khi khách hàng hỏi lý do tại sao xuống tóc thì con trả lời thế nào?". Huỳnh Thanh đã trả lời: "Con nói: Tôi buôn bán, xuống tóc để giữ vệ sinh." Xin hoan nghênh tinh thần phục vụ của huỳnh.

7) Tỷ Hồ Thị Khỏa ở Virginia là một trong những đầu bếp của Ban Hỏa Đầu Quán cho Tết Hồi Sinh, đã thết đãi bạn đạo những bữa ăn ngon, đầy hương vị Tết Quê Hương. Thầy có hỏi: "Sau này đi apply xin việc thì con xin

làm nghề gì?". Chị còn đang phân vân chưa kịp trả lời thì Thầy đã nói tiếp: "Con nói : Tôi apply làm nghề sư sãi kiếm ăn."

8) Huynh Nguyễn Quang Vinh ở Los Angeles, California, là một trong những ca sĩ kiêm nhạc sĩ Vô Vi, thường xuyên hát những bài nhạc đạo do chính anh sáng tác. Không hiểu có phải vì anh đeo cặp mắt kính cận sáng quá hay không, mà khi sợi tóc cuối cùng rơi xuống đất, nét mặt huynh rực sáng hẳn lên.

9) Tỷ Đặng Thị Quỳnh Đào ở Huntington Beach, California, người được các bạn đạo nam California gọi một cách thân ái là "em bé thoải mái", vì lúc nào trên môi cô bé này cũng nở một nụ cười vô cùng thoải mái. Quỳnh Đào mới có 18 tuổi, vừa học xong high school. Ngày hôm đó, Quỳnh Đào đã nhận được một món quà ra trường vô cùng quý giá do chính tay Thầy ban cho: đó là tình thương bao la từ đôi tay Thầy chuyển đến mái đầu của Quỳnh Đào. Khi Thầy mới đặt tay lên đầu bé Đào để hót những sợi tóc đầu tiên, bé Đào đã bật lên khóc nức nở. Thầy hỏi bộ không muốn đi học sao mà xin xuống tóc?". Bé Đào nghẹn lời không nói được. Tiếp đến Thầy pha trò vài câu, bé Đào đang khóc cũng phải bật lên cười dòn, những giọt nước mắt tan biến đi thật nhanh và thật bất ngờ, nhường lại cho một khuôn mặt hồn nhiên, trong sáng, đang nở trên môi một nụ cười thoải mái.

10) Huynh Lê Thanh Tâm ở Boston, một trong những tài năng trẻ của Vô Vi tại vùng này.

11) Tỷ Lê Thị Đức ở San Diego, nam California, là chủ một tiệm ăn tại đây. Chị đã trả lời Thầy về lý do xuống tóc là vì chị muốn giải nghiệp tâm.

12) Tỷ Lê Thị Lệ Hoa, là hiền thê của huynh Nguyễn Văn Sang ở Bruxells, Bỉ quốc. Chị có hỏi tại sao dù chỉ mới gặp Cha lần đầu mà chị đã thấy thương Cha rất nhiều. Thầy cho biết vì Cha có từ điển tỏa ra, khiến người đối diện thấy là thương mến ngay. Thầy kể chuyện về mấy chàng thi sĩ làm thơ ca tụng những mái tóc huyền mà không biết đó chỉ là một ổ rác chứa đầy bụi đất thế gian. Thầy pha trò thêm là, sau này Thầy sang bên Mỹ, nếu bị

hỏi về nghề nghiệp, Thầy sẽ nói: "Tôi làm nghề hót tóc." Mọi người đã cười vui vẻ. Qua ngày hôm sau, trong một buổi họp mặt cùng Cha Nhấn Hòa và một số bạn đạo tại căn phòng khách của Thiền Viện Nhấn Hòa, chị Hoa cho biết tối hôm xuống tóc, khi ngồi thiền, chị nghe thấy những tiếng nổ rất lớn, và chị thấy cả người lao đảo. Khi xả thiền xong, chị nghĩ thấy một mùi khét lẹt bốc ra từ những đầu ngón tay và từ quần áo của chị. Cha cho biết đó là triệu chứng khai mở bộ đầu.

Ngày thứ hai, mùng ba Tết Hồi Sinh 4-7-88 :
Có ba bạn đạo xuống tóc, đó là:

1) Huynh Nguyễn Văn Mai là người phụ trách việc sang bằng Tết Hồi Sinh tại Thiền Viện Nhấn Hòa.

2) Bác sĩ người Pháp Raymond Garcia.

3) Cô bạn đạo người Pháp tên là Ariane Brument.

Trưa hôm đó, tôi được dịp gặp hai bạn đạo người Pháp này tại phòng ăn. Khi được hỏi về cảm tưởng lúc xuống tóc, bác sĩ Raymond Garcia cho biết rằng từ khi có duyên ngộ được Thầy, lúc nào anh cũng giữ một niềm kính thương Thầy. Đối với anh, Thầy là một vị minh sư thật sự, và là một vị Thầy quan trọng nhất trong cuộc đời của anh. Anh đặt hết tin tưởng vào những gì Thầy nói, sợ dĩ anh có một niềm tin tưởng tuyệt đối như vậy, vì anh đã có dịp chứng nghiệm nhiều lần về những điều Thầy nói cho anh và cho những người khác, và anh đã thấy những điều đó là sự thật. Anh đã được Thầy nói cho biết xuống tóc rất tốt cho cả tâm lẫn thân, nhưng mãi đến bây giờ, anh mới có dịp thực hiện được điều này. Anh cho biết khi vừa được Thầy xuống tóc xong, anh cảm thấy một sự thanh nhẹ lạ lùng. Khi anh đưa tay lên sờ đầu, anh có cảm tưởng như không còn thấy cái đầu của anh nữa, vì nó nhỏ quá và nhẹ quá! Anh cho biết ở những kỳ Đại Hội trước, anh cảm nhận được tình thương. Nhưng Tết Hồi Sinh năm nay rất đặc biệt, vì ngoài sự cảm nhận về tình thương, anh còn cảm thấy một sự tự do

*Đầu tôi không tóc,
Không tiền*

"Em bé thoải mái" Đặng Thị Quỳnh Đào ở Huntington Beach, California đang được Thầy xuống tóc.

Chị Lê Thị Lệ Hoa ở Bruxelles quyết định từ giã mái tóc

Chị Lê Thị Quý, quản lý T/V Vi Kiên phát tâm xuống tóc thực hiện hạnh nguyện "Đản Thân" theo Thầy và Cha để hành đạo.

Anh Trần Lý Thanh, chủ T/Đ Thanh Hoa ở San Diego, California được Thầy làm bồng cái đầu.

HÌNH ẢNH MỘT SỐ
BẠN ĐẠO ĐƯỢC THẦY
XUỐNG TÓC
TRONG DỊP TẾT HỒI SINH.

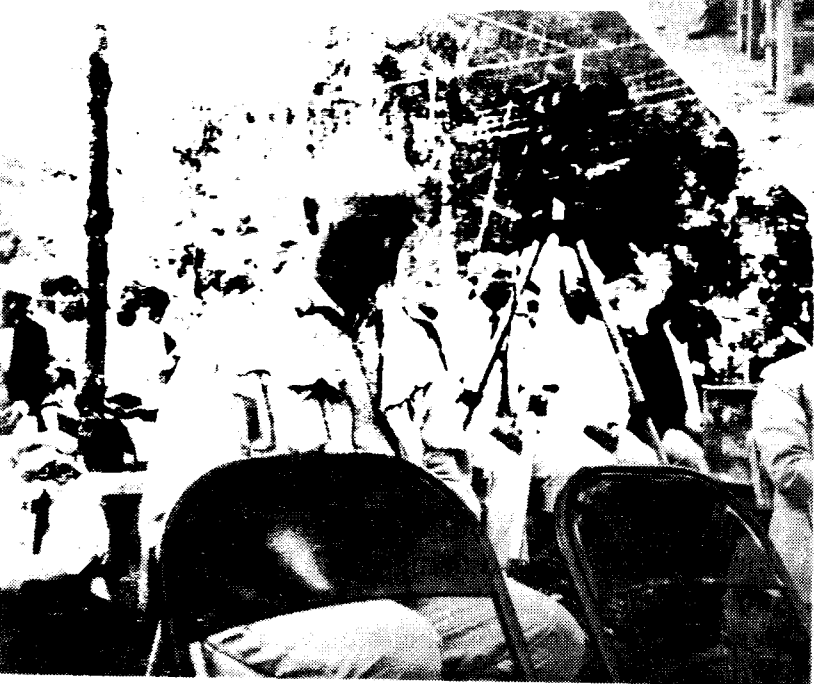

*Tâm tôi không muốn
làm phiền đến ai.*

L.S.H.
5-7-88
Thiên Viện Nhân Hòa

Chị Ariane Brument bạn đạo ở Pháp đã dùng chỉ từ
già mái tóc mỹ miều để tìm sự thanh nhẹ nội tại.

Bác sĩ Raymond Garcia trở về Pháp sau Đại Hội với
mái đầu mới và nhẹ nhàng hơn xưa

Anh Khổng Văn Cúc ở Beaverton, Oregon
quyết định gia nhập "Bộ Lạc Trọc".

Chị Ung Dương Hoa ở Van Nuys, Los Angeles,
là người xuống tóc sau cùng trước khi tạm biệt
Thầy và Cha.

thoải mái nhờ sống trong môi trường thiên nhiên của núi rừng tại Thiền Viện Nhẫn Hòa. Ngoài ra, anh còn cảm nhận được rất nhiều chấn động và những luồng thanh điển vô cùng siêu nhẹ tại đây. Tuy là người Âu châu, nhưng từ dáng điệu, đến lời ăn, tiếng nói nơi con người của vị bác sĩ trẻ tuổi này tỏa ra một sự nhẹ nhàng, thư thái, trầm lặng nhưng rất sâu sắc của người phương Đông.

Trong dịp ghé thăm gian hàng triển lãm của Tết Hồi Sinh, bác sĩ Raymond Garcia có đứng xem một bức tranh vẽ hình một cô gái Huế mặc áo dài, đang gánh hàng đi ngang qua một cái tháp chùa, và đang tiến đến cái cổng đình, phía sau cổng đình là ba thân cây chụm lại. Khi xem xong, anh đã cho biết cảm nghĩ về ý đạo của bức tranh này : Hình ảnh người con gái đang gánh hàng tượng trưng cho sự nhập thế, xuống đời, gánh vác việc đời. Khi trách nhiệm đời, đạo, được viên mãn, sẽ bước qua cửa thiên môn (cái cổng đình) để về miền giải thoát. Hình ảnh ba thân cây chụm lại, tượng trưng cho tam hoa tụ đỉnh. Tinh, khí, thần đã gom tụ lại để hoàn hư. Sau đó tùy theo căn cơ, lại có thể xuống thế trở lại, qua tháp Linh Sơn (tháp chùa) để lại tiếp tục gánh vác việc đời. Bức tranh gom thấu hết một vòng liên hệ không ngừng nghỉ giữa Thiên, Địa, Nhân. Bức tranh này do cô Xuân Mai vẽ, cô là một bạn đạo tuổi trẻ mà tài cao, ở San Jose, California. Dù bận rộn với công việc của một kỹ sư điện tử, nhưng cô Xuân Mai đã dành tất cả thì giờ còn lại để lo cho công việc đạo, ngoài tài vẽ tranh, cô còn có thêm tài đàn piano và đàn tranh. Ngoài khả năng Anh ngữ, cô còn nói lưu loát tiếng Pháp và tiếng Đức. Cô Xuân Mai rất thán phục và rất hài lòng vì có người hiểu được ý đạo rất thâm thúy của bức tranh này. Nhờ dịp này mà cô đã có cơ hội được học đạo thêm. Cô đã vẽ bức tranh này theo cảm xúc, chứ không có những ý nghĩ như thế. Và bác sĩ Raymond Garcia đã đặt mua luôn bức tranh này.

Nét bút điểm tô tròn ý Đạo
Vẽ tay kẻ thấu lý Đạo màu.

Còn về phần cô Ariane Brument thì cho biết khi được Thầy xuống tóc xong, cô nhìn lại mình và thấy ngộ nghĩnh quá! Cô cảm thấy dường như những tội lỗi trong con người cô đã biến đâu mất hết, để nhường lại một sự thanh nhẹ trong tâm hồn cô.

Ngày thứ ba, mồng bốn Tết Hồi Sinh 5-7-8 :
Có sáu bạn đạo xin xuống tóc :

- 1) Huỳnh Phan Văn Tâm ở Dallas, Texas.
- 2) Huỳnh Nguyễn Ngọc Tuấn ở San Jose, California.
- 3) Tỷ Lê Thị Quý, quản lý Thiền Viện Vĩ Kiên. Thầy đã nói đùa: "Con trông coi Thiền Viện Vĩ Kiên, nếu có bị mắc nợ, con dẫn mọi người chạy, thì không ai nắm đầu con được."
- 4) Tỷ Nguyễn Thúy Huệ ở San Jose, California. Đây là trường hợp " quá tam ba bận". Vì chị Huệ đã xin Thầy xuống tóc hai lần trước, nhưng không được toại nguyện, vì Thầy khuyên phải sống hòa với gia đình. Lần thứ nhất tại Thiền Viện Hai Không trong khóa học Bi, Trí, Dũng vào tháng 6/86. Lần thứ nhì tại Thiền Viện Vĩ Kiên trong khóa học Tình Thương vào tháng 10/87. Đây là lần thứ ba, và chị đã toại nguyện. Chị Huệ là một người bạn đạo trẻ tuổi, độc thân, vui tính, lúc nào cũng sẵn sàng đóng góp hết mình cho công việc Đạo. Thầy có hỏi: "Đã xin phép chưa?", chị Huệ trả lời đã xin phép rồi. Thầy quay sang nói với chị Kim Hương (là một bạn đạo ở San Francisco, gần San Jose) rằng: "Có chị này làm chứng, nó nói nó xin phép rồi." Và Thầy nói thêm: "Con nhỏ này xuống tóc, ba má nó đuổi ra khỏi cửa." Với chiếc đầu mới, sạch bóng, chị Huệ đã không dấu được nét sung sướng hiện rõ trên nét mặt, để chia sẻ một niềm vui đang tràn ngập trong lòng, chị Huệ đã ôm hôn vài chị bạn đạo tại đây.

5) Huỳnh Lai Sách Thi ở Calgary, Canada, là người đã đóng góp vào chương trình văn nghệ Tết Hồi Sinh bằng những câu chuyện khôi hài. Sau Tết Hồi Sinh, huỳnh Thi đã tình nguyện ở lại Thiền Viện Nhẫn Hòa một tháng để phụ giúp vào công việc dọn dẹp. Khi xuống tóc cho huỳnh Thi, Thầy đã nói: "Nguyện tu

suốt đời, phải giữ lời chơn ngôn nghe!"

6) Huynh Nguyễn Ngọc Du ở Los Angeles. Sau khi Thầy xuống tóc xong, huynh Nguyễn Ngọc Du đi qua "thăm mỹ viện" để chị Hồ Mỹ đánh bóng cái đầu, huynh đã nói: "Chắc diễm chị Hồ Mỹ mạnh lắm, sao tôi thấy đầu tôi ám quá!".

Sau đó có một bạn đạo bước đến xin xuống tóc, nhưng Thầy lắc đầu: "Về kiếm một ngàn đồng, tao mới xuống tóc cho." Vì bạn đạo này đã được Thầy xuống tóc, nhưng bây giờ lại để tóc lại. Người b/d này ngồi buồn ủ rũ, sau một hồi ngồi nhắm mắt tham thiền, b/d này lại tiếp tục đến xin Thầy, nhưng Thầy vẫn cương quyết lắc đầu và nói: "Về đi làm để dành một ngàn đồng, hai năm nữa, tao xuống tóc cho. Lâu lâu mới kiếm được một ngàn đồng."

Rồi Thầy tiếp tục nói: "Tụi bay đi máy bay, người ta nói cộng sản Việt Nam ác, nó đuổi thầy tu đi hết!". Mọi người lại được dịp cười. Và Thầy cũng đã giảng về bốn câu: Hùng Tâm, Dũng Chí, Thăng Hoa, Thanh Tịnh.

"Hùng Tâm" : Là phải tu, nói là làm.

"Dũng Chí" : Là đêm nào cũng phải hành để đi tới luôn, rồi từ từ sẽ "Thăng Hoa". Càng thăng hoa, lên cao, càng "Thanh Tịnh".

Thầy lấy một thí dụ sau đây : Như chiếc máy bay lúc mới chạy phải rồ ga thật mạnh (Hùng Tâm), rồi lướt nhanh (Dũng Chí). Từ đó, nó sẽ bay lên cao (Thăng Hoa), càng lên cao thì nó càng nhẹ (Thanh Tịnh).

Đáng lẽ hôm nay là ngày cuối cùng, Thầy mở "tiệm hớt tóc" tại đây, nhưng còn một trường hợp ngoại lệ, cho nên bài viết này chưa chấm dứt ở đây được.

Ngày thứ tư, mùng năm Tết Hồi Sinh 6-7-88 : Như thường lệ, Thầy thường dậy sớm, để đi bách bộ một vòng Thiền Viện Nhẫn Hòa. Hôm nay chưa đến 7 giờ sáng, trong lúc một số bạn đạo còn đang ngủ, mà đã nghe tiếng

Thầy nói chuyện ở ngoài phòng ăn của Thiền Viện. Thầy ở đâu là bạn đạo vẫy quanh đến đó. Chỉ một lúc sau, căn phòng ăn đã đầy kín cả người. Vào khoảng 8 giờ, trong lúc Thầy đang nói chuyện, thì chị Ung Dương Hoa ở Los Angeles đến quỳ xuống trước mặt Thầy, chị vừa khóc, vừa xin phép Thầy xuống tóc. Khi xong xuôi rồi, chị hỏi Thầy một câu, giọng nói vẫn còn nghẹn ngào: "Khi về nhà, con nói với chồng con làm sao bây giờ Thầy?" và Thầy đã nói: "Con nói với chồng con, bây giờ con xuống tóc thì con chỉ yêu một mình chồng con thôi!", câu nói này đã khiến chị, dù đang nước mắt vòng quanh, cũng phải bật cười, và mọi người cũng cười theo. Sau khi đứng nhìn hình ảnh cảm động, thân ái này, cô Lê Thị Thanh Phượng là một bạn đạo đến từ Úc châu, đã bước đến xin phép Thầy xuống tóc, nhưng Thầy ôn tồn nói phải về xin phép ba má cho đàng hoàng, năm sau qua bên đó, Thầy sẽ xuống tóc cho, nếu còn giữ ý định này. Cô Phượng còn rất trẻ, mới có 21 tuổi, và là người bạn đạo duy nhất đến từ Úc châu. Viết đến đây, tôi chợt nhớ đến những mẩu chuyện vui về cô bé này, xin ghi lại đây, như một kỷ niệm khó quên.

Chiều chủ nhật 3-7-88, trong phần giới thiệu đại diện các nước đến tham dự, xướng ngôn viên Nguyễn Trí Vượng đã gọi tên cô bé này đến hai lần mà vẫn không thấy bóng dáng cô đâu. Có vài tiếng xì xầm từ phía dưới Hội Trường: "Chắc sợ trốn luôn rồi!". Thế là huynh Vượng đành phải tiếp tục chương trình, mời đại diện nước khác lên, vừa lúc đó thì cô xuất hiện, mặc chiếc quần jean và chiếc áo pull màu xanh ngọc bích, rộng thùng thình. Cô bước lên khán đài, vừa dụi mắt, vừa nói với Thầy và Cha : "Con đang ngủ trong lều, nghe kêu tên, con hồng biết cái gì hết!". Mọi người đã cười ồ lên trước sự ngây thơ, hồn nhiên của cô. Đứng một lát rồi cô nói: "Con hồng biết nói gì!". Thầy và Cha phải mở lời nhắc nhở : "Con đến đây thiền thấy thế nào, bạn đạo bên Úc có nhắn gì không?". Bất được những ý này, cô bèn trả lời: "Dạ thiền ở đây thì thấy nhẹ lắm, nhưng mà sao lạnh quá!",

nói xong, cô co hai vai lại, như vẫn còn cảm thấy cái lạnh ban đêm đang bao trùm. Tất cả mọi người đã cười đòn tan, thoải mái, vì cô cũng đã nói dùm cái cảm giác chung này, và nói bằng tất cả sự thành thật, trong sáng của tuổi thơ ngây. Cuối cùng cô đã chúc tất cả bạn đạo được hưởng ba ngày Tết dzui dzẻ và được hưởng nhiều thanh điển của Cha, cô đã nhấn mạnh đến tiếng "Cha" một cách rất hồn nhiên. Khi cô chào Thầy, Cha và mọi người để bước xuống, những tiếng vỗ tay đã nổi lên rộn rã như pháo nổ, cô đã được mọi người tán thưởng nhiệt liệt. Xin cảm ơn cô bé Phượng đã đem đến cho những người có mặt ngày hôm đó những nụ cười thoải mái hiếm có, những niềm vui thanh nhẹ, chỉ tìm thấy nơi những tâm hồn chân thật, trong sáng, hồn nhiên như cô bé Phượng thật dễ thương này!

Đến ngày hôm nay, sau khi xuống tóc cho chị Ung Dương Hoa, Thầy đã đóng cửa "tiệm hớt tóc" lưu động. Sáng thứ năm 7-7-88, Thầy đã rời Thiên Viện Nhấn Hòa để tiếp tục một cuộc hành trình dài kế tiếp qua các tỉnh Vancouver B.C., Toronto, và Montreal ở Canada. Sự xuống tóc cũng thể hiện cái dũng chí quyết tâm tu của hành giả, đã can đảm dứt bỏ một phần những trần trược thế gian trên con người mình. Điều này đã khiến những người khác phải nể phục. Xin mến chúc các bác, các huynh đệ, tỷ muội của "Bộ Lạc Trọc" Hội Sinh sẽ tiếp tục và mãi mãi nuôi dưỡng cái dũng chí đó, mạnh dạn dần bước qua mọi thử thách, chông gai trên con đường trở về NGUỒN CỘI, hiệp nhất với ĐẮNG CHA LẠNH./.

ĐÔNG ANH

thơ

Mừng Tết Hội Sinh Thiên Viện Nhấn Hòa

MỪNG ngày tương ngộ bạn, Thầy, Cha,
TẾT của Vô Vi khắp mọi nhà.
HỘI sinh tự thức, lòng giao cảm,
SINH tồn sống động ở tâm ta.
THIÊN giác thức tâm, xa trần trược,
VIỆN nhà tu bổ đẹp thêm ra.
NHẤN hòa nhện nhục, Thầy, Cha dạy,
HÒA hiệp cùng nhau cõi ta bà.

Hội ngộ cùng nhau Viện Nhấn Hòa,
Trong tình tỷ muội đệ huynh ta.
Biết bao công khó, Thầy Cha dựng,
Xum họp nơi này vang lời ca.
Ngàn mây gió thổi xuyên đồi núi,
Nội cỏ tung tăng, sóng dợn xa.
Niềm vui thanh nhẹ len vào thức,
Tâm trần cõi mở, ngộ Thầy Cha.

Bước vào Thiên Viện Nhấn Hòa,
Đi qua cái cổng thật là thành thơ.
Chào mừng bạn đạo khắp nơi,
Về đây hội Tết của người Vô Vi.
Cùng nhau học hỏi dự thi,
Từ đời qua đạo gắng ghi kỳ này.
Trúc xanh Cha đã trình bày,
Hoa sen nở rộ, đón ngày Thượng Ngươn.

Năm nay Tết tại Nhấn Hòa,
Đệ huynh tỷ muội một nhà về đây.
Vui cùng Cha Mẹ xum vầy,
Trong ba ngày Tết áp đầy tình thương.
Thương Thầy con phải noi gương,
Học trong khổ hạnh, tâm đường tiến tu.
Lời Cha khai mở trí mù,
Nay con quyết chí, hành tu đời đời./.

TRẦN MINH TIẾP
Dallas, Texas 7/88

TOÁN THẦY TU

Thơ:

“Trần thế tội tình trông thảm thương,
Thấm thoát tàn thu, tóc trắng tà,
Thương tâm tuổi trẻ thêm tinh tú,
Tha thiết tình tư tự tống tù.”

Thưa toàn thể Thánh, Tiên, Thần, từng theo Thầy Tám, thích tọa thiền trên trần thế. Tiểu tăng tôi, tên thật Trần Thiếu Trường (Đức Ruột). Tiểu tăng tôi từng tính toán, thề theo Thầy tu, tự tìm thanh tịnh. Thề thì thề, tính thì tính thế, thú thiệt: Theo Thầy tu thật thề thắm! Tu theo Thầy thì tự tuyệt tình. Thực thì thực trai trường. Thiền thì thiền tứ thời. Thở thì thở thật thông. Trốn tránh trước, tồn trữ thanh. Tự tạo tánh thật thà, trường tồn trong tư tưởng. Thực tế thì tiểu tăng, tánh thường tham tình, thích tiền. Tử, thịt thì tiểu tăng thanh toán thường thường.

Thầy từng than thở, toán tiểu tăng tu theo Thầy toàn thứ tội tội tệ. Thiền thì than tẻ, than tối. Tham trần, thêm tục. Tính toán thì tính toàn thứ tà thuật. Tự tạo tội trạng thảm thương, tày trời trên trần thế!

Thưa toàn thể Thánh, Tăng,
Thấy Thầy than thở thế, tội tiểu tăng tôi thật thấy thẹn thùng trong thâm tâm. Tự tính tu theo Trời tìm tí tí thanh tịnh, tu tà tà, tu từ từ, tự tạo thanh, tự tạo trước. Tu thế trông thật thông thả.

Thình thoảng, tội tu tội thường tính toán : Thiền thiếu thanh tịnh, thì tìm Thầy cầu thanh, thả trước. Thất tình, thiếu tiền thì tìm Trời thanh toán, tá tội. Thấy, Trời trông thật tiểu tụy! Thấy tội trẻ tu trong tình trạng thiếu thốn, thêm thường; Thầy, Trời thương tâm, trao tặng từng thùng tiền thật thơm tho, từng tá tình thật thanh tao tươi tốt. Trông thấy thêm, tội tu tội tấn tới tấp, tấp te tua.

Theo tội tu thấy, tánh tình Thầy thật thân thương, thông thả, từ tốn, trầm tĩnh, thích tha thứ. Trời thì thật thương tội tu thiền, tự thức tâm tìm thanh tịnh. Toán tội tu thiếu tu, thì Trời thường theo từng thẳng, thẳng tay trừng trị thật thảm thiết.

Theo thiền trí tiểu tăng, thì tội tu thiền theo Thầy, tự thành từng toán. Toán tu tìm tình, toán tu tìm Tiên, toán tu tìm tài, toán tu theo tài tử. Tội tiểu tăng tội tu theo tội tính toán. Tu tính toán thì thề tóc trọc, túi trống trơn, thích tìm thông thả, tự tại. Tội tu tài tử thì tu tàng tàng, thêm thâu thập toàn thứ tình tiết, tương tư, tang tóc. Toán tìm tài thì thích tạo tức to, thường tra tấn tội thiệt tình tu. Toán tìm Tiên thì tham tưởng tượng, thích thấy thần thông, thường tìm tội, thử thách tội tu tà thuật. Toán tu tìm tình, thì thích tướng tá tươi thắm, trẻ trung, thành thử thường tô trét toàn thứ thơm tho trên thân thể.

Thưa toàn thể Toán Thầy Tu, Tu theo TÌNH, TIỀN, TÀI, TÍNH, thì Trời thương tình, Trời tạ thế theo tội ta tu./.

TRẦN VĂN ĐỨC, 6/88

(Bài này đã được tác giả đọc lên để giúp vui trong chương trình văn nghệ Tết Hội Sinh tại Thiền Viện Nhẫn Hòa. Và mọi người đã được cười "thỏa thích thật tình")

*“Hôm nay hội tu Hội Sinh
Vui chơi nhộn nhịp khi về
nhớ tu”*

*Trích câu hò của Cha
trong Đêm Văn Nghệ
“Không ngủ” tôi mừng
hai Tết Hội Sinh 3-7-88.*

*SAU ĐÂY LÀ BÀI VIẾT VỀ CẢM TƯỞNG TRONG BA NGÀY TẾT HỒI SINH
CỦA BÁC SĨ DANIEL TH. MAYER.*

DANIEL TH. MAYER PhD - Dipl. Ac.

Acupuncture • Acupressure Massage

S.S. 558-69-4102

Acup Lic. NCCA 1295

Massage Lic. 121-152

I am writing this article for your newsletter. Please feel free to add or subtract any portions that you want. Nothing that I write is meant in any other way, than to share my wonderful experience at the VoVi convention. I am used to lengthy intensive meditation seminars. My first meditation was in Kopan Monastery in Bouddanath, Nepal led by Lamas Yeshe and Zopa Rinpoche that lasted 30 days. Since then, and for the last 14 years, the shortest meditation workshop/seminars were 10 days, and under very strict disciplinary conditions like noble silence, 2 light meals a day, etc. and a timetable starting at 4:00 am and ending at 9:00 pm.

When I heard of the 7th VoVi convention, I went with the idea of being in a similarly strict environment. Yet there was nothing strict of the 4 days. We were given every freedom. And yet, it was so very beneficial. And the body mind were so sharp, so active, so joyful and free from pushing and pulling, from craving and aversion, from passion and desire. All the days, we were amongst Dhamma brothers, in a clearly loving and detached way. The feeling of friendliness, of satisfactoriness, of communion, spread amongst all us present. And it continued. It continued after we left the site. It still feels that way, a week after the camp. When the official reunion was over, Monday July 4th around noon, I walked to the lake, some few feet away. Just leaving the arched gates and walking out, gave me a feeling of changing density. It was still peaceful, but the outside activities were so unrelated to the oasis lived in the camp.

The effect of those 3 days, surrounded and embedded with love vibrations changed my consciousness upon my return. My relationship with my associate and in my working place is smoother. I feel calmer, and can look into myself more objectively. Plus I could take determinations of my immediate future that I was not so sure of, before the convention. There is no doubt that being amongst holy beings, in an atmosphere of love and infinite compassion has a healing and purifying effect.

The learning experience, when with a competent teacher, can happen everywhere. It needn't be in Nepal, or India, nor for a month or 10 days. There are no barriers, no frontiers when it comes to the living experience of the Teachings. I could relate and understand so well, when Father Nhan Hoa in his firm and loving way, demanded of us to leave aside prejudice and discrimination. Love is universal, not sectarian. Nor political.

As a practical social being, I feel that these 3 days were the necessary support to make a strong commitment and purify my mind, by serving better. No man is an island, no man stands alone. Each man's joy is joy to me, each man's grief is my own. That was so clear, when Master Tam explained how he, who is free from suffering, suffers from our ignorance. Yes, in helping ourselves, we help others. In helping each other, we can make a change, in the universe. May all beings be happy.

3505 TURTLE CREEK #309 • DALLAS, TEXAS 75219 • (214) 521-3838

*LƯỢC DỊCH BÀI VIẾT VỀ CẢM TƯỞNG TRONG BA NGÀY TẾT HỘI SINH
CỦA BÁC SĨ DANIEL TH. MAYER.*

Tôi viết bài này để đăng trên Lá Thư Vô Vi. Xin bạn cứ tự nhiên thêm hay bớt những phần nào bạn muốn. Tất cả những điều tôi viết ra đây là để chia sẻ những kinh nghiệm quý báu trong Đại Hội Vô Vi kỳ VII.

Từ 14 năm nay, tôi đã quá quen thuộc với những khóa học tham thiền dài lê thê. Buổi học tham thiền đầu tiên trong đời tôi tại Tu Viện Kopan ở tỉnh Bouddanath, xứ Nepal, hướng dẫn bởi vị Lạt Ma Yeshe và Zoppa Rinpoche, buổi học thiền này kéo dài 30 ngày. Buổi học tham thiền ngắn nhất là 10 ngày, và họ áp đặt những kỷ luật rất khắt khe, chẳng hạn như: tịnh khẩu, chỉ dùng hai bữa ăn nhẹ mỗi ngày, và thời khoá biểu bắt đầu thức dậy từ 4 giờ sáng, chấm dứt vào lúc 9 giờ tối.

Khi tôi nghe nói đến Đại Hội Vô Vi kỳ VII, tôi cứ tưởng rằng kỳ Đại Hội này cũng sẽ có những luật lệ khắt khe như thế. Nhưng khi đến nơi, tôi không thấy có luật lệ nào chi phối bạn đạo ở đây cả. Chúng tôi được tự do hoàn toàn. Điều này không có nghĩa là vô bổ, mà ngược lại đã đem đến lợi ích và kết quả rất tốt. Và trí óc trở nên bén nhạy, sáng suốt, trong lòng luôn luôn cảm thấy vui, hoàn toàn không cảm thấy bị níu kéo, xô đẩy, không còn thấy ham muốn hay oán ghét điều gì. Suốt ba ngày Tết, chúng ta đã sống đã sống trong một tình huynh đệ tỉ muội, tràn đầy thương yêu, hòa ái. Cái cảm giác thân ái, an vui, tràn lan khắp nơi trong tâm hồn của tất cả những người có mặt tại đây. Khi ra về, cái cảm giác này vẫn còn tiếp tục sống trong lòng tôi, và nó kéo dài cả tuần lễ.

Tôi vẫn còn nhớ, vào buổi trưa ngày thứ hai 4-7-88, sau khi lễ bế mạc chấm dứt, tôi đã đi bộ ra bờ hồ Black Lake, chỉ cách Thiền Viên Nhẫn Hòa vài chục thước. Vừa bước chân ra khỏi cái cổng chào hình vòng cung, tôi đã cảm thấy ngay một không khí hoàn toàn

thay đổi. Cảnh vật bên ngoài, tuy cũng yên tĩnh, nhưng hoàn toàn không giống một chút nào với khu địa đàng trong khuôn viên Thiền Viên Nhẫn Hòa.

Ba ngày Tết tràn ngập những ân sủng và yêu thương đó, đã thay đổi tâm thức của tôi khi tôi trở về nhà. Những mối giao cảm giữa tôi với mọi người xung quanh trở nên thân thiện hơn. Tôi cảm thấy bình thản hơn và khách quan hơn xưa. Ngoài ra, tôi còn thấy tự tin nhiều hơn trong những quyết định về tương lai của tôi, điều mà tôi vẫn thường hay do dự, trước khi tôi tham dự Đại Hội Vô Vi kỳ VII này.

Quả thật, khi sống gần những người thánh thiện trong một biển yêu thương và lòng từ bi vô cùng tận, mình sẽ được tận hưởng những sự thanh lọc và được gột rửa cả tâm lẫn thân.

Khi chúng ta đã có được một vị minh sư hướng dẫn, chúng ta có thể học hỏi từ mọi nơi, mọi giới, không nhất thiết là phải ở Nepal hay ở Ấn Độ, cũng không nhất thiết là phải kéo dài một tháng hay mười ngày. Khi nói về sự học hỏi, thì hoàn toàn không có biên giới hay khoảng cách. Tôi đã hiểu rất thấm thía, khi Cha Nhẫn Hòa, với một sự thương yêu và cương trực, đã kêu gọi chúng ta hãy từ bỏ những thành kiến, những sự kỳ thị. Tình thương phải được ban phát cho tất cả mọi nơi, mọi giới, bất phân phe nhóm hay đảng phái.

Là một người sống trong một xã hội thực tiễn, tôi đã thấy rằng, ba ngày Tết Hội Sinh này đã giúp tôi rất nhiều, nó có cái tác dụng như một điểm tựa cần thiết, để giúp tôi quyết tâm dần bước, thanh lọc tâm hồn tôi, bằng cách phục vụ tha nhân một cách tốt đẹp hơn.

(xem tiếp trang 109)

ĐẠI HỘI LONG VÂN

Trong dịp Tết Hồi Sinh 88, tổ chức tại T/V Nhấn Hòa, có một bạn đạo người Tàu tên là Pang Chi Ming từ Hong Kong đến tham dự. Thầy và Cha Nhấn Hòa dự định sẽ nói chuyện với anh Ming về vấn đề tổ chức Đại Hội Vô Vi kỳ 8 tại Hong Kong. Nhưng vì quá bận rộn, Thầy và Cha chưa kịp bàn bạc vấn đề này với anh Ming, thì anh đã ra phi trường Seattle để trở về Hong Kong vào sáng ngày thứ tư 6-7-88. Nhưng có lẽ vì "món nợ" này anh chưa trả nên "trời xui, đất khiến" thế nào mà anh Ming đã bị trễ chuyến bay, đành phải trở lại Thiền Viện Nhấn Hòa để chờ đi chuyến bay ngày hôm sau. Nhờ vậy mà buổi tối hôm đó, anh Ming đã có dịp trình bày sơ lược với Thầy và Cha về việc tổ chức Đại Hội Vô Vi tại Hong Kong vào năm 1989. Một số bạn đạo vẫn còn ở lại T/V Nhấn Hòa cũng tham dự buổi nói chuyện này. Tuy nói là buổi bàn thảo cho ngày Đại Hội năm sau, nhưng không khí hoàn toàn không có tính cách nghiêm nghị, khô khan. Những sự thanh nhẹ, vui tươi của ba ngày Tết Hồi Sinh vẫn còn tràn ngập trong căn phòng thiền này. Tiếng cười, tiếng nói nổi lên ròn rã trong suốt buổi nói chuyện. Những câu hỏi được nêu ra, đã được Thầy và Cha trả lời thỏa đáng. Thỉnh thoảng Thầy pha trò vài câu dí dỏm, và mọi người lại được dịp cười thoải mái. Theo lời Thầy thì vào khoảng tháng 10 thì khí hậu Hong Kong mới bắt đầu dịu mát. Nhưng Cha cho biết thời gian đó không thích hợp cho những bạn đạo có con cái, vì đó là lúc trường học đã mở cửa lại. Cuối cùng, Thầy và Cha đã đồng ý chọn ngày tổ chức Đại Hội vào hạ tuần tháng tám, dự trừ trong ba ngày thứ sáu, thứ bảy và chủ nhật ngày 18, 19 và 20 tháng tám, năm 1989. Vì Hong Kong đất hẹp, mà người thì lại đông như kiến cỏ, nên không có những khách sạn to lớn, đầy đủ phương tiện và tiện nghi như ở bên Mỹ. Vì thế sẽ phải mượn chỗ hội họp riêng, chỗ ở riêng và chỗ ăn riêng.

Chi phí cho kỳ Đại Hội này được ước định sẽ tốn khoảng một ngàn dollars cho mỗi người. Có một bạn đạo tỏ ý lo lắng: "Chắc con phải lo để dành tiền ngay từ bây giờ. Tới chừng đó, con có bao nhiêu, con sẽ thừa lại với Cha." và Cha đã trả lời: "Được con thừa với Cha thì Cha thừa lại với các con!". Mọi người đã cười ồ lên. Thầy cho biết qua bên đó chỉ cần mang một bộ đồ thôi. Khi về thì xách hai valise quần áo đem về bán là huê vốn rồi. Thế là mọi người lại được dịp ào ào đóng góp ý kiến về việc bỏ mối bán quần áo cho những tiệm Việt Nam ở khu Bolsa, vùng Orange County, nam California.

Một tu sinh thắc mắc không biết mình có đủ khả năng tài chánh để đi hay không? Cha đã trả lời ngay lập tức: "Tất cả các tu sinh, Cha cho đi hết!". Những tiếng vỗ tay hưởng ứng đã nổi lên như bấp rang. Thầy nói tiếp lời: "Tụi bay (ám chỉ những tu sinh đầu trọc) qua bên đó là nó mời vô phim trường quay phim luôn!" (vì anh Ming là đạo diễn phim ảnh). Mọi người lại được dịp cười rộ lên. Một bạn đạo thắc mắc tại sao lại chọn Hong Kong mà không chọn những nơi khác. Thầy cho biết có hai lý do. Thứ nhất, mọi người có dịp đi thăm Hong Kong, thăm những chùa chiền, những hội tu, và cũng là dịp được học hỏi cách tổ chức đoàn thể của họ. Theo lời Thầy thì tuy Hong Kong nhỏ bé, nhưng cái gì cũng khéo léo, buôn bán cũng khéo, hội tu cũng khéo. Hong Kong là một khu vực có tính cách quốc tế, tổ chức Đại Hội ở đây sẽ gây một ảnh hưởng rộng lớn. Sau này dân Hong Kong sẽ có cơ hội mở những Thiền Đường lớn tại đây để giúp đỡ lẫn nhau. Lý do thứ hai là vì Hong Kong gần Việt Nam, mình có thể đem lòng dẫn hướng thượng tới đó. Một bạn đạo đặt vấn đề tốn kém tiền bạc nhiều quá, Cha giải thích rằng ở bên Mỹ, thông thường gia đình nào cũng đi vacation mỗi năm một lần, thì coi như đây cũng là một dịp đi chơi, nhưng không phải là một cuộc đi chơi tầm thường, mà đây

là một dịp học đạo để giúp đời, không thể nói là phung phí được.

Còn về phần anh Pang Chi Ming thì anh có vẻ áy náy khi anh nói với Thầy và Cha rằng anh không thể xuống tóc được vì lý do nghề nghiệp. Cha đã trấn an anh Ming ngay lập tức: " Con không cần phải xuống tóc." Cha cũng có đôi lời nhắn nhủ với anh Ming, hãy mạnh dạn đứng ra lo tổ chức cho công việc này, đừng e ngại điều gì và cũng đừng sợ mich lòng một cá nhân nào cả. Cứ nắm lấy lẽ phải mà làm thì đường tu sẽ tiến rất nhanh. Và Cha đã lấy một thí dụ về quá trình hành xử của Cha: "Tấm gương như Cha, mich lòng nhiều lắm, nhưng Cha thấy cái điều đúng thì Cha cứ làm. Chính vì lẽ phải đúng với luật Trời, nên mọi việc đều tốt đẹp." Cha cho biết Đại Hội năm tới sẽ có tên là Đại Hội Long Vân. Cha giải thích thêm: "Năm nay là Rồng ở dưới đất, sang năm sẽ là Rồng ở trên mây."

Tất cả các bạn đạo Vô Vi chúng ta trên khắp năm châu hãy chuẩn bị tâm thức ngay từ bây giờ, cố gắng lo tu sửa tâm lẫn thân, tạo một sự cộng hưởng hòa khí thanh nhẹ trong cộng đồng Vô Vi, để kịp "dự thi" Hội Long Vân, và cũng để khỏi phụ công ơn của Thầy và Cha đã dẫn thân, hy sinh, chịu bao nhiêu khổ nhục trong công cuộc hoằng hóa, cứu độ chúng sinh.

NAM MÔ NGỌC HOÀNG
THƯỢNG ĐẾ VÔ CỰC ĐẠI THIÊN TÔN.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.
VẠN VẬT THÁI BÌNH.

ĐÔNG ANH

MỪNG NGÀY ĐẠI HỘI THÀNH CÔNG

Kính dâng Thầy và Cha.

Trước ngày Đại Hội trời mưa
Lòng con lo lắng xin mưa hãy dừng
Để cho Đại Hội tung bừng
Bao nhiêu ý nguyện xin đừng Cha Trời
Lòng tin con thật vô biên
Tin rằng Cha sẽ đẹp liền cơn mưa
Một ngày mưa vẫn dầy dụa
Đường đi trơn trượt lúa thừa ít người
Làm sao con được vui cười
Cha ơi! có thấu ngậm ngùi trong con
Nhìn trời mây kéo phom phom
Thì tâm con thấy héo hơn càng nhiều
Bạn bè bảo thế thôi tiêu
Con tin Cha sẽ đẹp điều dần đo
Lòng tin con thật là to
Quyền năng có đủ Cha lo chuyện này
Đã tin thì khó lung lay
Quả nhiên chẳng có, một ngày lại qua
Ngày nhì Đại Hội diễn ra
Lòng con cởi mở chan hòa yêu thương
Về đây như thể Thiên Đường
Tâm con vắng lặng khác thường hơn xưa
Chẳng còn lo lắng dầy dụa
Mây đen vẫn có, như mưa bất ngờ
Nhưng con hết có lo mơ
Tin rằng Cha đã có lo xong rồi
Con tin là Đấng Cha Trời
Nên Cha có đủ quyền thời Cha ban
Thành công Đại Hội chu toàn
Cha ơi! Hón hớ huy hoàng trong con
Ra về lòng thấy thông dong
Ung dung tự tại, chẳng còn phân vân
Như là giá vũ dằng vân
Ba ba ngàn bộ tiến gần Houston
Càng cao, con thấy càng gần
Lên cao thêm nữa, được gần Cha hơn

Kính bái
ĐINH VĂN TƠ
Houston, Texas 6-7-88

CÁCH THƯỢNG KIẾNG VÔ VI

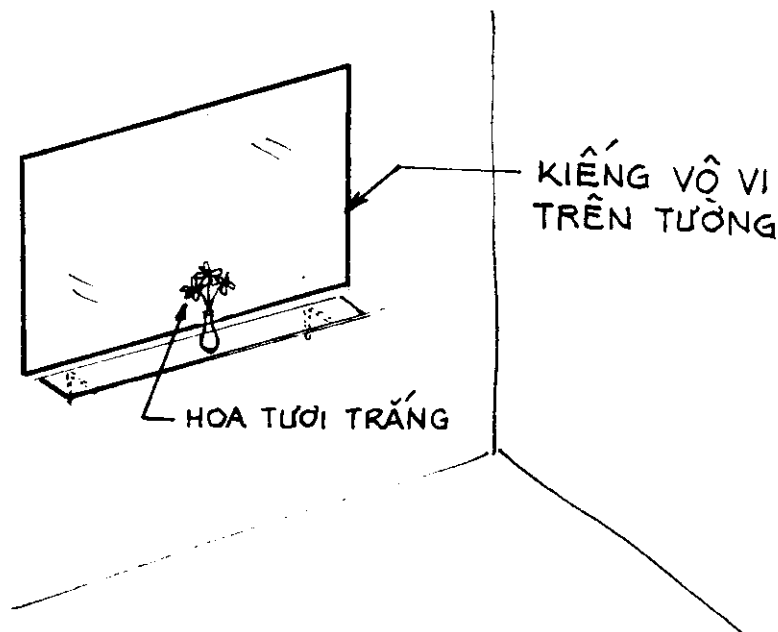
Trong dịp Tết Hồi Sinh 88, các bạn đạo có dịp quây quần với Đức Thầy tại căn phòng Thiền của Thiền Viện Nhẫn Hòa và đã được nghe Đức Thầy chỉ dạy cách tượng kiếng Vô Vi như sau:

Khi thượng kiếng thì hướng về chỗ kang trang, sáng sủa, nơi có ánh sáng chiếu vào. Mua bông tươi màu trắng và năm loại trái cây để lên bàn thờ, phía trước tấm kiếng. Chắp tay cầu nguyện : "Xin Quan Thánh Đế Quân hộ độ cho gia cang bình an tu hành tinh tấn." Ngồi ở tư thế thiền từ 5 đến 10 phút và niệm câu "Nam Mô A Di Đà Phật" liên hồi. Xong rồi xá 3 lần.

Nếu vùng nào có bạn đạo nhiều, có thể mời bạn đạo đến dự lễ. Mỗi ngày, vào lúc sáng sớm và lúc đi làm về, ra đứng trước kiếng Vô Vi xá 3 lần. Trong lúc xá thì niệm Phật, trụ trên đỉnh đầu.

Khi cần dời kiếng Vô Vi từ nhà này qua nhà kia, thì cần làm những điều sau đây: Trước khi dời kiếng xuống, trong tâm khẩn nguyện : " Con xin thỉnh Đức Quan Thánh về nhà mới.", khẩn nguyện xong rồi xá. Sau đó, tháo kiếng ra, bọc miếng kiếng bằng vải hay giấy màu đỏ, và nhớ đánh dấu đầu nào hướng lên trên.

Khi thượng kiếng lên tại nhà mới, thì dựng kiếng lên, đầu nào thì giữ đúng đầu đó, không được để lộn đầu. Mua bông tươi màu trắng và 5 loại trái cây để lên bàn thờ, và làm lễ thượng kiếng y hệt như lúc ban đầu.

CÁCH LẠY KIẾNG VÔ VI

Cũng trong trong dịp Tết Hồi Sinh, Đức Thầy có chỉ dạy thêm về cách lạy kiếng Vô Vi. Đức Thầy cho biết diễn của vũ trụ đang thay đổi, nên Đức Thầy ban ra cách lạy kiếng Vô Vi. Khi lạy kiếng như vậy thì thanh quang của vũ trụ sẽ rút bớt trước khí trong người của hành giả ra. Người tu thiền thường ít khi tập thể dục, và cách lạy kiếng cũng là một lối tập thể dục rất tốt cho cơ thể. Đức Thầy cho biết khi lạy thì cơ thể có dịp vận hành diễn của ngũ tạng, để chuyển lên ngũ uẩn, rồi phóng ra ngoài.

Phương pháp lạy kiếng Vô Vi cũng có công dụng để giải nghiệp tâm và dẹp tự ái, nhờ đó mà hành giả mới có thể tu tập tinh tấn được.

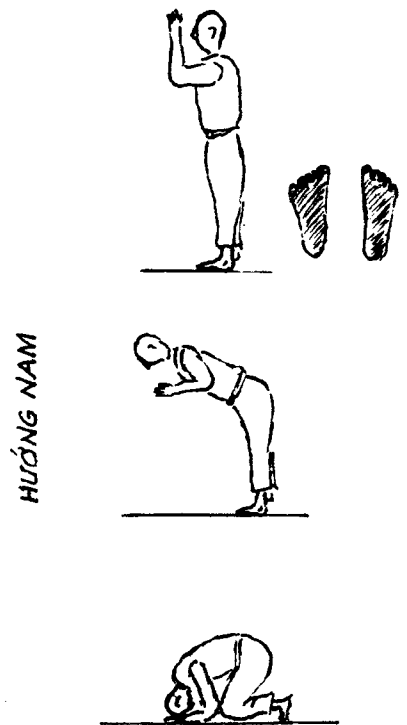
Mỗi ngày nên lạy kiếng Vô Vi tối thiểu một lần, mỗi lần 50 lạy. Nếu có thể, nên lạy mỗi ngày ba lần thì càng tốt.

Khi lạy thì đứng thẳng, hai bàn tay chấp lại, đưa lên cao khỏi đầu. Đứng niệm câu "Nam Mô A Di Đà Phật", và phải niệm bằng ý, luôn luôn trụ trên đỉnh đầu. Xong rồi quỳ xuống, cúi đầu sát mặt đất, rồi đứng lên. Tiếp tục chấp tay niệm Phật, làm như lúc khởi đầu.

Ngoài ra, Đức Thầy cho biết thêm, nếu vì hoàn cảnh, phải ở những nơi không có kiếng Vô Vi, thì các bạn đạo vẫn có thể lạy được. Nghĩa là, các bạn đạo có thể thực hành phương pháp lạy này, ở bất cứ nơi nào, bất cứ giờ nào, và không cần phương hướng. Trong lúc lạy, chỉ cần thành tâm niệm Phật, trụ trên đỉnh đầu.

Các bạn đạo đang lạy trước kiếng Vô Vi trong phòng thiền của Thiền Viện Nhấn Hòa vào dịp Tết Hồi Sinh. Người đang đứng lạy là bác sĩ Raymond Garcia.

PHÁP LÝ VÔ VI QUA BẢY KỲ ĐẠI HỘI. (1982 - 1988)

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp trong thập niên qua (1982 - 1988) đã phát triển một cách thật tốt đẹp và được đánh dấu bằng bảy kỳ Đại Hội ngoạn mục tại ba quốc gia : Hoa Kỳ, Gia Nã Đại và Pháp.

Các địa điểm tổ chức Đại Hội và đề tài học hỏi hàng năm đều tượng trưng những ý nghĩa rất kỳ thú. Các hình ảnh đặc trưng của bảy kỳ Đại Hội đã phác họa sự thăng hoa liên tục của Pháp Lý Vô Vi như đường bay của một khinh khí cầu, bay lên, bay lên cao đến tuyệt đỉnh thì bắt đầu ngao du khắp bốn phương trời.

ĐẠI HỘI VÔ VI KỲ I: NĂM 1982. Đầu năm 1982, anh Nguyễn Phương Yêm ở Montreal (nơi Thầy Tám đang cư ngụ) bàn với anh Lê Văn Lạc (lúc đó là Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ, mới được thành lập) về một cuộc họp mặt bạn đạo ở Gia Nã Đại, anh Lạc đã đề nghị tổ chức Đại Hội Vô Vi tại California vào dịp lễ Độc Lập Hoa Kỳ năm 1982. Khi được vị Thầy kính yêu chấp thuận, bạn đạo miền Nam California đã sốt sắng họp bàn, phân chia công việc. Anh Nguyễn Khắc Liêm, một thành viên tích cực của gia đình Phật tử Nam California, giúp mượn phòng họp ở công viên Long Beach. Vài người khác liên lạc mượn rạp hát Triều Thành, trường Los Angeles City College để Thầy thuyết giảng. Một ngày trước Đại Hội, Thầy đã khánh thành Thiên Đường Pomona của anh chị Nguyễn Văn Diễm với sự có mặt của nhiều bạn đạo và quan khách.

Trong ngày khai mạc Đại Hội Vô Vi kỳ I này tại công viên Long Beach, có khoảng 200 bạn đạo tham dự. Buổi chiều trở về Thiên Đường

Fountain Valley của anh chị Lê Văn Lạc, để học chữ Từ Bi.

Buổi sáng ngày thứ nhì của Đại Hội, Thầy đến thuyết giảng tại trường Los Angeles City College, có minh tinh màn bạc Kiều Chinh đón tiếp. Buổi chiều, Thầy trở về Thiên Đường Culver City để khánh thành nhà in Vô Vi, trong garage sau nhà. Đây là ngày bạn đạo học chữ nhần với một bạn đạo tên Trần Văn Trường. Gặp ai có chút trình độ là b/d Trường chọc mấy câu. Có người vào mách với Thầy!

Buổi sáng ngày thứ ba của Đại Hội, Thầy thuyết giảng ở rạp hát Triều Thành. Buổi chiều lại ra công viên "Một Dặm Vương" ở Fountain Valley để làm lễ bế mạc trong tiếng hát mừng sinh nhật ở bàn kế bên.

Sau Đại Hội, anh Đào Mộng Nam đã tạm ngưng dịch quyển Địa Ngục Du Ký để lo ấn hành Đặc San Vô Vi Đại Hội Kỳ I với sự trợ giúp của các anh Bửu, Liêm và các bạn đạo vùng Los Angeles.

Đại Hội Vô Vi kỳ I giúp các bạn đạo có dịp gặp lại nhau và tạo nên một tiền lệ tốt đẹp là họp Đại Hội Vô Vi hàng năm vào dịp lễ Độc Lập Hoa Kỳ.

ĐẠI HỘI VÔ VI KỲ II: NĂM 1983. Trong thời gian mấy tháng trước ngày Đại Hội, Thầy đã kêu gọi bạn đạo nên ngồi thiền tại gia, tiết kiệm, để dành tiền lo cho việc ấn tống kinh sách là quý nhất. Từ Việt Nam, các bạn đạo như anh HỒ Văn Em, Sáu Lung, Bảy Hồ và những bạn đạo khác đã gửi về Đại Hội những

lời chúc mừng nồng nhiệt.

Đại Hội Vô Vi kỳ II được tổ chức tại một trường trung học ở tỉnh Montreal, Gia Nã Đại, có khoảng 200 bạn đạo tham dự, với chủ đề : "Nam Mô A Di Đà Phật, Vạn Vật Thái Bình". Lúc đó, Thầy đang cư ngụ chung nhà với anh chị Cổ Văn Thuần, sát vách nhà anh chị Nguyễn Phương Yêm. Có sáu bạn đạo tới đó xin Thầy xuống tóc.

Về kinh sách thì thật là cảm động. Các bạn đạo vùng Nam California đã cố gắng vô cùng để hoàn tất trước ngày Đại Hội. Hai trang bìa quyển Thiên Đàng Du Ký không thể nào được in đẹp như vậy, nếu không có sự nhẫn hòa kéo dài suốt đêm của hai anh Nam và Hải. Nam Hải là tên hiệu của Đức Quán Thế Âm Diệu Thiện. Hai anh này mà đứng với nhau thì chắc là Ngài cũng cùng đứng với hai anh. Bốn quyển Du Ký, biết bao là tâm huyết. Các quyển sách này được Thầy trao tận tay bạn đạo tại phòng triển lãm trong ngày Đại Hội, hoặc tại Thiên Đường Montreal, là những niềm cảm động khôn cùng của Đại Hội.

Sau Đại Hội, các bạn đạo còn ở lại, được đưa về Thiên Đường Montreal (tức nhà anh chị Cổ Văn Thuần). Trong dịp này, có một số tín đồ Mật Tông đến viếng thăm, biểu diễn múa các bài võ, và vũ điệu nghệ thuật. Khi Đặc San Vô Vi Đại Hội kỳ II được phát hành, bài "Các luồng điển thiêng liêng" của anh Hồ Văn Em được nhiều bạn đạo đọc rất kỹ.

ĐẠI HỘI VÔ VI KỲ III: NĂM 1984. Tinh thần dẫn thân cầu đạo mãnh liệt của bạn đạo Âu Châu đã hình thành Đại Hội Vô Vi kỳ III, được tổ chức tại trường trung học Juilly, ở ngoại ô Paris của nước Pháp. Phòng triển lãm kinh sách thì thật dồi dào, với 16 thùng sách từ California mang sang. Ngoài ra, còn có các Lá Thư Vô Vi của Thiên Đường

Houston, mô hình Thiên Viện Vĩ Kiên thật to và đẹp, các hình ảnh về Đại Hội Kỳ I và II và sinh hoạt bạn đạo Nam California rất là dồi dào.

Về đề tài điển giới thì có hai chị Nam Mai và Vân Khanh đóng góp trong ngày thứ nhì của Đại Hội. Sau đó chị Mã Tố Anh cũng nhận điển và nói các chị kia là giả. Cho đến khi xong Đại Hội, Thầy cũng không bao giờ xác định ai thật, ai giả, để bạn đạo tự suy xét. Đa số bạn đạo vẫn tin hai chị Vân Khanh và Nam Mai hơn.

Và dù có cho ai là thật, ai là giả, thì đây cũng là Đại Hội "Thi Rớt". Bài thi cuối khoá xảy ra vào chiều ngày thứ ba của Đại Hội, khi một bạn đạo người Pháp lên sân khấu chỉ trích phần lý thuyết của Pháp Lý Vô Vi. Tức thì các bạn đạo nói được tiếng Pháp bắt đầu lên giải thích. Càng lúc, càng có nhiều người lên giải thích. Tình trạng sôi nổi đến độ có người bỏ ra ngoài. Cuối cùng là đa số đều bỏ ra ngoài trước khi hòa giải được.

Sau Đại Hội, Thầy và một số bạn đạo về Thiên Đường Gien của anh chị Thái Hoàng Long. Tại đây, điển Bề Trên qua chị Nam Mai đã chèn trách Ban Tổ Chức Đại Hội và các người tham dự thật nặng nề. Bài thi cuối khoá, ai nấy đều "rớt nặng". Đứng lên để giải thích ồn ào, hay bỏ đi ra ngoài sân, đều là "rớt" cả.

ĐẠI HỘI VÔ VI KỲ IV: NĂM 1985. Trước ngày Đại Hội, các tin vui đến dồn dập: Thiên Viện Hai Không ở Bắc California đã được hoàn thành, Thiên Viện Vĩ Kiên ở Nam California được đặt viên đá đầu tiên.

Đại Hội Vô Vi kỳ IV được tổ chức tại trường Đại Học Long Beach, Nam California, Hoa Kỳ. Các phòng ngủ trong khu nội trú của trường, mới xây xong, thật là tiện nghi, hai

người một phòng, thật đúng là tiên tại thế. Đề tài kỳ này là "Thanh Tịnh". Trong kỳ Đại Hội này, có một anh mặc áo bào màu xanh lục, tự xưng là Tây Phương Lão Sư, lên sân khấu giảng đạo, đã bị chị Vân Khanh (nhận diện Bề Trên) đuổi ra khỏi xác. Anh bạn đạo, lúc đó đã cảm ơn Thầy và Bề Trên giúp anh đuổi được luồng điển kia. Buổi chiều cùng ngày có diễn Đức Ông Tư, xuống qua chị Ngọc (Toronto, Gia Nã Đại) khen Đại Hội kỳ IV tổ chức chu đáo. Tuy nhiên, luồng điển xuống chị Ngọc trong buổi tối tại nhà ăn, lại chê trình độ bạn đạo quá thấp kém. Năm, bảy trăm người có mặt, mà chỉ có một người biết luồng điển kia là của ai mà thôi.

ĐẠI HỘI VÔ VI KỶ V: NĂM 1986. Bài học "Thanh Tịnh" vẫn được tiếp tục tại Đại Hội Vô Vi kỳ V, được tổ chức tại trường Đại Học Vancouver B.C., Gia Nã Đại, và đã được Thầy đặt tên là Đại Hội "Tình Thương và Đạo Đức". Các bạn đạo tham dự kỳ Đại Hội này, được lưu trú tại khu nội trú của trường, với đầy đủ tiện nghi. Về phần ẩm thực, thì do nhà trường cung cấp rất chu đáo, ngay tại phòng ăn của trường.

Trước đó vài ngày, Thầy đã cất băng khánh thành Thiên Viện Nhấn Hòa ở tỉnh Olympia, thuộc tiểu bang Washington, Hoa Kỳ. Lại thêm một cơ sở tâm linh được thành hình. Cùng vào dịp này có Hội Chợ Quốc Tế Expo cũng được tổ chức tại Vancouver B.C. Vào các giờ rảnh, các bạn đạo chạy ra phố Tàu ăn trưa hoặc ghé vào xem Hội Chợ Expo. Hội Chợ ồn ào mà không làm tâm bạn đạo bị xao xuyên bằng khi đứng trước sạp trái cây đầy sầu riêng, măng cụt, nhãn, vải, chôm chôm... ở trong khu phố Tàu của thành phố Vancouver B.C.

Vào ngày cuối của Đại Hội, chị Nam Mai xúng xính trong chiếc áo tiên nữ màu trắng, múa các điệu thanh nhẹ, giúp vui cho Đại

Hội.

Đây là Đại Hội học ôn, các đề tài điển giới đang từ từ bớt dần, để thật sự đi vào sự thanh tịnh của nội tâm. Mê chấp bớt đi, thì thanh tịnh tự nhiên phải đến.

ĐẠI HỘI VÔ VI KỶ VI: NĂM 1987. Năm nay, vào dịp lễ Độc Lập Hoa Kỳ, khoảng năm trăm bạn đạo Vô Vi đã đến trung tâm cờ bạc lớn nhất Hoa Kỳ để tìm sự thanh tịnh tại một nơi cực động. Đây cũng là một cuộc cách mạng trong lịch sử tu hành. Đại Hội Vô Vi kỳ VI đã được các bạn đạo Houston, Texas, đứng ra tổ chức tại Las Vegas, dưới sự chủ tọa của Thầy, và được Thầy đặt tên là Đại Hội Lục Tự Khai Minh.

Từ phòng ngủ đi đến phòng họp, phải đi qua các máy kéo, các bàn xì dách, roulette... Tiếng chuông kêu, tiếng bạc cắc rơi leng keng, vang lên khắp nơi. Tại đây các bạn đạo đã có dịp trải nghiệm sự thanh tịnh của mình. Dĩ nhiên có người cũng thử "thời vận đỏ đen", nhưng cũng có những người rất bình thản, không hề bị xao động, đi ngang qua những bàn cờ bạc giữa những tiếng bạc cắc vang lên ồn ào, mà vẫn thấy như đang đi ở chỗ không người.

Đại Hội kỳ này cũng khai sinh ra chức vụ Hội Trưởng "Tam Đầu Chế" của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ. Tuy nhiên ghế ba chân thì không được vững, nên đã tạo cơ hội cho anh Nguyễn Khắc Trừ, Chủ Tịch Hội Đồng Cố Vấn, làm công quả trong việc tổ chức trung cầu ý kiến bạn đạo. Kết quả là đại đa số các bạn đạo tại Hoa Kỳ đã bỏ phiếu chấp thuận giải tán chức vụ Hội Trưởng "Tam Đầu Chế" và bầu cử lại Hội Trưởng mới vào tháng 3 năm 1988. Và anh Bùi Toán, nguyên Hội Trưởng HAHVV Bắc California, đã được bầu làm Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ, nhiệm kỳ 1988-1990 với hơn ba trăm phiếu tín nhiệm. Tân Ban Chấp Hành HAHVV Hoa Kỳ trẻ trung hơn, hy

vọng tạo được một sinh khí mới.

Và Đại Hội kỳ VI cũng là một khúc quanh quan trọng. Từ đây sẽ chỉ có Tết Vô Vi, chứ không phải Đại Hội trang trọng như trước nữa. Trước kia học hỏi trong sự nghiêm trang, từ nay học hỏi trong sự vui vẻ, hài hòa, thoải mái. Khúc quanh này bắt đầu rõ rệt hơn với sự xuất hiện của Cha Nhấn Hòa từ khóa học "Phát Tâm Tu Thiền" tại Thiền Viện Nhấn Hòa do Thầy khai giảng hai tháng sau ngày Đại Hội kỳ VI.

TẾT HỒI SINH 1988. Đại Hội Vô Vi kỳ VII được tổ chức vào dịp lễ Độc Lập của Hoa Kỳ, trong ba ngày 2,3 và 4 tháng 7, năm 1988, tại Thiền Viện Nhấn Hòa, tỉnh Olympia, thuộc tiểu bang Washington, vùng Tây Bắc Hoa Kỳ. Lần đầu tiên có hai ghế chủ tọa, một dành cho Thầy, và một dành cho Cha Nhấn Hòa. Và đây cũng là lần đầu tiên, một cái Tết Vô Vi được nhóm họp ở ngoài trời, giữa rừng thông bát ngát, không có các vách tường ngăn cách. Bạn đạo nhìn nhau trực tiếp hơn để thấy thực sự không có sự già nua trên nét mặt những người tu thiền. Khí hậu trong lành, mát mẻ. Múa lân nhộn nhịp giữa tiếng trống, tiếng phèng nổi lên rộn rã, hòa lẫn trong tiếng pháo tung bồng. Văn nghệ suốt sáng trong sự thanh nhẹ, lâng lâng của đời thoát tục.

Niềm vui thanh nhẹ của người tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp không thể đổi chác bằng tiền bạc thế gian, mà chỉ có thể có được nơi những tâm hồn hướng thượng, hướng về Đấng Vô Cùng để được hưởng vô cùng.

Do đó, thực hành tự tu, tự sửa là lối sống văn minh nhất và mang lại hạnh phúc nhiều nhất cho những ai muốn sống một cuộc sống có ý nghĩa.

KHƯƠNG BỬU VÕ

(tiếp theo trang 101)

Không một người nào có thể sống cô đơn. Niềm vui của người khác là niềm vui của tôi. Nỗi buồn của người khác là nỗi buồn của tôi. Điều này thật rõ ràng, khi Thầy Tám, một người đã vượt ra khỏi những cảm xúc thế gian, vẫn còn phải đau khổ trước sự ngu muội của chúng ta.

Hẳn nhiên, khi ta có thể tự giúp ta, thì ta mới có thể giúp người khác được. Khi chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, chúng ta có thể làm biến đổi cả căn khôn, vũ trụ. Xin cầu chúc tất cả mọi người được phúc lạc.

DANIEL TH. MAYER

thơ

BẠN XƯA

(Tặng anh Võ Trọng Nghĩa)

*Anh là một nhiếp ảnh viên
Quay phim thật rõ đáng tiền lắm đa
Nhìn anh tôi đã nhận ra
Không quân binh chúng chúng ta cùng nhà
Anh em đâu phải người xa
Thấy anh bận rộn chẳng qua phá rầy
Chỉ vì sợ mắc tội đây
Cho nên không dám cù nhây chuyện trò
Chớ tôi đâu có so đo
Khen chê hay trách anh lo bằng thừa
Nhìn anh làm việc say sưa
Tôi thêm kính phục, tình xưa càng nồng
Quay phim lúc ấy đã xong
Cùng nhau chuyện vãn để lòng giải ra
Thời gian thấm thoát trôi qua
Thoát ra mấy chục năm đã quá nhanh
Bây giờ tôi mới gặp anh
Vô Vi gặp mặt Cha Lành khiến xui.*

ĐINH VĂN TƠ
Houston, Texas

thơ

BIỂN RỘNG

Nghìn trùng sóng vỗ lao xao
Hải âu lướt cánh phương nao bến bờ
Tâm tư gửi gió lừng lơ...
Chiều thu bằng lãng hương thơ đạo tràng
Áo nâu tâm giác nhẹ mang
Thiên tu linh tử hướng đàng Đại La
Từ bi tỏa rạng muôn hoa
Tâm thanh xả kỷ lợi tha môi giềng
Bụi hồng biến động miền miền
Vững tâm tu tiến quyết kiên tấc lòng
Đại hồn Cha mãi ngóng trông
Con thuyền Bát Nhã ven sông đợi chờ
Phút giây tương hợp như mơ
Cánh buồm xuôi gió hướng bờ luyến thương
Bể ngàn phản phát hơi sương
Nước non vơi vợi, vấn vương nỗi niềm
Bụi trần giắt lối an nhiên
Thuyền sang Bờ Giác, ưu phiền thoáng bay...
Tâm lành tỉnh giấc mơ say
Như như vắng lặng thiên thai lối về
Cánh đào nở rộ sơn khê
Trở về nguồn cội, thương về bên CHA.

KIM HƯƠNG
San Francisco, California

THƯƠNG VÙNG BÓNG TỐI

Biết ánh sáng, ấy nhờ bóng tối,
Ánh sáng lò, rực rỡ dương quang,
Tôi âm u che dấu đêm dài,
Ta sợ sáng, bèn theo bóng tối.

Biết ánh sáng, ấy nhờ bóng tối,
Ánh sáng lò, soi rọi đường quê,
Tôi âm u thôi dục tâm mù,
Ta theo sáng, bèn che bóng tối.

Biết ánh sáng, ấy nhờ bóng tối,
Ánh sáng lò, hiện rõ tâm mê,
Tôi âm u dững chí trui rèn,
Không theo sáng, bèn thôi che tối.

Biết ánh sáng, ấy nhờ bóng tối,
Ánh sáng lò, trí tuệ bừng sôi,
Tôi âm u, khai triển Bi, Từ,
Biết ánh sáng, bèn thương bóng tối.

KHƯƠNG BỮU VỖ

Thư

TÌNH ANH SẼ NHE NHƯ TƠ
(Tặng anh Nguyễn Trí Vượng).

Cám ơn anh hoạt náo viên
Chương trình vui nhộn tùy duyên anh mà
Ngày đầu chẳng chịu nhận Cha
Cho nên Đại Hội là đà ít vui
Anh làm tôi thấy buồn ngủ
Như tôi lúc trước thụt lùi đường tu
Ra về mới biết mình ngu
Hôm sau trở lại lu bù khóc thối
Ăn năn xin lỗi Cha Trời
Mất phàm nên chẳng thấy thời Cha yêu
Ngày nhì cảm thấy vui nhiều
Vi Thầy xác nhận được điều tôi mong
Bao nhiêu thắc mắc nơi lòng
Anh đều được giải nên không còn ngờ
Cha buồn cho đám con thơ
Thấy Cha không nhận lơ mơ vẫn còn
Lòng Cha cũng lắm héo hon
Cho nên đã khóc vì con quá khờ
Thương anh tôi tặng bài thơ
Cùng trong tâm trạng nên ngờ giống nhau
Bây giờ tôi trước anh sau
Chúng ta thừa nhận ngọt ngào với Cha
Thanh khí vui nhộn chan hòa
Thấy anh vui về tôi mà vui theo
Cám ơn một cú đá khèo
Như tơ thì nhẹ, đường đèo dễ qua
Bây giờ mình đã có Cha
Tình yêu Cha bảo khó là dễ ngay
Cha làm đâu có thể sai
Tin Cha sẽ giúp việc này đó anh
Một lòng tu quyết chí thành
Thì đâu trở ngại biến thành dễ ngay
Thấy anh làm việc thật tài
Pha trò được lắm vỗ tay rào rào
Chúc anh Trí Vượng lên cao
Vô Vi đóng góp để dào dạt thương./.

ĐINH VĂN TƠ
Houston, Texas

ĐÔI LỜI CẢM TẠ CỦA BAN TỔ CHỨC TẾT HỒI SINH

Thay mặt Huynh Chủ Tịch HAHVV Washington và quý huynh tử trong Ban Tổ Chức Tết Hồi Sinh 1988, chúng tôi xin chân thành cảm tạ quý bạn đạo đã giúp đỡ chúng tôi bằng cách cho mượn tiền, ủng hộ tài chánh và đóng góp công của, để chúng tôi có đủ phương tiện đón tiếp bạn đạo khắp năm châu tại Thiên Viện Nhẫn Hòa trong kỳ Đại Hội vừa qua.

Chúng tôi cũng xin cảm tạ tất cả các bạn đạo đã đến dự Tết Vô Vi, cũng như các bạn đạo vắng mặt trong những ngày ấy, đã dành cho Thiên Viện Nhẫn Hòa và bạn đạo địa phương nhiều ưu ái đặc biệt và một tình thương mến bao la trong thời gian lưu lại Thiên Viện Nhẫn Hòa.

Nếu có điều gì sơ sót, kính xin quý bạn đạo tha thứ cho, và xin chỉ dẫn cho chúng tôi, để trong tương lai, chúng tôi tổ chức được hoàn hảo hơn.

Kính chúc quý bạn đạo sức khỏe dồi dào, và tu tập tinh tấn.

Kính bái

Nguyễn Trí Vượng

Tổng Thư Ký HAHVV Washington

Kiểm Quản Lý Thiên Viện Nhẫn Hòa

Kèm đây là danh sách quý bạn đạo đã phát tâm đóng góp tại chánh
cho những công tác xây cất tại Thiền Viện Nhãn Hoa để chuẩn bị cho
Tết Hồi Sinh 1988. Danh sách này gồm có ba phần chánh

Phần #1 : DANH SÁCH BẠN ĐẠO PHÁT TÂM TRONG VIỆC XÂY DỰNG TẾT HỒI SINH 1988.

ĐOÀN VĂN TƯ	\$1,000.00
HELEN PHẠM	\$1,000.00
VƯƠNG THÀNH SƠN	\$400.00
Chị THUY	\$200.00
Chị HÃ	\$100.00
Chị HAI	\$350.00
PHỖ THỊ KIM CÚC	\$20.00
Ăn danh	\$500.00
TRƯỜNG THỊ KÍNH	\$50.00
Ăn danh	\$1,000.00
NGUYỄN PHONG LUU	\$150.00
LÊ ĐỨC DAVID	\$200.00
NGUYỄN THUẬN	\$100.00
NGUYỄN KIM HƯƠNG	\$30.00
LÂM BÍCH TIÊN	\$250.00
NGUYỄN XUÂN MAI	\$200.00
Ăn danh	\$200.00
Ăn danh	\$1,000.00
Ăn danh	\$85.00
HÃ TU HIẾN	\$100.00
ĐINH TIÊN NAM	}
NGUYỄN HỮU CHUNG	
TRẦN PAUL	
KHƯƠNG BÙU VÕ	\$500.00
Ăn danh	\$1,000.00
Ăn danh	\$300.00
HUỲNH ĐOAN	\$100.00
TRẦN THỊ CẨM	\$500.00
TRẦN ĐẮC MỘNG HOA	\$10.00
VƯƠNG SANG LÂN	\$200.00
Ăn danh	\$760.00
BÙI THỊ MINH	\$1,000.00
DƯƠNG NGỌC THUY	\$50.00
TIÊU K. TRUNG	\$50.00
Tiền áo thun và tặng phẩm	\$5,200.00
DƯƠNG VĂN ĐỀ	\$100.00
Ăn danh	\$100.00
NGUYỄN LOAN	\$100.00
Một số b/d tại Montreal	\$500.00
TỬ PHƯỚC NAM	\$40.00
PHẠM THỊ MINH	\$20.00
NGUYỄN KHẮC TRÚ	\$1,000.00
Ăn danh	\$100.00
Ăn danh	\$100.00
TRẦN N. QUANG	\$450.00

Ăn danh	\$20.00
HỒ THÔNG MINH	\$200.00
NGUYỄN XUÂN MAI	\$745.00
NGUYỄN THI HƯỜNG	\$400.00
NGUYỄN NHƯ HOÀNG	\$100.00
TRẦN LONG	\$100.00
KIM THANH	\$200.00
HỒNG CHẤN THU	\$1,000.00
VŨ QUANG MINH	\$390.00
Một b/đ tại nhà in Vô Vi	\$100.00
NGUYỄN DIỆP	\$200.00
HỒNG BÌNH HOÀNG	\$50.00
Ăn danh	\$94.00
Ăn danh	\$25.00
Ăn danh	\$50.00
Bảng Đạo tâm	\$168.10 và \$50.00 Canada
Ăn danh	\$100.00
LƯƠNG VĂN HẢO	\$200.00
LIÊN VĂN HÈN	\$30.00
TRẦN VINH BỒN	\$100.00
TRẦN VĂN DIỄN	\$100.00
NGUYỄN VĂN HIÊM	\$200.00
ĐẶNG VĂN HÒA	\$100.00
NÔ THI SNYDER	\$305.00
ANN KIM PORTER	\$200.00
Ăn danh	\$60.00
NGUYỄN VĂN XANG	\$30.00
NGUYỄN THANH	\$50.00
JEAN A. VILLAVEAL	\$100.00
VŨ KHÁNH TƯỜNG	\$100.00
CHINA TOWN Restaurant	\$200.00
HÀNG NGỌC LUNG	\$200.00
NGUYỄN VĂN SÁNG	\$200.00
Ăn danh	\$22.50
Bảng cassettes Đại Hội	\$604.00
Chị NGUYỆT	\$250.00
Chị HẰNG (áo thiên)	\$320.00
Ăn danh	\$350.00
Ăn danh	\$150.00

Ⓐ Tổng cộng phần #1: \$27,128.60

Ghi chú: Một số bạn đạo đã phát tâm, phần cho quỹ Thiên Viện để trang trải các chi phí cần thiết, phần cho Tết Hồi Sinh. Chúng tôi chỉ ghi ra đây phần phát tâm Tết Hồi Sinh. Chúng tôi đã gửi biên nhận đến các vị phát tâm.

(Xem tiếp trang sau)

Phần #2 : DANH SÁCH BẠN ĐẠO PHÁT TÂM KHI ĐÓNG LỆ PHÍ THAM DỰ TẾT HỘI SINH 1988

VŨ VĂN KHOA	\$80.00
NGUYỄN THÀNH LÂM	\$80.00
MẠCH DUY LIÊN	\$80.00
NGUYỄN CHÍ THIÊN	\$30.00
DỖ THÀNH HY	\$80.00
LƯƠNG VĂN HẠO	\$100.00
LƯƠNG VĂN HẬU	\$50.00
PHẠM ĐÌNH THÁI	\$80.00
Ấn danh	\$80.00
NGUYỄN THỊ HOA	\$120.00
NGUYỄN VĂN ĐÀO	\$80.00
NGUYỄN VĂN XANG	\$10.00
NGUYỄN THÚY HUỆ	\$30.00
VÕ NHẬN THANH	\$30.00
NGUYỄN ĐĂNG KHANH	\$30.00
HOÀNG VĂN HOA	\$50.00
NGUYỄN VĂN TRUNG	\$30.00
RAYMOND GARCIA	\$330.00
TRẦN BẠCH CHÂU	\$30.00
NGUYỄN ANH DUY	\$50.00
MAI THẢO	\$180.00
JEAN A. VILLAVEAL	\$80.00
ARIANE	\$100.00
CAO THỊ GIÀU	\$340.00
LÊ THANH TÙNG	
TRƯƠNG HOÀNG PHƯỚC	

ⓑ Tổng cộng phần #2: \$2,150.00

ⓒ Phần đóng lệ phí: \$36,574.58

Phần #3 : DANH SÁCH BẠN ĐẠO PHÁT TÂM SAU TẾT HỘI SINH (BÙ PHẦN THIẾU HỤT)

TRƯƠNG THỊ KÍNH	\$100.00
Chi HẬ	\$50.00
MÃ TỐ ANH	\$100.00
MẠCH DUY LIÊN	\$1,050.00
MARC LAPOUSSEE	\$100.00
VƯƠNG THANH SƠN	\$620.00
BÙI TOÁN	\$1,000.00
TRẦN N. QUANG	\$1,000.00
BUI ĐỨC LONG	
HOÀNG MINH THI	\$80.00
NGUYỄN VĂN XANG	\$200.00
ĐẶNG Q. ANH	\$100.00
VŨ VĂN KHOA	\$200.00
TRẦN THỊ HƯƠNG	\$120.00
LÊ THỊ HOA	\$120.00
PHẠM VĂN HÙNG	\$140.00
LÊ D. ANH	\$1,000.00
RAYMOND GARCIA	\$200.00

ⓓ Tổng cộng đóng góp #3: \$6,180.00

TỔNG KẾT SỐ TIỀN PHÁT TÂM VÀ ĐÓNG LỆ PHÍ

(A) Phát tâm đóng góp phần #1:	\$27,128.60
(B) Phát tâm đóng góp phần #2:	\$2,150.00
(C) Phần đóng lệ phí:	\$36,574.58
(D) Phát tâm đóng góp phần #3:	\$6,180.00
TỔNG SỐ THU VÀO:	\$72,033.18
TỔNG SỐ CHI RA:	\$77,098.00
THIỆU HỤT:	(\$5,064.82)

Chi tiết mục chi tiêu gồm có:

- * Xây cất nhà tắm (12 chỗ tắm và 6 bồn cầu)
- * Xây cất nhà bếp (288 sq. feet với bếp gas, va tủ, kệ)
- * Thiết lập một hệ thống giếng nước mới
- * Phà rừng, ủi đất, làm đường và bãi đậu xe
- * Dựng lều trại, mua đá trải đường, lập hệ thống điện và hệ thống âm thanh trong khuôn viên Thiên Viện, làm công chào và sân khấu.
- * Tặng phẩm kỷ niệm cho bạn đạo dự Đại Hội
- * Ăn thực cho 3 ngày Đại Hội
- * Ăn thực trước và sau ngày Đại Hội
- * Linh Tinh

Tất cả các chứng tử, hồ sơ, receipt liên quan đến việc thu, chi đều được lưu giữ tại Thiên Viện. Bạn đạo nào muốn duyệt xét các hồ sơ này xin liên lạc với Tổng Thư Ký Hội Ái Hữu Vô Vi Washington.

Thiên Viện Nhân Hòa, ngày 23-7-1988

Nguyễn Tri' Vượng

Tổng Thư Ký Hội Ái Hữu Vô Vi Washington

Kiểm Quản Lý Thiên Viện Nhân Hòa

- Ngoài ra còn có nhiều bạn đạo đã ứng trước tài lực, vật lực cùng phương tiện mà không đòi Hội chúng tôi hoàn trả lại. Chúng tôi thành thật cảm ơn sự đóng góp thành tâm của quý bạn đạo để giúp cho ngày Tết Hồi Sinh được hoàn hảo.

Bảng Tổng Kết Bạn Đạo tham dự Tết Hội Sinh 88 tại Thiên Viện Nhân Hoà

<i>Phân loại bạn đạo tham dự</i>	người lớn	trẻ em	ghi chú
A. KHÁCH:	40	1	
B. BAN KỸ THUẬT VÀ VĂN NGHỆ:-	32		
C. BAN TỔ CHỨC VÀ TU SINH :-			
- BAN TỔ CHỨC VÀ GIA BÌNH:-	29	13	
- TU SINH :-	20		
D. BẠN ĐẠO THAM DỰ :-			
- ARIZONA :-	1		
- AUSTRALIA :	1		
- BRUXELLES :	2		
- CALIFORNIA(BẮC):	46		
- CALIFORNIA(NAM):	56	3	
- SAN DIEGO :	16	3	
- CANADA :-			
* CALGARY VA ALBERTA :	11	3	
* MONTREAL:	3		
* VANCOUVER, BC.:	17	2	
- FRANCE :	8		
- FLORIDA :	9		
- HAWAII :	2		
- HONG KONG :	1		
- MIỀN ĐIỆN :	1		
- ILLINOIS :	2		
- INDIANA :	5		
- MINNESOTA :	2		
- MASSACHUSETTS :	12		
- MARYLAND :	2		
- OREGON :	21	5	
- PENNSYLVANIA :	5		
- TEXAS :			
* DALLAS :	18	6	
* FORTWORTH :	3		
* SAN ANTONIO :	1		
* ODESSA :	1		
* HOUSTON :	25	1	
- UTAH :	1		
- VIRGINIA :	7		
- WISCONSIN :	2		
- WASHINGTON STATE :	14	5	
TỔNG CỘNG :	413	42	

MỤC LỤC

Nhấn Hòa (thơ của Thầy)	2
Hình ảnh chuẩn bị đón chào bạn đạo trước ngày Tết Hồi sinh	3
Hình ảnh đón chào Đức Thầy	5
Bạn về đây	7
Hình ảnh sinh hoạt với Thầy và Cha trước Tết Hồi Sinh	8
Tết Hồi Sinh (thơ của Thầy)	12
Bài giảng của Thầy trong buổi thiền chung ngày mừng một Tết	15
Hình ảnh khai mạc Tết Hồi Sinh	22
Huấn từ khai mạc Tết Hồi Sinh của Thầy	24
Huấn từ khai mạc Tết Hồi Sinh của Cha Nhấn Hòa	26
Hồi Sinh cảm tác (thơ)	33
Hình ảnh sinh hoạt trao đổi ấn chứng tu học	35
Chào mừng Đại Hội Tết Hồi Sinh (thơ)	37
Chánh Đại Quang Minh (thơ của Thầy)	38
Bài giảng của Thầy trong buổi thiền chung ngày mừng hai Tết	39
Huấn từ của Thầy trong ngày thứ nhì của Tết Hồi Sinh	44
Huấn từ của Cha Nhấn Hòa trong ngày thứ nhì của Tết Hồi Sinh	47
Hình ảnh sinh hoạt sáng mừng hai Tết Hồi Sinh	52
Vui Tết Hồi Sinh (thơ)	53
Hình ảnh sinh hoạt chiêu mừng hai Tết Hồi Sinh	54
Hình ảnh văn nghệ Tết Hồi Sinh	56
Thơ	59
Bài giảng của Thầy trong buổi thiền chung ngày mừng ba Tết	61
Huấn từ của Thầy trong ngày bế mạc Tết Hồi Sinh	67
Huấn từ của Cha trong ngày bế mạc Tết Hồi Sinh	71
Hình ảnh trong ngày bế mạc Tết Hồi Sinh	78
Tết Hồi Sinh (thơ của Thầy)	85
Phóng sự Tết Hồi Sinh	87
Bộ Lạc Trọc	92
Hình ảnh một số bạn đạo được Thầy xuống tóc	94
Toán Thầy Tu	99
Bài viết về cảm tưởng trong ba ngày Tết của bác sĩ Daniel Mayer	100
Đại Hội Long Vân	102
Cách thượng kiếng Vô Vi	104
Cách lạy kiếng Vô Vi	105
Pháp Lý Vô Vi qua bảy kỳ Đại Hội (1982-1988)	106
Biển rộng (thơ)	110
Đôi lời cảm tạ của Ban Tổ Chức Tết Hồi Sinh	111
Danh sách bạn đạo phát tâm trong việc xây dựng cho Tết Hồi Sinh	112
Bảng tổng kết bạn đạo tham dự Tết Hồi Sinh	116

Những hình ảnh và tài liệu trong tập Đặc San Vô Vi này chỉ diễn tả một phần nào sinh hoạt của Đại Hội Vô Vi kỳ 7, Tết Hồi Sinh 88.

Quý bạn đạo và thân hữu có thể liên lạc với Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ để theo dõi sinh hoạt của cộng đồng Vô Vi qua các băng Video hoặc băng Cassette, theo địa chỉ dưới đây:

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ
P.O. BOX 2522
Garden Grove, CA 92642

In tại: Nhà In Vô Vi
14869 Dillow St.
Westminster, CA 92683
(714)891-0889

TITIBA